

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK GENT

900000004522

Digitized by Google

MISCELLANEA

Græcorum aliquot Scriptorum

CARMINA,

CUM

Versione Latinâ

ET

NOTIS.

LONDINI:

Typis GULIELMI BOWYER.

MDCCXXII.

Clarissimo Doctissimoque Viro
R I C H A R D O M E A D
M E D I C I N Æ D O C T O R I.

S. D.

Michael Maittaire.

EX quo per vices temporum, quorum
necessitati sapienter & honore salvo
cedere quàm turpiter & re salvâ ser-
vire præstat, unà cum meis fortunis mea,
quam priùs institueram, vitæ ratio fuit im-
mutata; mihiq̃ue restabat exauthorato nihil
aliud,

aliud, quàm foli literarum culturæ, quod ætatis superest, bene nec inhonestè latentem dare; semper ope summâ nitendum credidi, ne pretiosas horas, vacuas laboris otiosâque, traderem. Quapropter ad libros, à quibus unicum ferè rebus inclinatis expectabam solatium, velut ad asylum, confugi: perlustrânsque, qualem progressum renascentes in Europâ quondam literæ primis ab initiis usque fecerant, perfundebar incredibili voluptate; quantam peregrinantibus locorum, quos obeunt, novitas & varietas afferre consuevit. Tantum gaudium clàm non habendum ratus, cœpi mecum statim meditari, quo pacto posset id ad alios etiam pervenire. Typographices ergo, cujus adminiculis haud parum debet literarius iste progressus, Annales aggrediens, sensi rem sanè negotiosam, nec nisi multiplici librorum notitiâ passim conquistâ perficiendam, me suscepisse: plurimos fore cùm generosos tum nobiles viros, qui sibi bibliothecas selectis hoc genus & antiquis libris ornatas non
parvis

V

b

repositæ

repositæ fastidio, defatigatum, studii non intermissione sed mutatione, subinde reficiam. Quoniam verò Græcarum præ cæteris editionum nitor impensè mihi semper placuit, me cepit illas aliquatenus imitandi desiderium. Nactus itaque typographêum luculentum, necnon artificem tam probum quàm solertem, peridoneúmque (quod est in arte typicâ maximi momenti) correctorem; lepidum Batrachomyomachix poemation edidi: neque spes, quam de mei conaminis eventu conceperam, me fefellit, nec defecit amicorum gratia. Quamobrem primo non infeliciter experimento defunctum (nam menti stimulos addit successus) in ipso quasi limine laborum cessare puduit; & ultra nihil, quod inceptis erectum magis quàm fessum me testaretur, moliri. Certum progredi, sed, quid capefferem proximum, dubitantem tuo, VIR AMICISSIME, consilio firmasti. Multa quippe sunt hinc indè Græcorum versu prosâque scriptorum de variis argumentis opuscula,

puscula, brevia pleraque sed elegantia, repertu-
rara quædam, nec nisi maximo pretio redi-
menda: quæ, quòd paginis inclusa pauciori-
bus ad justum vel libelli volumen non acce-
dant, eò faciliùs intercidunt, & citiùs de ma-
nibus elabuntur. Studiosis erit (ut opinor)
nec injucundum nec inutile, si, quæ sparsa
diversis in locis vagèque disjecta vix inveniri
queunt, in unum tanquam corpus coalescant
accuratè, quoad fieri poterit, recusa; séque
forfan ab interitu, qui separatis imminebat,
unita vendicent. Aliquod igitur hujusmodi
specimen; deque multis lectorum quorun-
dam poematum metris Latinis redditorum
volumen proponere constituo. Primitias hæc,
quas si non displicuisse sensero, sequetur ube-
rior messis, accipe, **VIR DIGNISSIME**; cùm mihi
primus author fueris, ut his colligendis ma-
nus admoverem. Tua benevolentia complu-
res meis conatibus fautores conciliabit: & om-
nibus eruditis, quod tui nominis autoritate
nititur,

viii   D E D I C A T I O.

nititur, esse satis commendatum putabo. Vale :
méque beneficiorum tuorum non immemorem,
meaque studia, quo solitus es hactenus, amore
deinceps prosequere.

Calendis Janua-
riis 172 $\frac{1}{2}$.

LECTORI

LECTORI S.

ME I in his *Miscellaneis Græcorum aliquot Scriptorum opusculis vulgandis propositi quæ ratio, quæ causa fuerit, prævia te, Lector, Epistola satis docuit. Restat jam, ut singulorum Catalogum & nonnihil de ipsis Authoribus præmittam.*

I. Ἐπεὶ τὸ τετραμεγίστη, ἢ Ὁρφέως περὶ σεισμῶν: *Prognostica à terræ-motibus; Jano Antonio Baifio interprete. Pag. 2.*

Fateor ingenuè me fide non esse tantâ, ut quicquid præ se fert speciosum scriptoris antiqui nomen, id statim ab illo profectum credam. Sanè vel ex stylo, qui in Græcis literis versatus aliquantulum fuerit, agnoscet authorem Hermete & Orpheo longè recentiore. Hermetem nihilominus, uti & antiquissimos plerosque, in Astrologicis hujusmodi Prognosticis maximopere sese exercuisse nemo ignorat. Hermetis nomine circumferuntur Prognostica ad infirmorum decubitus spectantia; aliâque nonnulla, quæ Clariss. Fabricius in Bibliothecâ

thecâ Græcâ minutatim ac (ut solet omnia) accuratissimè recenset (lib. 1. cap. 9.) Notâtque vix quicquam Hermeti, quod ipsum poetices studiosum fuisse arguit, tribui. Hinc itaque fit, ni fallor, ut illa à terræ-motibus Prognostica à quibusdam transferantur ad Orpheum: quem, si non * poetam, at musicæ astrologiæque peritissimum fuisse omnes uno ore consentiunt. Hæc Prognostica in editionibus plerisque (præter primam Florentinam ann. 1494.) Græcæ Epigrammatum Anthologiæ subjunguntur. Metrica eorum interpretatio, authore Jano Antonio Baifio, prodiit ex Federici Morelli officinâ, Parisiis, 1586. in 4°. ubi imprimitur ad calcem locus Arati de Zodiaco, Latinè à Cicerone versus.

II. Μαγικά Λόγια τῶν ἀπὸ τῆ Ζωροάστρε Μάγων: Magorum, qui à Zoroastre prodire, Oracula; Federico Morello interprete. Pag. 10.

Neutiquam adducar, ut hæc, quæ sub Zoroastris nomine ob antiquitatem venerando multi oraculorum consarcinatores venditârunt, genuina putem. Lacera certè & pessimè habita tam ob linguæ idioma quàm metrorum claudicantium rationem ad nos pervenerunt. Nec dubito, quin quidam Platonice sectæ discipulus, haud tamen admodum antiquus, ea confinxerit. Prima eorum editio cum Plethonis in eadem scholiis, Jacobo Marthano interprete, lucem accepit à Johannis Lodoici Tiletani prælo Parisiis 1538. & 1539. in 4°. Secunda, sinè scholiis, interprete & excusore Federico Mo-

---

* Cicer. de Natur. Deor. lib. 1. Orpheum Poëtam Aristoteles docet nunquam fuisse.

rello,

rello, prodiit Parisiis Græcè 1595. & Latinè 1597. in 4to.
 Postea Obsopæus, in suâ Sibyllinorum oraculorum editione
 Paris. in 8°. ea cum Plethonis & Michaelis Pselli scholiis sæ-
 pius recudit. Lege Fabric. Biblioth. Græc. lib. 1. cap. 36. viii.

III. Ἀρίφρωνος Σικυωνίᾳ Παῖαν ἢ ᾠδὴν εἰς Ὑγίειαν: *Ariphro-
 nis Sicyonii Pæan seu Canticum in Sanitatem; Federico Mo-
 rello interprete. Pag. 16.*

*Hoc vetusti scriptoris Canticum Doricè conscriptum nobis
 servavit Athenæus in calce suorum Deipnosophistarum lib. 15.
 & laudant Maximus Tyrius in initio Sermon. 41. Lucia-
 nusque in Apolog. pro Laps. inter salutand. Lege & Jul.
 Scaliger. Poetic. Lib. 1. cap. 44. Hunc Ariphronis Pæanem
 in Hygieam, & duos Orphei in eandem ac Æsculapium
 Hymnos, cum Latinâ illius per Federicum Morellum, horum
 per Josephum Scaligerum versione, excudit Joannes Libert,
 in 4to. Parisiis, 1615.*

IV. Προκλῆς Λυκίᾳ τῷ Φιλοσόφῳ Ὕμνος εἰς Ἥλιον, εἰς Μῦσας:
*Procli Lycii philosophi Hymnus in Solem, & alter in Mu-
 sas; Federico Morello & Godfrido Oleario interpretibus.
 Pag. 18, 22, 26, 28.*

*Ejusdem Hymni duo in Venerem; Hugone Grotio inter-
 prete. Pag. 30, 32.*

*Hos quatuor Hymnos ad Orphicorum calcem Aldina emisit
 officina in 8° Venetiis, 1517.*

*Duos in Venerem habent editiones Stobæi Gesneriana &
 Grotiana: duos in Solem & Musas, cum suâ eorundem ver-
 sione*

sione Latinâ, Græcâque Regiæ Solis Ovidianæ Ecphrasi, impressit Federicus Morellus in 8°. Lutetiæ, 1616. Procli Lycii, anno Christi 410 nati, 485 mortui, notitiam amplam dedit in Bibliothecis Latinâ & Græcâ Johannes Albertus Fabricius, vir multifariâ & reconditâ librorum cognitione instructissimus: cujus labori & industriæ habenda est, quanta potest maxima, ab omnibus rei literariæ studiosis gratia.

V. Ἀριστοτέλης ᾠσμη εἰς Ἀρετὴν: Aristotelis carmen in Virtutem; Hugone Grotio interprete. Pag. 34. De variis hujus Hymni editionibus agitur in notis. Doricâ dialecto conscriptus est.

VI. Ὅμηρος ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα: Homeri Hymnus in Apollinem; Federico Morello interprete. Pag. 36.

Suam hujus Hymni versionem dedit in lucem Federicus Morellus in 4°. Parisiis, 1613.

VII. Ἐπιγραφή τῆς τῷ Τριопίῳ καθιερώσεως ὑπὸ τῷ Ἡρώδῃ τῷ Ἀττικῷ: Inscriptio Triopii fundi ab Herode Attico consecrati; Federico Morello, & Claudio Salmasio interpretibus. Pag. 80, 84.

Federicus Morellus suam hujus Inscriptiois interpretationem adjecit ad calcem quorundam in Ducum, Regum & Imperatorum imagines epigrammatum ex Græcâ Anthologiâ selectorum & à se versorum; quæ excudit in 4°. Parisiis, 1607.

Hanc

Hanc Isaacus Casaubonus edidit, & notis suis illustravit ad sui de Satyricâ Poesi Commentarii calcem; Parisiis, 1609. 8°. Utî monet Clariss. Fabricius in Biblioth. Græc. lib. 3. p. 450. ubi lego eandem à Jano Grutero in Inscriptionum opere primùm editam. At opus illud prodiit anno 1616. Neque in illo habetur Inscriptio hæc; sed alia affinis ac ejusdem propè (sicut notat Casaubonus) argumenti, aliquot antè annis in viâ Appiâ effossa, & ad Farnesianos hortos translata.

VIII. Καθιέρωσις τῇ τῆς Πηνελόπιδος ἑδῆς: *Dedicatio statuae Regillæ; Claudio Salmasio interprete. Pag. 86.*

Duas illas Veteres Inscriptiones, scil. hanc Regillæ, illam Herodis, Claudii Salmasii notis explicatas; unà cum Dosia-de arâ; Simmiæ ovo, alis, securi; & Theacrisi fistulâ; edidit Lutetiæ Parisiorum in 4°. Hieronymus Drouart 1619.

IX. Τῇ Κυρῇ Θεοδώρῳ Προδρόμῳ Ἀπόδημος Φιλία: *Cyri Theodori Prodromi Exulans Amicitia; Conrado Gesnero interprete. Pag. 92.*

Hic (κυρὸς i.e. κύριος, Græcâ linguâ vulgari) Theodorus Prodromus circa sæculi à Christo nato duodecimi initia clauit. Ex hujus stylo linguæ Græcæ in senium vergentis tempus agnoscas.

Hoc dramatum Græcè cum Gesneri versione seorsim excusum est in 4°. apud Gulielmum Morelium, 1549. &

d

ad

ad calcem Stobæi editionum, quas Conradus Gesnerus curavit.

De Prodromo & ejus scriptis consule Eruditiss. Fabricii Biblioth. Græc. lib. 5. cap. 6. x. xi.

X. Πλωχίρης Μιχαήλος Δραμάτων: *Plochiri Michaelis Poematium Dramaticum, de Fortunâ & Musis; Federico Morello interprete. Pag. 118.*

Hoc Federicus Morellus vulgavit & excudit in 8°. Lutetiæ, 1593. & 1598.

Nulla mihi adhuc occurrit hujus scriptoris notitia: nisi quòd ex sermone fuisse recentiore, & forsan ejusdem cum Prodromo ætatis, conjiciam.

Quæ in notis continentur & inseruntur, hæc sunt.

1. *Notæ in Prognostica à Terræ-motibus. Pag. 129.*
2. *Notæ in Zoroastris Oracula. Pag. 132.*
3. *Plethonis in eadem Oracula Scholia Græca. Pag. 134.*
4. *Virgilii Pollio ecloga Græcè versa, Eusebio interprete, cum notis. Pag. 138, 141.*
5. *Eadem ecloga Græcè versa, Daniele Halsuorto interprete. Pag. 143.*
6. *Notæ in Aripbronis Pæana, cum duplici ejusdem versione Latinâ. Pag. 145.*
7. *Orphei Hymni duo in Hygiæan & Æsculapium, interprete Josepho Scaligero; cum notis. Pag. 146.*
8. *Homeri*

8. *Homeri Hymnus in Æsculapium, cum versione Latinâ & notis.* Pag. 149.
9. *Notæ in Procli hymnos quatuor.* Pag. 149.
10. *Orphei Hymni, in Solem, Musas, & Venerem; interprete Josepho Scaligero, cum notis.* Pag. 152.
11. *Homeri Hymni, in Solem, Musas Apollinémque, & Venerem, cum versione Latinâ & notis.* Pag. 158.
12. *Ecphrasis Græca Ovidianæ solis Regiæ, Federico Morello authore.* Pag. 161.
13. *Notæ ad Aristotelis Carmen in Virtutem, cum notis & duplici ejusdem Latinâ versione.* Pag. 161. lin. 47.
14. *Notæ ad Homerum Hymnum in Apollinem.* Pag. 165.
In notis, editionibus Homerum Florentinâ primâ, Aldinâ, Lovanienfi (1523. & 1535.) & Argentinensi (1525. & 1534.) utor: quas literis [F. AL. L. Ar.] designo.
15. *Homeri alius Hymnus in Apollinem, cum versione Latinâ & notis.* Pag. 171.
16. *Jos. Barnesii notæ & variae lectiones ad Homerum Hymnos præcedentes.* Pag. 171.
17. *Notæ in duas veteres Inscriptiones, Herodis & Regille, ex Is. Casaubono & Cl. Salmasii magnam partem excerptæ.* Pag. 174, 177.
18. *Dissertatiuncula in Sigeam Inscriptionem, à Doctiss. ac Reverend. Edmundo Chishull nuper editam & illustratam.* Pag. 180.

19. *Notæ*

19. *Notæ in Theodori Prodrumi, & Plochiri Michaelis dramatia.* Pag. 183, 185.

20. *Epigrammata quedam in Fortunam, ex Anthologiâ selecta, Federico Morello interprete.* Pag. 186.

Hæc sunt, amice Lector, quæ hoc nostrum opus miscellaneum complectitur. Non dubito, quin errata plurima & scribens admiserim, & corrigens prætermiserim: aliquot ex illis graviora calamo & scalpello in omnibus exemplaribus expunxi; reliqua tuæ humanitati permitto. Vale.

MISCEL-

MISCELLANEORUM

Ex Vario

Poetarum Græcorum

Genere CARMINUM

Volumen Primum.

B

ΕΡΜΟΥ ΤΞ ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟΥ,

Π Ε Ρ Ι Σ Ε Ι Σ Μ Ω Ν.

Ἐν ἄλλῳ

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ.

ΦΡΑΖΕΟ δὴ κὺ τόνδε λόγον, τέκῳ· ὁππότε κεν δὴ
 Γαῖαν κινήσῃ λισίχθων Κυανοχαίτης,
 Ὅττι βροτοῖς ἔπῃ τ' ὀτυχίῳ κακότηά τε φράζει.

Ἦλῳ ἐν Κεῖῳ.

Ὅππότεν εἰαρινῷ ἐπ' ἰσημερίην ἀφίκηται
 Ἡέλιῳ, κειὸν ᾗ διεκτέχει, ἐν δ' ἄρα πῶδε
 Γαῖαν νυκτερινὸς Γαιήοχῳ ἀμφελελίξει,
 Σῆμα τό δ' ἐστὶ πόλῃος λῦσας οὐκ ἀλαπαδνῇ·
 Εἰ δέ κεν ἡμερινὸς, φράζει τόδε λυγρὰ ἔ᾽ ἄτας
 Πήμαλῳ ὀρμήσαντ' ἐπ' ἀλλοδαπὰς ἀνθρώπους
 Ἔσσεσθ, σφείεσθαι ἔπῃ πημοσύναις ἰδὲ λύπαις.

5

10

Ἦλῳ ἐν Ταύρῳ.

Εἰ δ' ἀνὰ ταῦρην ἰόντῳ ἐφορμήσει διὰ νύκτα
 Σεισμὸς, πῆμαλα μὲν τε καταφθινύθουσιν ὀπίσσω,
 Ευφροσύνη δ' ἀνὰ ἄστρ' κὺ εἰς ἡμέρη τε θαλυῖα·

Ἦμερινὸς

MERCURII TER-MAXIMI,
S E U
O R P H E I
Prognostica a Terræ-motibus.

INTERPRETE JANO ANTONIO BAIFIO.

HÆC quoque pende, puer, monitus: quò cernere possis,
Tum cùm Neptunus quassabit viscera terræ,
Quid læti tristisque dabunt portenta futuri.

Sol in Ariete.

Cùm noctesque diésque secat sol aureus æquas
Vere novo, medium percurrens ariete cælum;
Si terræ nigrâ percellit nocte cavernas
Rector aquæ, descisse facit non molliter urbes:
Sin lucente die, clades portendit acerbæ,
Inque peregrinos homines molimina damni
Vertit, eoque ruunt durâ cum forte labores.

Sol in Tauro.

Si taurum Titan subiit, motusque quietam
Turbabit noctem, cessant mox dira per urbem;
Cunctaque fausta aderunt, & lætâ pace fruentur:

Quòd

4 ΕΡΜΟΥ ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΩΝ.

Ἡμερινὸς ᾧ φέρει πολέμῃς μεγάλοιο πόλῃ
Ἔργον ἐπερχομένη τοῖς κρείττοσιν. ἀλλὰ φυλάσσε. 15

Ἦλθ' ἐν Διδύμοις.

Εἰ δέ κεν, ἐν διδύμοις σρωφωμένη ἡλίοιο,
Νυκτερινὴ μῆνις ἐλελίξῃ κτ' γαῖαν,
Δυσμενέες βροτοὶ ἐγχεσίχειρες * ἀτασθαλίῃσι
Ἡμέτερον πελάσσειν ὑπ' ἄλγεα γαῖῃ ἀπάσαν·
Εἰ δέ κεν ἡμερινή, τότε κεν βασιλῆες ἀτιμοὶ 20
Ἔσονται ἡγεμόνες τε, θεῶν διομηνίῃ ἐχθρῶν.

Ἦλθ' ἐν Καρκίνῳ.

Εἰ δ' ἀνὰ τὴν μοίρῃν τῷ καρκίνῳ ἡλίοιο
Σταίχοντος, τότε δὴ θερινὴ τροπὴ, ἔννυχος ἔσται
Γῆς ἔνοσις, τῷτο φράζει κακότητα βαρεῖαν,
Ἀσφαλίου πενίλῳ ἀλλαξέμεν· ἡμερινὸς δὲ 25
Φράζει πῆμ' αὐτοῖς καὶ ἀπόσσειν ὠλεσίοικον.

Ἦλθ' ἐν Λέοντι.

Εἰ δέ κεν, ἡλίοιο λέοντος μοῖραν ἰόντος,
Νύκτερος ὀρμητῇ γαίης ῥάλος, αὐτίκα πένθη
Κλαυθμοῖτε σοναχαίτε πόλιν καὶ λαὸν ἀπάντα
Ἐξουσ' ἡμερινὸς ᾧ φανείς καὶ ταῦτα πιφάσκει. 30

Ἦλιος ἐν Παρθένῳ.

Εἰ δέ κεν, ἡλίας ῥὺν παρθένῳ ἐρχομένης,

Ἔσσεινός

Quòd si luce movet, belli discrimina magni
Principibúsq; urbique feret. tu, docte, caveto.

Sol in Geminis.

Si verò geminos repetit sol sidere fratres,
Et terram nocturna ruens tremefecerit ira,
Armati venient hostes; nostrósque per omnes
Grassabuntur agros, & luctu cuncta replebunt:
Sin commota die tellus, regúmque ducúmque
Tum calcatur honos calcato numine divúm.

Sol in Cancro.

Quòd si jam calidos cancri conscenderit ignes
Solstitio pater æstivo, noctúque labascens
Succussata tremit tellus, miserósque labores
Pauperiémque gravem mutat: sin fortè diurnus
Motus erit, dabit exilium domibúsq; ruinam.

Sol in Leone.

Si verò rabidi sol triverit astra leonis,
Et quatitur noctu tellus, dat signa dolorum;
Mox lacrymæ gemitúsque urbem civésque tenebunt:
Sin tremet illa die, casus designat eosdem.

Sol in Virgine.

Quòd si telluris gravior sub virgine motus

C

Vesper-

6 ΕΡΜΟΥ ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΩΝ.

Ἐσπερινὸς σεισμὸς, λαοῖς τότε λοιμὸς ἅπασιν
Ἔσεται· ἡμερινὸς δὲ φανείς καρπὸς καταβλάψει.

Ἦλιος ἐν Ζυγῷ.

Εἰ δ' ἂν ἐπὶ φθινόπωρον ἰσημερινῷ ἀφίκηται
Ἦλιος, χηλαῖς διαφάνων, νυκτερινὸς δὲ
Κινήση, καρπῶν δηλοῖ φόβον ἔξαναφυύτων
Γαίης· ὥρῃς δ' ἡμεριναῖς, χαλεπῆς τόδε φράζει
Ἔργα μάχης, πολλὰς δ' αὐτῶν κτ' γαῖα καλύψει.

35

Ἦλιος ἐν Σκορπίῳ.

Εἰ δέ κεν, ἡλίος τὸν Σκορπίον ἀμφιθέοντος,
Νυκτερος ὄρηθη γαίης σάλος, ἔξτα μάταια
Ἀνδράσιν ἔσσαν), κακοφραδομοσιύησι νόοιο·
Ἦμερινὸς ὃ φανείς, τότε δὴ τότε ἄλγεα φράζει
Ἔσσεσθ' πολέεσσιν ἀπὸ πολέμου κρυεροῖο,
Ἔργα μαλαιότατα, Ζηνὸς μεγάλῃ δια βελάς.

40

Ἦλιος ἐν Τοξότη.

Εἰ δέ κεν, ἐν μοίρῃ τῇ τοξότη ἡλίοιο
Στρωφῶντος, γαῖαν κινήση Κυανοχαίτης
Νυκτερινὸς, σημεῖον ὀλέθριον ἔμμεναι ἀνδρῶν
Πολλῶν· ἡμερινὸς ὃ φανείς πόλεων βασιλῆϊ
Σημαίνει μεγάλῃ τιμὴν ἢ σκῆπτρου λιπὸνία
Ἄλλῃ ἐποίχεσθ' φεύγοντ' ἀπὸ παλίδος αἴης.

45

50

Ἦλιος

Vespertinus erit, populos tum gliscet ad omneis
Dira lues: fin mota die, spes perdita frugum.

Sol in Librà.

Quòd si autumnales æquans noctésque diésque
Per libram Phœbus remeat, noctûque movebit;
Frugibus exitium, quas tellus edidit, infert:
Sin tremor ille die veniat, tum prælia dura
Indicat hoc; multique viri tellure tegentur.

Sol in Scorpio.

Si verò, solem cùm scorpïus accipit ardens,
Terra tremit noctu; tunc irrita facta virorum
Multa cadent, quæ mens properat non provida veri:
Sin labat illa die, tum tum movet urbibus atros
Mœrores rigidi natos de semine belli,
Irrita facta nimis; Jovis hæc sententia magni est.

Sol in Sagittario.

Quòd si, dum Titan fidus tenet arcitenentis,
Terram Neptunus noctis concusserit horâ;
Perniciem multis hominum mala signa minantur:
Sin sub luce movet, portendit regibus urbis,
Deposito sceptro cum majestate verendâ,
Exilium patriâ profugis, alióque vagari.

Sol

8 ΕΡΜΟΥ ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΩΝ.

Ἕλιος ἐν Ἀιγοκέρωι.

Εἰ δὲ κεν αἰγοκέρωι, ὅθι τροπαὶ ἡελίοιο
Χειμερινὰ σείχοντος ἔδος χθονός, ἐννυχος ἐλθὼν
Σεισίσχθων γαῖαν κινήσῃ πνύμαλι λάβρω,
Φράζω δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα τοῖσι γυνάσθ
Καὶ σάσιν· ἡμερινὸς δὲ φανείς, καρποφθόρος ἔσαι. 55

Ἕλιος ἐν Ὑδροχόω.

Εἰ δὲ κεν ὕδροχόω διανείσσει ἡελίοιο
Φέγγος, νυκτερὴ δ' ἐλελιχθῇ γαῖα περικθὼν,
Ἀεπαγαὶ ὠλεσίοικοι ἀνὰ πτόλιν διγυάγῃαν
Ἔσسون), δῆμα τε κακοφροσιύαιτε καὶ ὕβρεις·
Εἰ δὲ κεν ἡμερινὴ, δῆμα κράτος ἔμπεδον ἔσαι. 60

Ἕλιος ἐν Ἰχθύσιν.

Εἰ δ', ἀνὰ σφῦ ἰχθύς σεωφωμύς ἡελίοιο,
Γῆς ἔνοσις γίνοιτο θοὴν διὰ νύκτα, τότε ἔσαι
Πάσαις ἐν πολίεσι περὶ σάσις· εἰ δὲ κεν ἡώ
Γῆς κινήσῃ πέδον ἱερὴν, αὐτίκα πάσαις
Εὐφόρβοισι βοῶν ἀγελαῖς, οἰῶν τε καὶ ἄλλων 65
Τέτραπόδων φθόρος ἔσαι ἀν' ἅσα καὶ κτ' χώρας.

ΜΑΓΙΚΑ

Sol in Capricorno.

Si verò Phœbus capricorno frigida figit
Solstitia, inferiora petens; noctûque tremente
Neptunus terram labefactat vortice venti;
Bellûmque & lacrymas civilésque auguror illis
Motus: sin de luce ruit, periere labores.

Sol in Aquario.

Quòd si Trojani pueri sol permeat undam,
Et nocturna labans sonitum dabit undique tellus,
Urbs magna excidio dabitur direptâque prædæ;
Et miseri cives violabunt jûsque fidémque:
Sin de luce tremit, populi mansura potestas.

Sol in Piscibus.

Si verò pisces Hyperion lampade lustrat,
Et de nocte venit terræ tremor, orta per urbes
Seditio passim trepidabit: sin sola terræ
Sacra sub auroram motu tremuere, peribit
Quadrupedum genus omne cadens per rura, per urbes;
Dira boum pecudúmque greges contagia lædent.

D

MAGO-

ΜΑΓΙΚΑ ΛΟΓΙΑ

ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥ

ΖΩΡΟΑΣΤΡΟΥ

ΜΑΓΩΝ.

ΔΙΖΕΟ (ὦ ψυχῆς ὀχέλων, ὅθεν, ἢ τίνι τάξει,
Σώματι θηθύσας, ἐπὶ τάξιν, ἀφ' ἧς ἐρρύης,
Αὐθις ἀναστήσεις, ἱερῷ λόγῳ ἔξον ἐνώσας.

Μὴ δ' κάτω νεύσης· κρημνὸς κτ' γῆς ὑπόκει),
Ἐπ' ἀπόρρυσσιν σύρων κτ' βαθμίδῳ, λυτὸ ὑπο, δεινῆς

5

* Ἀνάγκης θρόνος ἐσὶ.

Σὸν γὰρ αἰγείον θῆρες χθονὸς οἰκήσασιν.

* Μὴ σύ γ' αὖξανε τιτὸ εἰμαρμένῳ.

Οὐ γὰρ ἀπὸ πατρικῆς δρχῆς ἀτελές τι τερχάζῃ.

Ἄλλ' ὅκ' εἰσδέχε' κείνης τὸ θέλειν πατρικὸς νῆς,

10

Μέχρ' ἂν ἐξέλθῃ λήθης, ἐ ρῆμα λαλήσῃ,

Μνήμῳ ἐνθεμνῷ πατρικῷ (μνήμῳ αἰγνῷ.

Χρήσῃ ἀσπύδειν πρὸς τὸ φάθ, κ' πρὸς πατρὸς αὐγὰς,

Ἐνθεν ἐπέμφθῃ θι ψυχῇ, πολὺν ἐσαμνῷ νῆν.

* Αὐτὰς δ' χθὼν καλοδύρε' ἐς τέκνα μέχρ'.

15

Ψυχῆς ἐξωσῆρες ἀνάπνοοι ἔλυτοί εἰσιν.

Λαίης ἐν λαγόσιν κοίτης, δρεῖης πέλε πηγῇ,

Ἐνδον

M A G O R U M, Q U I A Z O R O A S T R E prodire, ORACULA.

INTERPRETE FEDERICO MORELLO Prof. Reg.

PERQUIRAS animi rivum, unde, & quo ordine, moli
 Corporeæ addictus, vitales rursus ad auras
 Antiquam & seriem adduces, re dicta probante.

Neu deorsum inclines: præcepta terrâ locus imâ est,
 Septifluum ad fundum qui protrahit, atque sub illo
 Invisus fati thronus insuperabilis extat.

Et tua vasa feræ telluris mox habitabunt.
 Ast urgere cave fatalis tempora fortis:
 Principio nihil imperfectum exire paterno est.

At non illius admittit mens iussa paterna,
 Ediderit donec verbum, ac obliviam fugit,
 Atque insigne patris castum & præcepta notârît.

Te ad lucem properare decet, radiósq;ue paternos,
 Unde animus missus tibi, tantâ mente decorus.

Ast alios tellus deflet, ceu pignora chara,
 Quando animi osorum stat libera & ampla potestas.
 In spondæ sinibus lævæ, virtutis origo est,

Intus

Ἐνδον ὅλη μίμνησα, τὸ παρθένον ἔπρηϊσσα.

Ψυχὴ ἢ μερόπων θεὸν ἄγξει πως ἐς ἑαυτὴν,
 Ὅθεν θνητὸν ἔχουσα, ὅλη θεόθεν μεμέθυσαι. 20

Ἀρμονίῳ αὐχῇ γὰρ, ὑφ' ἧ πέλε σῶμα βρότειον.

Ὅτι ψυχὴ πύρ δυνάμει πατρὸς ἔσα φαινόν,

Ἀθάνατός τε μῦκε, καὶ ζωῆς δεασότις ἐστὶ,

Καὶ ἶχει κόσμους πολλὰ πληρώματα κόλπων.

Ζήτησον παρθένοιον * 25

* Μὴ πνεῦμα μολυμῆς, μὴ δὲ βαθυμῆς τὸ ἐπίπεδον.

Ἔστι καὶ εἰδώλῳ μερὶς εἰς τόπον ἀμφιφάονια.

Μὴ δὲ τὸ τ' ὕλης σκύβαλον κρημνῷ καταλείψης.

* Μὴ δ' ἐξάξης, ἵνα μὴ δ' ἐξῆσσα ἔχη τι.

Ἐκλείνας πύρενον νῦν * 30

Ἔργον ἐπ' ὁσεβείας, ῥαυτὸν καὶ σῶμα ζωσσε.

Ἐκ δ' ἄρα κόλπων γαίης θρώσκουσ' ἔποτ' ἀληθεῖς

Σῆμα βροτῷ ἀνδρὶ χθόνιοι κύνες δεικιύνης.

Ἡ φύσις πείθει εἶναι σὺν δαίμονας ἀγνούς,

Καὶ τὰ κακῆς ὕλης βλασθήματα χηστὰ καὶ ἐσθλὰ. 35

Αἱ ποιναὶ μερόπων ἀγκλειρεται *

Ἠγείω ψυχῆς βάθῳ ἀμβροτον· ὄμματι δ' ἄεθον

Πάντ' ἐκπέτασον ἄνω. *

ὦ τολμηροτάτης φύσεως ἀνθρώπε τέχνασμα.

Πολλάκις καὶ λέξης μοι, ἀθρήσεις πάντη λεκτὸν. 40

Οὐτε γὰρ ἐράνιῳ κύριῳ τότε φαίνε' ὄγκῳ.

Ἀσέρες ἔλამπεσι, τὸ μήνης φῶς κεκάλυπ'),

Χθὼν ἔχ' ἔσηκε, βλέπε' ὅτ' τὰ πάντα κεραυνοί.

Μὴ

Intus tota manens, non spretâ virginitate.

Mens hominum in sese numen complectitur ipsum,
 Nil mortale tenens, divinóque ebria flatu:
 Jaëtat enim harmoniam, sub quâ mortalia membra.
 Lucidus est ignísque animus virtute paternâ;
 Permanet immortalis, vitæque induperator;
 Complementa arcens sinuum quamplurima mundi.

Elysios quæras campos. maculare caveto
 Pectora; ne indages, si sint modò plana, profundum.
 Est locus & simulacris, in lucentibus arvis.
 Materiæ illuviem ne linquas præcipiti alto.
 Néve educas, ne sordes egressa trahat mens.

Intendas aciem mentis; vigor igneus olli est.
 Sit labor in pietate tuus; corpúsque valebit.

Terræ è visceribus saliunt præfagia nunquam
 Vera canes terræ dantes mortalibus ægris.

Natura ostendit, qui puri dæmones extent:
 Sunt bona materiæ, mala sunt quoque germina pravæ.

Pœnæ mortales fuêrunt cruciare frequenter.

Præeat immortale animi penetrale vigentis:
 Omnia sustollas, & figas lumina fursûm.

Naturæ audentis magna est homo fabrica pollens.

Si me sæpe roges, prorsus memoranda videbis:
 Cœrula tunc cœli non paret concha rotundi;
 Sidera non lucent, lunæ fit lumen opacum,
 Tellus non stat; quin cernuntur fulgura ubique.

E

Numen

Μὴ φύσεως καλέσης αὐτοπλον ἄγαλμα. *

Πάνιοθεν ἀπλάσω ψυχῇ, πυρὸς ἡνία τῆνον.

45

Ἦνικά μὲν βλέψης μορφῆς ἄτερ δυῖερον πύρ,
Λαμπόμυρον σκιρῆσδὸν ὅλα κτ' βένθεα κόσμος,
Κλύθι πυρὸς τὴν φωνήν. *

* Σύμβολα παλρικός νόθ' ἐνέσπειρε ταῖς ψυχαῖς.

* Μάνθανε τὸ νοήλον, ἐπεὶ νόξ ἔξω ὑπάεχει.

50

Ἔσι ἢ δῆτι νοήλον, ὃ χεῖ σε νοεῖν νόξ ἀνθεῖ.

Ἔισιν πάντα πυρὸς ἐνὸς ἐκγεῖαῶτα. *

Πάνια γὰρ ἐξετέλησε πατήρ, καὶ νῦν παρέδωκε
Δουτέρῳ, ὃν πρῶτον κληΐζειαι ἔθνεα ἀνδρῶν.

Νοέμυραι ἱγες παλρόθεν νοέεσι καὶ αὐταῖ,

55

Βελαῖς ἀφθέκτοις κινέμυραι ὥς τε νοῆσαι.

Ἦ πῶς κόσμῳ ἔχρ' νοερεῖς ἀνοχῆας ἀκαμπεῖς.

Ἐαυλὸν ὁ πατήρ ἥρπασεν. *

Ἦ δ' ἐν εἷ διωάμει νοερεῖ κλείσας ἴδιον πύρ.

Πατήρ εἰ φόβον ἐνθρώσκει, παθὼ δ' ἐπιχρύει.

60

ΑΡΙΦΡΟ.

Numen naturæ signo assignare caveto.
 Pectore non ficto contendas ignis habenas.
 Quandocunque ignem sanctum cernes sinè formâ,
 Splendentem & salientem per penetralia mundi,
 Ignis vocem audi crepitantis *ab æthere summo*.
 Insevit nostris animis mens signa paterna.
 Discito, quod mens sola capit, quid & altius ipsâ est.
 Est aliquid, quod mentis acumine percipiatur.
 Unius ex ignis generantur, fomite cuncta :
 Omnia namque pater perfecit, tradidit atque
 Menti, quam primam celebrant hominum nationes.
 Percipiunt etiam illecebræ à patre notitiarum,
 Consiliis tacitis commotæ, ut noscere possint :
 Qui mundus teneat retinacula cognita mente.
 Diripuit sese pater: & *dedit omnia nobis*.
 Nec mentis propriâ vi clusit numinis ignem.
 Suadelam infundit pater, haud terrore quatit cor.

ARIPHRO-

ΑΡΙΦΡΟΝΟΣ ΣΙΚΥΩΝΙΟΥ

Παιάν, ἢ ᾄσμα

ΕΙΣ ΥΓΙΕΙΑΝ.

ΥΓΙΕΙΑ πρέσβια μακάρων,
 Μετά & ναίοιμι
 Τὸ λεπτόμυρον βιοτᾶς.
 Σὺ δέ μοι πρόφρων ζωοικῶ εἶς.
 Ἐι γάρ τις ἢ πλῆτε χάρις, ἢ τεκέων, 5
 Τᾶς ἰσοδαίμονός τ' ἀνθρώποις
 Βασιλίδος δρχᾶς, ἢ πόθων,
 Οὐς κρυφίοις Ἀφροδίτης ἄγκυσι θηροόμῳ.
 Ἥ εἰ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρεψις,
 Ἥ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται. 10
 Μετὰ σῆο, μάκαιρα Ὑγία,
 Τέθληε πάντα, καὶ λάμπει χαρίτων ἕαρ.
 Σέθεν ᾗ χωρὶς ἔτις διδάμων.

ΠΡΟΚΛΟΥ

ARIPHRONIS SICYONII

Pæan, seu canticum

IN SANITATEM.

FED. MORELLUS Interpretum Reg. Decanus Anapæsticis
numeris expressit.

DIVARUM antiquissima Sanitas,
 Utinam semper tecum habitarem,
 Animus dum meus hos reget artus!
 Placeant nostri tibi, Diva, Lares.
 Nam si gratia opum est, aut sobolis,
 Superisque homines reddentis pares.
 Regalis honoris, amorumque,
 Occultis quos Veneris laqueis
 Carpimus; aut si qua viris à deo
 Missa voluptas, requiesve mali est;
 Ubi ades cunque, alma favens Sanitas,
 Florent omnia; Charitum ver nitet:
 Te sine nulli esse beato licet.

E. PROCLI

ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ
ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ
Υ Μ Ν Ο Ι.

*****

Ε Ι Σ Η Λ Ι Ο Ν.

ΚΛΥΘΙ πυρὸς νοεῖν βασιλεῦ, χρυσώεντε Τίτῃν·
 Κλυθι φάος ταμία, ζωαρχέειν ὧ ἀνα πηγῆς
 Ἄυτὸς ἔχων κληῖδα, καὶ ὑλαίοις ἐνὶ κόσμοις
 Ὑψόθεν ἀεμονίης ῥύμα πλάσιον ἔξοχελύων.
 Κέκλυθι· μεσατίλῳ γὰρ ἔχων ὑπὲρ αἰθέρεσσιν ἔδρῳ, 5
 Καὶ κόσμος κραδαιῶν ἔχων ἐριφειγέα κύκλον,
 Πάντα τεῆς ἐπλησας ἐγερσινόοιο προνοίας.
 Ζωσάμφοι ὅτι πλάνητες αἰεθαλέας σέο πυρσῶς,
 Ἄϊεν ὑπὲρ ἀλλήλοισι καὶ ἀκαμάτοισι χορείαις,
 Ζωογόνους πέμπουσιν ἐπιχθονίοις ῥαθάμυγτας. 10
 Πᾶσα δ' ὑφ' ὑμείεσσι παλιννόσοισι διφρεΐαις,
 Ὠρέων καὶ θεσμὸν, ἀνεβλάστησε γνέθλα.
 Στοιχείων δ' ὁρυμάγδὸς ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντων

Παύσατο

PROCLI LYCII PHILOSOPHI HYMNI.

I N S O L E M.

FED. MORELLUS Interpres Reg. Latinis numeris expressit.

Æ THEREÆ flammæ princeps ades, auree Titan:
 Lucis ades quæstor, fontis vitalis honoras
 Qui claves premis, atque in mundos materiales
 Harmoniæ rivum deducis divitem ab alto.
 Audi: cùm mediam teneas super æthere sedem,
 Et nitidum mundi orbem habeas, est qui vice cordis;
 Cuncta tuâ implêsti mentem instigante pronœâ.
 Cingentésque tuos ignes radiósque planetæ
 Semper continuis indefessisque choreis
 Terrigenis mittunt vitales usque liquores.
 Curfibus assiduo remeantibus impete vestris,
 Anni tempora per quatuor, soboles viget omnis.
 Ast elementorum, quæ secum prælia miscent,

Te

20 ΠΡΟΚΛΟΥ ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Παύσατο (εἶο φανέντῳ, ἀπ' ἀρρήτε γλυκύντῳ.
 Σοὶ δ' ὑπὸ μοιράων χορὸς εἴκαθεν ἀσυφέλκλῳ. 15
 Ἄψ ὃ μελασφῶσιν ἀναλκᾶν λίνον αἴσης,
 Ἐύε θέλεις· πέρι γὰρ κραδίεις, πέρι δ' ἴφι ἀνάσσεις.
 Σειρῆς δ' ὑμέλειος βασιλῆος θεοπειθέῳ οἴμης
 Ἐξέθορεν Φοῖβῳ· καθάρη δ' ὑπὸ θέσκελα μέλπων,
 Ἐυνάζει μέγα κύμα βαρυφλόισβοιο γυρόλης. 20
 Σῆς δ' ἀπο μελιχόδωρῳ ἀλεξιμάκῃ διασείης
 Παίτων βλάβησεν, ἐλὼ δ' ἐπέτασεν Ὑγείῳ,
 Πλήσας ἀρμονίης παναπήμονῳ δῶρεα κόσμον.
 Σὲ κλυτὸν ὑμνεῖσι Διωνύσοιο τοκῆα.
 Ὑλῆς δ' αὖ νεάτοις ἐνὶ βένθεσιν οἶον Ἄτιν, 25
 Ἄλλοι δ' ἀβρὸν Ἄδωνιν, ἐπθυφήμεσαν αἰοιδάι, *
 Δαιμαίνεσι ὃ σείο θοῆς μάστιγι ἀπειλῶ
 Δαίμονες ἀνθρώπων δηλήμονες ἀγριόθυμοι,
 Ψυχᾶς ἡμετέρας διεραῖς κακὰ πορσυνόντες·
 Ὅφρ' αἰὲ κ' λαῖτμα βαρυσμαράγῃ βιότοιο 30
 Σώμαλῳ ὀτλῶσιν ὑπὸ ζυγὸδεσμα ποθέσαι,
 Ὑψιενῆς ὃ λάθοιτο πατρὸς πολυφειγέῳ αὐλῆς.
 Ἀλλὰ θεῶν πανάρισε, πυρεσεφές, ὅλβιε δαῖμον,
 Εἰκὼν παγενέταο θεῶ, ψυχῶν ἀναλωγεῦ,
 Κάλυθι, καί με κάθησον ἀμαρτιάδος αἰὲν ἀπάσης, 35
 Δέχνησο δ' ἰκεσίῳ πολυδάκρυον· ἐκ δέ με λυγρῶν
 Ρῦτορ κηλίδων, ποιῶν δ' ἀπάνδθε φυλάσσοις,
 Περπύων θοὸν ὄμμα Δίκης, ἢ πάντα δέδορκεν.
 Αἰεὶ δ' ὑμέλειοισιν ἀλεξιμάκοισιν αἴτωγαῖς

Ψυχῇ

PROCLI HYMNUS IN SOLEM. 21

Te exoriente habuit finem turba, à patre summo.
 Parcarúmque chori tibi vis interrita cessit:
 Stamina nam rigidi novisti invertere fati,
 Cùm cupis, imperii cum majestate tremendi.
 Divinâque viâ, auratæ rex magne catenæ,
 Exiliit Phœbus, citharâ qui oracula pandens,
 Naturæ ingentes sopit fluctus agitatæ.
 Congressûque tuo morbos arcente benignus
 Pæan est natus, gnatámque effudit Hygean,
 Ut mundum harmoniâ damnorum experte repleret.
 Te illustrem celebrant Dionysi, Phœbe, parentem.
 Imis materiæ at sinibus cluis Euius Atys;
 Sunt, qui te mollem decantent carmine Adonin.
 Horrescúntque tui stridentis verbera flagri
 Dæmonia humani generis fera damna luésque,
 Terrigenarum animis quæ mollibus aspera condunt:
 Semper ut altisonum miseræ æquor verrere vitæ
 Pergant, corporeæ & juga molis ferre libenter,
 Oblitæ nitidæque & sublimis patris aulæ.
 Optime divorum, atque ignite, beate, & imago
 Numinis omniparentis, provectorque animarum,
 Exaudi, & purum me reddito crimine ab omni,
 Accipito & votum lacrymabile; tristibus & me
 Eruito maculis, atque à pœnis procul arce;
 Justitiæque oculum delini, qui omnia cernit.
 Auxilióque tuo mala pessundante juvato,

G

Augu-

22 ΠΡΟΚΛΟΥ ΥΜΝ. ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ. ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ.

Ψυχῇ μὲν φάος ἀγνὸν ἐμῇ πολυόλβον ὀπάζῃς, 40
 Ἀχλὺν δ' ἀποσκεδάσας ὀλεσίμβροτον, αἰολόχθιον·
 Σώματι δ' ἀφ' ἐμῶν τε καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείῃ.
 Ἐκλείης τ' ἑπείβησον ἐμὲ, προγόνων τ' ἐνὶ θεσμοῖς
 Μισαίων ἐρασιπλοκάμων δώροισι μελοίμην.
 Ὀλβον δ' αἰσυφέλκλον ἀπ' οὐσεβίης ἐραλειῆς, 45
 ἔμμε θέλεις, δὸς, ἀναξ· διῶσαι ἣ ἀπαῖα τελέσσαι
 Ῥηϊδίως, κρατερῶν γὰρ ἔχεις καὶ ἀπείροισιν ἀνελύ.
 Εἰ δέ τι μοιροδίῳσιν ἐλξιπόροισιν ἀτράχλοις
 Ἀσεροδιήτοις ὑπὸ νήμασιν ἐλοὸν ἄμμιν
 Ἐσχεῖ), αὐτὸς ἔσχε τεῇ μεγάλῃ τὸδε ῥιπῇ. 50

ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΟΥΣΑΣ.

ΥΜΝΕΟΜΕΝ μερόπων ἀναγώγιον, ὑμνέομεν φῶς,
 Ἐννεα θυγατέρας μεγάλῃ Διὸς αἰγλαοφώνῃ·
 Αἱ ψυχὰς κτ' βένθος ἀλωομένης βιότοιο,
 Ἀχρᾶνιαις τελεῇσιν ἐγερσινόων ἀπὸ βίβλων,
 Γηγρμένων ῥύσαντο δυσανήτων ὀδυράων, 5
 Καὶ σπείδειν ἐδίδαξαν, ὑπὲρ βαθυχάμονα λήθην
 Ἴχνος ἔχεν, καθαρὰς ἣ μολεῖν ποτὶ ζώνομον ἄστρον,
 Ἐνθεν ἀπεπλάγχθησαν, ὅτ' εἰς γενεθλήϊον αἴλην
 Κάππεσον, ὑλοῖραφέας παρὲς κλήροισι μανῆσαι.
 Ἀλλὰ, θεαί, καὶ ἐμεῖο πολυπλοκήιον ἐρωλὺ 10
 Παύσατε, καὶ νοεροῖς με σοφῶν βακχόσσει μύθοις.
Μη

PROCLI HYMN. in SOLEM. in MUSAS. 23

Augustoque & sancto illustra lumine mentem,
Ereptâ nebulâ, quæ homines premit, & variè effert:
Vires da ingenuas, corpus vegetum atque salubre.
Adde etiam famæ decus, ut sic legibus utens
Majorum amplectar cultæ bona munera Musæ:
Divitias stabiles, velut à pietate profectas.
Hæc fac sis mihi concedas, cùm cuncta potis sis
Perficere extemplo; sed enim ingens est tibi robur.
Quòd si quid fufis fatalibus imminet atri
Sidere non fausto deductis, omne sinistrum
Numinis ætherii ingenti virtute repellas.

IN MUSAS.

DELICIAS hominum celebramus, lumen amicum,
Ternas ter natas summi Jovis altitonantis:
Hæ errantes animas per tot vitæ ardua cœpta,
Augustis scrutando sacris arcana librorum,
Terrigenis solverunt à mœroribus ægris;
Et properare docent, spatiosâque flumina Lethes
Ponere sub pedibus, purâsque ad fidus amicum
Migrare, unde erravere, arvom quæ ad genitalem
Deciderant, ad fortes materiâmqve furentes.
Divæ, languentis trepidantia corda poetæ
Firmate, & monitis doctorum afflate virorum.

Néve

24 ΠΡΟΚΛΟΥ ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ.

Μὴ δὲ μ' ἀποπλάγξειεν δεισιθέων γῆϋ' ἀνδρῶν
 Ἄτραπιῖζ ζαθέης εἰσιφεύγους ἀγλαοκάρπυ·
 Ἄϊεί δ' ὄξ ὁμάδοιο πολυπλάγκτιο γενέθλης.
 Ἔλκετ' ἐμὴν ψυχὴν παναλήμονα πρὸς φάος ἀγνόν, 15
 Ὑμετέρων βεῖθεσαν ἀεξινόων ἀπὸ βίβλων,
 Καὶ κλέος δ' ἐπὶ φρενοθελγέος αἶεν ἔχουσιν.
 Κλύτε, θεοὶ σοφίης ἱερῆς οἴηκας ἔχοντες·
 Εἰς ψυχὰς μερῶπων ἀναγώγιον ἀψάμφοι πῦρ,
 Ἔλκετ' ἐς ἀθανάτας χότιον κλυθμῶνα λιπέσας, 20
 Ὑμνων ἀρρήτοις καθηραμύρας τελεῖῃσι.
 Κλύτε, σωτῆρες μεγάλοι· ζαθέων δ' ἀπὸ βίβλων
 Νόσατ' ἐμοὶ φάος ἀγνόν ἀποσκεδάσαντες ὁμίχλιν,
 Ὅφρα κεν εὖ γνοίην θεὸν ἄμβροτον, ἠδ' ἐκὼν ἀνδρα.
 Μηδ' ἐμε ληθαίοις ὑπὸ χθούμασιν ἐλοᾷ ῥέζων 25
 Δαίμων αἶεν ἔχοι μακάρων ἀπάνθυεν ἐόντα.
 Μὴ κρυεῖης γενέθλης ἐνὶ κύμασι πεπλωκῆαν
 Ψυχὴν σῶν ἐθέλουσιν ἐμὴν Ἰπιδηρὸν ἀλᾶδ
 Ποιῇ τίς κρυέεσα βίη δεσμοῖσι πεδήσῃ.
 Ἀλλὰ, θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέῃς ἡγεμονῆες, 30
 Κέκλυτ'· ἐπειγομύῳ δ' πρὸς ὑψιφόρητον ἀταρπὸν
 Ὅργια κ' τελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετ' ἐμύθων.

Néve

Néve genus nimiùm metuentum numina recto
 Tramite frugifero me abducat luce micante.
 Deinde caducarum vario de turbine rerum
 Mentem errabundam trahite ad lucem peramœnam,
 Vestrarum augustâ chartarum fruge refertam,
 Et decus eloquii mulcentis pectora habentem.
 O dii, qui clavos regitis sapientiæ, adeste ;
 Quique animos hominum accensos vestro igne sacrato
 Ad cœlestia pertrahitis, caligine demptos,
 Hymnorum arcanis purgatos carmine sacris.
 Ergo, salutare divi, concedite castam
 Nobis lucem è codicibus sanctis, nebulâ omni
 Amotâ, ut numénque hominémque agnoscere fas sit.
 Ne me Lethæo genius sub flumine iniquus
 Detineat semper procul à felicibus auris.
 Néve animam, in fluctus natalis quæ irruit horæ,
 Exhorrescentem per tempora longa vagari
 Supplicium adstringat vinclis vitalibus acre.
 O Divi sôphiæ ductores nobilis, æquè
 Audite: & tendentem ad iter sublime docete
 Orgia, & arcanos ritus, solennia sacra.

H

Alia

Alia HYMNORUM horum

Interpretatio METRICA,

GODFRIDO OLEARIO Authore.

HYMNUS IN SOLEM.

AUDI, cœlestis flammæ rex, auree Titan:
 Arbiter & lucis, fontis rex inclyte vitæ
 Clavem solus habens, in sensibiles quoque mundos
 Ex alto harmoniæ derivans flumina læta.
 Audi: nam mediam * superas sedem ætheris, & te
 Interiora tenent mundi, ac pulcherrimus orbis;
 Sicque imples animante animos ipse omnia curâ.
 Igne planetarum tuus, ô rex, † pascitur ignis;
 Qui nunquam fessi ductis sinè fine choreis
 Vivificum terris dimittunt undique rorem.
 Vestris perpetuò repetitis motibus omnis
 Æternas juxta leges hîc nascitur hora.
 Dedicere suos adversa elementa tumultus,
 Te simulac natum arcano genitore viderent.

* Olearius legit *ἔαν* pro *ἔχων*.

† Clariss. Fabricius mavult *cingitur*.

Parcarum

Parcarum obsequio regis implacabile numen;
 Si jubeas, subitò fatalia fila revolvunt:
 Namque tuum imperium est, tu nutu cuncta gubernas.
 Ex serie æternâ pellacis carminis author
 Profiliit Phœbus; divinâque carmina cantans,
 Condidit indigesta priùs primordia rerum.
 Tripudia, alme, tua ast gravium averrunca malorum
 Pæanem pariunt; cunctis parat ille salutem,
 Harmoniâ orbem implens cunctorum experte malorum.
 Te magnum Bacchi patrem celebrare solemus.
 Te * Aten materiæ profundis euam abyssis,
 Rursum alius tenerum te † carmine dicit Adonin.
 Te verò metuunt, tua siquid flagra minentur,
 Invisi nobis genii sempérque feroces,
 Qui miseris moliri animis mala millia nôrunt:
 Ut raucos inter fluctus vitæ atque tumultus
 Corporea æternùm teneant hos vincla volentes,
 Atria ne videant celsi præfulgida patris.
 Sed tu, ‡ magne deus, radians, ditissime dæmon,
 Icon communis rerum patris, atque animarum
 Dux, audi, atque omni miserum me crimine purga,
 Accipe cum lacrymis gemitus; tu vulnera nostra
 Fœda cruore atro ** sana, pœnâsque remitte,

* Legit Ἀτλῶ pro Ἀτῆν.

† αἰοιδᾶς pro αἰοιδάϊ.

‡ δέρας pro πανάρας.

** ῥύεο pro ῥύτογ.

Justitiæ

28 PROCLI HYMNUS IN MUSAS.

Iustitiæ placans oculum, quo cuncta pererrat.
 Legéque nos ducens, mala quæ procul omnia pellit,
 Da lumen menti purum, da, quæso, beatum,
 Noctem pestiferam pellens * matrémque veneni:
 Corpori at integram, quæ dat bona cuncta, salutem.
 Da famam; tibi quò priscâ pietate parentum
 Cincinnatarum Musarum dona feramus.
 Divitias stables, fructum pietatis amœnæ,
 Si fuerit visum, da, rex: namque omnia posse
 Diceris; ingenti, immenso tu robore polles.
 At si quæ fusus Parcarum tortilis ausit,
 Telæ sideribus textæ si sæva minentur,
 Nutu depellas isthæc tu, quæso, potente.

IN MUSAS.

AD supera educens celebramus carmine lumen,
 Ter trinam sobolem Jovis almi, carmine claram:
 Quæ mentes miserè vitæ hujus fluctibus actas,
 Puris usâ sacris, (hæc docta volumina condunt)
 Eripit infestis, quæ gignit terra, periclis;
 Et properare docet, præalti flumina Lethes
 Ut superent, puræ cognata sibi astra petentes,
 Unde etiam egressæ antè, hoc ad genitabile litus

* *ἰαλόχαλον* pro *αἰολόχαλον*.

Appellunt,

Appellunt, terrenæ insano fortis amore.
 Urit idem hoc æstrum quoque nos; hoc sistite, divæ:
 Nôsq̃ue furore sacro percellant dicta sophorum;
 Ne facîle abripiant homines malè relligiosi
 A sacrosancto felicitis tramite lucis.
 Ex turbis variè peccantis materiai
 Ad castam lucem palantem abducite mentem,
 Ut libris vestris, unde est, sapientiâ abundet,
 Eloquiique animos mulcentis laude perennet.
 Magnæ, audite, deæ, quæ docta gubernata tenetis,
 Ducentes hominum, flammâ sublimè trahente
 Accensâ, ad superos mentes ex nocte profundâ,
 Hymnorum arcanis purgatas undique sacris.
 Magnæ, audite, deæ; divinâque scripta legenti
 Disiectis tenebris mihi purum affundite lumen,
 Ut summum numen, mortales ut bene noscam.
 Ne fortè oppressum Lethæis noxius undis
 Me dæmon teneat sejunctum à sorte beatâ.
 Ne quoque materiæ mersam torpentis abyssi
 Hancce animam, longos quæ nollet ferre labores,
 Innectat vitæ duris pœna horrida vinclis.
 Vos audite, deæ; vestrum est sapientia regnum:
 Tendenti propero cursu ad sublimia, vestra
 Orgia & arcanæ doctrinæ pandite sacra.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΥΜΝΟΙ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Α.

ΥΜΝΕΟΜΕΝ Λυκίων βασιληίδα κεραφροδίτῳ·
 ἥς ποτ' ἀλεξικάκοιο παρπλήθοῦς ἀρωγῆς
 Παλίδος ἡμετέρης θεοφραδμονες ἡγεμονῆς
 Ἱερὸν ἰδρύσαντο κτ' πολίεθρον ἄγαλμα,
 Σύμβολ' ἔχον νοεργῷ γάμῳ, νοεῶν ὑμναίων, 5
 Ἡφαίστῳ πυρόεντι, ἰδ' ἐρανίης Ἀφροδίτης·
 Καὶ ἐθεὺν ὀνόμηνον Ὀλύμπιον, ἥς διὰ κάρησι
 Πολλάκι μὲν θανάτοιο βροτοφθόρον ἐκφυγον ἰόν,
 Ἐς δ' ἀρείην ἔχον ὄμμα· τελεοσιγόνων δ' ὑπὸ λείξεων
 Ἐμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασυχύεσκε γενέθλη, 10
 Πάνη δ' ἠπιόδωρετο ἔλω βιότοιο γαλήνῃ.
 Ἀλλὰ καὶ ἡμετέρης ὑποδέχνησο, πάτνα, θυλήν
 Ἐυεπίης· Λυκίων γὰρ ἀφ' αἵματι εἰμὶ καὶ αὐτός.
 Ψυχὴν δ' ἀψ' ἀνάειρον, ἀπ' αἵχεσσι εἰς πολὺ κάλλος,
 Γηγενέσσι προφυγῆσαν ὀλοῖον αἵετον ἐρώης. 15

ΥΜΝΕΟΜΕΝ

PROCLI HYMNI IN VENEREM.

HUGONE GROTIŌ Interprete.

P R I M U S.

REGINAM Lyciæ gentis Venerem celebramus;
 Cujus ope auxilium naçti certámque salutem
 Primores patriæ, sacrorum conscia corda,
 Urbe suâ sanctum delubrum ritè dicârunt,
 Fœdera casta notans, animo quæ cernere solo est,
 Cœlicolæ Veneris Vulcanique omnipotentis:
 Unde tibi dea nomen Olympia; namque tuâ vi
 Vastam perniciem sæpe evasere, tenentes
 Virtutem ante oculos: fœcundo quippe cubili
 Exoriebatur robusta ac provida proles,
 Vitæque ridebat passim vernante sereno.
 Nunc quoque diva favens, nostræ cape dona Camœnæ:
 Namque & nos Lycio de sanguine duximus ortum.
 Arce animam probris, & honesti subjice flammæ,
 Terrigenæ pellens furiatum virus amoris.

ÆTERNAM

B.

ΥΜΝΕΟΜΕΝ Σεσην πολυώνυμον Ἀφρογενείης,
 Καὶ πηγὴν μεγάλῃ βασιλῆϊον, ἧς ἀπο πάντες
 Ἀθάναλοι πλερέεντες ἀνεβλάστησαν ἔρωτες·
 Ὡν οἱ μὲν νοεροῖσιν οἷσδύοσι βελέμνοισι
 Ψυχὰς, ὅφρα πόθων ἀναγώγια κέντρα λαχῶσαι 5
 Μηέρεσσι ἰχανόωσιν ἰδεῖν πυριφειγέας αὐλάς.
 Οἱ δὲ παῖδες βεληῖσιν ἀλεξικάκοις τε προνοίαις,
 Ἰέμεροι γενεῇσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξουσιν,
 Ψυχῶν ἡμέρον ὥρσαν ὀπιχθονίᾳ βιότοιο.
 Ἄλλοι δ' ἐγλαμίων ὁάρων πολυειδέας οἶμους 10
 Ἄϊεν ἐποπιδύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φύτλης
 Ἀθάνατον τρύχωσι δυηπαθέων γῆρας ἀνδρῶν.
 Πᾶσιν δ' ἔρτα μέμηλεν ἐρωτοτόκος Κυθερείης.
 Ἀλλὰ θεὰ, πάντῃ γὰρ ἔχεις ἀεικόον ἕας,
 Εἴτε περ φρίγεις μέγαν ἕρανόν, ἐνθα σε φασὶν 15
 Ψυχὴν αἰνάει πέμπειν κόσμοιο θεείῳ.
 Εἴτε καὶ ἐπὶ κύκλων ὑπὲρ ἀντύλας αἰθέρι ναίεις,
 Σειραῖς ἡμετέραις δυνάμεις προχέουσ' ἀδαμάσους·
 Κέκλυθι, καὶ πολύμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορεύειν
 Ἰθιῶσις σέο, πότνα, δικαιοτάτοισι βελέμνοισι, 20
 Οὐχ ὅσίων παύσασα πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.

ΑΡΙΣΤΟ-

SECUNDUS.

ÆTERNAM Veneris seriem cantare paramus,
 Et regale sacri fontis caput, unde profecti,
 Immortale genus, pennatum numen, Amores:
 Quorum alii telis mentem ferientibus urunt
 Pectora, ut illecebris sublimè trahentibus icta
 Matris conspiciant rutilum fulgentia templa.
 Ast alii, patris imperio sapientipotentis,
 Perpetuam cupidi sobolem submittere mundo,
 Immittunt animis vitæ terrestris amorem.
 Rursum alii cœtus & fœdera conjugiorum
 Cum magnâ curant curâ, mortalis ab ortu
 Seminis ut semper genus immortale propagent.
 Omnibus hic labor est Veneri servire parenti.
 O dea, nam nihil est, tua quod non audiat auris,
 Immensum cœli seu circumvolveris axem,
 Diceris unde animam mundo inspirare perennem;
 Seu septemgeminos orbes super, æthere summo,
 Suppeditas nostris connexibus indomitam vim;
 Audi, te veneror: mœstûmque laboribus ævum
 Justificis semper telis mihi, sancta, gubernâ;
 Antecavens, facibus pateant ne corda profanis.

K

ARISTO-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΑΣΜΑ ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ.

ΑΡΕΤΑ πολύμοχθε γῆρι βροδείῳ,
 Θήραμα κάλλισον βίῳ,
 Σᾶς ὤει, παρθένε, μορφᾶς
 Καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος,
 Καὶ πόνους τλῆναι μαλερᾶς ἢ ἀκάμαντας.
 Τοῖον ἔπ'ι φρένα βάλλεις
 Καρπὸν ἐς αἰθέραιον
 Χρυσῶτε κρείσσονα ἢ γονέων
 Μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνῃ.
 Σὲ δ' ἔνεκ' ἐκ Διὸς Ἡρακλῆς,
 Λήδας τε κῆρυ
 Πόλλ' ἀνέτλασαν,
 Ἔργῳι ἀναγορεδύοντες διώαμιν.
 Σοῖς ᾗ πόθοις Ἀχιλλεύς,
 Ἄϊας τ' αἶδαο πύλας ἦλθον.
 Σᾶς δ' ἔνεκεν φιλίας μορφᾶς
 Ἀταρνέως ἔντροφῷ
 Ἀελίῃ χήρωσεν αὐγᾶς.
 Ποῖ γ' αἰοίδιμ' ἔργοις,
 Ἀθάνατοί τε μιν αὐξήσασσι Μῆσαι
 Μημοσιῶας θύγατρεις,
 Διὸς ξενίῃ σέβας αὐξῆσαι.

5

10

15

20

ΟΜΗΡΟΥ

ARISTOTELIS

CARMEN IN VIRTUTEM.

HUGONE GROTIUS INTERPRETE.

RECTE vel nimio labore constans,
 Et quovis pretio petenda Virtus;
 Te propter, dea pulchra, te iubente,
 Graiis dulce mori: nihil labores,
 Et tristes nihil expavere casus.
 Tu sævo vetitum perire letho
 Semen mentibus inferis beatum;
 Præ quo spernitur & superba gaza,
 Et dulcis sopor, & boni parentes.
 Te propter, Jove profati supremo,
 Alcmenæ soboles genúsque Ledæ
 Tot casus subiere, tot pericla,
 Quid possent, avidi docere factis.
 Te propter, facibus tuis calentes,
 Ajax inclytus & ferox Achilles
 Iverunt Stygias videre portas.
 Propter dulce tuæ decus juventæ
 Præclari generosa stirps Atarnei
 Decrevit radiis carere Phœbi.
 Quem nunc carmine nescio perire,
 In laudem Jovis hospitis, celebrant
 Proles Mnemosynæ novem Camœnæ.

HOMERI

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ

ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΜΝΗΣΟΜΑΙ, εἰδὲ λάθωμαι Απόλλωνος ἑκάτοιο,
 Ὅν τε θεοὶ καὶ δῶμα Διὸς προμέεσσιν ἰόντα.
 Καὶ ῥά γ' ἀναΐεσσιν ἔπιχεδὸν ἐρχομένοιο
 Πάντες ἀφ' ἐδράων, ὅτε Φαίδιμα τόξα τίλαιναι.
 Ληῶ δ' οἷη μίμνε παῖδά Διὶ τερπικεραύνῳ, 5
 Ἥ ῥα βίον τ' ἐχάλασε, καὶ ἐκλήϊσε Φαρέτρευν,
 Καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἐλῆσα
 Τόξον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἐοῖο
 Πασάλας ἐκ χερσέας· τὸν δ' εἰς θρόνον εἴσεν ἄγασα.
 Τῷ δ' ἄρα νέκλεα ἔδωκε παλῆς δέπαϊ χερσεΐῳ, 10
 Δεικνύμενθ'· φίλον υἱὸν· ἐπεὶ αἰ δαίμονες ἄλλοι
 Ἐνθα καθίζουσιν. χαίρει δέ τε πότνια Ληῶ,
 Ὅννεκα τοξοφόρον καὶ καρήερόν υἱὸν ἔτικλεν.
 Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Ληϊοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
 Ἀπόλλωνα τ' ἀνακτα καὶ Ἀρτέμιν ἰοχέαιραν· 15
 Τὴν μὲν ἐν Ὀβρυγίῃ, τὸν δ' ἐκ Κρανναῖ ἐνὶ Δήλῳ,
 Κεκλιμένοη πρὸς μακρὸν ὄρεα καὶ Κιῶθιον ὄχθον,
 Ἀλχολάτῳ φοίνικ' ἔσθ' Ἰνώποιο ῥέεθρος.

Πῶς

HOMERI HYMNUS

I N

A P O L L I N E M.

FED. MORELLUS Interpres Reg. iisdem numeris vertit.

EXCIDET haud nobis animo jaculator Apollo,
 Quem superi tremuere, Jovis cùm pergit ad ædes:
 Huic certè, dum cominus est, de sedibus omnes
 Assurgunt, arcu jaculanti tela timenda.
 Sola Jovi assistens aderat Latona potenti;
 Mollire hæc jaculum & pharetram compescere nôrat,
 Corripiénsque manu ex humeris præstantibus arcum
 Ætherei patris ad columnen suspendit ab unco
 Aurato: & Phoebum ducens in sede locavit.
 Jupiter auream ei pateram cum nectare tradens
 Ostendit natum sibi charum: ibi turba deorum
 Ordine confedit. gaudet Latona verenda,
 Arcigeri genitrix Phœbi prælustis ut alma.
 Lætare, ô Latona, parens augusta duorum,
 Regis Apollinis atque sagittiferæ Dianæ.
 Nempe illum paris in Delo, ast hanc Ortygiâ altâ,
 Acclivis monti atque tuo, inclyte Cynthie, colli,
 Palmæ proxima, dulcissui Inopique fluentis.

L

Quî

Πῶς γάρ σ' ὑμνήσω πάντως δῦμνον ἐόντα;
 Πάνη γάρ τοι, Φοῖβε, νόμῳ βεβλήα) ὥδης, 20
 Ἥ μὲν αὖ ἤπειρον πορριτρόφον, ἡ δ' ἀνὰ νήσους.
 Πᾶσαι δ' Ἰοπιαί τοι ἄδον καὶ πρῶνες ἄκροι
 Ὑψηλῶν ὀρέων, πόταμοί δ' ἄλλαδε πρῆξοντες,
 Ἀκλαί τ' εἰς ἄλλα κεκλιμένα, λιμνές τε θαλάσσης.
 Ἥ ὥς σε πρῶτον Λητὼ τέκε χάσμα βροτοῖσι 25
 Κλυθεῖσα πρὸς Κυθήν. ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ
 Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ. ἐκάτερθε δ' κύμα κελαινὸν
 Ἐξήει χέρσονδε λιπυπνοῖσι ἀνέμοισιν.
 Ἐνθεν δ' ὑπορύνοντο πασι θνητοῖσιν ἀνάσσεις·
 Ὅσους Κρήτη ἐνὸς ἔχει, καὶ δῆμον Ἀθιωτῶν, 30
 Νῆστον τ' Αἰώνα, ναυσικλείτη τ' Εὐβοία,
 Αἰγαίη, Εἰρεσίαϊς, καὶ ἀγχιάλῃ Πεπάσηθεν,
 Θρηάκιός τ' Ἀθῶς, καὶ Πηλὸς ἄκρα κάεσσα,
 Θρηάκη τε Σάμῳ, Ἴδης τ' ὄρεα σκυόεντα,
 Σκύρος, καὶ Φώκαια, καὶ Ἀυλοκάνης ὄρος αἶπυ, 35
 Ἴμβρος τ' ὀκλιμένη, καὶ Λῆμος ἀμιχθαλόεσσα,
 Λέσβος τ' ἠγαθή, μάκαρος ἔδος Αἰολίων,
 Καὶ Χίῳ, ἡ νήσων λιπαρῶτάτη εἰν ἀλὶ κεῖ),
 Παιπαλόεις τε Μίμας, ἔκ Κωρύκας ἄκρα κάεσσα,
 Καὶ Κλάρῳ αἰγλήεσσα, καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἶπυ, 40
 Καὶ Σάμος ὑδρηλή, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάεσσα,
 Μίληός τε Κόως τε πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 Καὶ Κνίδῳ αἰπεινή, καὶ Κάεραθεν ἠνεμόεσσα,
 Νάξος τ', ἠδὲ Πάρος, Ῥηναία τε πείρησσε.

Τόσπον

Quî te laudarem laudis nullius egenum?
 Nam tibi, Phœbe, decus cantûs conceditur omnis,
 Tam per continuam tellurem quàm æquore cinctam.
 Tum speculæ cecinere tibi atque cacumina summa,

Littora prona salo, portus pontóque propinqui.
 Ut te lætitiâ peperit Latona supremam
 Terricolis Cyntho colli inclinata supino
 In Delo, æquoreus quam cingit fluctus utrumque
 Allidens latus, impulsus spirantibus auris.
 His à principiis mortales quosque gubernas:
 Quot Creta ipsa tenet, castæ populûsque Minervæ,
 Insula & Æginæ, Eubœa & navalibus apta,
 Ægæque, Eresîæ, & vicina salo Peparethus,
 Peliaci juga montis, Athos & Thracius, atque
 Threiciæ Samus, umbrosæ cum collibus Ides,
 Phocæa, & Scyrus, celsus valde Autocanes mons,
 Condita præclarè Imbrus, inhospita Lemnus & atrox,
 Lesbos suspicienda, ædes divi Æolionis,
 Et Chios in vitreo fœcundior insula ponto,
 Aridus atque Mimas, & vertice Corycus alto,
 Insignis Clarus, Æsageæ mons editus urbis,
 Deinde undosa Samus, Mycales colles & acuti,
 Miletûsque Couûsque almæ mortalibus urbes,
 Et Cnidus excelsa, auris semper Carpathus acta,
 Et Parus, & Naxus, Rhenæa petrîsque referta.

Hæc

40 ΟΜΗΡ. ΥΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Τόσπον ἐπωδίνεσσα ἐκήβολον ἱκέλο Ληϊῶ, 45
 Ἐίλις οἱ γαιέων ὑεῖ θέλει οἰκία θέεας.
 Ἄι δὲ μάλ' ἐτρώμεον, καὶ ἐδείδισαν, εἰς τις ἔτλη
 Φοῖβον δέξαας, ἧ πιόερε περ ἐῖσα.
 Περὶ γ' ὅτε δὴ εἰς ἔπ' Δήλῳ ἐβήσατο πότνια Ληϊῶ,
 Καί μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτεροέηλα προσπύδα. 50
 Δῆλ', εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἔδος ἐμμελῆαι ἦος ἐμοῖο
 Φοῖβ' Ἀπόλλωνος, θέας τ' ἐνὶ πύονα νηὸν,
 Ἄλλ' ὃ δ' ἔτις (εἴο πόθ' ἄψε'), εἰς σε λίσσει.
 Οὐδ' ἔυδων σε ἔσεας οἶομαι εἰς ἔμμηλον,
 Οὐδ' ἐτρύγλω οἴσεις, ἔτ' ἄρ' φυλὰ μωρία φύσεις. 55
 Ἄι δέ κ' Ἀπόλλωνος ἐκαέργε νηὸν ἔχησθαι,
 Ἀνθρωποὶ τοι πάντες ἀγινῶσιν ἐκατόμβας
 Ἐνθάδ' ἀγερέμενοι· κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ,
 Δηρὸν ἀνάκλ' εἰ βόσκοις, οἷτε θεοὶ κέ σ' ἔχουσιν
 Χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ εἰ τοι πῖα εἴω' εἶδας. 60
 Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη ἧ προσπύδα.
 Ληϊοὶ κυδίση θύγατες μεγάλοιο Κρόνιοι,
 Ἀσπασίη μὲν ἔγωγε γονὴν ἐκάτοιο ἀνακτος
 Δεξαίμεν· αἰνῶς γ' ἐτήτυμόν εἰμι δυσσηχὴς
 Ἀνδράσιν, ὥς δέ κεν περὶ λυγρὰ γενοίμεν. 65
 Ἀλλὰ τόδε τρομέω, Ληϊοῖ, ἔπος, εἰς σε κεύσω.
 Λίην γάρ τινα φασὶν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
 Ἔσσεας, μέγα δὲ περὶ λυγρὰ ἀθανάτοισι
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρεραν.
 Τῷ δεινῷ δέδοικα κτ' φρένα καὶ κτ' θυμὸν, 70
Μῆν

Hæc obiit Latona gerens uterum loca pernix
 Exploratura, an regio ulla suo daret ædem
 Nato. ast terræ omnes gelido tremuere pavore,
 Nec Phœbum excipere est tellus vel fertilis ausa:
 Donec pervenit Delum Latona verenda;
 Tum dea adorta illam verbis affatur amicis.

Si nato vis, Dele, meo sedes dare firmas
 Phœbo Hyperionidi, augustum ipsi.& condere templum,
 Nemo alius te unquam tanget, precibusque laceffet:
 Nec puto felicem te armentis nec grege multo,
 Nec stirpes frugisque feres nec munera Bacchi.
 Sin Phœbi longè jaculantis condita templa
 Hic fuerint, tibi cuncti huc adducent hecatombas
 Mortales: non defuerit nidor tibi pinguis,
 Regem nutrieris longo si tempore, diique
 Te eruerint dextrâ externâ; haud tibi sunt fata læta.

Sic fata est: huic læta has reddidit Insula voces.
 Filia Saturni Latona verenda potentis,
 Exciperem pulchre pharetrati numina Phœbi
 Lato animo: nam ingrata cluo mortalibus ægris
 Nunc utique, at magno posthac decorarer honore.
 Sed vereor, Latona, aliquid, celabo nec illud:
 Nam valde infestus quis famigeratur Apollo,
 Imperium quondam in divos habiturus & ægros
 Mortales per frugiferæ latera omnia terræ.
 Hinc ego cuncta pavens trepidoque, & signo futura;

M

Ne,

42 ΟΜΗΡ. ΥΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Μὴν, ὅπῳταν τοπρῶτον ἴδῃ φάϑ᾽ ἡελίοιο,
 Νῆσον ἀτιμήσῃ, ἐπεὶ κρηναήπεδός εἰμι,
 Ποσσὶ καίλασρέψας, ὥσῃ δ' αἶλός ἐν πελάγεσσιν·
 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κύμα κτ' κρηλὸς ἄλῃς αἰεὶ
 Κλύσσει, ὃ δ' ἄλλῳ γαῖαν ἀφίξεῖ), ἢ κεν ἀδῇ οἱ, 75
 Τάξασθαι τόνῃε κὶ ἄλσεα δειδρῆναι.
 Πελύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας φῶκαίτε μέλαινας
 Ὀικίᾳ ποιήσον) ἀκηδέα χήτει λαῶν.
 Ἄλλ' εἴ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 Ἐνθάδε μιν πρῶτον τάξῃν παρκαλλέα τῶν, 80
 Ἐμμεναι ἀνθρώπων χρησέμεον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Πάλλας ἐπ' ἀνθρώπους ἐπεὶ πολυώνυμός ἐστιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Ληῶν δ' ἐπεὶ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμοσεν.
 Ἴσω νῦν τάδε Γαῖα, ἔξ' Οὐρανὸς εὐρυς ὑπερθεῖν,
 Καὶ τὸ καλεῖσθ' ὄμβρον Στυγὸς ὕδωρ· ὅς τις μέγιστος 85
 Ὀρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 Ἥ μὲν Φοῖβος τῇ δὲ θυώδης ἔστω) αἰὲν
 Βωμός, ἔξ' ἐμῶν, τίσει δέ σε γ' ἔξοχα πάντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον,
 Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ ἐκάτοιο ἀνακτός. 90
 Ληῶν δ' ἐννῆμάς τε κὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοισ

Ὡδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἐνδοθὶ παῖσαι,
 Ὅσσαι ἀρεῖσαι ἔσαν· Διώνη, Ῥεῖη,
 Ἰχναίη τε Θέμις, ἔξ' ἀγάστονος Ἀμφιλείτης,
 Ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λυκωλένης Ἥρης· 95
 Ἦ50

Ne, quando lucis dias advenerit auras,
 Infululam temnat, quoniam est asperrima terra,
 Calcatúmque solum falsas pede trumat in undas,
 Et caput obruat indè meum conceptus aquæ mons:
 Lustrabitque alias, quæ cordi sint magè, terras;
 Illic templa sibi condet, saltus & opacos.
 Polypi at astuti phocæque cubilia apud me
 Constituent atræ desertam à plebe virorum.
 At bona si velles, dea, jurando mihi jure
 Firmare hìc Phœbum structurum mœnia templi,
 Quò mortales ægri adeant oracula quondam;
 Cedam, quando ejus celebratum numen ubique est.

Sic Latona fidem jurando jure ligavit.
 Noverit hoc Tellus, & Olympi regia celsi;
 Et Stygis unda fluens per tartara, fallere cujus
 Numen dii & jurare timent, perjuria ne obsint:
 Hìc equidem Phœbi templum atque altare manebit
 Æternum; sed enim colitis super omnia Delum.

Ast ubi diva deûm sacra juramenta peregit,
 Lætitia exiluit Delus jaculantis ob almam
 Progeniem. Latona novem per lumina, noctes
 Atque novem cruciata doloribus insperatis
 Pertulit. intus convenere deæ simul omnes,
 Præstantes aliis: Rhea, Dionéque verenda;
 Et Themis indagatrix, & querula Amphitrite,
 Et pleræque aliæ divæ: Junone relictâ

Ædibus

44 ΟΜΗΡ. ΥΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἦτο γ' ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.

Μῆνη δ' οὐκ ἐπέπυτο μοῖοσόκος Ἐιλείθια·

Ἦτο γ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσιν,

Ἦρης φραδμοσυῇ λυκωλένῃ, ἣ μιν ἔρυκε

Ζηλοσυῇ, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερὸν

100

Ληϊῷ τέξεαδ' ἀλλυπλόκαμος τότε ἔμελλεν.

Ἄι δ' Ἴειν προὔπεμψαν εὐκλιμήνης δ' ἀπὸ νήσας

Ἀξέμεν Ἐιλείθιαν, ὑποχόμηναι μέγαν ὄρμον

Χρυσείοισι λίνοισιν ἐεργμῆρον ἐννεάπηχυν.

Νόσφιν δ' ἠνώγον καλέειν λυκωλένῃ Ἦρης

105

Μή μιν ἔπει' ἐπέεσσιν ὀπασρέψειεν ἴσαν.

Ἀυιάς ἐπεὶ τό γ' ἄκρῳ ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις,

Βῆ ῥα θεῖν, ταχέως δ' ἐδήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ.

Ἀυιάς ἐπεὶ ῥ' ἴκανε θεῶν ἕδος αἰπιῷ Ὀλυμπον,

Ἀυίᾳ ἄρ' Ἐιλείθιαν ἀπ' ἐκ μεγάροιο θύραζε

110

Ἐκπροκαλεσσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Πάντα μάλ' ὥς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.

Τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·

Βᾶν δ' ἐπὶ ποσσὶ τρήεωσι πελειασὶν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.

Ἐυὶ δ' ἔπ' Διὶ ἔβαινε μοῖοσόκος Ἐιλείθια,

115

Τῷ τότε δὴ τόκῳ εἶλε, μνημόνησεν δ' ἐτεκέαδ',

Ἀμφὶ δ' ἐφ' οἴκῳ βάλε πήχεε, γῆνα δ' ἔρεισε

Λαιμῶνι μαλακᾷ· μείδῃσε δ' ἐγὰρ ὑπένεσθεν.

Ἐκ δ' ἔθορε προφύως δέ· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.

Ἐνθά·σε, ἥϊε Φοῖβε, θεαὶ λαὸν ὕδατι καλᾷ

120

Ἀγνώως

Ædibus in Jovis altithroni super æthere puro.
 Lucinæ ad sagæ rumor non venerat aures;
 Namque sub excelsi nebulis tum sedit olympi,
 Cautæ consilio Junonis, quæ arcuit illam
 Æmula, magnanimum quòd mox clarúmque decora
 Progenitura esset natum Latona deúmque.
 At divæ misere Irim prænunciam Olympi,
 Duceret ut Lucinam ad Latonam, insulâ ab almâ,
 Ingens auro contextum gemmísque monile
 Pollicitæ, cubitis extensum hinc indè novenis.
 Ast clam jusserunt faceret Junone beatâ,
 Regnatrix ne Lucinam sermone teneret.
 Hæc postquam audivit pernix & discolor Iris,
 Curstat, & medium celeri secat aëra plantâ.
 Ut primùm celsas ad sedes venit Olympi,
 Ex templo Lucinâ ex ædibus accersitâ
 Vestibulum ante ipsum, cuncta est effata decenter,
 Divarum quæ cœlestûm mandata ferebant.
 Pectoris & latebras pertentans suasit adire:
 Ergo pares plantis ambæ excessere palumbis.
 Appulit Ortygiam subitò Lucina feracem;
 Instabat partus modò producendus in auras;
 Tum gravida est palmam complexa, obnixâque fixit
 Florigero genua in prato: hinc humus alma renidet.
 Pufus at in lucem saliit; clamórque dearum
 Auditur lætus; quæ te, Jaculator, aquarum

46 ΟΜΗΡ. ΥΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἀγνώως ἢ καθαρεύως, σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λυκῶ
Λεπιδῶ νηϊαίῳ· ὧς δ' ἢ χρύσειον σρόφον ἤκαν.

Ἵουδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ·

Ἄλλα θέμις νέκλαρτε ἢ ἀμβροσίῳ ἐρατεινῇν

Ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δ' Ἀηΐω,

125

Ὅυνεκα τοξοφόρον ἢ καρήερν ὑὸν ἔτικτεν.

Ἀυτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέβρωσ' ἀμβροσίον εἶδαι,

Ἵου σέ γ' ἔπει' ἔχον χρύσειοι σρόφοι ἀσπαίροντα,

Ἵουδ' ἐτι δέσματ' ἔρυκε, λυόνιο δ' πείρατα πάντα.

Ἀυτῖκα δ' ἀθανάτοισι μέγιστα Φοῖβ' Ἀπόλλων.

130

Ἔη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,

Χρήσω τ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτιά βελήν.

Ὡς εἰπὼν ἐβίβασκεν δ' ἀπὸ χθονὸς οὐρουδέης

Φαῖβ' ἀκροσεκόμης ἐκαληβόλ'. αἱ δ' ἄρα πᾶσαι

Θάμβεον ἀθάνατ'· χρυσῶ δ' ἄρα Ληλ' ἀπασα

135

Βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Ληϊῶ τε γυέθλιω,

Γηθοσιώνη, ὅτι μιν θεὸς εἴλετο οἰκία θείας

Νήσων ἠπείρεϊ, φίλησε δ' κηρῶνι μάλλον·

Ἦνθησ' ὥς ὅτε ρίον ἔρεθ' ἀνθεσιν ὕλης.

Ἀυτὸς δ' ἀργυρότοξε ἀναξ ἐκαληβόλ' Ἀπολλων,

140

Ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κωῦθ' ἐβήσατο παιπαλόεντι,

Ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε ἢ ἀνέρας ἠλάσκαζες.

Πολλοί τοι νηοί τε ἢ ἄλσεα δένδρενία,

Πᾶσαι δ' ἱεροπαιῶν φίλαι ἢ πρόνοες ἀκροί

Ἰψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ δ' ἄλαδ' ἐπὶ προρέοντες.

145

Ἀλλὰ σὺ Δήλω, Φοῖβε, μάλισ' ἐπιέσπεται ἦτορ·

Ἐνθά

Fonte sacro purè abluere, atque involvere veste,
 Incipiunt tenui & niveâ; hanc porrò aureus ambit
 Limbus. nec genitrix nato dedit ubera Phœbo:
 At Themis huic nectar dedit, ambrosiâmque placentem
 Cœlesti dextrâ porrexit. gaudia pectus
 Tentant Latonæ, arcigerum quòd protulit acrem.
 Ast ubi, Phœbe, epulis primùm es cœlestibus usus,
 Ampliùs haud auri astrinxit tibi fascia corpus;
 Funiculi exempti, & vincli genus omne solutum est.
 Confestim his divos dictis affatus Apollo est.

Sit mihi cura lyræ, sinuati arcûsque sagittæ;
 Atque oracula Jovis referam mortalibus ægris.

Sic ait, & terris excessit Phœbus amœnis
 Arciger intonsus. cunctæ hunc stupuere videntes
 Divæ immortales: auro tum tota nitebat
 Delus, conspiciens Latonæ hanc atque Tonantis
 Prolem; lætitiâ, quòd se deus eligat unam,
 In quâ terrarum statuât sedes & aquarum,
 Ex animoque adamet; vigit ceu floribus altus
 Montis apex: sic te, arcitenens dominator Apollo,
 Scruposam interdum Cynthum lustrare juvabit,
 Indè salo cinctas piget haud invisere terras.
 Multa itidem delubra tibi, lucique frequentes;
 Charæ omnes tibi sunt speculæ, collésque supini
 Montibus in cellis, fluvii maria alta petentes.
 At cor, Phœbe, tuum Delus magis afficit una:

Vestibus

48 ΟΜΗΡ. ΎΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἐνθά τοι ἐλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθον)
 Ἀυλοῖς (ὦ παῖδες ἢ αἰδοῖς ἀλόχοισιν.
 Ὅι δέ σε πυγμαχίητε ἔδρυχθημῶ ἢ αἰοιδῇ
 Μησάμφοι τέρεπασιν, ὅταν σῆσων) ἀγῶνα. 150
 Φαίη κ' ἀθανάτης καὶ ἀγῆρας ἐμμεναι ἀνῆρ,
 Οἱ τότ' ἐπανλία (εἴο τ' Ἰάονες ἀθροοὶ εἶεν·
 Πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρεψαίλο ὃ θυμόν,
 Ἄνδρας τ' εἰσορόων καλλιζώνεσσι γυναικάς,
 Νῆας τ' ὠκείας, ἢ δ' αὐτῶν κλήμαλα πολλά. 155
 Πρὸς ὃ, τόδε μέγα θαῦμα ὅτε κλέος ἔπολ' ὀλέϊ),
 Κῆραι Δηλιάδες ἐκατηβέλεται θεράπαιναι·
 Ἄι τ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν Ἀπόλλων ὑμνήσωσιν,
 Ἄυτις δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἀρτεμὺν ἰοχέαιραν,
 Μησάμφοι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν 160
 Ὑμνον αἰέδουσιν, θέλῃσι ὃ φύλ' ἀνθρώπων.
 Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς ἔκρεμβαλιασὺν
 Μιμῆσθ' ἴσασιν. Φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
 Φθέγγεσθ'· ἔτω σφιν καλὴ (υνάξησιν αἰοιδή.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ Λητώ μὲν, Ἀπολλόν τ' Ἀρτέμιδι ξύν, 165
 Χαίρειε δ' ὑμεῖς παῖσαι· ἐμεῖο ὃ καὶ μελόπιθε
 Μνήσαθ', ὅπποτε κέν τις Ὀπυχθονίων ἀνθρώπων
 Ἐνθάδ' ἀνείρη) ξεῖνθ' ταλαπέειθ' ἐλθὼν·
 ὦ κῆραι, τίς δ' ὕμνῳ ἀνὴρ ἥδισθ' αἰοιδῶν
 Ἐνθάδε πωλεῖ), καὶ τέω τέρεπεσθε μάλιχα; 170
 Ὑμεῖς δ' εὖ μάλα παῖσαι ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων·
 Τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δέ Χίω ἐνὶ παιπαλοέσῃ,

Τξ

Vestibus oblongis ibi semper Iaones adstant
 Ipsis cum natis charisque uxoribus: & te
 Luctâ, saltatu exhilarant, cantûque placent
 Concelebrant, ubi constituunt certamina laudis.
 Diceret æternos quidam seniôque carentes,
 Si tum ex adverso positi tibi Iaones essent:
 Cerneret ac dotes cunctorum lætus honestas,
 Aspiciens fortésque viros nuptásque decoras,
 Et celeres naves, & opes, feliciâque arva.
 Est decus imprimis mirabile perpetuûmque,
 Deliades Phœbi cultrices, turba pudica.
 Hæ postquam extulerint Hyperiona laudibus, indè
 Latonam celebrare sagittiferâmque Dianam
 Pergunt; antiquósque viros, muliebria & acta
 Dum recinunt, hymnis mulcent mortalia corda.
 Cunctorum & voces hominum simulare modósque
 Nativos nôrunt, ut quisque agnoscere posset
 Sermonem ipse suum: tanta est modulatio cantûs.

Ast agite, ô Latona, Diana & Delie Apollo,
 Salvete unâ omnes: memores estote mei que
 Posthac; si quando adveniens quis vos roget hospes
 Multis defunctus terrâque marique periclis,
 O Divæ, quis apud vos jucundissimus istic
 Versatur vates, hilarat qui pectora vestra?
 Responsum hoc pulchrum, nostram dederitis & in rem;
 Lumine vir captus, modò qui Chion incolit altam,

O

Omnia

50 ΟΜΗΡ. ΥΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Τῷ πᾶσαι μελόπιπεν ἀειδύουσιν αἰοδαί.
 Ἡμεῖς δ' ἡμέτερον κλέθ' οἴσομεν, ὅσον ἐπ' αἶδον
 Ἀνθρώπων σρεφόμεθα πόλεις εὖ ναιελαώσας. 175
 Οἱ δ' ἔπειθ' ἐπείσονται, ἐπεὶ ἔτι τυμὸν ἔσιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ λήξω ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα
 Ὑμνῶν ἀεὶ ῥότοξον, ὃν ἤκομ' ἔτεκε Ληϊώ.
 ὦ ἄνα, ἔκ Λυκίῳ καὶ Μηονίῳ ἐρατεινῷ,
 Καὶ Μίλητον ἔχεις ἑναλον πόλιν ἡμερόεσσαν. 180
 Αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο παρθενίας μέγ' ἀνάσσεις.
 Εἴσι δ' ὅσιν φορμίζων Ληϊὸς ἐρυκδέθ' ὑπὸς
 Φόρμιγ' ἑλκυσθὴ πρὸς Πυθῶ πετεσέεσσαν,
 Ἀμβροτὰ εἶμα' ἔχων τε θυώδεα· τοῖο δ' ὅσιν Φόρμιγξ
 Χρυσῆς ὑπὸ πλῆκτεσσι καναχὴν ἔχει ἡμερόεσσαν. 185
 Ἐνθεν δ' ὅσιν Ὀλύμπου δ' ὅσιν χθονὸς ὥς τε νόημα
 Εἴσι Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὁμήγευ ἀλλων.
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλ' κίθαρις καὶ αἰοδή.
 Μῶσαι μὲν δ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὅπ' ἑκάστη
 Ὑμνεύσιν ῥα θεῶν δῶξ' ἀμβροτὰ, καὶ ἀνθρώπων 190
 Τλημοσύνας· ὅσ' ἔχοντες ὑπὸ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Ζῶσ' ἀμφοτέρωθεν ἑκάστη, καὶ δὲ δυνάμει
 Εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἀκ' καὶ γήραος ἄλκαρ.
 Αὐτὰρ ἐπὶ πλοκάμοι Χάριτες καὶ ἑυφρογνῆες ὦραι,
 Ἀρμονίη δ', Ἥρη, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη, 195
 Ὀρχεύντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
 Τῇσι μὲν δ' αἶχρ' ἐμείλαμεν, ἔτε λάχαι,
 Ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδέειν καὶ εἶδος ἀγλήη

Ἀρτεμῖς

Omnia cujus erant celeberrima carmina quondam.
 Nos decus at nostrum in terris tollemus ad astra,
 Dum claras hominum cupidè lustrabimus urbes.
 Illi deinde fidem dictis veracibus addent.
 Interea nunquam cessabo dicere laudes,
 Phœbe, tuas, jaculator, quem Latona creavit.
 O Rex, tu Lyciam, percharam Mæoniámque,
 Miletúmque mari cinctam egregiam regis urbem:
 Imperii at potior pars est circumflua Delus.

Incedit mox increpitans Latonia proles
 Suavisonam citharam, pergens Pythona petrosam,
 Vestibus æternis & odoris cultus: at ejus
 Aurea testudo plectro cita personat aures
 Mulcens. indè à tellure ad cœlestia templa
 Perrexit Jovis, atque ad concilia alta deorum.
 Extemplo divis cantus placuere lyræque.
 Omnes certatim cecinere alterna Camœnæ,
 Munera dum laudant æterna deûm, atque virorum
 Ærumnas, quibus à cœlestibus affliguntur:
 Nescia namque hominum gens fati est, anxia semper;
 Nec potis est lethi ac senii reperire medelam.
 Gratia cum geminis germanis atque catæ Horæ,
 Harmonia, atque Hebe, Jove magno creta Venúsque,
 Saltabant dextris infertis, & pede terram
 Tundebant: ast cum his neque deformis neque rugis
 Tritâ fronte canebat, sed procera Diana

Spectato

52 ΟΜΗΡ. ΥΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφ' Ἀπόλλωνι.
 Ἐνθ' αὖ τῆσιν Ἄρης κ' εὐσκοπ' Ἀργεφόνῃς 200
 Παίζουσ'. αὐτὰρ ὁ Φοῖβ' Ἀπόλλων ἐγκυθαρίζει
 Καλὰ κ' ὕψι βιβὰς· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαίνει,
 Μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ δὺκλώστοιο χιτῶν'.
 Οἱ δ' ἔπλεον θυμὸν μέγαν εἰσοργῶντες
 Ληϊώ τε χρυσοπλόκαμ' ἐκ μήλια Ζεὺς 205
 ὕψι φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Πῶς τ' ἄρ' σ' ὑμνήσω πάντως· δῶκεν ἑοῖα ;
 Ἡέ σ' ἐνὶ μνηστῆσιν αἰείδω ἐκ φιλοτῆτι,
 Ὅππός· ἀνωόμην' ἔκινε Ἀζαντίδα κέκλιω,
 Ἰχρὺ ἄμ' ἀντιθέω Ἐλατιονίδῃ δῖππῳ· 210
 Ἡ ἄμα Φόρβαντι Τειόπῳ χῆρος, ἢ ἄμ' Ἐρδθεῖ,
 Ἡ ἄμα Λαυκίππῳ κ' Λαυκίπποιο δάμαρτι
 Πεζός, ὁ δ' ἵπποισιν ; ἔμην Τειόπος γ' ἐνέλειπεν.
 Ἡ ὡς τὸ πρῶτον χρηστὴριον ἀνθρώποισι
 Ζητῶν κ' γαῖαν ἔβη, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων ; 215
 Πιερίης μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατῆλθε,
 Λέκτον τ' ἡμαθόεντα παρέσιχες, ἢ Μαλινίδας,
 Καὶ διὰ Περραιοῦς· τάχα δ' εἰς Ἴωλκὸν ἴκανες,
 Κνωαίς τ' ἐπέβης ναυσικλείτης Ἐυβοίης.
 Στῆς δ' ἔπειτα Ληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι ἔχ' ἄδ' ἐν θυμῷ 220
 Τάξασθ' νηόντε καὶ ἄλσεα δεινρῆεντα.
 Ἐνθεν δ' Ἐυριπον διαβὰς, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
 Βῆς ἀν' ὄρεος ζάθεον χλωρόν· τάχα δ' ἴξας ἀπ' αὐτῶ
 Ἐς Μυκαλητῶν ἰὼν καὶ Τριφυλιῶν λεχεποίῳ.

Θήβης

Spectato ore sagittipotens, germanaque Phœbi.
 Cúmque his Mavors & prudens Cyllenia proles
 Colludunt. citharam plectro prensabat Apollo,
 Pulchro & sublimi gestu radiisque coruscans;
 Atque pedum motu concinnâ veste micabat.
 Lætitiâ cordi condebant ista videntes
 Latona auricoma & divûm pater atque hominum rex,
 Natum ludentem cum diis cœlestibus altum.

Quî celebrare queam te, cùm celeberrimus extes?
 An te inter sponfas collaudarem pio amore,
 Quando mœsto animo combûsti Azantida natam
 Cum præstanti equite Ischy Elationide alta petente?
 An te cum Phorbante locem Triopi genere orto?
 Anne cum Ereuthe, aut Leucippo & Leucippide, cùm alter
 Effet eques, pedes hic? Triopus nec deerat in istis.
 Aut ut primûm oracli ædem mortalibus ægris
 Inquirens terras peragrâsti, Hyperione crete?
 Primûm Pieriam venisti à vertice Olympi,
 Magneidésque & Lectum transûsti per arenas,
 Ac per Perrhæbos; petiistique illico Iolcon,
 Cenæúmque peragrâsti Eubœæ rate claræ,
 Lelantóque in campo hæsisti: ubi condere templum
 Et lucos nemorosos non fuerat tibi cordi.
 Euripum hinc penetrans, citharâ pharetrâque decore,
 Collem scandisti augustum sempérque virentem;
 Pergens ad Mycalessum Teumessúmque vigentem.

P

Venisti

54 ΟΜΗΡ. ΥΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἔδος καταειμύμον ὕλη· 225

Ἵου γάρ πω τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,

Ἵουδ' ἄρα πώπολε ἦσαν ἀταρπίλοι ἐδὲ κέλευθοι

Θήβης ἀμπεδίων πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλην.

Ἐνθεν ᾗ προτέρω ἔκεις, ἐκαλήβόλ' Ἀπολλων,

ἽΟγχησον δ' ἱξες Ποσιδηΐον ἀγλαὸν ἄλσθ'. 230

Ἐνθα νεοδμῆς πῶλθ' ἀναπνέει ἀχθόμυρός περ,

Ἐλκων ἄρμαλα καλά· χαμαὶ δ' ἐλαλής ἀγαθός περ

Ἐκ δίφρου θόρων, ὁδὸν ἔρχετ'. οἱ ᾗ τέως μὲν

Κεῖν' ὄχεα κρητέουσιν, ἀνακιοεῖν ἀφίεντες·

Ἐ δέ κεν ἄρμαλ' ἀγῆσιν ἐν ἄλσει δένδρηνι, 235

Ἴππους μὲν κομέεσι, τὰ ᾗ κλίναντες ἐῶσιν.

Ὡς γὰρ τὰ πρῶτι' ὅσιν ἤνυσ', οἱ ᾗ ἀνακτε

Ἐυχοντ', δίφρον ᾗ θεῷ τότε μοῖρα φυλάσσει.

Ἐνθεν ᾗ προτέρω ἔκεις, ἐκαλήβόλ' Ἀπολλων·

Κηφισὸν δ' ἄρ' ἐπεῖτα κινήσας καλλιρέεθρον, 240

Ὅς τε Λιλαΐηθεν προχέει καλλιῖρρον ὕδωρ.

Τὸν διαβάς, ἐκάεργε, ἔ'Ωκαλέει πολύπυρρον,

Ἐνθεν ἄρ' εἰς Ἀμαζόν ἀφίκεο ποιήνεια.

Βῆς δ' ἔπειτα Δελφείης, τόθι ται ἄδ' ἑοῖος ἀπήμων

Τεύξαδ' ἡνίοχ' ἢ ἄλσεα δένδρηνια· 245

Στῆς ᾗ μάλ' ἀγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες.

Δελφεῖσ', ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὶ

Ἀνθρώπων τεύξαι χερσηέμον, οἷέ μοι αἰεὶ

Ἐνθάδ' ἀγινήσῃς τεληέσας ἐκατόμβας,

Ἡ μὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείρασαν ἔχουσιν, 250

Ἡ

Veniſti tandem Thebas, quas ſylva coronat:
Necdum ullus fuerat Thebarum cultor, & urbis
Mœnia nondum inerant, neque vici, nec via ad ædes;
Frugifera at tellus tantùm circumdata ſylvis.

Hinc ergo ulteriùs, Phœbe ô pharetrate, profectus
Oncheſtum accedis Conſo lucúmque dicatum.
Nuper ubi edomitus reſpirat equus vel onuſtus,
Pulchros dum currus trahit; aſt auriga, peritus
Sit licèt, in terram è curru ſalit, & pedes exit.
Effrænes at equi currus agitant, ſed inanes:
Si nemore in magno ſteterint pulſo duce currus,
Eſt curæ ſonipes; currus relinquuntur abaſti.
Fas & jura ſinunt hoc primum; illique precantur
Regem, nempe dei currum effert parca beatum.

Uteriùs quoque tu perrexti, Delie Apollo:
Cephiſſi ſed enim reperifti pulchra fluentia;
Hic vim ingentem undarum effundit ab urbe Lilæi.
Hoc tu præterito, Ocaleæ quoque turribus altis,
Oppidum ad Amarti deveniſti nemoroſi:
Indè ad Delphuſam, regio quæ innoxia viſa eſt
Commoda, Phœbe, tibi ad fanum lucúmque ſacrandum:
Nam juxtà ſiſtens ſic illam aſſatus amicè es.

Delphuſa, hinc templum auguſtum præſentio & ingens
Conſtruere, oracla ut reddat mortalibus olim,
Nobis perfectas qui maſtabunt hecatombas;
Hi quibus incolitur Pelopis magni inſula pinguis,

Quique

56 ΟΜΗΡ. ΥΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἦ δ' ὅσοι Ἑυρώπῳ τε ἔ' ἀμφιρύτας κ' ἤσας,
Χρητόμωροι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερίδα βαλὼν
Πᾶσι θαμνοδύωμι, χρέων ἐνὶ πτόνι νηῶ.

Ὡς εἰπὼν δίδθηκε θεμεΐλια Φοῖβ' Ἀπόλλων
Ἑυρέα καὶ μάλα μακρὰ δίλυνε κέες· ἥ δ' ἐσιδῶσα
Δελφῶσα κραδίῳ ἐχαλώσατο, εἶπ' ἔτε μύθον.

255

Φοῖβε ἀναξ ἱκάεργε, ἔκ' τίτοι ἐν φρεσὶ θήσω·
Ἐνθά δ' ἐπεὶ φρονίεις τεύξαι περικαλλέα νηόν,
Ἐμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· οἱ δέ τοι αἰεὶ
Ἐνθάδ' ἀγινήσκει τελέεσσας ἱκαλόμενας·

260

Ἄλλ' ἔκ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
Πημανέει σ' αἰεὶ κλύε' ἵππων ὠκείων,
Ἀρσόμενοι τ' ἐρῆς ἐμὲν ἱερῶν ἀπὸ πηγῶν,
Ἐνθά τις ἀνθρώπων βαλῆσε' εἰσορῶαδ,

Ἀρμαία τ' ὑποήϊα καὶ ὠκυπόδων κλύπον ἵππων,
Ἦ νηόνιε μέγαν καὶ κήματα πόλλ' ἐνεόνια.

265

Ἄλλ' εἰ δὴ τι πύθοιο, (σὺ γ' ἡ κρείστων ἢ ἀρείων
Ἔσσι ἀναξ ἐμάθεν, (εὖ γ' ὅθεν ἐς μέγιστον)
Ἐν Κείσση ποίησαι ὑπὸ πλυχὶ Παρνασσοῖο·

Ἐνθ' ἔθ' ἄρμαϊα καλὰ δονήσε'), ἔτέτοι ἵππων
Ὀκυπόδων κλύε' ἔσαι εὐδμήλιον περὶ βωμόν.

270

Ἀλλὰ καὶ ὥς προάγοιεν ἱππαιήονι δῶρα
Ἀνθρώπων κλυτὰ φύλα· σὺ γ' ὅφρ' ἔσας ἀμφιέληθας
Δέξαι ἱερὰ καλὰ περικλίωνων ἀνθρώπων.

Ὡς εἰπὼς ἑκάτε πεπνυμένος φρένας, ὅφρα οἱ αὐτῇ
Δελφῶσιν κλέε' εἴη ἐπὶ χθονὶ μὴ δ' ἑκάτοιο.

275

Ἐνθεν

Quique colunt Europam cinctasque æquore terras:
 Percontaturis dabitur sententia vera,
 Suggero quam cunctis, dum reddo oracula templo.
 Sic fatus jecit Phœbus fundamina fano
 Eximiè ampla & longa: hæc ut conspexit, ut æstu
 Irarum intumuit cor Delphusæ; hinc ita fatur.

Phœbe potens, quonam affari sermone queam te?
 Quandoquidem hîc gratum est immania condere templa,
 Ut sit terrigenis oraculum; semper ut isthîc
 Augustas maectent tibi perfectasque hecatombas;
 Eloquar ast tibi, quod vellem te condere cordi;
 Quadrupedum strepitus semper te offendet equarum,
 Mulorum & quos unda rigat de his fontibus hausta:
 Optaret quivis hominum hinc spectare decoros
 Currus ac miros sonitus velocium equorum,
 Aut delubrum ingens & congestas ibi gazas.
 At mihi si credas (quamvis præstantior es me,
 O rex, & melior, majorque potentia nostrâ)
 Templum Crissæ Parnassi subter juga conde:
 Quò neque præclari currus quatiuntur, & ullus
 Quadrupedum fremitus circa aram non ferit aures.
 Sic gentes hominum sua, Iopæan, tibi grata
 Munera præstârint: tu cordi gaudia condens
 Sacra augusta cape horum, quos vicinia honestat.

Sic ait; & menti persuasit Apollinis, esset
 Ut sibi Delphusæ decus, haud Phœbo infimo in orbe.

Q

Ulteriùs

Ἐνθεν ᾗ προΐεω ἔκως, ἐκαλήβόλ' Ἀπολλων·

Ἴξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβρίζων,

οἱ Διὸς οἶα ἀλέγοντες ἔπ' ἡ χθονὶ ναιετάσκον

Ἐν καλῇ βήσῃ Κηφισίδ' ἐγγύθι λίμνης.

280

Ἐνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς Διερξίδα θυῶν·

Ἴκεο δ' ἐς Κεῖαςιν ὑπὸ Παρνησὸν κφόσιντα,

Κνημόν πρὸς Ζεφυρον τετραμυδρόν. αὐτὰρ ὑπερθεν

Πέτῃ ὑποκρέμα), κοίλῃ δ' ὑποδέδραμε βῆσσι

Τρηχεῖ. ἐνθα ἀναξ τεκμήρατο Φοῖβ' Ἀπόλλων

285

Νηὸν ποιήσας ἐπήρατον, εἰπέτε μῦθον.

Ἐνθάδε δὴ φρονέω τούξεν παρκαλλέα νηὸν,

Ἐμμεναι ἀνθρώποις χρησέμεν, οἳ τέ μοι αἰεὶ

Ἐνθάδ' ἀγινήσῃσι τελέσας ἐκατόμβας,

Ἡ μὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείρασαν ἔχουσιν,

290

Ἡ δ' ὅσοι Ἑρῶπιώτῃς εἰς ἀμφιρύτας κτ' νήσους,

Χρησόμενοι· τῇσιν δ' ἂν ἐγὼ νημερξία βεβλήω

Πᾶσι θεμισεύσαιμι, χρέων ἐνὶ πίοσι νηῶ.

Ὡς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβ' Ἀπόλλων

Εὐρέα εἰς μάλα μακρὰ διαμπερές. αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς

295

Λαῖνον ἔδον ἔθηκε Τροφώνιδ', ἠδ' Ἀγαμήδης,

Υἱέες Ἑργίνε, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἀμφὶ ᾗ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φύλ' ἀνθρώπων

Κτισοῖσιν· λάεσσιν αἰοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ.

Ἀγχεῖ ᾗ κρήνη καλλιρρόα· ἐνθα δρεχκαίνετο

300

Κτεῖνεν ἀναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατερῆιο βιοῖο,

Ζατρεφέα, μεγάλῃ, τέρας ἄγριον, ἢ κακὰ πολλὰ

Ἀνθρώπους

Ulteriùs quoque progredieris, jaculator Apollo:
 Ivisti ad Phlegyorum urbem impietatis amantem,
 Qui Jove contempto terras tamen incolere audent
 Convalle in pulchrâ Cephissidis haud procul undâ.
 Indéque continuò collem petis arduus altum:
 Crissam hinc accedis Parnassi sub nive celsi,
 Et Cnemum versam ad zephyrum. supera imminet illi
 Cautes è regione, cava hanc atque aspera cingit
 Convallis: réxque instituit modò Phœbus ibidem
 Condere præclarum delubrum; quare ita fatur.

Hic equidem augustum meditor mox condere templum,
 Ut sit terrigenis oraculum, qui mihi semper
 Istuc adducant perfectas rite hecatombas;
 Tam qui præpinguem Peloponnesum incoluere,
 Quàm qui Europæas terras atque æquore cinctas:
 His ego percontaturis oracula cunctis
 Certa dabo, responsa ferens è divite templo.

Sic fatus, statuit fano fundamina Phœbus
 In longum & latum protensa. at struxit in illis
 Marmoreum limen Truphonijs, atque Agamedes,
 Ergini nati, accepti immortalibus ambo.
 Innumeræ ad fanum concurrunt undique gentes,
 Percelebre ut populis vigeat per sæcula multa.
 Olli vicinus fons est pulcherrimus: haud procul illo
 A Phœbo occisus draco dicitur esse sagittâ,
 Monstrum horrendum, immane, ingens, quod plurima damna

Et

60 ΟΜΗΡ. ΥΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ὅππῃ χθονὶ, πολλὰ μὲν αὐτὰς,
 Πολλὰ δ' ἤ μῆλα τανύποδ'. ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφονόν,
 Καὶ πόλε δεξαμένη χερσοθρόνα ἔτρεφεν Ἥρης, 305
 Δεινὸν τ' ἀρταλέονις Τυφαίονα πῆμα βροτοῖσιν,
 Ὅν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε χολώσαμένη Διὶ πατρὶ·
 Ἔντ' ἄρα δὴ Κερνίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
 Ἐν κορυφῇ, ἣ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
 Ἥ δ' καὶ ἀγρομέδουσι μείλ' ἀθανάτοισιν ἔειπε. 310

Κέλνυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θάιναι·
 Ὡς ἐμ' ἀτιμάζων ἄρχει νέφεληγερέτα Ζεὺς
 Πρωτόν, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν,
 Καὶ νῦν νόσφιν ἐμείο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 Ἥ πᾶσιν μακάρεσσι μέλαπρέπει ἀθανάτοισιν. 315
 Ἀυτὰρ ὅγ' ἠπιδανὸς γέγονεν μῆτ' ἅσι θεοῖσι
 Παις ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥίκν' ἰκνύσας, ὃν τέκον αὐτή·
 Ῥιψ' ἀνὰ χερσὶν ἐλθῶσα, ἔμβαλον διδρῆϊ πόνῳ·
 Ἀλλὰ ἔ Νηηΐον θυγάτηρ Θέτις ἀρδύροπέζα
 Δέξατο, ἔ μῆτ' ἥσι κασιγνήτησι κόμισσεν. 320

Ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
 Σχέτλιε ποικιλομήτα, τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
 Πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην;
 Οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην, καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπτῃς
 Ἦν ἄρ' ὅν ἀθανάτοισιν, οἳ ἔρανόν θυρῶν ἔχουσιν. 325
 Καὶ νῦν τοιγὰρ ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γῆν)
 Παις ἐμὸς, ὅς κε θεοῖσι μέλαπρέποι ἀθανάτοισιν,
 Οὐτε σὸν αἰχμῶας ἱερὸν λέχον, ἔτ' ἐμὸν αὐτῆς.

Ὅυδ'

HOMER. HYMN. IN APOLLIN. 61

Et pestem intulerat sævam mortalibus ægris,
Et balantibus. hæc sed enim clades fuit atra:
Nutriit aurithrona hunc Typhaona Juno, timendum
Terrigenis peperit quem diva irata Jovi alto ;

Cùm Saturnides genuisset Pallada natam
Vertice de sacro, hinc Juno irarum æstibus arsit;
Tum sic concilio in divorum farier inquit.

Audite omnes me divi, unà audite deæque:
Ut me despiciere aggreditur Saturnius, ex quo
Ingenuam thalami sociam me à virgine duxit;
Nunc sinè me claram potuit generare Minervam,
Quæ inter cœlestes decoratur honore beatos.
Ast inter divos omnes mihi debilis unus
Mulciber est genitus, mutilo pede, quem peperit ipsa.
Hunc ille arreptum pedibus projecit in undas:
Sed Thetis excepit Nereïa comiter, atque
Germanas ipsum ad nymphas deducere cœpit.
Quàm vellem te aliud divis largirier almis!
Dure & callide, quid moliri præterea optas?
Pallada quid solus tentâsti gignere doctam?
Non ego progenui, licèt uxor dicta Tonantis,
Immortales una inter, quîs sidera parent.
Mox equidem id nostrâ subtili moliar arte,
Filius ut mihi nascatur, qui divos emicet inter;
Quod fœdare tuum nequeat nostrumque cubile.

R

Nec

Ὅυδέ τοι εἰς δυνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σείο
Τηλόθεν ἔσα θεοῖσι μέλειομαι ἀθανάτοισιν. 330

Ὡς εἰπὼς, ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωομένη περ.
Ἀυλὶκ' ἐπεὶ ἤρατο βοῶπις πότνια Ἥρη,
Χεὶρ καταπρηνεὶ δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον.
Κέκλυε νῦν μοι, Γαῖα καὶ Οὐρανὸς δῦρ' ὑπερθεν,
Τιτῆνες τε θεοὶ τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες 335

Τάξασθην ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἀνδρες τε θεοί τε·
Ἀυλοὶ νῦν μευ πάντες ἀκέσσειε, καὶ δότε παῖδα
Νόσφι Διὸς, μηδέν τι βίβω ἔπι δευέα κείνη·
Ἄλλ' ὅγε φέρεργς ἦ, ὅσων Κρόνος δούροπα Ζεύς.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασε χθόνα χεὶρ παχείη. 340
Κινήθη δ' ἄρα Γαῖα φερέσβιθ· ἢ δ' εἰσιδῶσα
Τέρεπελο ὃν καὶ θυμόν, οἶελο γὰρ τελέεσθαι.

Ἐκ τέ τε δ' ἠπεία τελεσφόρον εἰς ἐμναυλὸν
Ὅυ τέ ποτ' εἰς δυνὴν Διὸς ἦλυθε μητιόεντιθ·
Ὅυ τέ ποτ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον, ὥς τοπάρασσε, 345
Ἄυτὰ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκελο βελὰς.

Ἄλλ' ἦγ' ἐν τοῖσι πολυλλίσοισι μύσσεια
Τέρεπελο οἷς ἱεργῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.

Ἄλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἔξελεεῦντο
Ἀψ' ἀειελλομένης ἔτεθ', καὶ ἐπήλυθον ὦραι, 350

Ἥ δ' ἔτεκ' ἔτε θεοῖς ἐναλίγκιον ἔτε βροτοῖσι,
Δεινὸν τ' ἀργαλέοντε τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.

Ἀυλῖκα τήνδε λαβῶσα βοῶπις πότνια Ἥρη
Δῶκεν ἐπειὰ φέρεσσα κακῶ κακόν, ἥδ' ὑπέδεκτο.

Ὡς

Nec thalamum ad sacrum veniens tecum ipsa cubabo,
 Diffita sed procul interero cœlestibus altis.

Sic fata, abscessit divis, accensa furore.

Extemplo Juno incubuit votóque precique,
 Concussâque manu Tellure, affata deos est.

O Tellus Cœlúmque patens, me audite rogantem,
 Et vos Titanes, qui sub tellure manetis
 Tartareas circa latebras, divi unde hominésque :
 Nec, si unquam mea dicta audistis, tradite natum
 Absque Jove, & qui non concedat viribus olli ;
 At superet, veluti patrem Saturnius ipse.

Sic fata immensâ terram dextrâ quaterere orsa est.
 Ut Terra omniparens concussa est, pronuba Juno
 Lætitiâ exiliit, certâ spe elata futuri.

Dum in sese sua per vestigia volvitur annus,
 Nec Jovis unquam adiit venerandum diva cubile ;
 Nec sedem ætheream repetens, ceu sueverat antè,
 Affedit thalami socio ad consulta sacrata.

Ast in templis interea & splendentibus aris
 Versata est, gavisa sacris sibi Juno dicatis.

Verùm quando vices noctis lucisq̃ue peractæ,
 Ac vertente anno venerunt luciferæ Horæ ;
 Tum peperit Terra absimilem divisq̃ue virisq̃ue,
 Immanem & dirum, exitium cunctisq̃ue minantem.
 Extemplo acceptum divæ venerabile numen
 Telluri dedit, æumnæ æumnam ; illa recepit :

Hic

Ὅς κατὰ πόλλ' ἔρδεσκε κλισίᾳ φῦλ' ἀνθρώπων. 355

Ὅς τῇ γ' ἀνιήσκει, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ·

Πεῖν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἀναξ ἐκάεργ' Ἀπόλλων

Καίερ' ὃν· ἢ δ' ὀδύησιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι,

Κεῖτο μέγ' αἰσμαίνουσα, κυλινδομένη κτ' χῶρον. 360

Θεασεσὶν δ' ἐνοπὴ γῆρ' ἀσπείθ'· ἢ ᾗ καθ' ὕλιν

Πυκνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσεται, λείπε δ' θυμὸν

Φοινὸν λυποπνέου'. ὁ δ' ἐπνύξατο Φοῖβ' Ἀπόλλων.

Ἐνλαυβοὶ νῦν πύθω ἐπὶ χθονὶ βωλιανείῃ.

Οὐδ' ἔτι γε ζωοῖσι κακὸν δῆλημα βροτοῖσιν

Ἔσται, οἱ γὰρ πολυφόρος καρπὸν ἔδνηες 365

Ἐνθάδ' ἀγνῶσσι τελευτᾶς ἐκατόμβας·

Οὐδέ τι ται θανάλον γε δυσηλεγέ' ἔτε Τυφωδὶς

Ἀρξέσσι, ἐδὲ Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὐτὸς

Πύσει Γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.

Ὡς φαίτ' ἐπαυχόμενος· τὴν δ' σκοτ' ὅσπερ κάλυψε, 370

Τὴν δ' αὐτὸς κατέπυσ' ἴμερον μέν' ἡλίου.

Ἐξ ἧ νῦν Πυθῶ κυκλήσκει, αἱ δ' ἀνακτα

Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, ἔνεκα κείῃ

Ἀυτῇ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος ἡλίου.

Καὶ τότε ἔγνω ἦσαν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων, 375

Ὅθενά μιν κρήνη καλλιρροὸς ἔξαπάφησε.

Βῆ δ' ἐπὶ Δελφῶσι κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανε·

Στῇ δ' μάλ' ἀγχ' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε.

Δελφῶς, ὅθι ἄρ' ἐμελλες ἐμὸν νόον ἔξαπάφῃσα,

Χῶρον ἔχουσ' ἐραλὸν πρῶτόν καλλιρροὸν ὕδωρ. 380

Ἐνθάδε

Hîc mala multa hominum generi cladésque parabat,
 Obvius ut quivis Parcarum fata subiret;
 Antè ferum jaculis quàm confixisset Apollo.
 Tum sævis jacuit cruciatibus ictus, anhelò
 Ore fremens, lato fœdè revolutus in arvo.
 Horridus immanisque oritur sonus; ille per altam
 Volvitur assiduè sylvam, vitæque relictâ
 Sanguineam vomit ecce animam: hunc affatur Apollo.

Hîc modò putrefcas tellure afflîctus alumnâ.
 Nunquam perniciem diram mortalibus edes;
 Frugiferæ dulci Cereris qui munere gaudent,
 Atque hîc augustas nobis mactant hecatombas:
 Haudquaquam mortis ferus à te fata Typhœus
 Arcebit, triplicis nec vis horrenda Chimææ;
 Te profligabit Tellus & Sol Hyperion.

Sic se jactabat, postquam fera concidit ingens,
 Quam sol ardenti radiorum torruit æstu:
 Propterea Pytho nunc appellatur, & ipse
 Pythius agnomen tenuit rex omnia lustrans,
 Quandoquidem deus ostentum putrefecerat illic.
 Et tunc mente suâ agnovit Latonia proles,
 Cur decepisset quondam se pulchrisfluvius fons.
 Hinc rectâ tendit Delphusam percitus irâ:
 Et stetit extemplo ante ipsam, sic ore locutus.

Fallere me mentémque meam haud, Delphusa, decebat,
 Cùm regio tibi grata foret, fontisque fluenta

S

Pulchra

Ἐνθάδ' ἔδ' ἐμὸν κλέῳ ἔασε), εἰδὲ σὸν οἴης.

Ἦ, καὶ ὅτ' ῥίον ὥσεν ἀναξ ἑκαέρφος Ἀπόλλων
Πέτρησι περὶ χυῖσιν, ἀπέκρυψεν ὃ ῥέεθρα·

Καὶ βωμὸν ποιήσαί' ἐν ἄλσει δενδρήνῃ,
Ἄγχι μάλα κρήνης καλλιρρόου. ἔνθα δ' ἀνακλῖ

385

Πάντες Ὀϊκλήσιν Δελφυσίῳ δ' ἑλίουῳ),

Ὅθεν κα Δελφύσσης ἱεῖης ἤρχυνε ῥέεθρα.

Καὶ τότε δ' ἔτ' θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβ' Ἀπόλλων,

Ὅους τινὰς ἀνθρώπους ὀρεγίονας εἰσαγάδοι,

Ὅι θρασυδύσαν) Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσῃ.

390

Ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἶνοπι πόνῳ
Νῆα θοῶν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε ἔ' ἐσθλοὶ

Κρήτες δ' ἀπὸ Κνωσὸς Μινωῖαι, οἳ ῥά τ' ἀνακλῖ

Ἰεράτε ῥέζουσι, ἔ' αἰγέλλουσι θέμισας

Φοῖβ' Ἀπόλλων' ἔχουσιν, ὅ, τίς κεν εἴπῃ,

395

Χείρων ἐκ Δάφνης γυάλων ὑπὸ Παρνησοῖο.

Ὅι μὲν ἐπὶ περὶ ξιν ἔ' χεῖμαλα τῇ μελαίνῃ

Ἔς Πύλον ἡμαθόεντα Πυληγυῖας τ' ἀνθρώπους

Ἐπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι (υῖν' ἑλίο Φοῖβ' Ἀπόλλων,

Ἐν πόνῳ δ' ἐπόρευσε, δέμας δελφῖνι εἰκῶς,

400

Νῆϊ θοῇ, ἔ' κείτο πέλωρ μέγα τε δεινόντε.

Τῶν δ' ὅς τις ἔτ' θυμὸν ὀπιφράσσατο νοῆσας,

Πάντοθ' ἀνασείσασκε, τίνας τε ὃ νῆϊα δ' ἔρα.

Ὅι δ' ἀχέων ἐνὶ νῆϊ καθείατο δαιμαίνοντες·

Ὅυδ' οἳ γ' ὅπλ' ἔλυσον κοίλῳ ἀνὰ νῆα μέλαιναν,

405

Ὅυδ' ἔ' λυόν λαῖφ' ἑλίο κυανοπρώροιο.

'Αλλ'

Pulchra dares: hinc gloria erit nostra, haud tua solum.

Sic fatur Phœbus, collisque cacumina jecit
Æquoris in rupes; hinc obtexit freta mole:
Atque aram in luco stravit frondes per opacas
Pulchrifluos valde prope fontes: atque ibi cuncti
Delphuso fundunt divo sua vota precésque,
Quando sacras Delphusæ dedecoraverat undas.
Tunc Phœbus mox huc animum, modò dividit illuc,
Mente agitans, sua quis committeret orgia sacra,
Quisque ministrarent in Pytho rite petrosâ.

Hæc secum volvens in ponto lumina fixit;
Et navem videt & nautas multosque probosque
Cretenses Gnosâ è Minoide, qui sacra magno
Regi operarentur, promulgarent quoque jura,
Quæ Phœbus gladio aurato dictârit Apollo,
Sub Parnasso oracla edens, Daphnes adytisque.
Illi ad serium opusque & commoda navibus ibant,
Et Pylum arenosam, Pylios civésque petebant.
Ast ipsis Phœbus subitò venit obvius astu;
Nam ruit in pontum, delphino corpore factus
Assimilis, navique ostentum paruit ingens.
Hoc si quisquam animo observans spectâisset acuto,
Omnia concutiens tum transtra trabésque movebat.
Confedere alii tacitâ formidine pressi
Vastâ in nave: nec arma nec instrumenta ciebant,
Solvere nec velum nec carbasâ festinabant.

Ac

Ἄλλ' ὥς οἱ τὰ πρῶτα καλεῖσθαι βοεῦσιν,
 Ὡς ἔπλεον, κραπνὸς δ' ἵ νότ' ἀλίοπιωθεν ἔγειρε
 Νῆα Δοῖν. πρῶτον δ' παρημείδοντο Μάλειον.
 Παρ δ' Ἰ Λακωνίδα γαῖαν αἰεσίφανον πολίεθρον 410
 Ἴξον, καὶ χῶρον τετψιμερότε Ἡελίοιο,
 Ταίναρρον· ἐνθά τε μῆλα βαθύτειχα βόσκει αἰεὶ
 Ἡελίοιο ἀνακί'· ἔχει δ' Ὀπλιεπέα χῶρον.
 Ὅι μὲν αἶψ' ἐνθ' ἔβελον νῆα χεῖν, ἠδ' ἀποδάντες
 Φεάσσασθ' μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, 415
 Ἐι μῦθει πρὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρρον,
 Ἥ εἰς οἶδ' ἄλλον πολυΐχθυον ἀμφὶς ὀρέσει.
 Ἄλλ' εἰ πηδαλίοισιν ἐπαθεῖτο νῆς Διεργῆς.
 Ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πείραν ἔχουσα
 Ἦεν ὁδόν, πνοῇ δ' ἀκᾶξ ἐκάεργος Ἀπόλλων 420
 Ῥηϊδίως ἴθυσ'. ἢ δ' ἐπρήσσουσα κέλδυσον,
 Ἀρηνίω ἱκανὴ καὶ Ἀργυφείω ἐραλεινῇ,
 Καὶ Θερόν Ἀλφειοῖο πόρρον δὺκλῆδρον αἰπύ,
 Καὶ Πύλον ἡμαθόεντα Πυληγῆρας τ' ἀνθρώπους.
 Βῆ δ' ὧσά Κερνᾶς καὶ Χαλκίδα, καὶ ὧσά Δύμω, 425
 Ἥ δ' ἐπαρ' Ἡλίδι δῖαν, ὅθι κρατέεσσι Ἐπειοί.
 Ἔντε Φεραίς ἐπέβαλλεν ἀγαλλομνῆ Διὸς ἔρω.
 Καὶ σφιν ἔπεικ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρεσ αἰπύ πέφαντο,
 Δελίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρηνίσσετο πᾶσαν, 430
 Καὶ δὴ ἐπεὶ Κείσσης κατεφαίνετο κόλπ' ἀπείρων,
 Ὅς τε δὲ ἐκ Πελοπόννησον πείραν ἔεργει,

Ἥλ'·

Ac veluti aggressi fuerant incumbere remis,
 Æquora fulcabant, puppim attollentibus austris.
 Hinc subitò prætervecta est horrenda Malea.
 Tum Lacedæmoniæ terræ urbem, quam mare cingit,
 Tænariam intrârunt; quæ jucundissima Soli,
 Lanigeris gregibúsq; est fœcundissima Phœbe
 Sacratis, locus imprimis & gratus & uber.
 Hîc illi æratam voluissent sistere navem,
 Ut descendentes miracula cernere possent;
 An ratis ostentum strato remaneret in imo,
 An se in piscosi compelleret æquoris æstum.
 At clavo renuit navis parere regi:
 Sed Peloponnesum mox prætervecta feracem
 Ibat, & aurâ ipsam leni flectebat Apollo.
 Indè viam peragens, tandem pervenit Arenen;
 Appulit Argypheam perjucundam, & Thryon altam,
 Qui sinus Alphei est bene conditus & peramœnus,
 Atque Pylon sabulo plenam Pyliósque disertos:
 Et petiit Crunos, Dymen & Chalcida & Elin
 Divinam, latéque ubi nunc dominantur Epei;
 Móxque Pheras penetrat Jovis impellentibus auris.
 Tum nautis Ithacæ mons nubes paruit inter,
 Dulichiúmque Saméque patent, nemus atque Zacynthi.
 At cùm omnem Peloponnesum transisset, & ingens
 Crissæ in conspectu sinus esset, qui sola prorsus
 Sejungit Peloponnesi latissima pinguis;

T

Tum

70 ΟΜΗΡ. ΥΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἦλθ' ἄνεμος ζέφυρος μέγας αἴθει' ἐκ Διὸς αἴσης,
 Λάβε' εἰς ἐπαιγίζων ἔξ αἰθέρος, ὅφρα τάχιστα
 Νῆυσ ἀνύσειε θέεσσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ. 435

Ἄψορροι δ' ἠπείλα πρὸς ἧ' ἤελιόν τε
 Ἐπλεον, ἠγεμόνθ' ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 Ἴξον δ' ἐς Κεῖσιν οὐδέϊνον ἀμπελόεσσαν
 Ἐς λιμέν'· ἡ δ' ἀμάθουσιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νῆς.
 Ἐνθ' ἐκ τῆς ὄρεσεν ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων, 440

Ἀσέει εἰδόμην' μέσω' ἡμαί, τῷ δ' ἄπο πολλαὶ
 Σπινθαερίδες πώϊωντο, σέλας δ' εἰς ἔρανὸν ἦκεν.
 Ἐς δ' ἄδυλον κατέδυσε διὰ τεσσόδων ἐελίμων.
 Ἐν δ' ἄρ' ὄγε φλόγα δαΐ, ἔπιφασκόμην' τὰ ἄ κῆλας,
 Πᾶσαν ἣ Κεῖσιν κατέχεν σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν 445

Κεωσαγῶν ἄλοχοι καλλίζωνοί τε θύγαῖρες
 Φοῖβε ὑπὸ ῥιπῆς, μέγα γ' ὅς τις εἶλεν ἕκασον.
 Ἐνθεν δ' αὐτ' ἐπὶ νῆα νόημ' ὥς ἄλλο πέτεοδ'·
 Ἀνέει εἰδόμην' αἰζηῶ τε κρατερῶ τε
 Πρωθήβη χαίτη εἰλυμένη θύεας ὄμους· 450

Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ὦ ξῆνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλαινα;
 Ἦτι κ' πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 Ὅϊά τε ληϊσῆρες, ὑπαῖς ἄλλα; τοίτ' ἀλώων'
 Ψυχὰς παρθένοι, κακὸν ἀλλοδαπαῖσι φέρωντες· 455
 Τίφθ' ἔτ' ἦσαν τεῖνοι, ἐδ' ἐπὶ γαῖαν
 Ἐκβῆτ', ἐδ' ἐκ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεοδε;
 Ἀυτὴ μέν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφειάων,

Ὅππότε

Tum zephyrus serenificus spiravit ab æthrâ
 Hortatu Jovis impulsus, vasto impete cujus
 Ocyûs æquoreas navis percurreret undas.
 Deinde eadem relegunt vestigia solis ad ortum
 Eoásque plagas, Phœbo duce & auspice Phœbo.
 Crissæ venerunt jucundæ vitiferæque
 Ad portum ; cita fluctivagis ratis hæsit arenis.
 Indè operans longè rex est egressus Apollo,
 Assimilis stellæ mediæ per tempora lucis,
 Scintillas fundens permultas, astra petentes :
 Cùm subiit penetræ ædis tripodas per honestos,
 Accenditque ignes rutilos, sua tela coruscans,
 Ut Crissa undique colluceret, fœminæ & omnes
 Crissanæ matres gement castæque puellæ,
 Phœbi majestate citæ summóque pavore.
 Hinc ruit ad navem tenuis velut aura repentè,
 Persimilis juveni valido, cui in flore juventæ
 Cæsaries humeros læto velamine obumbrat :
 Ille viros dictis compellat talibus ultro.

Unde genus? quinam estis? & ecurr tunditis æquor?
 Anne opus est aliquod, temere aut erratis in undis,
 Instar prædonum, qui per maria alta vagantur,
 Exponuntque animas externis damna ferentes?
 Cur mæsto gratam perculsi pectore terram
 Non petitis, neque projicitis ratis armamenta?
 Cunctis hic ferme est ritus mortalibus, ut, cùm

Advertunt

Ὅππότεν ἐκ πόντιοιο πότι χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἐλθῶσιν καμάτῳ ἀδηκότες, αὐτίκα δὲ σφεας 460
 Σίτοιο γλυκεργίῳ παρὶ φρένας ἱμερος αἰρεῖ.

Ὡς φάτο· καὶ σφιν θάροσθ' ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκε.
 Τὸν δὲ ἀμειβόμενός τε Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠύδα.
 Ξεῖν', ἐπεὶ εἰ μὴ γάρ τι καλαθητηῖσιν ἔοικας,
 Οὐ δέμας, εἴδ' ἐφύην, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 465
 Ουλέτε δὲ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὀλβία δοῖεν.
 Καί μοι τῶτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Τίς δῆμόν, τίς γαῖα, τίνες βροτοὶ ἐκτεγάασιν;
 Ἄλλη γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
 Εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἐνθεν γῆν' ἀνέχομεθ' εἶναι. 470
 Νῦν δ' ὧδε ξυὺ νηὶ κατήλθομεν εἴ τι ἐκόντες,
 Νόσσε ἱέμενοι, ἀλλήλων ὁδὸν, ἄλλα κέλδυσθα.
 Ἀλλά τις ἀθανάτων δευρὲς ἤγαγεν ὅκ' ἐθέλοντας.

Τὰς δ' ἀπαμειβόμενός τε προσέφη ἐκέρειν Ἀπόλλων.
 Ξεῖναι, τοὶ Κνωσσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε 475
 Τοπερὲν, ἀτὰρ νῦν ὅκ' εἴθ' ὑπὸ τροποῖ αὐτίς ἔσεσθε
 Ἔστε πόλιν ἐρεβὴν καὶ δώματα καλά ἕκαστος,
 Ἔστε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
 Ἐξεῖ' ἐμὸν, πολλοῖσι τέλειμόν' ἀνθρώποισιν.
 Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὐχομαι εἶναι· 480
 Ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 Οὐδὲ κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
 Ἐξεῖ' ἐμὸν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι·
 Βελάς τ' ἀθανάτων εἰδήσειε, τῶν ἰότητι

Ἀεὶ

Advertunt pelago proras, terræque propinquant,
Defeffi cupidè Cerealia munera carpant.

His dictis, animis inſevit robora lapſis.
Huic dux Cretensûm reſpondens talia dixit.
Hoſpes (quando genus ſuperas virtute virile,
Nec mortale ſonat tua vox) ſalvéque valéque;
Diî tibi dent optata. mihi at nunc dicito verum,

Ut gnarus; quæ terra hæc, qui populi hîc hominésque?
Aſt alio nos propoſito conſcendimus altum;
Namque Pylum è Cretâ natali tendimus ire.
Nunc verò inviti ignotas devenimus oras,
Privati reditu, variâ regione viâque.
Aſt aliquis divûm hæc nolentes duxit ad arva.

His reſponſa dedit radiis decoratus Apollo.
O nemoroſam qui Cnoſſum coluiſtis, amici,
Huc uſque; at poſthac reditus non cuique patebit
Urbes ad patrias, ædésque ſibi que placentes
Uxores: aſt hîc noſtræ ſervabitis aræ
Auguſtam, innumeris colitur quæ gentibus, ædem.
Sum Saturnigenâ ſatus alto, inſonſus Apollo:
Vósque hæc deduxi modò falſa per æquora ponti,
Non fraudem innectens, ſed ut exornare queatis
Delubrum noſtrum, quod cunâis eſt in honore,
Noſcatis divûmque oracla; volentibus ipſis

U

Semper

74 ΟΜΗΡ. ΥΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἀιεὶ τιμήσεσθε διαμπερές ἤματα πάντα. 485
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πέθεσθε τάχιστα·
 Ἴσία μὲν πρῶτον κάθειον λύσαντε βοείας,
 Νῆα δ' ἐπειλα θοὴν ἐπὶ ἠπείρῃ ἐρύσασθε,
 Ἐκ ᾧ κλήμαθ' ἔλεσθε καὶ ἐνίεα νηὸς εἵσσης·
 Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, 490
 Πύρρ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἀλφίῃ λαυκαὶ θύοντες,
 Ἐυχέσθ' ᾧ ἐπειλα παρισάμφοι παρὶ βωμόν.
 Ὡς μὲν ἐγὼ τοπρῶτον ἐν ἡερειδῇ πόνῳ
 Εὐδύμῳ δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρεσθα,
 Ὡς ἐμοὶ ἔυχέσθ' Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς 495
 Ἀυλὸς Δέλφει καὶ ἐπόψιμ' ἔσσετ' αἰεὶ.
 Δειπνήσαί τ' ἄρ' ἐπειλα θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Ἀυτὰρ ἐπὶ σίτοιο μελίφρογ' ὅξ' ἔργον ἦσθε,
 Ἐρχέσθ' εἰς ἅμ' ἐμοῖς ἐπὶ ἠπαιήον' αἰεῖδεν, 500
 Εἰσόκε χῶρον ἱκησόν, ἵν' ἔξειε πῖονα νηόν.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡ δ' ἐπιθύντο.
 Ἴσία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λύσαν ᾧ βοείας·
 Ἴσὸν δ' ἰσοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες.
 Ἐκ ᾧ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· 505
 Ἐκ δ' αὐτὸς ἠπαργὴν δὲ θοὴν ἀνὰ νῆϊ ἐρύσαντο
 Ὑψὲ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσαν·
 Καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Πύρρ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἀλφίῃ λαυκαὶ θύοντες,
 Ἐυχονθ', ὡς ἐκέλευε, παρισάμφοι παρὰ βωμόν. 510
 Δόρπον

Semper honos noménque meum laudésque manebunt.
 Ergo agite, imperióque meo parete libenter:
 Imprimis malum demittite, solvite funes,
 Deinde citam ad terram trahite & deducite navem,
 Tollite sarcinulas & pondera cuncta carinæ;
 Littoréque æquoreo augustam modò construite aram,
 Mox igne accenso niveas offerte farinas,
 Deinde aræ adstantes vigilate in vota precésque.
 Quandoquidem imprimis ego sacra per æquora ponti
 Delphino assimilis me in puppim cum impete jeci,
 Propterea orandus vobis Delphinius: ara
 Delphica ubique coletur, conspicua omnibus oris.
 In rate tum celeri convivia læta parate,
 Et superis libate deis, qui sidera servant.
 Postquam epulis exempta fames, mensísque remotis,
 Pergite mecum unà lætum pæana canentes,
 Donec possitis nostro succedere templo.

Sic fatur: dictísque dei parere parabant.
 Depositum est primò velum, funésque soluti;
 Deinde inclinatus navis per concava malus.
 Tum descendentes petierunt littora nautæ:
 Mox pertraxerunt ad terram ex æquore puppem
 Sublimem in sabulo, multâ firmántque saburrâ;
 Atque aram in ripâ sacram struxere marinâ,
 Accenso igne, molâ falsâ cum fruge litantes,
 Adstantes aræ, ceu Phœbus jusserat, orant.

Lautam

76 ΟΜΗΡ. ΥΜΝ. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο θεῶν παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Καὶ σπῆσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Ἀυτὰρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἐδηύθη ἔξ ἔργον ἔντο,
 Βάν ῥ' ἦντο· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
 Φόρμιγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, αἶανθ' ἰσχυρὰ κίθαρίζων, 515
 Καλὰ δ' ὕψι βιβάς. οἳ δ' αὖ φείσονται ἔποντο
 Κρητὲς πρὸς Πυθῶν, καὶ ἱππαῖον αἶετον,
 Ὅιοί τε Κρητῶν παῖνες, οἷσί τε Μῆσα
 Ἐν στήθεσσι νῆκε θεὰ μελίγηρυν αἰοιδῆν.
 Ἀχμηοὶ δ' ἐλόντο πρὸς ἑσθλὰ ποσσὶν, αἶψα δ' ἰκόντο 520
 Παρθένον καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἐνθ' ἄρ' ἐμελλεν
 Ὀικίσκειν πολλοῖσι τέλει μύθη ἀνθρώποισι.
 Δῖξεν δ' ἄγων αὐτὰρ δάπεδον καὶ πόονα νηὶν·
 Τῶν δ' ὠρέετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
 Τῶν καὶ ἀνερύμετο Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠύδα. 525
 Ὡς αὖ, ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατέρων αἶψα
 Ἠγάδες, (ἔτ' ἔπειτα τῶν φίλων ἐπλεῖο θυμῶν)
 Πῶς καὶ νῦν βιόμεθα, τόσῃ φρεσὶν ἀνὰ θυμῶν.
 Οὐδὲ τρυφήφορος ἦδε γ' ἐπήρατο, ἔτ' εὐλαίμων,
 Ὡς τ' ἀπὸ τ' εὖ ζῶειν καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν. 530
 Τὰς δ' ὀπμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 Νήπιοι ἀνθρώποι, διςτλήμονες, οἳ μελεδῶντες
 Βάλλετε ἀετῶν τε πόνους καὶ σείνεα θυμῶν,
 Ῥηίδιον ἔπ' ὕμῃ ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
 Δεξιερῇ μάλ' ἐκαστοῦ ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν 535
 Σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἀφθονὰ πάντα παρέσαι,
 Ὅσσα

Lautam deinde parant cœnam ad tabulata carinæ,
 Æternis & cœlicolis libamina fundunt.
 Postquam epulis exempta fames, mensæque remotæ,
 Egredi Phœbo duce sunt atque auspice Phœbo:
 Hic digitis citharam increpitabat mirificè, altè,
 Eximiè. Cretenses rapti horrore sequuntur
 Ducentem ad Pythona, iopæana canentes,
 Quales Cretensum prænes, quibus dea vocem
 Ori mellifluam infudit cordique Camœna.
 Hi facili haud fessi superârunt tramite collem;
 Mox ad Parnassum venere, locos & amœnos,
 Phœbus ubi mansurus, eratque habiturus honores.
 Hic docuit terrasque suas templumque superbum:
 Illorum at mens est agitata & pectora fida;
 Tum dux Cretensum rogitat sic numen amicum.

Rex, quia nos patrio à solio charisque vocatos
 Duxisti, (veluti menti sententia sedit)
 Quam nunc ævum agitabimus, hoc spectare rogamus.
 Nec grata hæc tellus vites, nec florida prata
 Fert, pulchre unde homines vivant, aliosque juvarent.

Illos subridens sic est affatus Apollo.
 Dementes miserique homines, qui tædia amatis,
 Curas & gemitus, fertis durisque labores;
 Mandatum facile injungam, mentique recondam.
 Unusquisque tenens gladios in dexterâ acutos
 Mactet semper oves: uberrima cuncta dabuntur,

X

Quæcunque

Ὅσσα ἐμοί γ' ἀγάῳσι περικλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων
 Νηόνιε προφύλαχθε, δέδεχθε ὃ φύλ' ἀνθρώπων
 Ἐνθάδ' ἀγειρομένοων, καὶ ἐμὴν ἰθυύτε μάλισα·

Ἡέτι τυψιόν γ' ἔπος ἔσσει), ἡέτι ἔργον,

540

Ὑβρις θ' ἢ θέρμῃς ἐςὶ καλαθηῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν (ημάντορες ἄνδρες ἔσονται),

Τῶν ἔσθ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἡμᾶτα πάντα.

Ἐξηλαί τοι πάντα· Ὡς ὃ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.

Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διὸς καὶ Ληϊῆς υἱέ·

545

Ἀυτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

Ε Π Ι.

Quæcunque obtulerint populi mihi nomine claro.
 Templum conserve meum, atque admittite gentes,
 Quæ coeunt hîc: primùm at jussâ faceſſite noſtra;
 Sive ſupervacuum dictum quod, ſive quod actum,
 Sive injuria, quâ fas eſt mortalibus & mos.
 Quidam aderunt vobis ductores numine dextro,
 Imperiis quorum rigidis parebitis uſque.
 Omnia dicta tibi: altâ hæc condas mente repôſta.
 Salve tu interea, Latonæ nate Joviſque:
 Aſt alio tui ero memor olim carmine rurfus.

INSCRIP-

Ε Π Ι Γ Ρ Α Φ Η
 Τ Η Σ
 Τ Ο Υ Τ Ρ Ι Ο Π Ι Ο Υ
 Κ Α Θ Ι Ε Ρ Ω Σ Ε Ω Σ
 Ὑπὸ τῷ ΗΡΩΔΟΥ τῷ ΑΤΤΙΚΟΥ.

ΠΟΤΝΙ' Ἀθηναίων Ἰπείραν Τειλοχρεῖα,
 ἥ τ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν * λαῖς, Ῥαμνεσιαὺς Οὔπι,
 Γείτονες ἀγχίθυροι Ῥώμης ἑκατοντόπυλοι,
 Πείονα δὴ καὶ τόνδε, θεὰ, ταμῆσατε χῶρον,
 Δῆμον Διῷοιο Φιλόξεινον Τειόπαι· 5
 Τόφρα κε καὶ Τειόπαι ἐν αἰθανάτοις * αλεγηθο
 Ὡς ὅτε καὶ Ῥαμνεῖντα καὶ Διευχόρους ἐς Ἀθήνας
 ἦλθετε δώματα πατρὸς ἐκγόνιοιο λιπεῖσαι·
 Ὡς τήνδε ῥάεσθε πολυστάφيلον κατ' αἰώνη,
 Ληϊάτε σαχύων καὶ δένδρεα βοτρυόεντα 10
 Λειμώνων τε κόμας ἀπαλοτρεφέων ἐφέπασαι.
 Ὑμμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνά γαῖαν ἔθηκε,
 Τὴν ὅσσιν περὶ τείχεσσι ἐντροχὸν ἐξεφάνω),
 Ἀνδράσιν ὀψυγόνοισιν ἀκινήτῳ καὶ ἄσυλον
 Ἐμμεραι. ἢ δ' ἐπὶ οἷ' ὅξ αἰθανάτοιο καρήνη 15
 Σμερδαλέον σείσασα λόφον κατένδυσεν Ἀθήνη,
 Μή

I N S C R I P T I O

T R I O P I I F U N D I

A b H E R O D E A T T I C O

C O N S E C R A T I.

FED. MORELLUS Interpres Reg. Heroicis Latinis expressit.

CECROPIDUM auxilium Tritonia virgo verenda,
 Et tu, quæ acta virûm observas, Rhamnusias Upi,
 Vicinæ Romæ portis tot nobilis urbis,
 Felici, divæ, huic fundo decus addite vestrum;
 Hic lenis populus Triopæ est Cerealis alumni:
 Hinc immortales Triopeas vos quoque dicent.
 Ut cùm Rhamnuntem quondam, celebres & Athenas
 Venistis, patris desertâ sede tonantis;
 Pinguia sic gerite hæc vos per vineta potenter,
 Et lætas segetes, onerata arbuta racemis,
 Mollia lustrantes prata, & viridaria amœna.
 Herodes etenim vobis hæc arva sacravit,

Sint ut apud feros immota & sancta nepotes.
 Principis æterno votis de vertice Pallas
 Annuit, horrendùm cristam dum concutit altam;

Y

Ne

82 ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΡΙΟΠ.

Μή τω νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἓνα λαῶν
 Ὀχλίαςαι· ἐπεὶ ἔ μοιρέων ἀτρεῖς ἀνάγκαι,
 Ὅσκει θεῶν ἐδέεσιν ἀλιθροσύνη ἀναθήη.
 Κλῦτε πατριόνοες, ἔ γείτονες ἀγροῖω·
 20 Ἰερὸς ὅτ' ὁ χῶρος, ἀκίνητοι ᾗ θέαναι,
 Καὶ πολυλίμητοι, καὶ ὑποσχέιν ἕας ἐτοῖμαι.
 Μηδέ τις ἡμερίδων ὄρεας, ἢ ἐν ἄλσεα δένδρων,
 Ἡ ποίῳ χιλῶ διαλδέϊ χλωρὰ θέεσαν
 Δμωὴν κυανέα αἶδος ῥήξις μάκελλον,
 25 Σῆμα νέον τδύχων, ἢε πρότερον κεραΐζων.
 Ὅου θέμις ἀμφὶ νέκυσι βαλεῖν ἰργχθονα βῶλον,
 Πλὴν ὅ, κεν αἵματι ᾗσι ἔ ἐγγόνος * εἰσαμένο
 Κείνοις δ' ὅκ ἀθέμισον· ἐπεὶ τιμάοργς ἔσωρ·
 Καὶ γὰρ Ἀθλιωαὶ παῖ οἱ χθόνιον βασιλῆα
 30 Νηῶ ἐγκατέθηκε, συνέσιον ἐμμεναι ἰσῶν.
 Ἐὶ δέ τω ἀκλύτα ταῦτα, καὶ ὅκ ἐπιπέσει αὐλῶν,
 Ἀλλ' ἀπολιμήσθ, μή οἱ νήτιλα γῆρ·
 Ἀλλά μιν ἀπρόφατον Νέμεσις καὶ ρόμβος * Αλατω
 Τίσον), συγερὴν ᾗ κυλινθήσει κακότηλα.
 35 Οὐδ' ἔ γὰρ ἰφθιμον Τειόπειω μύθος Ἀιολίδεω
 Ὠναθ', ὅτε νειὸν Δημήτερος ἔξαλάπαξεν.
 Τῷ ἦτοι ποιήν καὶ ἐπωνυμίῳ * λασσαῶτα
 Χώρ· μήτοι ἐπη) ἐπὶ Τειόπειος Ἐριννύς.

Ne

Ne cuiquam glebam saxúmve impune movere
Ullum sit licitum: parcarum namque severæ
Pœnæ instant, si quis sacrâ scelus edat in æde.
Finitimi agricolæ, & vicini attendite cunâti:
Hic fundus sacer est; immotâque jura dearum,
Quæ perhonoratæ, atque aures præbere paratæ.
Ne quis vitiferam in seriem, saltûsque feraces
Pomorum, aut herbam florentem gramine læto,
Infigat rutrum, quo orci cava templa patefcunt,
Ut monumenta paret nova, priscâve diruat audax.
Haud fas est glebam functis apponere sacram,
Ni fuerint consanguinei hæc delubra sacrantis.
Hisce nefas non est, pilâ hujus vindice honoris:
Nam regem prope se terrenum stare Minerva
In templo voluit, consortémque esse sacrorum.
Hæc si quis minûs audierit, nec morigerum se
Præbderit, sed temnat, eum modò pœna sequetur;
Atrox quâ Nemesis miserum, & vagus ultor Alastor
Afficiet, quando ærumnam exantlabit acerbam.
Nam Triopæ nunquam Æolidæ sacra pectora juvit
Legiferæ Cereris vastâsse novalia divæ.
Ergo loci pœnam & nomen vitare memento,
Ne Triopea acri stimulo infectetur Erinnyes.

Alia

Alia INSCRIPTIONIS hujus

Versio METRICA,

CLAUDIO SALMASIO Interprete.

O Bona Athenarum præses Tritonia virgo,
 Cuique hominum curæ res sunt, Rhamnusias Upi,
 Urbis vicinæ, quæ stat centum inclyta portis;
 Hunc & vos celebrate locum pinguem ubere glebæ,
 Dictum Deoi Triopæ de nomine pagum:
 Ut notæ hinc sitis, Triopeïa numina, divæ.
 Ac velut Actæas siquando invistis arces
 Et Rhamnuntem, alto delapsæ vertice cœli;
 Sic, divæ, huc properate, hæc consita vitibus arva,
 Et lætas segetes, & amicta arbuta racemis
 Lustrantes, mollique virentia gramine prata.
 Vobis Herodes tellurem hanc rite dicavit,
 Quanta patet, circum muri vallata coronâ,
 Usque vel ad feros mansura intacta nepotes.
 Sic namque horrificas divino vertice cristas
 Concutiens, visa est nutu assensisse Minerva;
 Non glebam hinc ulli, lapidémve impune movendum:
 Nec parcæ faciles, aut illi parcere promptæ,
 Qui divûm sanctas violaverit impius ædes.

Auribus

Auribus accipite hæc, vicina & rustica pubes :
 Hic facer est locus ; & divæ non sede movendæ,
 Usque coli dignæ, atque aures adhibere paratæ.
 Dispositas nequis vites, arbustâque læta,
 Et latè irrigui viridantem graminis herbam,
 Audeat orcivo fodiens excindere rastro,
 Sive novum statuat, vetus evertâtve sepulchrum.
 Luce nefas cassum sacrâ circumdare terrâ,
 Nî trahat ex illo genus, hanc qui condidit ædem.
 Olli quippe licet : testis vindéxque, Minervæ
 Numine præpositus, nigri regnator Averni,
 Et templo, & pariter sacrorum acceptus honore.
 Hæc si audita neget sibi quis, neque scire laboret,
 Insuper aut habeat, non impunitus abibit.
 Hunc cita sed Nemesis, atque irrequietus Alastor
 Tristibus urgebunt tali pro crimine pœnis.
 Nec Triopam quondam, cui sanguinis Æolus auctor,
 Juvit, sacratum Cereri temerâsse novale.
 Quisquis eris, pœnâmq; loci, noménque memento
 Ut fugias, ne te Triopea sequatur Erinnyes.

Z

KAΘΙ.

Κ Α Θ Ι Ε Ρ Ω Σ Ι Σ
 Τ Ο Υ
 Τ Η Σ Ρ Η Γ Ι Λ Λ Η Σ
 Ε Δ Ο Υ Σ.

Μ Α Ρ Κ Ε Λ Λ Ο Υ.

Δ ΕΥΡ' ἴτε, Θυβεριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε, γυναῖκες,
 Ῥηγίλλης ἕδος ἀμφὶ θυοσκολ * ἱερὰ φέρεσαι.
 Ἡ δ' πολυκλεάνων μὲν ἔλω δ' Ἄινεαδάων,
 Ἀγχίσεω κλυτὸν αἶμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης,
 Γήμαλο δ' εἰς Μαραθῶνα· θεαὶ δέ μιν ἐργαζιῶναι 5
 Τίσσιν, Δηώτε νήη, Δηώτε παλαιή.
 Τῆσί περ ἱερὸν εἶδος ἐϋζώνοιο γυναικὸς
 Ἀγκείῃ· αὐτὴ δ' μετ' ἡρώνησι νέεσθαι
 Ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνον ἐμβασιλεύει.
 Τῷτο γὰρ ἀνὴρ ἀγαθοῖο νόος εἵληχεν ἀποινον, 10
 Ὡς οἱ Ζεὺς ᾤκτειρεν ὀδυρόμενον πῶδα κοῖτῳ
 Γῆρα ἐν ἀζαλέῳ χήρῃ πεικνέμενον δυνῆ·
 Ὅυνεκα οἱ παῖδας μὲν ἀμύμονας ἐκ μεγάρῳ
 Ἀεπται

DEDICATIO STATUÆ REGILLÆ.

CLAUDIO SALMASIO Interprete.

M A R C E L L I.

ITE agite, ô Latia, templum hoc celebrate, puellæ,
Regillæ circum effigiem sacra rite ferentes.
Hæc erat Æneadum de sanguine creta potentum,
Anchisæ Venerisque Idææ clara propago.
Nupta tamen Marathone fuit ; dilecta deabus
Cœlicolis, magnæ Cereri, Cererique minori,
Sacra quibus stat fœmineæ sub imagine formæ:
Ipsa locum sed habet veteres heroidas inter,
Insulæ ubi florent Saturno rege beatæ.
Hæc illi morum atque piæ data præmia mentis,
Conjugis & luctum sic Jupiter ipse levavit
Mœrentis viduum extremâ jam ætate cubile:
Et sibi quod dulces, præstantia pignora, natas

Lanificæ

Ἄρπηται κλωθῶες ἀντρείψαντο μέλαινα
 Ἡμίσεας πλεόνων. δοῖω δ' ἔτι παῖδε λιπέωτην, 15
 Νηπιάχω, ἀγνώτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύσω,
 Ὅϊω σφιν * νηδὺς κτ' μητέρα πότμῳ ἔμαρψε,
 Πρὶν περ γηραιῇσι μιγήμεναι ἡλακάτησι.
 Τῷ δὲ Ζῷς ἐπίηρσεν ὀδυρομένη ἀχόρητον,
 Καὶ βασιλῆος Διὶ πατρὶ φυὴν καὶ μήτιν ὁμοῖον. 20
 Ζῷς μὲν ἐς Ὠκεανὸν θαλερὴν ἔσειλε γυναῖκα,
 Ἄρῃσι Ζεφύροιο κομιζέμεν Ἡλυσίῃσι.
 Ἄνδρα * ὁ ἀσεργένεια παρὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
 Δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγασσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι,
 Ἦμῳ ὅτ' Ἀινείδῳ πολέμῳ ἐξῆγεν Ἀχαιῶν 25
 Νύκτα διὰ δνοφερὴν· ὁ δὲ οἱ παρὶ ποσσὶ σαώλῃς
 Παμφανόων ἐνέκειο σελ..... κυκλο.... ρθ
 Τόνδε καὶ Ἀινεάδαι παρενέρράψαντο πεδίλῳ
 ..... Αὐ ..... ηγενεσσι γερα
 Οὐ ..... οσσηῖαι Κερκιδίην περ ἐόντα
 * Θυρσίων δ' ἄρχαῖον ἐπισφύειον * τέρας ἀνδρῶν,
 Ἑρσῆς * ερσιδοῖα καὶ Ἑρμῆω· εἰ ἐτεὸν δὴ
 Κήρυξ Ἑρῳδῆω πρόγονος Θησιῶν ἀδῶ.
 Τούνεκα τιμῆς καὶ ἐπώνυμῳ, ἧ μὲν * ἀνασσα
 Ἐἰς βαλὴν ἀγέρεα, ἵνα πρῶτόθρονος ἔδραι. 35
 Ἑλλάδι δ' ἔτε γρόν βασιλεύεσσι, ἔτ' ἔτι * φονὴν·
 Ἑρῳδῆω γλῶσσαν δέ τε μιν καλέεσιν * Ἀθλιωαίων.
 Ἦδὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Ἀινειῶτη
 Καὶ Γανυμηδείη καὶ Δαρδάνιον γρόν * εἶλω

Τρωὸς

Lanificæ Harpyiæ nigræ rapuere sorores,
 Dimidium numero ex omni. modò bina relicta
 Parva, ignara malorum, & adhuc heu nescia, qualem
 Abstulerit matrem sibi inexorabilis Orcus,
 Antè colus feræ explèssèt quàm fila senectæ.
 Huic flenti finè fine dedit solatia luctûs
 Jupiter, atque Jovi par mente & corpore princeps.
 Jupiter Oceano uxorem post funera misit,
 Elyfii Zephyri portandam mollibus auris.
 At princeps lunata pedum dat vincula nato;
 Qualia Mercurius quondam gestâsse putatur,
 Cùm flammâ Æneam bellóque eduxit Achivûm
 Per noctem: at multâ cum luce salutifer illi
 Circulus hærebat pedibus, lunæ æmulus orbi.
 Quem talo adfutum mox nexuit Æneadûm gens,
 Nobilibus clarum Ausoniis insigne futurum.
 Cecropidem quamvis Graiâque ab gente profectum
 Hunc talare decus Tuscorum exornat avorum,
 Mercurio atque Herse genitum: si creditur olim
 Ceryx Herodis Thesidæ sanguinis auctor.
 Sic & honoratus, sic nomine dignus habetur:
 Olli quippe datum domini partem esse senatûs.
 Nec quenquam Hellas habet genere eloquióve priorem:
 Hinc illum linguam vocitant Herodis Athenæ.
 Atque hæc pulchra quidem, quam conspicias, Æneone,
 Et Ganymedeo fata sanguine, Dardanióque

A a

Trois

Τρωὸς Ἑριχθονίδαο * ου δι φίλον ἱερὰ ρέξαι 4α
 Καὶ θυῖσαι· ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντο ἀνάγκη.
 Ἐὶ δέ τοι δῦσεβέεσσι καὶ ἠρώων ἀλεγίζεν,
 Ὅου * με γὰρ θνήθῃ, ἀτὰρ εἰδὲ θάμνα τέτυκ'·
 Τούνεκεν ἔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν ἔτέτι τύμβον,
 Οὐδὲ γέρα * θήλοισ, ἀτὰρ εἰδὲ θεοῖσιν ὁμοῖα. 45
 Σῆμα μὲν οἱ τοῦ ἱκελον δήμῳ ἐν Ἀθήνῃς·
 Ψυχὴ δ' σκῆπτρον Ῥαδαμανθῦος ἀμφιπολδύει.
 Τῷτο δ' Φαυσείνῃ κεχειρισμύρον ἦσαι ἀγαλμα
 Δήμῳ ἐνὶ Τειοπέῳ· * ναοὶ πάρος δῦεές ἀγροῖ,
 Καὶ χορὸς ἡμερίδων, καὶ ἐλαιήεντες ἄρβραι· 50
 Οὐ μὲν ἀτμήσειε θεὰ βασίλεια γυναικῶν
 Ἀμφίπολον γεράων ἔμψαι καὶ ὀπάονα νύμφῳ.
 Οὐδὲ γὰρ Ἰφιγρέιδω εὐθρονος Ἰοχέαιρα,
 Οὐδ' Ἐρσῖω γοργῶπις ἀπηλίμασεν Ἀθήνη.
 Οὐδέ μιν * ηρώμησι παλαιῇσι μεδέεσσα, 55
 Καίσαρος ἰφθίμοιο παρῶψεν ὄμπνια μήτης
 Ἐς χορὸν ἐρχομύλῳ περὶεράων ἡμιθεάων,
 Ἥ λάχεν Ἠλυσίῃσι χορῶσασίῃσιν ἀνάσσειν,
 * Ἀυτῆς Ἀλκμήνῃε μάκαιρά τε Καδμειῶν.

ΤΟΙ

Trois Erichthonidæ. cui sacrificare voluntas,
Sacrificet: nec enim invitum dare tura necesse est.
Sed si cui heroum cura est non temnere cultum:
Nec mortalis enim, sed nec dea jure putanda est;
Nec templum illa quidem, sed nec sortita sepulchrum,
Non hominum, sed nec divûm mereatur honores.
Par templo moles huic surgit in urbe Minervæ:
Ast anima in regno Rhadamanthi læta vagatur.
In pago Triopæ, Faustina hæc grata locatur
Effigies: latis templum prætexitur agris,
Ordine ubi positæ vites, oleæque feraces.
Nec dea fœmineæ dux & regina catervæ
Abnuet hanc nympham sacris sibi adesse ministram.
Spreta sagittiferæ nec enim Iphigenia Dianæ;
Cæsia non Hersen est aspernata Minerva.
Nec quæ inter priscas regnum tenet heroinas,
Cæsaris hanc magni possit contemnere mater,
Mixta choris cupiet cùm ludere semidearum:
Ipsa etenim Elysiæ moderatur diva choreas,
Cùmque ipsâ, Alcmenéque beatâque Cadmeone.

C Y R I

ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΑΠΟΔΗΜΟΣ ΦΙΛΙΑ.

*****

Περιοχή δ' δέσμαια.

Φιλία ἔσ' ἀνδρὸς αὐτῆς δ' Κόσμου ἥτοι βίᾳ ἀνθρωπίνῃ ἐκείβληται. Συνεζείχθη δ' αὐτῇ ἡ μαχλαὶς Ἐχθρῶ, συμβεβησάσης Μωρίας τ' ὁμοπαυιδῶ αὐτῇ.

ΞΕΝΟΣ κ' ΦΙΛΙΑ.

Ω ΦΙΛΙΑ δέσποινα, πάντιμον κάρα,
 Ποῖ κ' πόθεν; ἔ ταῦτα μεσὴ δακρύων,
 Στυγνῇ, καλῇφῃς, τὴν κόμην ἐσκυλμυρή,
 Κύπλισσα πρὸς γῆν, ὠχειῶσα τὴν χροῶν,
 Χιλιώνιον πενθήρες ἡμφιεσμένη,
 Ἀτμελῆς τὸ ζῶμα ἔ τὸ βλαυλίον,
 Καὶ τὴν κακίστην ἀλλαγὴν ἡλλαγμένη.
 Ὅ γ' εὐλοισμὸς ὁ πρὶν, ἢ γ' πορφυρεῖα,
 Ἥ δ' ἀπρέπεια, κ' τὸ τῷ χείλες ῥόδον,
 Ὅ δ' ἐπλόκαμος, ἢ γ' τῆς ζώνης χάρις,
 Αἱ δ' ἀφελίδες, ἢ γ' λοιπὴ σεμνότης,

5

10

Ὡ, χονίο

CYRI THEODORI PRODROMI

EXULANS AMICITIA,

CONRADO GESNERO Interprete.

*****

Argumentum dramatis.

Amicitiam à Mundo marito suo foris ejectam Hospes obvius videt, & statum ejus deplorat: cui ipsa rem omnem narrat; de injuriis & ingratitude mariti, qui, se expulsâ, ancillæ suæ Stultitiæ consilio pellicem Inimicitiam duxerit; obitèrque sua bona, Inimicitia autem mala enumerat. Tandem ab Hospite persuasa, ab eo in uxorem ducitur.

Interloquutores.

HOSPES & AMICITIA.

O DOMINA Amicitia, verendum mihi caput,
 Dic, unde venis? quò plena vultum lacrymis
 Is mœsta, tristis, aureas lacera comas,
 Terrámque cernens? pallidus tibi color,
 Est atra vestis luctuosum nuncium,
 Est sordidatum cingulum, sunt baxeæ:
 Vicissitudo te comitatur pessima.
 Ornatus ubi nunc est prior? ubi porphyris?
 Ubi decus antiquum, labelláque rosea,
 Capitísque cinni, gratiosum cingulum,
 Pulchríque calcei, & reliquis decor tuus?

B b

Evanu-

Ω, χολὸ πάντα πρὸς τὸ μηδὲν ἀθρόα.

Καὶ νῦν γυναιξὶν ἐμφερέως θρῆνηταῖς,

Στυγνὴ βαδίζεις· ἀλλὰ παῖ δὴ καὶ πόθεν;

Φι. Γῆθεν πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν καὶ πατέρα.

15

Ξε. Ἐρημῷ ἐν ὃ κόσμῳ ἐστὶ φιλίας;

Φι. Ἐρημῷ· ὅς τοσῶτον ἐξυβρίζει με.

Ξε. Ὑβρίζει; Φι. Καὶ θύραθεν ἐξέρριπτό με.

Ξε. Θύραθεν; Φι. Ὡς ἐνομολογεῖται θανεῖν.

Ξε. Ἐπ' ἐξέκτισο; Φι. Καὶ μεμαστιγμένη.

20

Ξε. Μελαγχολᾷν τὸν κόσμον ἀνικρὺς λέγεις,

οὐδὲ μανικῶς ἐμπαρηγήσαντά σοι.

Φι. Τί δ' ἂν τὰ λοιπὰ τῶν ἐμῶν παθῶν μάθης;

Νῦν μὲν καὶ ἀμφοῖν πυγμαχῆλος ταῖν γνάθων,

Νῦν δ' ἐνθορεῖν λαῖ καὶ αὐτῆς γαστέρας.

25

Ἐὼ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ μείζονα, Ξένη·

Ἡ γὰρ μαθὼν ἤλθεις ἀντὶ τὴν καρδίαν.

Ξε. Μὴ μὰ πρὸς αὐτὴν τὴν πατρίδα σου, Φιλία,

μηδὲν σιγήσης, ἀλλὰ μοι τὸ πᾶν φάθι.

Φι. Οὐκ ἔνι καθιζήσαντες ἀμφὶ τὴν πίτιν

30

(Ὅρας τὸ δένδρον, ὡς καλόν τι καὶ μέγα)

Τὸ πᾶν ἐπεξέλθωμεν ἤδη τῇ λόγῳ.

Ξε. Ἴδ' ἐκ καθιζήκαμεν· ἀρεῖαι τῇ λέγειν.

Φι. Ἐγὼ τὰ πρῶτα πρὸ θεῶν, τῇ τριάδι

Ἀεὶ ζῶμεν καθαρώς ἡνωμένη.

35

Ἐν τοῖς ἀσωμάτως ὃ δαίεργι νόοις

Καὶ ταῖς τρισὶ τριάσι ταῖς ἀνω μέντοι,

Οἶον

Evanuerunt omnia: relictum est nihil.

Planè videris mihi referre præficas.

Sed unde mœsta? quóve gressum proripis?

Ami. Terras relinquo, & numen accedo patris.

Ho. Mundus igitur tuo carebit munere?

Ami. Carebit, adeò qui fuit iniquus mihi.

Ho. Iniquus? *Ami.* Imò me foras vi propulit.

Ho. Forásne? *Ami.* Sic est: jam mihi videbar mori.

Ho. Foris jacebas? *Ami.* Idque flagris perdita.

Ho. Insanit ergo Mundus, ut narras, palàm;

Qui te modis affecerit indignissimis.

Ami. Quid si audias quoque residuum mali mei?

Jam pugnus involabat utrinque faciem;

Jam venter impulsis gemebat calcibus,

Cætera tacebo, licèt adhuc graviora sint,

Ne causa doloris, Hospes, in me sit tibi.

Ho. Ne quid tacueris, rem sed omnem proferas,

Te per genitoris obsecro nomen tui.

Ami. Ergo sedentes hìc sub umbrâ pineâ,

(Vidésne, ut ingens arbor atque pulchra sit?)

Verbis, ut ipsa res habet, explicabimus.

Ho. Consedimus jam: cùm libebit, incipe.

Ami. Ego quidem primùm triade cum coelicâ

Divinitatis pura semper unior.

Deinde juncti sunt animi mihi cæteri,

Trinæque triades mentium cœlestium,

Dico,

Οἷον Χερσβίμ ἢ Σερσφίμ καὶ Θρόνοις
 Καὶ ταῖς περλοίοις αὐλαῖς ἐξαλαρχίαις.
 Ἐγὼ μὲν αὐλαῖς ἢ πρὸς αὐλὰς τὴν χέσιν
 Καὶ πρὸς τὸ θεῖον ἢ πρὸς ἀλλήλας νέμω.
 Καὶ τὰς τοσαύτας τῶν ἀνὼ μυριάδας
 Εἰς ἓν σινάπην, ἢ μίαν σειρὰν πλέκω.

40

Ἐωσφόρος μόνος μὲ πρὶν ἀπεσεράφη,
 Καὶ τῶν ἀφ' ὕψους ἀνύγων κατεσεράφη.
 Οὐτως μὲν ἔως ἢ νοεμένη κλίσιν
 Ἐμοὶ κραδίεται, ἢ μὲν φρεσενμένη.
 Τίω γὰρ θεατὶν ἔ καὶ αἰδοῖται φύσιν,
 Τὸ κοσμητὸν πλήρωμα, τίω κάτω κλίσιν
 Τίς ἀμφιβάλλει μὴ κραδίειδ' Φιλία;
 Ὁ φληνάφῳ γὰρ Ἐμπεδοκλῆς ἐρρέτω,
 Τὸ νεῖκῳ εἰπὼν δημαγωγὸν τῇ κάτω.
 Τί γὰρ νοήσει, ἢ σιναιδέ' τίνος
 Ἀνθρωπῳ εἰ γνέσ, ὡς τὸ πῦρ φύσει καίει,
 Ἀλλ' εἰς πυρὸς κρατῆρας ἐμπεσὼν μέσος;
 ἢ τίς τὸν δεινὸν ἔρανον ἢ τὸν μέγαν,
 Ἀκαμπιον ὄντα τὸ πρὶν αἰθουαῖον,
 Ἀρχῇ πινέει τοῖς λόγοις τῷ φάμενον,
 Ἐκαμψεν εἰς τὴν σφαῖραν, εἰμὴ Φιλία;
 Οἷον γὰρ εἰπεῖν, ὡς καλῶ καὶ κοσμίῃ
 Ἐρῶν ἑαυτῶν, πρὸς κύκλον σινεσεράφη,

45

50

55

60

Ἐαυτὸν

Dico, Cherubin & Seraphin & Throni,
 Polique tota reliqua militia sacra.
 Concinnus illis habitus ut sit ad deum,
 Et inter ipsas atque secum singulis,
 Efficio sola: myriadésque plurimas
 In agmen unum copiarum consero
 Olympicarum, vinculúmque firmiter
 Unum addo cunctis. solus *olim* Lucifer
 Hunc ordinem interruptit, & ima cœlitus
 Ad universi loca miser dejectus est.
 Vis tanta nostri est cœlites inter animos.

Quæcunque verò sensibus est obnoxia
 Natura mundi, quis dubitat illam sibi
 Constare nostris legibus & firmarier?
 Nugatus est olim Empedocles inscius,
 Cùm lite dixit conditum mundum stare.
 Quid ille rectum scaperet, aut cognosceret,
 Qui nesciebat igne comburi omnia?
 Nempe in crateras defiliit ignis miser.
 Olympia verò lata quis palatia
 Extensa quondam lineæ rectæ modo,
 Fieri deo novum jubente circulum,
 Utrinque flexit in se, Amicitia nisi?
 Nimirum Olympus undequaque splendidus
 Pulcherrimúsque captus est formâ sui,

C c

Sic

Ἐαυτὸν ^{τοῦ} φιλιῶν παναχόθεν,
 Καὶ πάντα πᾶσι Συμπερισφίγων μέρη.
 Ἐγὼ τὰ κύκλα τῶν ἀπείρων ἀσέρων
 Ἀπλῶς ἀπάντων, ἀπλανῶν, πλανωμένων 65
 Ἐταξα δεσμῷ καὶ Συναφῇ πανσόφῳ.
 Ἐγὼ φιλιῶ τῷ σελλυαίῳ κύκλῳ
 Τὸν ἡλιακὸν δίσκον, ὃς τὸ φῶς βρύει.
 Καὶ φιλιῶ τοσῶτον, ὡς καὶ λαμπάδας
 Κιχρεῖν ἐκείνῳ τῶτον εἰς νυκτῶν σέλας. 70

Ἐγὼ τὸ πᾶν πλήρωμα τῷ παντὸς βίῃ
 Πλοκῇ ξυνεσὸς φύσεων ἐναντίων
 Κοινῶς ἐνί(ζω, καὶ διί(σα) φύσει.
 Ξηρὸν τὸ πῦρ, ὑγρὸν δὲ χύσις αἰέρος,
 Καὶ γαίονῃσι ταῦτα, καὶ μέσον μάχη. 75
 Ἀλλ' ἐμβαλῶσα τοῖν δυοῖν ἐναντίοις
 Κοινὸν τὸ θερμὸν, τὴν μάχην ἀνατρέπω.
 Θερμὸν μὲν αἶρ, ἀλλ' ὕδωρ ψυχρὸν φύσει,
 Ἀγχιθυεῖ δὲ καὶ κατ' ἀλλήλων πνέει.
 Ἀλλ' ὑμέσι τεύξασα τέβρις ὑγρότης 80
 Ἀμφω ξυνάπτει, ἥ πρὸς εἰρήνῃ φέρει.
 Ὑδωρ μὲν ὑγρὸν, ἡ δὲ γῆ τετραντίον.
 Μέση δ' ἐν ἀμφοῖν ἐμπεσῶσα ψυχρότης
 Φίλιον αὐτοῖς ἐμβραβεύει τὸν βίον.
 Τοιαῦτα τὰ σοιχεῖα τῷ παντὸς βίῃ. 85
 Τὰς τέτταρας δὲ τῷ γίγαλθι ἡλίκ

Τεθπὰς,

Sic ut coirent margines uno ambitu,
Et totus uno junctus amplexu foret.
Ego siderum conjungo sphæras omnium,
Errantiúmve, seu loco manentium;
Firmisquenecto vinculis & ordine.
Per me Dianæ circulo committitur
Solaris ardor, luminis fons perpetim:
Consentiúntque tanto amoris fomite,
Ut Luna fratris mutuum jubar gerens
Dispellat atram noctium caliginem.
Quin & elementa corporum vitalia,
Formis licèt pugnantibus sint prædita,
Astringo vinclis invicem concordibus.
Est siccus ignis; aera humor imbuit:
Utrumque vicinum alteri pugnam ciet.
His ego duobus injicio contrariis
Commune calidum, dissipans discordiam.
Est calidus aer, sunt aquæ præfrigidæ;
Et mutuâ lite premitur vicinia.
Sed ego ligamen humidum commisceo;
Compesciturque protinus lis pristina.
Aquæ quidem sunt uvidæ; tellus aret.
At frigus interponitur, jubente ære;
Dulcémque parit in posterum concordiam.
Hæc universi sunt elementa primitus.
Quæ causâ porrò præter Amicitiam parit

Muta-

100 ΑΠΟΔΗΜΟΣ ΦΙΛΙΑ.

Τροπὰς, τίν' Φαίημι; ἔχ'ι Φιλίας;
 Χειμῶν γ' εὐθύς ἔ' τέτραπ' πρὸς θέρους,
 Τῶν ποιότητων σφῶν ἐναλίεμνων.
 Ἄλλ' εἰς ἕαρ μέλλ'θην, εἴτα πρὸς θέρους. 90
 Καὶ τ'ε θέρους ἢ κράσις ὅκ' εἰς τὸ κρύ'θ',
 Ἄλλ' εἰς μέσον τί, τῶν ὁπωρῶν τὴν φθίσιν.
 Καὶ νῦνθεν ὥσπερ ἔξ ἀπαλῶν παρθένων
 Τῶν συμπλεκουσῶν τὰς κρόκας ἔ' τὰς μίτας
 (Ὡρας ὃ τάυιας γινώσκειται τὰς παρθένους) 95
 Καλὴ τελεῖ' τῶν ἐτῶν ἰσχυρία.

Ἐγὼ σιωπῶ τὸν βροθήσιον βίον.
 Ἐυρωσία ἢ κάλλ'θ' ἄμφω Φιλίας,
 Ἄμφω Φιλίας ἔρ'α. πῶς, ζηεῖς; μάθε.
 Ἄν ἡ τέλει' τῶν χυμῶν γ' ἢ Φιλίας,
 Καλῶς ἔχει τὸ σῶμα· ἢ μακρὰν νόσοι.
 Εἰ τῶν μελῶν δ' εὐεθμός ἐστιν ἢ χέσις,
 ἔχει ὃ ἢ σύσοιχον ἀλληλεσχίαν,
 Ἐνδύ' ὃ ἢ χροῖαν ἀχρεστέραν,
 Κάλλ'θ' καλεῖ' τ'ετο τ'ῆς παλαίεργος. 105
 Ἡ γ' ἐν υἰείᾳ ἢ τὸ κάλλ'θ' Φιλίας.

Ἐγὼ πολί'ζω τὰς πόλεις ἢ Φιλία.
 Καὶ εἰ πόλεις λέγοι τις αὐτὰς τὰς πόλεις,

Καὶ

Mutationes, quas facit sol, annuas?
 Hybernus aer non fit æstas illico,
 Nam qualitates sunt eis contrariæ:
 Ver igitur in medio vices habet suas.
 Æstatis etiam tempus haud repentè fit
 Hyems; sed autumnus medius intervenit.
 His partibus anni quatuor, ut dixi modò,
 Tanquam puellis fila contextibus,

Series dierum pulchra ceu textura fit.
 Dies tibi fila sunt; virgines, hyems,
 Autumnus, æstas, atque ver florum ferax.
 Hinc totus annus fit quasi tela integra.
 Humana per me vita consistit quoque.
 Nam sanitas & pulchritudo sunt mei
 Ipsius opera. quæris, unde fiat hoc?
 Si quatuor humores simul consenserint,
 Tum sanitatis munus exactæ datur.
 Quòd si artuum concinna bene figura fit,
 Et mutuus connexus, ut fieri decet,
 Accefferitque dos coloris elegans;
 Jam pulchritudo dicier merebitur,
 Sic tum valetudo bona, tum formæ decus
 Mihi conferunt in genus mortalium.
 Et civitates constituit consortium
 Amicitiae; si quis domos & mœnia

D d

Sic

Καὶν αὐτὸ μᾶλλον τῶν πολιτῶν τὸ εἶφθαι.
 Πλίνθοι γὰρ ὅπλαι καὶ λίθων ξεστῶν βάσει
 Ἐμοὶ ξυωῆλθον εἰς ἐνὸς τοίχου κλίσιν·
 Δυσὲς δὲ τοίχων ἀμφὶ γωνίῳ· μίσθον,
 Καὶ γωνίαί τέσσαρες εἰς πλήρη δόμον.
 Ἐγὼ σιωπῶ τὰς παρ' ἀνθρώποις τέχνας·
 Καὶ τῷ σκυλεῖ μὲν φιλιῶ τὸν κναφέα,
 Τῷ χαλινεργάτῃ δὲ τὸν σερπηλάτῃ,
 Καὶ τῷ γεωργῷ τὸν βάναντον σιωδέω,
 Καὶ τεχνίτῳ ἀπαντα παντὶ τεχνίτῃ.
 Χρηζέει γὰρ ὅντως ἀλιεὺς πᾶς γηπόνου·
 Διδῶς γὰρ ἰχθυὸν ἄξιον ἀνιλαμβάνει.
 Καὶ γηπόνου πᾶς αὖθις ἀσπαλιέως·
 Διδῶς γὰρ ἄξιον ἰχθυὸν ἀνιλαμβάνει.
 Καὶ παντὸς ἀπας ἐνδεὴς ὁ τεχνίτης.
 Καὶ λυθεὶς ἐν πάσχουσιν αἱ πόλεις πᾶσαι.
 Ἐγὼ γὰρ σύμπανθ' ἢ νυμφοσόλῳ.
 Ἐγὼ τὸ θῆλυ πρὸς τὸν ἄρρενα τρέπω·
 Ἐγὼ τὸν ἄνδρα πρὸς τὸ θῆλυ σιωλέπω.
 Τί γὰρ μύρανδον, τί τὴν θαλασσίαν ὄφιν,
 Τὸ πόνιον πέπεικεν ἐκλιπεῖν βάθῳ,
 Ἀναδραμεῖν δὲ τὴν θαλάσσης τί τὴν ῥάχιν,
 Ἐπιδραμεῖν δὲ καὶ τὸ χερσαῖον πῆδον;
 Τίς τῶν σιδήρεων τί τὴν ἀπασαν ἐστίαν
 Δέλλῃ καθιστᾷ τὴν μαλινῆτιδος λίθον;
 Οὐδὲν τοι πάντως ἄλλο Φιλίας δίχνα.

110

115

120

125

130

Ἐμοὶ

Sic nomet, seu multitudinem virum.
 Ego laterum lapidumque vasta pondera
 Pariter in unum parietem fastigio :
 Duos parietes jungit unus angulus ;
 A quatuor angulis domus fit integra.
 Homines sociantur artibus per me suis :
 Nam quærit ecce fullo calcearium ;
 Equitum magistro gratus est fræni faber,
 Agrum colenti mechanicus conjungitur ;
 Breviter habeto, quælibet ars & cuilibet.
 Piscator omnis indiget enim rustico :

Egétque piscatore, rura qui colit ;
 Illi panem dans ipse pisces accipit.
 Sic omnis opifex quærit alterius opem.
 Hic denique modus civitates promovet.
 Ego nuptiis in omnibus sum pronuba.
 Ego foemineum concilio sexui maris :
 Marémque jubeo rursus ut amet foeminam.
 Muræna fluctus cur pelagios deserit,
 Cùm sit marinis semper innutrita aquis ?
 Jubet amor, extra Thetidis ut fines eat,
 Novóque discat se sinuare littore.
 Magnetis ad nutum lapidis firmissimum
 Quæ causa ferrum cogere potest attrahi ?
 Non alia sanè, quàm latens concordia.

Quid

Ἐμοὶ τὸ πᾶν (ἦ, ἢ κεράϊ), ἔ μὲν.

135

Ἐπὼ τὸ μῆζον, ἔ σιγάτω πᾶς λόγος.

Ἐγὼ θεὸν τὸν ὄντα τὸν παντοκράτην,

Τὸ πατρὸς ἐκσφραγίσμα, τὸν μέγαν Διόν,

Τὸ παμφαές φῶς, τὴν ἐσθλὴν φύσιν,

Τὸν ἄχρονον νῦν, τὴν χρονογόνον ἐσίδα,

140

Ἐλθεῖν ἔπεισα μέχευ γῆς ἔ τῶν κάτω,

Καὶ τὴν παθὴν περσλαβεῖν ὅλῳ φύσιν,

Καὶ σωματικὴν ἐνδύθηναι πορφύραν

Ἐκ παρθενικῶν αἱμάτων ὑφασμῶν,

Παθεῖν, θανεῖν. φεῖ δ' τοσαύτης ἀγάπης,

145

Δι' ἧς τοσούτον ἔργον! ὦ φίλῃς ξένης,

Δι' ὃ χρονοκῶς μίμνῃ τῷ Λαερτιάδῃ

Ὁ κυριεύων ἢ χρονοῦ καὶ Λαερτιάδῃ.

Καὶ συνανιστᾷ τὴν πεσῶσαν εἰκόνα,

Ἐν τῷ καθ' αὐτὸν ἀναχωνδύσας πάθει!

150

Τοιαῦτα τ' αὖτὰ πρὸς βροτῶν ἔργα, ξένη.

Τοιαῦτα μὲν τὰ δῶρα τὰ πρὸς τὸν βίον.

Ἄλλ' εἰς νεκρῶν τὰ μῦθον δ' παρρησίας.

Ἄλλ' εἰς ὄντας ἢ λύρα τῆς κανθηλίας.

Ἐλάνθανον γὰρ ἀχαιῖσιν δραπετίῳ

155

Ὀλίῳ ἐμαυτὴν ἐκδιδῶσα τῷ βίῳ.

Ὅς τὴν ἐμὴν μὲν ἀθελῆ συναισθῶ

Δείλαιον ἀνδρῶν, εἰς δ' ἀγνῆ μαχλάδα

(Ἐχθραν

Quid multa? rerum quicquid est quovis loco,
Id vivit in me, continetur, & manet.
Majora dicam; ratio captiva fileat.
Ipsa ego deum, qui cuncta condidit, patris
Imaginem, verbúmque non effabile,
Purissimam lucem, supremam essentiam,
Mentem finè tempore, sed opificem temporis,
Descendere causa res ad humanas fui,
Et passibilia membra circumdare sibi,
Fragilémque corporis subire purpuram,
Quæ tincta puro virginis erat sanguine;
Denique pati; morique. proh! quantus fuit
Amor iste! quantum facinus, & dilectio!
Ob quam gravatus mole non est carneâ
Indutus agere tempus aliquod in solo,
Qui carnis omnis est dominus & temporis.
Sic sic reficere voluit abolitam dei
Imaginem in nobis, novámque de integro
Imprimere mortis per suæ signaculum.
Hæc tanta mundo merita cuncta contuli.
Verùm, quod aiunt, mortuos inungere,
Accineréque asinis cum lyrâ, labor irritus.
Sic ipsa me meo marito nescia
Totam dicavi, & tradidi ingratisimo:
Qui stultus & miser meum contemptui
Conjugium habet, scortúmque pessimum sibi

E e

Cepit;

(Ἐχθραν καλῶσι τὴν ἀτάσθαλον) ῥέπει.
 Τῆς δελίδος γὰρ Μωρίας ξυωεργία 160
 Ἀυτὴν μὲν ἐνὶ οἴκῳ εἰσάγει τῇ οἰκίᾳ.
 Ἡμᾶς τύπῳν ὀξείῃ. ὦ νόμοι, νόμοι!
 Καὶ τὰς ἀθέσμους ἔδ' ἔκ' κλέπῃ γάμους,
 Ἄλλ' ἀναφανδὸν ἐκλεῖ τὴν αἰχμύλῳ,
 Καί τοι πρὸ πάντων ἀγνοῶν ἐπὶ τὴν θέμιν. 165
 Τί φλαῦρον ἡμῖν, ὥς τε λῦσαι τὸν γάμον;
 Τί δ' αἰσθὼν πρόσσει τῇ μοιχαλίδι,
 Ὡς τε πρὸς αὐτὴν ἀνενέγκαι τὸν πόθον;
 Εἰ γάρ με ταύτῃ συγκαίνειν βέλοισι,
 Ὅκνῳ τὰ κομψὰ μέμψιν διλαβεμένη. 170
 Ἐγὼ μὲν εἰμὶ χαρπὸς, χερσὶ βλέπω,
 Καὶ μαιδιῶ τὰ πλεῖστα, καὶ χάριν πνέω.
 Καὶ δὲ λαλεῖν, ἐπὶ αὐτῇ γλυκύτης ὅση.
 Καὶ δὲ γελεῖν, ἐπὶ αὐτῇ σεμνότης ὅση.
 Ἐν Συμπλοκαῖς ἔμ' ἀνιέναι τὰς δακτύλους. 175
 Ἐν τοῖς βαδισμοῖς τὰς πόδας δ' ὅκ' ἂν μάθοις.
 Καὶ νῦν πλακῆναι, νῦν δ' ἄλλες τρέφωσί με,
 Οὐ τὰς πλακῆνας προκρίνω τῶν αἰμάτων.
 Ἐν τοῖς αἰσθῶσι τὸν πέλας γοργὸν βλέπω.
 Πάγχω δ' ἐπὶ πρὸς φαῦλόν τε ἀμβλυωπίαν. 180
 Ἐναντίας πέφυκα κακίας δύο,
 Τὴν ὑποκρίσιν, τὴν περὶ πέρπερον τρόπον.
 Ἐμὲ μὲν ἐν τοσαῦτα· τὴν δ' Ἐχθρας τίνα;

Φόνιον

Cepit; Inimicitia vocatur nomine.
 Hæc recipitur ope consiliisque famulæ,
 Cui nomen est Stultitia: nos expellimur.
 Proh dedecus! ô leges! scelestas publicè
 Vir nuptias, aut veriùs nefas habet.
 Nihil veretur; impudens factum neque
 Celat, nec ulla jura, fas nullum tenet.
 Quod crimen in me est, quod repelli debeam?
 Ecquid habet ipsa boni, quòd amari debeat?

Utramque pariter comparare si velim,
 Metuo, ne laudibus videar nimia meis.
 Est blandus & suavis aspectus mihi.
 Plerumque rideo; tota spiro gratias.
 Si quid loquendum, quàm leporibus affluo!
 Ridere si volo, non sinè gravitate fit.
 • Castis honestè manibus amplector bonos:
 Incedo gressu graviter ac lenissimè.
 Et seu placentæ, seu cibus sal sit mihi,
 Frugaliter ago, nec placentam præfero.
 Suavibus oculis aspicio bonos viros:
 Inter malos verò volens cæcutio.
 Infensa porrò gemina sunt mihi vitia;
 Hypocrisisque, & pravitas in moribus.
 Hæc propria mihi sunt: pellici contrà meæ
 Adulteræque Inimicitia sunt talia;

Cædes

Φόνιον αἶμα, χεῖρες ἡματιμύραι,
 Ὑπώχρεος ὄψις, ἐκλήτημύραι γνάθοι,
 Φωνὴ τραχεῖα, βάεβαρεθ' ᾧ τὸ πλέον,
 Ἄσμενθ' ὕβρις, ἄλμα, κραυγὴ, θρῆξ ὅσθ'.
 Τίς ἐν φρεσὶν ἀνθρώπων, εἰπέ μοι, Ξένε,
 Τοιάνδ' ἀφείς, ἐλοῖο τοιάνδε βλέπειν
 Βάκχῳ ἀτεχνῶς, ἀγρίῳ, καὶ μαχλάδα;
 Ἄλλ' ὅτε σάνοκλ' αἰθλὸς Βίῳ,
 Τοιαῦτα τολμᾷ καὶ τόστω ἀδικίῃ.
 Ἐγὼ δ' ἢ καὶ τοσαῦτα παθεῖσα, Ξένε,
 Ὅμως φιλῶ με τὸν ξανδυνέτην Πάλιν.
 Πῶς γὰρ διωαίμην μὴ φιλεῖν ἡ Φιλία;
 Ἄλλ' ἐν κενοῖς εἴποι τις ἴσως· ὦ γύναι,
 Κακηγορεῖς τὸν ἄνδρα καὶ πόρρω λόγῳ.
 Δέον κακῶς γὰρ τὴν θεράπαιναν λείπειν,
 Ἦτις πόλ' ἐστίν, ἣν ἔφησ' συ Μωριάδῳ.
 Αὐτὴ γὰρ αὐτὸν εἰς τὸ μυσθ' ἐλκύει.
 Σὺ δ' ἄλλ' ἐκείνην ἐξάγεις τ' αὐτῆς.
 Πνέεις δ' ὅπως ἀνίκευς ἀμφὶ τὸν Βίον.
 Εἰ ταῦτά τις πρόθοιτο· πιθανῶς τάχα,
 Ἀνιπροθοίμην ταῦτα πιθανώτερος.

185

190

195

200

Ἐφ' ᾧ γὰρ ἡμῶν μὴ κλύων τῶν γνησίων,
 Ὅλας παρέσχευ ἀκοὰς τῇ δαλίδι,
 Καί τοι μαθὼν τὸ δῆλον ἐχθρὸν δεσπόταις.

205

Πλὴν

Cædes cruenta, sanguine infectæ manus;
Pallore facies turpis, emaciatâque;
Vox aspera nimis, plurimûmque barbara;
Tumultuatur, clamat, est injuria.
Quis mente constans igitur, Hospes, dic age,
Me derelictâ deligeret istam sibi
Baccham ferocem proflus, & scortum impudens?
At Mundus audet omnium miserrimus
Committere tale facinus injustissimum.
Sed tot licet tantisque malis affecta sim,
Semper tamen interim meum maritum amo.
Quî non amarem? nempe Amicitia vocor.
Si fortè dicat quispiam; temere tuum
Omnem refundis in virum culpam mali.
Quin potiùs ancillæ deceret crimen hoc,
Quam Stultitiam vocas, tribuere pessimæ:
Hæc suadet enim viro scelus, atque pellicit.
Hanc tu relinquis, ceu nihil meritam mali:
Iramque vertis igneam in solum virum.
Si cui videntur objicienda nobis hæc,
Contrà vicissim sic ego me defendero.
Sanè meretur solus accusari,
Quòd ingenuam me conjugem non audiat,
Sed potiùs aures præbeat, ancillæ suæ;
Quamvis heros servile genus intelligat
Odio latente prosequi semper suos.

F f

Ullône

ΙΙΟ ΑΠΟΔΗΜΟΣ ΦΙΛΙΑ.

Πλὺν ἀλλὰ ἔπῳς τ' λυσιγάμυ γάμος;

Ἦ πῳς Φιλίας μὴ παρέσσης τῷ γάμῳ

Ἔσαι τὸ κοινώνημα τ' συνουσίας;

210

Βλέπεις φρενίτῳ ἦν νοσεῖ, βλέπεις μέθῳ.

Ὁρεῖς μανικῶν ἐκρηπῶν, ὀρεῖς νόσον.

Οὐδ' αὐτὸ γέν' ἔγνωκεν, ὥς Ἐχθρας φύσις

Οὐκ οἶδε δεσμεῖν, ἀλλὰ τὰς δεσμὰς λύειν.

Ὅπως δ' ἰσαφῶς τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐνιύχης,

215

Καὶ τῷ θύραθεν τῶν λόγων πιτωλίων.

Ἦ μὲν γὰρ ἐμπίπτεσα καὶ πρὸς τῷ φύσιν,

Ἀνὴρ ἐαυτῇ φιλονεικεῖν κορυβτεῖ.

Τὸν Ἐτεοκλῆ καὶ Πολυμείκη βλέπε.

Ἐχθρας γὰρ ἀμφοῖν ἐχχορυσσάσης μέσον

220

Ἐκάτερος τέθηκεν ἔξ ἐκατέρου.

Ἐγὼ δ' ἰσυνόεσσα τὰς ἀλλοδαίους,

Κρεῖττους καθιστῶ συγγενῶν ὁμοεινῶν.

Ὁ γὰρ Ὁρέσης καὶ Πυλάδης ὁ φίλος

Ἐμοὶ κατεπράξατο τὰς τόσους ἀθλούς.

225

Ἀκήκοας, βέλινε, τ' τραγωδίας.

Ἐνέειθεν ἀνιάκαε τ' ῥαψωδίας.

Ἔως μὲν Ἐχθρα τῷ σπάρτῳ Ἀχιλλέως.

Θήγει καὶ αὐτὸς τῷ Μυκηναίῳ ξίφος,

Ὁ Πειάμυς παῖς πυρφόρος πρὸς τὸν σόλον,

230

Τῆς Θετταλικῆς ἡρεμύσης ἀσπίδος.

Κόλον δ' τὸ πρὸν μακρὸν εἰς χεῖρας δόξου

Ἀιαντι

Ullône pacto nuptiarum perfida
Pestis marito legitimè copulabitur?
Aut nuptiis si desit amicitiae bonum
Quonam modo durabit ulla societas?
Vidésne morbum? vah temulentiam gravem,
Sive potiùs phrenitin, atque insaniam!
Nec hocce cognoscit, quòd à discordiâ
Nihil uniatur, separentur omnia.
Hæc ut magis probentur, & faciant fidem,
Exempla depromam tibi peregrina nunc.
Sanguine quoque junctis incidens discordia
Contentiones mutuò sævas ciet.
Exempla. quæris? quin Eteoclen inspice
Fratrémque Polynicen, suis qui dexteris
Miserè ceciderunt litis ob causam trucis.
Ast ego alienos quoque ita compono sibi,
Ut sint meliores vel genere junctissimis.
Hoc probat Orestis clarus & Pyladis amor;
Quo maxima ducti facta gesserunt simul:
Ut in cothurnatis patet tragœdiis.
Quis verò Homeri non tenet rhapsodias?
Illic simultas dum spatham gravis acuit
Achillis irati in Mycenæum ducem,
Hector Priamides intulit ignem classibus,
Exercitu nihil prohibente Thessalûm:
Neque Telamone natus Ajax Hectorem

Arcere

ἸΤ2 ΑΠΟΔΗΜΟΣ ΦΙΛΙΑ.

Ἄϊαντι τῷ γίαντι τῷ πελωρίῳ.

Ἐπὶ δ' ἐγὼ λάβοιμι τὸν τῷ Πηλέϊ,

Ἄλλως ριφένθ' τῷ κύβῳ τῷ τ' μάχης,

235

Ὁ χθὲς διώκων εἰς φυγὴν νῶτα κλίνει.

Καὶ νεκρὸς ἔκλινε ὁ σφιδῶν τὴν Ἑλλάδα,

Τὴν μίτραν οἰκτρῶς ἐκ ποδοῖν ἐξωσμένθ'.

Ἰππηλαίων δέλαιον ἱππηλασίδου,

Χαίτας ἐκείνας τὰς καλὰς ἢ κοσμίαις,

240

Καὶ τὸν καλὸν βόσφυχον εἰς κόνιν σύρων,

Καὶ τὸ τρέπαιον τοῖς Ἀχαιοῖς ὡς μέγα.

Οὐλοῦ διεσκήκαμυ ἀλλήλων, Ἕνε.

Καὶ βελίων τίς, σοι δίδωμι τὴν χεῖριν.

Ἄλλ' ἔχ' ὁ Βίθ' ταῦτα· τὴν δ' ἔχθραν λαβὼν,

245

Ἐμὲ ξένῳ ἔδειξε ἢ τ' ἐξίας.

Ἐγὼ μὲν ἔν' ἀνέμι πρὸς τὸν πάϊρα·

Ἡ δ' ἔχθρα λοιπὸν ἐχχορδύετω κάτω,

Καὶ παιζέτω τὰ τέκνα τῆς αὐτῆς εἰς μέσον.

Βέλη μαθεῖν τὰ τέκνα τ' ἔχθρας τίνα;

250

Ἵιοι, Φθόνθ', Λόχος τε, ἢ τείτθ' Φόνθ'.

Θυγατέρες ὃ, Καχία, Μῆνις, Μάχη.

Ἀυτῇ μὲν ἔν, ὡς εἶπον, αὐτῆς τοῖς τέκνοις

Παρήρσια ζέδωσαν ἀμφὶ τὸν Βίον.

Ἐγὼ ὃ λοιπὸν πρὸς τὸν αἰθέρα τρέχω.

255

Οἶκλθ'

Arcere potuit, viribus gigas licet.
Ast ubi ego primùm conciliaui Pelei
Gnatum, reduxi pristinàmque in gratiam;
Qui victor heri fuerat, retro victus abiit :
Mutatàque stetit subitò belli tesserà.
Et fortis Hector cædis autor Græciæ
Zonâ pedes ligatus est miserabiles,
Equisque tractus longa per castra Danaûm ;
Pulchrâsque fœdavit comas in pulvere,
Et caput inanime per solum crudeliter.
Talis triumphus maximus Græcis fuit.
En, Hospes, ut distamus invicem procul :
Nunc utra nostrûm sit melior, tu iudices.
Hæc vir meus non æstimat animo suo,
Inimicitiam qui pellicem duxit meam,
Et me miserum foras pepulit ex ædibus.
Nunc igitur ascendam patris in palatium :
Mundum Simultas dira posthac dissipet ;
Ejusque soboles ludat infrâ liberé.
Si quæras ejus nôsse progeniem, audies.
Occisor, Invidus, Infidiator, filii :
At filia sunt, Improbilas, Pugna, Irâque.
Hæc igitur, ut dixi, deinceps in virum
Agat meum libidine pro suâ, simul
Cum profapiâ pulcherrimâ, si diis placet.
Nunc ipsa scandam coelicam domum patris.

G g

Huma-

114 ΑΠΟΔΗΜΟΣ ΦΙΛΙΑ.

Οἶκίῳ ᾧ πᾶς, καὶ πᾶσα φιλανθρωπία,
Καὶ ζῆλῳ ἔμφρων, καὶ καλῶν πάντων ἔρως,

Ὅρᾳς, ὅπως ἅπαντα συμφύεσσι μοι.

Ξε. Καὶ ταῦτα μὲν, δέσπονα Φιλία, βλέπω.
Συμμενοῶ ᾧ καὶ τὸ μέλλον εἰ δράμῃ,
Καὶ δακρύω μὲν τῇ ἀβελρίας χάριν
Τὸν οἰκτρὸν ὄντως ἐν ταλαίπωρον Βίον.

260

Σὲ δ' ἄξια δρᾶν, ὧνπερ ἂν ἔτλης, κείνω.

Πλὴν ἀλλ' ἰδὲ σε ποίνωμαι δακρύων.
Πρὸς τῇ τεκνίῳ ἀπαλῶν, πρὸς τῶν χρόνων,
Πρὸς τῶν αὐτῶν ἐσιῶν, ζώελθέ μοι,

265

Τὴν καλύβειν εἴσελθε, τὴν σέγλι μάθε.

Ἀπορρόφησον φιάλης νηφαλίας,
Καὶ τῇ πρύφῃς γούθητι τῇ πόνησίῃ,
Καὶ τῇ ὕδατος μέταχρε καὶ τῶν ἀλάτων.

270

Φι. Μὴ τῆτό μοι, μὴ τῆτο, μὴ τῆτο, Ξένε.
Ἄλῃς γῶ, ὧν πέπονθα πρὸ πρόθεν χρόνῳ,
Τί πλειόνων δεῖ; τῶν παρελθόντων ἄλῃς.

Ξε. Δίκαια φῆς, δέσπονα, καὶ καλῶς λέγεις.
Οἷς γῶ πέπονθας, καὶ τὰ μέλλοντα κείνεις.

275

Ὅρκω δ' ἐγὼ σοι πιστοποιῶ τὸν λόγον.

Ὅσδ' ἐν

Humanitas omnis abeunti comes erit,
Zelusque prudens, atque misericordia;
Amorque recti consequetur candidus.
En pariter omnes comparamur ad fugam.

Ho. Fugam parari, domina, video, doleoque;
Et mente futurum volvo quid tandem fiet:
Miseret mariti me tui miserrimi
Stultissimique conditionis; lacrymas
Nec continere, quò minùs fluant, queo.
Te judico tamen facere pro acceptis malis
Condigna nunc, viro relicto quòd abeas.
Sed lacrymantem & supplicem me respice;
Rogo per parentem, cæterasque essentias,
Actusque puros, nulla quibus inest hyle,
Æternitatem temporisque, accedito.
Hoc vile culmen pauperis tugurioli
Ne spreveris, quæso, introitoque placida.
En sobrium propino poculum tibi,
Panisque mecum participem fieri peto.
En hìc salem tibi, en aquam tibi gelidam.

Ami. Quid istuc, Hospes? quid facis? non desinis?
Satìs supérque misera dudum passa sum.
Non experiri plura mihi posthac libet.

Ho. Jure, domina mea, dicis, & rectè quidem.
Ex anteaetis pòst futura prævides.
Sed ipse meipsum jurejurando tibi

Obstringo

Ὅθεν γὰρ ἂν δράσω σε τῶν ἐναντίων.

Ὅκ αἰχυνῶ τὸ φίλτρον, ἔ τὴν ἀγάπην.

Ὅκὶ πρὸς αὐτῶν, ὧν ἔφης, φεικτῶν λόγων.

- Φι. Διῶαι δ' ἂν μοι ταῦτα προσφέρειν ἔδνα, 280
 Ἐ. σοι πρῶτον τῷ γάμῳ τὰς ἐγγύας;
 Ξε. Τὰ ποῖα; λέξον, ὡς ἐγὼ πρῶτον.
 Φι. Χαίρειν ἐπ' ἄλλων ἀγαθοῖς ἔξεσίσοι;
 Ξε. Ἐξέειν. Φι. Ἐν λύπαις ἢ λυπεῖσθαι νόθοις;
 Ξε. Μάλισα. Φι. Τὰς σκευὰς ἢ φεύγειν διπλόας; 285
 Λαλεῖν ἢ ταυτὰ, καὶ φρονεῖν τῇ καρδίᾳ;
 Ξε. Καὶ τῷτο πάντως· ἄλλο λοιπὸν πειθάνει.
 Φι. ἔχειν τὰ σαυτῷ τῶν φίλων ἐν δουλείᾳ;
 Ξε. ἔχειν. Φι. Δι' αὐτῶν καὶ θανατεῖν πολλάκις;
 Ξε. Ναὶ καὶ θανατεῖν. Φι. Καὶ φθονεῖν μὴ φθονεῖν; 290
 Ξε. Ναί. Φι. Τὴν ἢ βαρβαρίαν ἀγαπᾷ; Ξε. Πάνυ.
 Φι. Δέδοικα, ταῦτα μὴ λόγῳ μὲν προσδέχῃ,
 Ἐρῶ δ' ἀπαρνήσαιο. Ξε. Καὶ μὴν ὥμοσα.
 Φι. Ἄθροον τὸν ὄγκον, ὡς ἐμὲ συλλαμβάνεις.

ΠΛΩΧΕΙ-

Obstringo totum; nil, quod adversum tibi
 Quicquam sit, unquam facere conabor sciens.
 Non foedus, inquam, non amorem mutuum
 Contaminabo; verba per juro tua,
 Tremendâque & verenda, quæ coràm mihi
 Nunc es locuta: sed agedum ratiorem gere.

Ami. Hæc polliceri dona nuptialia
 Poterisne, si tibi conjugem me præbeam?

Ho. Quæ verò dona postulas dari tibi?

Ami. Erisne lætus alterius causâ boni?

Ho. Ero. *Ami.* Malisque condolebis exteris?

Ho. Fiet. *Ami.* Animûmque non habebis duplicem;
 Sed ut loqueris, ex animo sic senties?

Ho. Et maximè quidem: sed alia querito.

Ami. Rebusn' amici posthabebis proprias?

Ho. Sanè. *Ami.* Pro amicis sustinebis quoque mori?

Ho. Faciam. *Ami.* Nec invidebis invidio tibi?

Ho. Non. *Ami.* Invidentem diligesque? *Ho.* Diligam.

Ami. Ah metuo, ne linguâ sis mihi promptus nimis,
 Tardusque factis. *Ho.* Juro tibi sanctissimè.

Ami. Tu videris: persuasa quoniam te sequor.

ΠΛΩΧΕΙΡΟΥ ΜΙΧΑΗΛΟΣ

Δ Ρ Α Μ Α Τ Ι Ο Ν,

Ὑπὸ Φεδ. Μορέλλου διδασκάλου Βασιλικῆ διορθωθέν.

*****

Τὰ τῷ δράματι πρόσωπα.

Ἀγροικῶ,	Τύχη	Χορός.
Σοφός,	Μῆσαι,	

Αγρ. **Ω** Χαῖρε σὺ, Τύχη πότνια τεισολβία·
Τοίαν ᾗ ξύμμαχόν σε ἐννοεῖν θέλω
Ἀεὶ ποδηγὸν τῷ βίῃ παρεσάναι.

Σο. Ἀγροικε, τί φῆς; τί ᾗ μέλπεις τῷ θεῷ
Πότνισι αὐτῷ καὶ τεισολβίαν λέγων,
Τῷ ὡς ἀληθῶς βδελυρῶν, ἰδὲ τεισαθλίῳ,
Τῷ εἰσαεὶ σφάλλεσαν ὀρθίας τεύχε·

Αγρ. Σίγα, σιώπα, σφίγγε· τόδε λαυρὸν εἶμα,
Καὶ μὴ θελήσης τῷ θεῷ παρεργίσαι·

Ἀπασι γὰρ πάρεσι, καὶ πάντα βλέπει.

Σο. Τυφλίῳ θεῷ τίς νενεχὴς σεβά(ζεῖ);

Αγρ. Παρεργάπης νῦν· ὀξυδεκῆς ἐσὶ μοι.

Σο. Καὶ πῶς πρὸς σὰς ἦλθεν Ἀγροικὴ θύρα;

Αγρ.

PLOCHIRI MICHAELIS

POEMATIIUM DRAMATICUM,

FED. MORELLO Professore Regio Interprete.

Dramatis Personæ.

<i>Rusticanus,</i>	<i>Fortuna,</i>	
<i>Sapiens,</i>	<i>Musæ,</i>	<i>Chorus.</i>

Rust. **F**ORTUNA salve, ter beata, sanctaque :
Talem mihi adjutricem adesse pervelim,
Ducemque vitæ semper adstare optimam.

Sap. Quid, Rusticane, ais? deamne prædicas,
Venerabilemque & ter beatam nuncupans,
Quam jure abhorrent cæteri, ut miserrimam,
Exorbitat quia semper à rectâ viâ?

Rust. Compeſce linguam, garrulumque os comprime;
Caveſis ne ad iram concites magnam deam:
Nam præſtò adeſt ubique, & omnia perſpicit.

Sap. Quis mente præditus deam cæcam colat?

Rust. Eſt læva tibi mens, perſpicax verò mihi.

Sap. Quî contulit ſe ad Ruſticiſani limina?

Rust.

Αγρ. Καλοῖδεν αὐτὰς εἰς ἐαυτὴν ἀξίας·

Ἐλθῶσα δ' αὐτὰς εὗρεν ἠνεωγμύρας.

15

Σο. ὦ συμφορᾶς! ἔφησας ἀτρεκέῃ λόγον.

Στοχάζομαι γὰρ ἐμφανῶς τὸ παραλίαν.

Αγρ. Τίς ὁ στοχασμός; Δυστοχώτατα φράσον.

Σο. Πρὸς τὰς ἐμαῖς ἤλαυνεν ἐλθεῖν οἰκίας

Ἡ πέμπελθ' γεαῦς, ἡ βραδυπες, ἀθλία.

20

Ὡς γῆ τὸ φῶς παρεῖλθεν, ἦλθε δ' σκότθ',

Ἡ χωλόπες, φεύ, τ' ὁδὲ παρεξέρπη·

Πεσῶσα δ' ἀφνω τοῖς λίθοις προσηρρίφθη,

Καὶ τοῖς ποσὶν ἐσχηκεν ἀγρίαν νόσον.

Ἀφῆκεν ἐν τὸ τραῦμα ταύτῃ, ὡς ἔτι

25

Δραμεῖν πρὸς ἡμᾶς, ἡ προκύνει τ' θύρας·

Ἰδῶσα δ' ἐγγὺς ἠνεωγμύρας θύρας,

Ἦλθεν πρὸς αὐτὰς, καὶ συνεκρύβη ἔσω.

Τύ. Ἄι, αἰ, σενάζω. τίς με τὴν ταχύδρομον

Τὴν ἀλίπην εἴηκε χωλὴν δρετίως;

30

Ἐγὼ κραλῶ γῆς, πρὸς τὸν αἰθέρα φθάνω·

Ἐμοὶ καθυπαίκεσι πάντα μακρόθεν.

Σο. ὦ μισρὰ γεαῦς, κακὸν τ' ἐν ἀνθρώποις μέγα,

ὦ γεαῦς ῥυπῶσα, καὶ κακοῖς πεφυεμένη,

Ἀναξίως δεικνύσα πολλὰς ἀξίας.

35

Τύ. Σὺ πολυλοεῖς, ἀνθρώπε, κομπάζεις μάτῃ,

Λαλεῖς ἀναιδῶς, ἐς τόσον γ' αὐθαδίσας.

Ἐχεις τὰ Μισῶν ἀντὶ τ' Τύχης, λέγεις·

Ἐμμέρα βάζεις, ῥήτορθεῖς ἐν λόγοις.

Μίσας

Rust. Nempe hæc sciebat tecta se dignissima:
Et, cùm veniret, nocta apertas est fores.

Sap. O mira res! loquutus es verissima.
Conjecto demum, quo modo res gesta sit.

Rust. Unde tibi conjectura? dic dilucidé.

Sap. Tendebat ædes ad meas accedere
Hæc decrepita, tardigrada & infelix anus.
Sed vespere orto, conditòque jam die,
Deflexit ista loripes de tramite;
Et procidendo allisit ad filices pedem:
Hinc ortus illi mox dolor gravissimus.
Qui cùm quiesset paululum, rursus volens
Ad nos redire, januæ occlusæ adstitit:
Forésque vicini patentés prævidens,
Ingressa subitò est, intus atque se abdidit.

Fort. Eheu ingemisco, quòd celerrimam omnium
Me nescio quis claudicare dicitur.
Terræ impero; pertingo & usque ad æthera:
Mihique cuncta obtemperant vel eminus.

Sap. Anus scelestâ, hominûmque pestis maxima,
Annisque pannisque obsita, & squatens malis,
Plerisque honores tribuis indignis viris.

Fort. Multiloquus es vir, venditas te inaniter,
Atque impudenter garris, ésque contumax:
Et dona Musarum loco Fortunæ habes;
Oratione & carmine es promptissimus.

Μέσας ἀρ' αὐλαὶς αἰλιῶ, μὴ τὴν Τύχην. 40

Σο. Ἀπαγχονίζε, δαῖμον, ἔρρε, ζυνθλίβε·

*Ὅσις τὰ Μισσῶν εἰς μέσον παρήγαγες.

Με. Χαίρεις ὁ λαμπρὸς ἐν λόγοις, ὑπερμέγας.

Σο. Ἄ, ἂ, σιγάτε, πάμπαν ἀρ' ἀπέσω κλύπε·

Βάλλει με νυνὶ πάταγος ὥσιν ἐν μέσοις. 45

Ἀνοιξον ἀρή, μὴ παλιάσῃ τις θύραν.

Με. ὦ χαῖρε Φωστὴρ, τῷ λόγῳ τὸ χωρεῖον.

Σο. Ποία χαρὰ πρόσσειν ἡμῖν ἀρίϊ·

Με. Χαρὰ, τρυφή πάρεσί σοι, λόγων χάρις.

Σο. Χορὲ, πρὸς αὐλαὶς τὰς πύλας κατίθι μοι. 50

Χο. ὦ δέσποτα, χάριθι· τὰς Μέσας ὀρῶ.

Σο. Ναὶ, κλείσον αὐλαὶς, καὶ ἄφες ἔξω τὴν θύραν.

Χο. Μὴ, μὴ πρὸς αὐλαὶς τὰς θύρας, ὦ δέσποτα.

Σο. Καὶ πῶς καλεῖδον τῶν θεῶν τῶνδε δέν·

Χο. Ὅυχι σοφόν σε ταῖς λόγοις τεθείκασιν; 55

Σο. ὦνησεν ἐδὲν· ἐδαμῶς ἦγε σοφία.

Χο. Ὅυ πάνσοφός γ' εἶ τῶν σοφῶν βελαυμάτων;

Σο. Βελεύομαι, πῶς ἐκφύγω βίε βίαν·

*Ἄλλ' ἐπὶ τὸ τέρεμα τὸ δ' ἐγὼ προλαμβάνω.

Χο. Ἐχεις παρ' αὐτῷ πλεῖτον αὐτῆς γε σοφίας. 60

Σο. Ὅυ λαμβάνεσι τὰς λόγους ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Χο. Ὅυ τὰς ἐπαινὰς ἀντὶ τῶν πλεόντων φέρεις;

Σο. Καὶ πῶς ἐπαινῶ οἷδε γαστέρα τρέφειν;

*ὦ συμφορᾶς! ὦ, πλεῖτον ἀργίαν θέλω.

Χο. Παθεῖς τὴν ἀργίαν ἐκ σοφῆς καθεσάναι; 65

Σο.

Musas voca in jus, & laceſſe; me ſine.

Sap. Abi in malam rem, dæmon, erra, diſperi;
Quæ dona Muſarum invidè mihi objicis.

Muf. Salve, eloquentiâ omnium clariffime.

Sap. Heu vos, filete, omniſque clamor ſit procul.
Gravis meas nunc ſonitus aures perculit.
Jam pande januam, ne eam quis pulſitet.

Muf. Salveto, jubar orationis maximum.

Sap. Et quale nobis gaudium obvenit recens?

Muf. Lætitia, deliciæque, ſermonis lepos.

Sap. Amabo te, Chore, ad fores accurrito.

Cho. O domine mi, lætare: Muſæ adſtant tibi.

Sap. Siccine? tu eas exclude, & arce à limine.

Cho. Ne id feceris contra deas tantas, here.

Sap. Expertus ubinam ſum dearum vim, rogo.

Cho. Non te eruditum reddiderunt rhetora?

Sap. Nil commodi attulit mihi ſapientia.

Cho. Doctiſſimus nōne es catiſ ſententiis?

Sap. Conſulto, quî vitæ inopiam vitem meæ:
Sed exitum percipere non poſſum illius.

Cho. Habes apud te amplas opes ſapientiæ.

Sap. Non eloquentia in foro ulla admittitur.

Cho. Laudationes nōne opum loco refers?

Sap. An famelicum nutrire ventrem laus poteſt?
O miſeriam! ô quàm Ruſtici malim bona!

Cho. An Ruſticanus effici ex Sapiente viſ?

Sap.

Σο. Ποῦθ' ἡμέαθ' βυρσοδέψης, λαλόμεθ',

Ἡ καὶ τις ἄλλ' ἢ γε βασανίδος τέχνης.

Καὶ γ' σκυτῶς τις, ὀψοπώλης τ' ἄσοφ'·

Ὁ μὴδ' ἐπὶ γὰρ προσλαλεῖν εἰδὼς ἔτι,

Ἐν τῷ λαλεῖν ἢ σιέλων χεῖρ πίπτει,

70

Σόλοικ'· ἀγχιρὸς, πᾶμπαν ἡγροικισμῶν,

Προέρχεται μὲν ἢ λεωφόρος μέσον

ὑπὸ προπομπῆς δ' ἐχικῶς ἐσαλμῶν,

Γαυρὸς ἢ πολλὰς ἐξεργάσεται λόγους.

Ἄλλ' ἢ γυμνὸς, δ' ἄλλ' ἢ τὰ πρὸς λόγους,

75

Ἀνέσι'· πρόεισιν, ἄθλιος, πένης.

Παράφροντας μὲν ἐν συνεδρίῳ βλέπω,

Σοφὸς ἀτίμους, καὶ ἄσοφους τιμωμένους.

Χρυσὸς γ' ἄξι' ἢ λαλεῖ, ἢ δὲ σέβεται.

Χο. ὦ δέσποια, ράϊσον· ὀψὲ τῶν λόγων·

80

Καὶ πρὸς λάλημα τὰς σοφὰς Μῆσας δέχου.

Πάρεσιν γ', πάρεσιν ἐτολμισμέναι.

Μῆ. Αἰ, αἰ, πόσον δάκρυον ἐν τῶν ὀμμάτων

Ἐρδύξαμεν νῦν αἰ σοφαὶ πρὸς τὰς λόγους.

Σο. Ὁ ἢ τρόπος τίς τῶν τοσούτων δακρύων;

85

Μῆ. Ἐγνωμὲν ὑμᾶς τὰς λόγῳ τεθραμμένους

Μισθῆλας ἡμᾶς τὰς λόγῳ περὶανίδας.

Σο. Ναί, καὶ βδελυρὰς καὶ μισήϊας κείνω.

Μῆ. Ὁ ἢ τρόπος τίς τῶν μίσους, δίδασκέ νῦν.

Σο. Ἀσπίός εἰμι, πλεῖστον ὅκ' ἔχω τάλας.

90

Μῆ. Ἡ γαῖα βοιάνας οἶδε καὶ χλόω φύειν.

Σο.

Opto esse lapidum cæsor, aut coriarius,
 Aut alius artis quilibet mechanicæ.
 Nam obsoniorum venditor, vel cerdo iners,
 Qui proloqui nihil quidem omnino queat,
 Sed blatterans fundit salivæ flumina,
 Barbariloquus, turpis, merum rus, is tamen
 Incedit amplæ per viæ divortia,
 Stipatus instar principis turbâ virûm,
 Superba verba jactitans quàm plurima.
 Venerandus aſt hic nobili facundiâ,
 Sinè ædibus vagatur, infelix, inops.
 In cœtibus primos video sanos parum;
 Et despici doctos, & indoctos coli.
 Duntaxat aurum nunc loquitur, atque colitur.

Cho. Compare tandem talibus dictis, here:
 Musâsque ad alloquium advoca doctas tuum.
 Adſunt, en adſunt eleganti cum modo.

Mu. Heu, lacrymas quot fudimus, ſapientiæ
 Omnis magiſtræ, & eloquentiæ deæ.

Sap. Quæ cauſa verò fletuum vobis fuit?

Mu. Agnovimus vos, deditos facundiæ,
 Odiſſe nos, quæ principes ſandi ſumus.

Sap. Sic res habet: vanas & odioſas puto.

Mu. Quæ ratio ſit odii, doceto nos modò.

Sap. Laboro inediâ miſer; opes non ſunt mihi.

Mu. Olera ſolet graménque terra gignere.

K k

Sap.

126. ΠΛΩΧΕΙΡΟΥ ΔΡΑΜΑΤ.

Σο. 'Ου τὰς καλαράτας ραπίζειε ξύλοις;
Ναὶ, τὰς γε μαράς ὠκίως τυπήσασαί.

Μῦ. Θυμῷ κρῖναι μὲν ἔμαθες, ἀλλ' οὐκ αἰδάνη.

Σο. 'Ανθρωπὸς εἰμι· τί φάγοιμι τὴν χλόην; 95
'Οὐὲ παρεκάσασαίε τὸν τάλανα ἐμέ.

Μῦ. 'Ω χρυσολάτρε, πεπλανημένῳ μῦθους·
Τῆς δέ γ' ἀρετῆς τὴν δόξαν ἐδ' ὅλως φιλεῖς.
Φιλεῖς μεθύσαι τὴν πολύχρυσον μέθην.

Σο. Καὶ τίς πότ' ἐστὶν ἡ μέθη, μαθεῖν θέλω. 100

Μῦ. Μέθυσον εἰ καλεῖσθαι εἴξῃ οἶνον πολέ;

Σο. 'Οἶνον δέ τις πέφυκεν, ἐκδιδάσκει·
Καὶ μήτ' ἀδήλα τοῖς ἀδήλοις βάλλει.
Ἐμῷ γὰρ ὕδωρ εἰς ὕδραίνει γαστέρα.

Τύ. 'Ορεῖς, ὅπως λέξοσι μάλ' ἀφυστέρως 105
Μέσαις λαλεῖς, εἰ σοι καλαλλαξαμένους;

Σο. 'Ω γραῦς βέβηλε, μυσαρὲς παλαιάτη,
'Ολεθρε κοινὴ τῶν βροτῶν παντὸς γένους,
'Αρχηγὲ κακῶν, δεχαῖκή τ' αὖτις κακία,
Λέγεις, ὃ βάλλεις. ἤθελον πάντως λέγειν, 110
Καὶ φορεῖν τειχινὸν ἄθλιον ῥάκον,
Καὶ μήτε πομάτων ἀπορέειν ἢ βρωμάτων,
Καὶ μὴ τρέφεσθαι ἢ λαχάνοις χλοηφόροις,
'Ὡς οἷα κάπερος ἐκ δρυμῶνος ἀγρία.

Μῦ. Τί δὴ τοσῶτον συγκαλάσας τὰς φρένας, 115
'Αχομψα φωνεῖς, ὣν σοφὸς πρὸς τὰς λόγους;
'Ουχὶ λόγῳ φῶς σοί γε συγκαλύπτει;

Τοίνυν

Sap. Non execrandas cæditis ligonibus?
Cur non scelestas tunditis celerrimè?

Mu. Animum regere, cùm didiceris, nescis tamen.

Sap. Natus homo sum: cur gramine utar pabulo?
Me comparâstis miserum afello cuipiam.

Mu. O cultor auri, errore perstas in tuo:
Virtutis altam gloriam non planè amas.
Optas inebriari aureâ temulentiâ.

Sap. Quid tandem ebrietas, velim cognoscere.

Mu. Nunquàmne vidisti gravatum ullum mero?

Sap. Quæ sit meri natura, rursus exponite:
Obscurioribus nec obscura addite.
Nam præter undam nil meam sedat sitim.

Fort. Vidésne, ceu concinnioribus modis
Musis loquaris benevolis parum tibi?

Sap. Anus profana, invisa, & annosissima,
Communis omnium lues mortalium,
Malorum origo prima, vitiorumque fons,
Dic, quod lubet. mallet ego loqui quovis modo,
Nec pallium hoc gestare villosum & grave,
Item cibo potûque egere neutiquam,
Nec verò oleribus vescier virentibus,
Ut sævus aper in nemoribus densis solet.

Mu. Quò tibi ruinâ corda se flectunt gravi?
Incompta loqueris, doctus orator prius.
An lux tibi est surrepta rationis modó?

Ergo

Τοίνυν καλειδῆς τὰς θανάσας ἐλπίδας
 Ἐς φῶς φανείσας, εἰς νέκην φευκλωρίαν·
 Καὶ πλεῖτον εἰδῆς, ἢ τρυφῶν βίην φάγης.

120

Σο. Γέναι'ο ναυὶ· τὸ δέ γε μέλλον ἔβλέπω.
 Δέδοικα, μήπως εἰς ἐναυλίον πέσω.

Ergo citò aspicias tuam spem futilem
 In luce conspicuam, velut jubar novum:
 Opesque videas, delicatè & vicēites.

Sap! Sic accidat mihi nunc; nec instans intuo:
 At timeo, ne posthac cadam in contrarium.

NOTE

N O T Æ

I N

Poemata præcedentia.

CUM primùm hæc poemata excudi cœpissent, haud statueram de meo quicquam horum textui, elegantibus typis expresso, ad optimorum exemplarium fidem diligenter emaculato, & Latinis eruditorum versionibus illustrato, adtexere. Verùm postquam intellexissem notas es-
flagitari, malui operam hanc meam, autoxidiari & urgente prelo, properare, quàm amico-
rum voluntati minùs obsequi. Subitis, obsecro, detur venia; non enim meretur displicuisse, qui
placuisse festinat. Ut tamen hæc nota festinata, minimùmque, quod pro sit aut delectet, aliàs per se
habitura, nonnullam aliunde gratiam sibi conciliat; visum est his subinde intermiscere aliquot
consimilis argumenti poemata, quasdam etiam doctorum virorum versiones, & animadversionum
collectanea; quorum omnium catalogum Prefatio huic volumini præmissa recensuit.

NOTÆ in Prognostic. à Terræ-motibus.

- E**ditionum, quæ mihi variantes lectiones colligenti ad manum fuerunt, syllabus.
- α. Anthologia Græca: per hæredes Philippi Juntæ. Florentia. 1519. 8vo.
  - β. Eadem: apud Jodocum Badium. Parisiis, 1531. 8vo.
  - γ. Eadem, cum notis Brodæi: apud Hieronymum Frobenium & Nicolaum Episcopium. Basilea 1549. fol.
  - δ. Eadem, cum notis H. Stephani: apud Henr. Stephanum. 1566. 4to.
  - ε. Eadem, cum not. Brodæi, Obsopœi & Stephani: apud Andrææ Wecheli hæredes Claud. 1600. folo.
  - ζ. Orphei seu Mercurii Prognostica à Terræ-motibus, Græcè & Latinè, interprete J. Ant. Lutetia. 1586. 4to.
  - η. Baifio: apud Federicum Morellum Typographum Regium. Lutetia. 1586. 4to.
  - θ. Orphei Carmina Theologica, è typographiâ Steph. Prevosteau, hæredis Guil. Morellii Parisiis. 1588. 4to.

V. 1. Φρόζει—Verbum hoc sensu duplici accipitur: *animadvertere, cogitare*. Φρόζει πίνδι λόγον. & v. 54. Φρόζει πόλεμον θνίαξ. *significare*. Φρόζει δ'τυχίλιν v. 3. Φρόζει λυγρὰ ἱστίαξ v. 8. sic v. 24, 26, 37, 42. exponitur ergo per *σημαίνειν* v. 49. Hefych. Φρόσαι, ἀφροσύνη, σάψαι. Φρόζει, δεικνύει, σημαίνει. Homer. Ιλ. σ. v. 254. Φρόζειω. Schol. ἐπιμελῶς βυλάζειω. Od. λ. v. 22. Φρόσει *demonstravit*.

2. γαίαν κινῆτη & σεισίνων idem significant (& v. 53.) & horum alterum redundat. Ita-
que v. 46. σεισίνων melius omittitur. v. 24, 62. γῆς ἑταίρις. v. 28, 40. γαίης σάλας.

Neptuni epitheta κυανοχάτης, σεισίνων; & v. 6. γαίης σάλας. Apud Orph. Hymn. in Nep-
tun. γαίης σάλας κυανοχάτης. & Homer. Ιλ. ε. v. 174. Vox σεισίνων, quam nullâ Græci scripto-
ris autoritate vulgati fulciunt Lexicographi, exponitur ab A. Gell. lib. 2. cap. 18.

L 1

5. Verbum

5. Verbum διικτρίχων desideratur in vulgatis * optimis Lexicis; utl̃ & voces sequentes. v. 6. ἀμφιελίξη. v. 10. πημοσύνη. v. 18. ἰχισίχηρες. v. 21. διομλίη. v. 36. ἐξαπαυώτων. v. 41. κακοφροσύνη. v. 55. κακοφρόνης. v. 56. ἀλγισίχων. v. 57. νυκτερίη. v. 65. ἐν-φορεῖσθαι.

6. ἀμφιελίξη γὰρ & v. 57. ἐλελιχθῆ γὰρ. Sophocl. Antigoni. v. 160. ἐλελίχθων. Schol. al. legunt ἐλελίχων, quod mavult Henr. Steph. in Thesauro. Homer. Od. ξ. v. 306. ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα. Lexicographi afferunt ἀμφιελίχων ex Euripide; unde posset deduci ἀμφιελίξη per reduplicationem apud Atticos in Præteritis & Indefinitis familiarem.

7. σῆμα τό δ' ἐστὶ πόλην λήσασιν—Duriuscula mihi videtur hæc constructio; [signum hoc est desertio pro desertionis] quæ signum & signatum in eodem casu exprimit.

10. Nomen λυπη non in Homero, & rarissime apud Poetas mihi occurrit. Hóc Asfyd-amas utitur in Athen. lib. 2. cap. 3. Verbum λυπῶ a Palladâ in Anthologiâ usurpatum alicubi memini, in hoc pentametro, καὶ σαυτὴν λυπῶς, καὶ τὸ φέρει σε φέρει.

11. ἰόντες subaud. ἐλελίχων, quod exprimitur v. 16, 22, 27, 31, 39, 45, 61.

12. Verbum καλαφθινύθει nullâ authoritate confirmant Lexicographi.

13. εἰρήνη τεθαλῆα. Sic apud Hesiod. Theogon. v. 902.

17. μῆτις sæpius ultimam corripit; Homer. Il. ε. v. 152.—μῆτις ἐτύχθη. & Il. φ. v. 523. μῆτις ἐλελίχθη καὶ γὰρ—ira scil. Neptuni, nam prius v. 6. γαῖαν γαῖον ἀμφιελίξη.

18. ἰχισίχηρες. Hæc vox eodem componitur modo, quo ἰχισίχων Homer. Il. η. v. 134.

ἀτασθαλίῃσι (vocem apud Homerum frequentissimam) in suâ editione Fed. Morellus re-
posuit.

19. πελάσσει γὰρ ὑπ' ἄλγεα—Phrasin & Syntaxin hanc non admodum probo, utpote probatis testimoniis nondum (quod sciam) nixam. Quid enim hæc locutio? *appropinquare facient terram sub dolores*. Præterea verbum hoc præpositiopi ὑπὸ junctum non legi.

21. διομλίη vox est rara. Poteft (ni fallor) significare iram Jovis sive divinam, ideoque gravissimam. (Apud Hesych. διομλίης, ὑπὸ Διὸς μαινόμεθα. Eadem ferè compositionis forma.) Baifus vertit—*calcato nutine divinit*. At sensus hujus loci is mihi videtur esse, quod Dii irati (nam διομλίη & θεῶν ἰχθρῶν duplex est ejusdem rei explanatio) regibus honorem suum ademerint.

24. γῆς ἵοντες. ἵοντες Hesiod. Theogon. v. 681, 849. ἐνσίχθονι κυανοχαίτη Homer. Od. γ. v. 6. κακότητι βαρεῖαν Homer. Il. κ. v. 71.

κακότητι βαρεῖαν ἀργαλίῳ πενίῳ ἀλλαξίρην. Ingenuè fateor me hujus clausulæ sensum clarè assequi non posse.

25. ἡμετέρος nisi sit communis generis, erit hic ἀσώτακτος, nam concordat cum voce præcedente ἵοντες fœmininâ.

26. λήσασιν ὠλεσίκοι. Hoc Epitheton ex solo Hesychio citant Lexicographi, ὠλεσίκοι οἱ ἄστωι.

28. νυκτερός. Æschyl. Prometh. v. 796.

γαῖης σάλος. Hæc vox ad mare propriè pertinet. Hesych. σάλος, ἡ τὸ θαλάσσης κλύδωνος κίνησις. Euripid. Hecub. v. 28. πόλιν σάλω.

30. πιφάσκει. Sed α. β. γ. πιφάσκει. πιφάσκει primam aliquando producit, Homer. Il. κ. v. 502. aliquando corripit, Od. μ. v. 165. Alia lectio πιφάσκει non mutat sensum; utraque enim ab eadem voce formatur, scil. φάσκει. φάσκει Od. κ. v. 331. Unde πιφάσκει per epenthesein τῷ δ. Eustath. in Homer. (Roman. Edit.) pag. 905. lin. 1.

32. λιμός Baifus vertit *lues*, quasi legisset λαιμός. Vocem utramque junxit Hesiodus λιμόν ὁμῶ καὶ λοιμόν—Ergo. v. 242.

36. νυκτερὸς κινήση. Quis dixerit ἧλιος νυκτερὸς? Præterea ἧλιος κινήση, quid soli cum terræ-motu? Nisi aliam, cum quâ hæc concordent, subaudiri comminiscamur vocem; forsan σάλος v. 28. vel σεισμός v. 32.

καρπῶν φθόρος—voces hæc duæ coalescunt in unam compositam κακοφρόνης v. 55. ἐξαπαυώτων. Sed α. β. γ. ἐξ ἀπαυώτων. ubi præpositio ἐξ seorsim posita jungenda est cum suo casu γαῖης. Nullum participii ἀπαυός exemplum proferunt vulgati Lexicographi; sed Hesych. ἀνίφου, ἀνῆλθεν.

38. ἔρτα μάχης & v. 15. ἔρτοι πολέμου. Et Homer. Il. β. v. 338. πολέμῳ ἔρτα.

* Nempe Lexic. Tusan. Constantia. & Henr. Steph. Theſ.

NOTÆ in Zoroastris Oracula.

Oracula hæc magiam plurimum sapiunt, mera mysteria, obscuris verbis tradita, sensibus obscurioribus involuta, Platonice & Pythagorice philosophiæ dogmatibus referta, Paganismo Christianismoque mixta. Fragmenta lector agnoscet multis adscititiis pannis vix satis coherentibus confuta; versibus asperis & inconcinnis, corruptis plerisque, confusis, laceris miserisque claudicantibus concepta; adeo ut raro unum alterumve ex omni parte sanum reperias; & in interpretatione quasi per vim eliciendâ torqueri opus sit. Plethon Psellusque scholiorum conscriptores his tenebris, nescio, lucemne intulerint, an potius tenebras offuderint. Illum cum ipsis oraculis Latino sermone donavit Jacobus Marthanus Pictaviensis, qui hunc libellum à *suis carique assertum*, *Conradi Neobaris viri elegantium literarum peritiâ pradiis precibus adductus, vertit*; & in eo ad locos offendit plerosque, *vitiatos an integros, non audet pronuntiare: certe ejus generis, qui multum negotii ei exhibuerint. Eamobrem carmen tantum non plane ad verbum expressit; nam in commentario vertendo, eâ religione, putidum visum est futurum, si se alligasset.* Hanc Marthani versionem hendecasyllabo carmine lectori commendat Lodoicus Molinæus Rupefortensis. Oracula hæc, necnon Plethonis scholia, novâ versione exposuit Johannes Obsopœus, additis Pselli tunc primum è bibliothecâ regiâ editi Græcis cum eorundem Latinâ explanatione commentariis; recusâ veteri Marthani versione, suisque notis ad calcem rejectis. Federicus Morellus interpretationem oraculorum istorum metricam vulgavit; ad cujus marginem conjectanea quædam notulæque, ac loca non solum è Philosophorum scriptis, sed etiam ex sacra paginâ patrûmque ecclesiasticorum operibus deprompta, iis oraculis consona & parallela, adnotavit.

Aliquot oraculorum reliquiæ in Synesii de insomniis libro inspersæ sunt. In illis oraculis multa à Christianâ religione non longè absone sed mysticâ Platoniorum theologiâ interpolata & contaminata inveniet lector: quem monitum velim hæc oracula non videri Zoroastris ipsius effata, sed quorundam (uti ex Græco titulo constat) magorum, qui illius sectæ discipulos & æcclesas se profitebantur, præcepta.

Editio Lodoici Tiletani, quæ omnium est prima, suis nævis non caret; E. G. v. 14. *σε pro σοι.* v. 18. *μίμναι pro μίμναι.* v. 28. *καλήψης pro καλαίψης.* v. 30. *κρίνας pro κρίναι.* v. 32. *θρόνος pro θρόνος.* v. 49. *αἰσπείρει pro αἰσπείρει.* Hæc cum sint pura puta errata typographica, nequaquam possunt ad variantium lectionum classem referri. V. 34. *φύσις* — sed Obsopœus & Morellus, *ἡ φύσις* — Mallet, ut versus constet, *ἡ φύσις* — nisi quis putet priorem in eâ voce syllabam produci posse. Corripitur certè Homer. Od. κ. v. 303. Producitur in *φυσίζω* Il. γ. v. 234. at componitur non ex nomine *φύσις*, sed ex verbo *φύω* (uti exponunt Eustath. & Hesych.) quod solet hanc syllabam producere, *φύσις* Il. α. v. 235.

41. *κυρτός τε* — In aliis *κυρτός τότε* — quod metrum postulat.

53. *ἐξετίλεισε* — In aliis *ἐξετίλεισε* — Illi, metri ratio; huic, Grammaticæ regula refragatur. Quidni igitur legatur *ἐξετίλεισε*, quod apud Homer. Il. σ. v. 79. donec adducatur exemplum usurpandi in hoc verbo longam pro brevi; scio enim id poetis non esse infrequens in quorundam verborum temporibus; ut *τιθήρμαι* Il. ψ. v. 83. *τιθήρμαι* Il. κ. v. 34.

Ex notis Obsopœi editioni subjectis libuit, quæ sequuntur excerpere. Ex Synesio (p. 102. Edition. Turneb. 1553.) producuntur hæc carmina, quæ in aliis non extant:

Τοῖς δὲ διδασκὸν ἔδωκε φάος γνώρισμα λαβίαχ.
Τὸς δὲ καὶ ἀνιόντας εἰς ἀνέκρεπτον ἀλκή.

Et hæc (p. 108)

Μηδὲ κάτω ἰδύσης εἰς τὸ μελαναυγίᾳ κόσμον,

^b Lege ejusdem epistolam ad Gancherium Marthanum patrem medicum præfixam editioni 1539.

^c Scilicet Plethonis, quem Jacobus Marthanus norat fuisse scriptorem Theodori Gazæ ævo clarissimum, & ab eodem Theodoro in suo *περὶ τῆς μνήμης* libro memoratum.

^d Verbum compositum *ἡκαρπίζω* in Vulgatis Lexicographis non invenio. Sed citant ex Hesychio *ἡκαρπίζω*, *ἡκαρπίζω* ἑτυμολογίας. Ubi repono *ἡκαρπίζω*; nam Synesius paulo post exponit hanc vocem — *ὡς τάντων ἢ τὸ μακράν τι δὲ τυγχάνει.* δς.

^e Euripid. Hecub. v. 154.

Ω,

Ω, βυθὸς αἰὲν ἄπειρος ὑπερβολὰς τε καὶ ἄδης
ἡ ἀμφικύβητος, ῥυτίων, ἡ εἰδυλοχαρὴς, ἀνότης.

15. Ex veteri regio codice & Sanctandreami exemplari sic suppletur; ἂ δ (vel ἂ δ) οὐκ ἔστι
χθὼν δ. c. χελιδνιστικῶς.

18. τὸ ἡ παρθένος—Reginæ exemplar habet τὸ παρθένον contra metri regulam.

22. Marfilus Ficinus de animor. immortalit. lib. 13. cap. 4. hos versus sic ordinat:

Ὅστι ψυχὰ πύρ δυνάμει παλὸς ὕστα φασιν,
Ἠγὼ δὲ ψυχῆς βάθος ἄμφοτον, ἕμμελ' ὃ ἄρδ' ἔλκω
Πάντ' ἀπείταστον ἄνω.
Μηδὲ τὸ τ' ὕλης ζυῖστος κρημνὸς κατὰ λείψης.

27. Synesius (p. 111.) sic habet:

Ὅν τὸ τ' ὕλης κρημνὸς ζυῖστος κατὰ λείψης,
Ἄλλὰ καὶ εἰδυλὸς μελὶς εἰς τόπον ἀμφικύβητος.

40. In vet. cod. reginæ bibliothecæ scribitur ἀθρήσης πάντῃα—& v. 43. περιουσίς.

45. In codice regio versus hunc servant ordinem; πάντοθεν δ. c. πᾶς ἔχει κέρμα δ. c.
ἡνίκα δ. c. λαμπρόμοι δ. c. κλύθι δ. c. πάντῃα γδ δ. c. διυτίζω δ. c. πατὴρ ὃ φέρον δ. c. ἰωντὴν ὃ
πατὴρ δ. c. ὃ δ' ἐν δ. c. ἔστι δ' ὅτι δ. c. εἰσὶν πάντῃα δ. c. μέντοι τὸ δ. c. νομῶμαι δ. c. βυλαῖς δ. c.
Et v. 49. ζυῖστος—omittitur.

49. Ranconetus legit νῦς ἰσχυρῆς.

54. Regium exemplar habet, κληῖς) πᾶν γῆ) ἀνδρῶν, sed laborabit carmen, nisi sic sub-
venias, κληῖς) ἄπαν γῆ) ἀνδρῶν.

Ex Pselli scholiis oracula sequentia addi possunt.

Μὴ τὰ πλώερα μέγας γαίης ὑπὸ σὺν φέρεται βάλλει.
Ὅν γδ ἀλφειὴς φωνὴν αἰ χθονί *
Μηδὲ μέγας μέγας ἡλίου καίνοντος ζυῖστος.
Ἀιδίω βυλῇ φέρεται) παλὸς, ὅχ' ἱερίων.
Μέγας ῥοῖζον ἴστος· αἰ τρεῖς) ἔρ' αἰάγης.
Ἀτίθω) πρὸς πύρμα σίθιν χέρον ἐκ ἰλοχάδης.
Ἀιδεῖ) ὀρεῖται τερπὸς πάλους, ὃ πατ' ἀλφειῆς,
Καὶ θυσιῶν ἡ ἀπλόγχοις τομαί· τὰ δ' ἀθύρματα πάντῃα,
Ἐμπερικῆς ἀπάτης τηλέμαχος. φεύγει ζυῖστος.
Μίλλων ἀσιβίης ἱερῶν ἀνδρῶν ἀνείγειν,
Ἐνδ' ὅτι ζοφία τε καὶ ἀνιμή (ζωάγον).

Ὁσίματα βάεστος μήποτ' ἀλλάξει.
Ἐνέργει) ὅτι τ' ἡ Ἐκαστὸν ἢ τερπόμενον.
Βίη σῶμα λιπόντων ψυχῶν καθαρεύεται.
Ἠνίκα δ' ἐρχόμενοι ἢ δαίμοντα πρὸς γένον ἀνδρῶν
Θύει λίθον ὃ μνίσθων ἰπαιδῶν.

* Vox in Lexicographis ἀδισί)· De correptione vocalis i ante duas consonas mutam & liquidam an, non est, quod moter lectionem. Poetis id familiare; & hujus exempla habentur in supra-dictis oraculis. v. 15. τίνα. v. 39. τίχασμα. Sic τίται in Antholog. Arch. l. i. c. 87. λχμαίνε Oppian. p. 178. Edit. Turneb. 1555.

† Vox in Lexicographis desiderata, sed ejusdem compositionis cum εἰδυλοχάρης.

‡ Rarissimum exemplum substantivi hujus in adjectivum transeuntis. Affertur quidem ex Aristoph. παρθέ-
νοι τρεῖς. Sed hic usus neutrius generis est insolentior.

§ Vox hæc composita in Lexicographis non obvia; sed citat ἀνέγχομαι γάτοι ex Eurip.

|| Synes. p. 102. ἀπλόγχοι τ' ἰθιμαί.

¶ Nicephor. in Synes. p. 96. Ἐκαστὸν

■ τερπόμενος vox in Lexicis non occurrens.

• Si legas ἀνέγονον δαίμον, constabit versus; vel cum Nicephoro in Synes. p. 96. ἡνίκα δαίμονα δ.

• Psell. ὃ λίθον εἰδυλὸν ἰσχυρῆς ἀνιμῆς ἐν τῷ μνίσθῳ δαίμονι. Nicephor. in Synes. p. 96. μνίσθων
cum eadem expositione. De isto lapide lege August. Steuchum lib. 8. de perenni philosophiâ. cap. 28.

M m

Ex

Ex iisdem colliguntur variantes aliquæ lectiones.

3. ἰθὺς ἀναστῆναι—V. 40. ἀθρήσεις πᾶντα P λίοντα. V. 39. τολμαῖς ἐκ φόβου. V. 17. λαγόνῃ ἑκάτης ὁρετῆς—V. 49. ἰόθ' ἰσχυροί. V. 16. 9 ἀνάπτοις. V. 15. ἀνὶ τῷ δὲ χθονὶ καθάρνται—V. 8. μὴ ζυμωξήσης τὸ ἄμαρμαρμόν.

55. αἱ ἰσχυροὶ νύμφας παλεῖσθαι—quæ lectio neutiquam vulgatâ commodior est. De voce ἰσχυροὶ *Ischyroes*, consulat lector Lævium poetam apud Apuleium (pag. 294. Edit. Francof. 1621.) Scholiastas Pindari (pag. 257, 258, 360. Edit. 1599.) & Theocriti (Idyll. 2. v. 17.) Heliychium, Suidam; & Nicephorum in Synes. (p. 96.)

NOTÆ MARGINALES FEDERICI MORELLI.

V. 1. Hoc ad id refero, quod de cælo descendit, γῆθεν Ἰσχυροί. V. 3. D. Joan. Chry. 1. in Gen. v. 4. D. Aug. Med. 37. v. 5. Fortean ad septem capitalium criminum hydram spectat. v. 9. Eodem tendit D. Jacobi versus oracularis: πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δόρημα τίλκον. v. 15. Vitioforum fora. v. 16. D. Jo. Chrys. 1. & 2. in Job. v. 17. 1 Cor. vi. de armis iussit. dextris & sinistris. Hor. Epo. 3. & l. 2. S. ult. v. 19. Arist. 11. pr. phil. Ov. Est Deus in nobis. Sen. Ep. 63. v. 21. Phocylid. v. 22. Empedocl. v. 26. Ne quid nimis. v. 27. Phil. iii. v. 31. 2 Par. xvi. 12. 1 Anth. Epig. c. 28. *Nunquam expertus fructibus vera fuit pietas.* v. 33. S. Athan. in vitâ D. Anton. v. 35. Non per se malæ, sed depravatæ. Dion. de Div. nom. c. 4. v. 39. Merc. Trism. in Pœman. *Hom. est miracul. max.* D. Aug. Sol. c. 7, 8. v. 41. Secundi adventûs & iudicii ultimi indicia. Psal. ci. 2 Pet. iii. Apoc. ix. v. 44. Idololatria vetatur. Luc. xii. v. 49. Græc. sic emendo: Σύμβολα τῶς παλαιοῦς ψυχῶς ἰσχυροὶ ποθεῖναι. Μάχωνται πᾶν (ὃ φῶς) τὸ κατὰ. Syn. de Insom. Plato in Timæo & in Epino. v. 57. leg. Gr. Ὀππας. v. 58. 1 Jo. iii. 4. Joa. xv. 2 Cor. i. 6.

* Πλήθωνος διασάφησις τῶν ἐν τοῖς μαγικοῖς λόγοις ἀσαφέστερον εἰρημύων.

V. 1. ΔΙΖΕΟ ΣΥ ΨΥΧΗΣ ΟΧΕΤΟΝ.] Οἱ δὲ Ζωογράφευ μάγοι νομίζουσιν, ὥστε καὶ ἄλλοι ζυχοί, τὸ ψυχῶν τὸ ἀνθρωπίνου, ἀνάσσειν ὄντων, ἀντιτίθαι καθίσταται, τὴν θνητὴν τὴν ζῶσαν θηλαῖαν, ἥτοι ἐπὶ τῇ χειρὶ ἰερατορμῶν αὐτῶν, καὶ ζῶσαν καὶ κοσμήσασθαι ἐκ τῶν δυνάμεων, καὶ αὐτὴν ἐκθίπειν ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων· πλεονάζει δ' ἐκ τῶν οἷων τῇ ψυχῇ χύμα, καὶ τὸ μὴ ἀμφιφῶς, τὸ δὲ τῶν μεταξὺ τῶν, ἰερατορμῶν τε καὶ ἰερατορμῶν, δύνανται τὸ ἀμφιφῶς ποιεῖν ἐκ τῶν ζῶσαν κατεργασμένων τὸ ψυχῶν, καλῶς μὲν θηλαῖαν εἰς τὴν αὐτὴν χύμα αὐτὴν ἀναμίχρουν, μὴ καλῶς δ', εἰς τὴν αὐτὴν χύμα ἐκθίπειν ἀπαιτήσεων, καὶ λόγον τὸ αὐτὴν βεβαιώσασθαι. Πρὸς δὲ ταῦτα λέγει τὸ λόγιον, ΔΙΖΕΟ ΣΥ ΨΥΧΗΣ ΟΧΕΤΟΝ, ἥτοι τὸ ὅτι, ἢ σοὶ ἡ ψυχὴ ἰρρύνη· ΟΘΕΝ Η ΤΙΝΙ ΤΑΞΕΙ τὸ βίω δηλαδὴ, τῶν τῶν ΣΩΜΑΤΙ ΘΗΤΕΥΣΑΣ, ΑΥΘΙΣ ΕΠΙ τὸ αὐτῶν ΤΑΞΙΝ, ΑΦ' ΗΣ ΕΡΡΥΗΣ, ΑΝΑΣΤΗΣΕΙΣ τὸ αὐτὴν δηλαδὴ ὅχι τὸν τὸ ψυχῆς, ΕΝΩΣΑΣ τὸ ἰερατορμῶν καὶ ΕΡΓΟΝ ἰερατορμῶν μὲν δὲ λόγον τὸ αὐτὴν τὸ θεοσιβείας φησὶν· ἔρπον δὲ τὸ τελειῶν. Αἶψα δὲ τὸ λόγιον, ὅτι πρὸς τὸ αὐτὴν τὸ θεοσιβείας λόγον καὶ τὴν τελειῶν καὶ πρὸς τὸ τὸ ψυχῆς ταῦτον ἀναμιχρῶν.

4. ΜΗ ΔΕ ΚΑΤΩ ΝΕΥΣΗΣ, κατέμεινεν τὸ εἰς φθορὰς φησὶ καὶ κακίαν καὶ κακοδαμονίαν ὑποφωρῶν.

† Pfellus interpretatur leonem in Zodiaco. Ego malle legere λέοντα (ἂ λέοντα. Hesych. λέων, βλεπῶν) & interpretari, *videtis omnia videntem*, i. e. *deum*.

‡ Vocem ἀνάπτει frustra in Lexicographis quaero. Ἀνάπτει mihi videtur esse regularior flexio.

* In codd. Sanctandreami & Ranconeti, Πλήθωνος διασάφησις τῶν ἐν τοῖς μαγικοῖς λόγοις ἀσαφέστερον εἰρημύων. In Regio codice, Μαγικά λόγια τὸν Ζωογράφευ Μάγον ἐξηγησίαν παρὰ Πλήθωνος.

† Vetus exemplar utrumque, Regium & Sanctand. θηλαῖαν εἰς τὴν αὐτὴν χύμα αὐτὴν ἀναμίχρουν ἐκ τοῦ οἷου ἢ ζῶσαν τε.

γλῶ

forœus. Pselli expositionem, ex quâ Oracula quædam suprà pag. 133. transcripsi, cujus pars magna in Nicephori scholiis ad Synesium habetur, infarcire hic superfedebam; nam Oracula hæc inconditis carminibus edita lacunis hiantia, cum sui expositoris Plethonis *ἐξηγήσεις* multis philosophiæ magicæ ambagibus impeditâ, fastidii satîs jam creaverunt Lectori: cui si stylus ille tenebrosus allubescat, ipsum Obsopœi de Oraculis opus adeundum est. Quicumque verò Poetices studiosior fuerit, & carminis verborumque venustate delectatur, non ægre feret, si ipsius aures, absconis istis versibus obtusas & percussas magis quàm permotas, suavi Maronis Pollione (& hæc Ecloga apud multos Oraculi famam obtinuit) permulceam. Hanc Græcis versibus magnâ ex parte expressit in quinto de Constantini vitâ libro Eusebius Pamphilus; & Latinis è Græcorum regione positis recudit anno 1583. Federicus Morellus: ac post hunc Johannes Obsopœus in suâ Oraculorum Sibyllinorum editione.

Π. ΒΙΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ ͵8 ͵7 κ͵Ϛ Ἰταλίαν Ποιητῶν ἐξοχαλάτης
ΠΟΛΛΙΩΝ.

1. Σ *Ἰκελίδες Μῦσαι, μεγάλῳ φάτιν ὑμνήσωμεν.*

4. *Ἦλυθε Κυμαίων μακρόμαλλον εἰς τίλῳ ὁμφῆ.*

5. *Ἵουτῳ ἄρ' αἰώνων ἱερὸς εἶχῳ ἄρτυ' ἡμῖν*

6. *Ἦκει παρθένῳ αὐτῆς ἄγασ' ἱερῶν βασιλῆα.*

8. *Τὸν δ' ἵκεσι ^a πᾶν τεχθῆναι, φαισφόρε Μῶν,*

9. *Ἄντι Γιδιερίας χρυσῶν ἡμεῶν ἐπάσαινα,*

10. *Προσκύων.*

13. *Τῇ δ' ἡδ' ἄρχοντῳ ^b μνησκία πάντα βρώτεια,*

14. *^c Ἀλγία τε σομαχάτι κατὰ λῆζον ἄλιτρον.*

15. *Ληψίῳ ἀφθάρτοις θεῶ βίοισιν, καὶ ἀθρήσει*

16. *Ἡμεας σὺν σκῆπτρῳ ἀλλήλαις, ἔθι καὶ αὐτῶς*

Παλῖδι καὶ μακάρεσσιν ἱεροδιδασκίῳ φαίῳ,

17. *^d Παλῖδοις δ' αἰτῆσι κυβερτῶν ἡνία κόσμῳ.*

18. *Σοὶ δ' ἄρῃ, παῖ, πρῶτιστα φῦει δαρήματι γαῖα,*

19. *^e Κισσῶν, ἔθι κύπελλον, ὅμῳ κολοκάσσι ἀκάνθῳ.*

21. *Σοὶ δ', ^f παῖ, εὖ θαλερῇ μαστοὶ καλὰς ἐβριθῆαι*

Ἀυτόματοι γλυκὺ γάλα (μακρολίδες) γάλακτῳ.

22. *Οὐδὲ θίμις ταρβῆν βλοσυρὸς ἀγέλησι λίοντας.*

23. *Φύσσει δ' ἀνὰ τὰ πάρεσσαν αἴθια αὐτῶ.*

^a Editio Rob. Steph. 1544. *ἵκεσι αὖ τεχθῆναι.*

^b Morell. in Marg. *τὰ μὲν ἔλκεα.*

^c R. Steph. omittit *ἀλγία τε*, & habet *δ' σομαχάτι*, versu claudicante.

^d R. Steph. *παλῖδοις αἰτῆσι*——non ita bene, nam *κυβερτῶν* breuiat priorem.

^e R. Steph. *Κισσῶν ἔθι κύπελλον*——at *κελδὶ βοτάνῃ*, non *κελδῶν* significat.

^f R. Steph. *παῖς*, ^g Morell. *θαλερῇ*

24. Ὀλλυ]

24. Occidet & serpens, & fallax herba veneni
25. Occidet: Assyrium vulgò nascetur amomum.
26. At simul heroum laudes & facta parentis
27. Jam legere, & quæ sit, poteris cognoscere, virtus;
28. Molli paulatim flavescent campus arista:
29. Incultisque rubens pendebit sentibus uva;
30. & Et duræ quercus sudabunt roscida mella.
31. Pauca tamen suberunt priscae vestigia fraudis;
32. Quæ tentare Thetin ratibus, quæ cingere muris
33. Oppida, quæ jubeant tellori infundere sulcos.
34. Alter erit tum Typhis, & altera, quæ vehat, Argo,
35. Delectos heroas: erunt etiam altera bella;
36. Atque iterum ad Trojam magnus mittetur Achilles.
37. Hinc ubi jam firmata virum te fecerit ætas,
38. ^b Cedet & ipse mari vector, nec nautica pinus
39. Mutabit merces: omnis feret omnia tellus.
40. Non rastros patietur humus, non vinea falcem;
41. Robustus quoque jam tauris juga solvet arator:
42. Nec varios discet mentiri lana colores.
43. Ipse sed in pratis aries jam suave rubenti
44. Murice, jam croceo mutabit vellera luto:
45. Sponte sua sandyx pascentes vestiet agnos.
46. Talia sæcla, suis dixerunt, currite, fufis
47. Concordes stabili fatorum numine Parcae.
48. Aggredere ô magnos (aderit jam tempus) honores;
49. Chara deum soboles, magnum Jovis incrementum.
50. Aspice convexo nutantem pondere mundum,
51. Terrasque, tractusque maris, cœlumque profundum.
52. Aspice, venturo lætentur ut omnia sæclo.
53. O mihi tam longæ maneat pars ultima vitæ,
54. Spiritus &, quantum sat erit tua dicere facta!
55. Non me carminibus vincet nec Thracius Orpheus
56. Nec Linus; huic mater quamvis atque huic pater adfit,
57. Orphei Calliopea, Lino formosus Apollo.
58. Pan etiam Arcadiâ mecum si judice certet,
59. Pan etiam Arcadiâ dicat se judice victum.
60. Incipe, parve puer, risu cognoscere matrem:
61. Matri longa decem tulerunt fastidia menses.
62. Incipe, parve puer: cui non risere parentes,
63. Nec deus hunc mensâ, dea nec dignata cubili est.

Federicus Morellus suæ interpretationi hoc distichon Latinè & Græcè adjecit.

*Sunt mutila ista, licet nova sint magis Græca Latinis:
Græcia quippe jacet, Roma sed alma viget.*

*Ἀττικά Ῥωμαίων γε νεώτερόν τ' ἐστὶ καὶ ἥτιον·
Ἀτθίς μ' ἤδ' ὅλως, Ἀυτοῖς δὲ αἰα νεοῦται.*

^a Hesiod. Eg. v. 230. — ἔχει δ' ὅτις Ἄγγελος ἔχει βαλόντα, μέγα δ' ἐμύλοντα.

^b Arat. v. 110. — χαλκὸν δ' ἀπὸ τοῦ θαλάσσης, καὶ βίον ἔπειτα τοῦ ἀνθρώπου ἐκτελεῖται.

^c Hanc lectionem tuetur Servius, & Græcus interpres: Alii malunt qui, & exponunt ad parentes. Lege Taubmanni notas in hunc locum.

24. "Ολλυ" ἰοδύλῃ φύσει ἱεπιτῷ, 8 ἔλλυθ ποίη
 25. Λοίγιθ· Ἀοσίελοι δάλλει κατὰ πᾶσαι ἀμωμοί.
 26. Ἀντίκα δ' ἡρώων ὄρεϊας παλῆς τε μεγίτε
 27. "Εργ" ὑπερμελίησι κικασθῆναι πάντω μαθήτη·
 28. ἢ Πρωτα ᾧ ἀνθελίκαι ξανθὴν ἡγοίε ἀλωαί,
 29. "Εν δ' ἱερὸς βᾶτοις παρῆτορς ἤλδαι βότρως,
 30. Σκληρῶν δὲ πείρας λαγόναι μίλιθ· ῥίε ἰάμα.
 31. Παῦρον δ' ἔμωι ἔχῃ παρῆτορς ἀλλοίπει ἄτης·
 32. Πόθῃ ἱππῆας, ἀπὸ τ' ἄραις τείχεσι κλῦσαι,
 33. Πῶκα τ' εἰλιπὸν ἱκνύσμεσι τίλῃσι δούρης.
 34. "Αλλοθ' ἵππαι ἵππαι Τίφους, καὶ Θισσαλὶς Ἀργαί
 35. Ἀνδρόνι ἡρώων ἀγαθορῆν· ἰ πολέμῳ δὲ
 36. Τρώων καὶ Δαναῶν περὶ τὴν αἰθῆρ' Ἀχιλλεύς.
 37. Ἀπὸ ἔτ' ἀν' ἡρώων δὲ καὶ καρπὸς ἱππῶν
 38. "Ουκ ὄντοι αὐτοῖσιν ἀλλοτρίοις
 39. Φυορῶν ἀμυδὶ γαίης ἀπο πύονι μέτρη.
 40. ἢ Ἀγρὸς δ' ἄσπερθ' καὶ ἀνέστης, ἰ ἐδὲ ᾧ ἀμυδῶ
 41. Ὀτρύνει δρεπᾶνιο ποθητῶν ἀμπελοὶ οἶμαι.
 42. "Ουδ' ἢ ἱερίαι δάοις βροτῶν πόκοι· αὐτόμαλ'ος δὲ
 43. Ἀρηνὶς Τυρίοις ἢ ὀχρεῖται λιβάδιον,
 45. Σάδονι πορφυρεῖ λαχίλῳ ῥυτίσσαι ἀμύδαν.

48. Ἀλλ' ἀγὶ τιμῆν (καὶ πλεον βασιλείδος δόξης
 49. Διξιτέρης δὲ παλῆς ἱερὸς μέγας διδύχο.
 50. Κόσμος καλῶντος ἡρώων ἱππηῶν θύμωλα,
 51. Χαρμονώλῳ γαίης τε καὶ ἡρώων ἡδὲ θαλάσσης,
 52. Γηρόωνι τ' αἰὲθ' ἀπειρεσίῃ λάοις κῆρ.
 53. "Εἰδὲ με γηρόωνι ζῶντ' ἔχει ἡδύμοις ἰσχύς
 54. Σὺν δρετῶν κελυθῶν, ἰφ' ὄντοι δωμάρις γε παρῆν·
 55. "Ουκ' ἀν' με πλέθειν ὁ Θερμῶν δῖος αἰδὼς,
 56. "Ου Δίος· —————

58. ————— ὁ Πᾶν αὐτὸς, δι' Ἀρκάδι τίκτε χθονί·
 59. Ἀλλ' ἐδ' αὐτὸς ὁ Πᾶν ἀνέβη, ἡνίκα ἴκη.
 60. Ἀρχαῖο μενδῖον ἀνέων ἢ ματῆρς κελυθῶν
 61. Γνωρίζει· ἢ γὰρ σε φέρον πολλὰς λυκάδας.
 62. ὁ Σοὶ ἢ γαίης ἢ πᾶν πᾶν ἱερὸς μέγας ἡγέσται·
 63. "Ουδ' ἢ ψα λικίαν, ἐδ' ἡγῶν δαῖτα δάλλειαι.

NOTE in Eclogam præcedentem.

- V. 1. φάτιν ὑμῶν ὁρῶν. Vix (nisi fallor) sic scripsisset ullus poetarum veterum.
 8. πᾶν. Antholog. lib. 2. cap. 43. Oppian. pag. 179.
 φαισφόρε μῆνη. Orph. Hymn. in Lun. v. 1.
 13. ῥηνοεικέα. Si hæc vox sana sit, significat ea omnia, quæ hominibus scil. ἀλλοτρίοις placere solent.
 14. ἀλλεῖα τε τοῖα καὶ τε. Homer. Il. β. v. 39.

8 R. Steph. δαλῶσαι φάτις ——— lectio corrupta.

h R. Steph. φεῖτον μὲν ——— mendosé.

k R. Steph. Obsop. Morel. αὐτὸς δ' ἄσπερθ'.

m R. Steph. Obsop. ἱερίαι.

o Lege Eusebium in hunc locum: ἀπὸ τῶν αἰνῶν ἡρώων ἡγέσται ἡ γαίη.

l Obsop. Edit. ἀνέμων δι

k R. Steph. Obsop. ἐδὲ ἀμυδῶ.

n Morel. πορφυρεῖται.

o Lege Eusebium in hunc locum: ἀπὸ τῶν αἰνῶν ἡρώων ἡγέσται ἡ γαίη.

16. ἱερόν

pert. lib. 2. Eleg. 25. If. Casaub. (in Vopisc.) notat variè scribi apud Latinos, per *i* & *y*. Apud Græcos *σάνδυξ* (6 Lexic. Tufan. & H. Steph. & Constantin.) Apud Galen. 9. Simpl. *καλυμνίω σάνδυκα*.

ῥυπώσαν. Vox hæc est in recentioribus Lexicographis *ἀδίστατος*. At Hesych. *ῥυπών, ἀι-
χρον*. Homer. Od. ζ. v. 85. *ῥυπώνω*. Sed non magni refert utrum apud Eusebium legas,
ῥυπώσαν an *ῥυπώσαν*.

48. *βασιλίδος δρχης*—sic in Ariphron. Hymn. *οἷς Ὑγίαι* v. 7. & *βασιλίδος τιμῆς* Homer. *Il.* ζ. v. 193. H. Steph. citat *βασιλίδος δρχῆ* ex Eurip.

49. *ἐλαδριμίτω*—Homer. *Il.* v. v. 624. *ἐλαδριμίτω*.

50. *κηλίω*—Homer. *Il.* β. v. 581. *Λακιδάμωνα κητώισαν*. Schol. *μεγάλλω*. Sic Hesych. *ὀζῶν*—Mallet *ὄρε* (ut in Latin. *asprice*) vel *ὀζῶν* (*aspriciens*), nam non video, unde infiniti-
vus regi possit.

χαρμουσίω—vox in Lexicis *ἀδίστατος*; sed frequens in Bibliis Græcis; 1 Reg. xviii. 6. &c. Eusebius hic, ut exprimat Latinum Textum [*laetentur omnia*], lætitiā [*χαρμουσίω*, *γηθόσων* κτλ] tribuit *γαίῃ, ὕδατι, θαλάσῃ, αἰῶνι*. Quod scriptoribus sacris & profanis est satis familiare. *λάσων* κτλ legitur in Homer. *Il.* β. v. 851. & π. v. 554. Sed *κτλ αἰῶνι* cor
seculi dicitur per figuram pauld minùs usitatam.

ἀπειροσίη plus significat quàm *υπερβολή*.

53. *ἔχει ἡδύμω* *ἰχθύς*—imitatio Homeri *ἔχει ἡδύμω ὕπτι*. *Il.* β. v. 2. Sed non ita com-
modè *ἡδύμω* cum *ἰχθύς* jungetur.

54. *κελαδῆν δριτλῶ*—Verbum in Pindari operibus creberrimum; *ἔυχονται ταῦτα δριτλῶ
κελαδῆσαι* Nem. Od. 9. Duodec. ultim. lege Olymp. Od. 1, 6, 11, &c.

ἴφ' ὅσον δυνάμεις γε παρήη. Homer. *Il.* χ. v. 20. *εἴ μοι δυνάμεις γε παρήη*.

55. *δῖος ἀνιδος*—Homer. Od. 9. v. 539.

πλήξειν feriat—sed Virgil. *vincet*. Hesych. *πλήσσει, δίδωται, δίδω, παρῆλθεν*. Quæ
significatio [*prætereas*] Virgiliano textui propior.

59. *ἀνιξίει*. Hesych. *ἀνιξίζομαι, κρητῶ*. Xenoph. Pæd. 1. 2. *ἀνιξίον* δριτλῆς. Sirac. c. 1. v.
29. *ἀνιξίει* *sustinebit*. Scholiast. Thucyd. [Edit. Oxon. p. 362. N° 16.] *ἀντιχρῆσι, ἀντιμά-
χωνται*.

60. *μειδῶν*—Homer. *Il.* η. v. 212. *μητέρω κεινῶ*—Od. κ. v. 8.

ἀνοραῖν, ἀνοραῖω in Lexicogr. non invenio. Ex compositione tamen constat, quid significet:
sursum aspicio.

61. *γινωρίζειν*. Phavorin. *γινώσκειν*. Job xxxiv. 25. De hac & aliâ [scil. *notum facere*] hu-
jus verbi significatione satis Lexicographi.

λυκάσωντας—Homer. Od. ξ. v. 161. & τ. v. 306.

62. *ἰγίλασαι*—mallet *ἰγίλασαι* uti Homer. *Il.* ζ. v. 270. Nam Homerus sæpius bre-
viat penultimam; *γίλασαι* *Il.* ψ. v. 840. &c.

Verbum *ridere, γελᾶν* (significans *arridere, προσεῖλαν*) reperitur, haud crebrò, junctum da-
tivo: *mihi ridet* Plaut. Trucul. Scen. ult. v. 8. & Henr. Steph. in Thef. ex Euripid. *γελᾶν ὀ-
χῶς*. Rarissimè autem Accusativo. *Ridere aliquem* est *deridere*. Vide Terent. Eun. Act. 2.
Sc. 2. v. 18. &c. At apud Plaut. Capt. Act. 3. Sc. 1. v. 21. *Neque me ridet*. i. e. *προσεῖλα-
σιν ἰμοί*, juxta Scaliger. lege Taubman. in illum Plauti ac Virgilii locum, & Not. de la Cerd.
in Virgil.

63. *δαῖτα θάλαμον*. Homer. *Il.* η. v. 475.

Ecloga illa Virgiliana (Poffevin. Bibliothec. Select. lib. 17. cap. 9. habetur feliciter (ut
Poffevinus putat) versa à Daniele Hallsuorto Anglo Græcis versibus, ita ut singulis Latinis
ferè respondeant. Eam Lectoris eruditi censuræ submittam.

Σικελίδες Μῦσαι, μῆζόν τι αἰδομένη ἔργοι·
Ὅου πάντας τέρασι βᾶτοι, χθαμαλαῖτε μυθεῖσθε.
Ἄλσος εἰ ὑμῶν μῦθον, χ' ὑπ' αἰθέριον ἄλσος.
Κυμαῖον πύμαλος νῦν ἔλθει μελιδόριον αἶον.
Ἄψ' εἴχοι αἰώνιον ἐξ δρχῆς ἐκτεγῶσιν.
Παρθένω ἢ δὲ ἀνῆλθε, κρόνυ βασιλεῖα ἀνῆλθεν.
Ναῦ τίποτ' ἔρπονθεν νεκρὸν καλῶς περικταῖ αἶμα.
Κύρην γλυκερῶν τῶν, ὅφ' ὅ περ ἰδὲ ἔστι αἶον
Λέξῃ, καὶ κόσμῳ ἀνέστη χειρὶς τοῖς ἔργοις,

Ἰλσος

"Ιλῆος Ἐιλέθῃ ἴση· οὐδ' αἰάσθ' Ἀπίλλων.
 Σὺ, μίγα κῦδος τῷδ', ὑπ' αὐτοῖσιν ἄρξειτ' αἰῶνι·
 Πολλὰν μὲν γὰρ πρῶτον ἄρξειτ' αἰῶνι.
 Ἀρχὴ σῆο, καὶ οἱ αἰῶνι ἔτ' ἰχνη ἔσονται,
 Αἰδὴν λύττει φύς γὰρ ἄσπερ ἀπὸ κλέος.
 Ἀθανάτων λήψαν βίαν, ὁφείδ' αὖτε διοῖται
 Μισοφρόνως ἔρμαι, ὅδ' αὖ ὁφείδ' αὖτε αὐτοῖς.
 Κόσμος οὐδ' αἰῶνι δριττῇ παλῶς βασιλεύσθαι.
 Ἀλλὰ σ' αἰῶνι μύχθω πρῶτα ζεύς τε ἀνέστη.
 Πάντοτε ἔρποντας πᾶσι (ὡς βάσκαρε, κῦρε,
 Καὶ (ὡς ἀνέστησιν κολοκάστω δὲ) ἐπιχρύσθαι.
 Αὐτὰς ἐταῖρυν χίμαρσι παρὰ γόνατα δόμοις
 "Οὐθαῖα αὐτῶν αἰῶνι ἄντ' ἔσονται λίσσας.
 Αὐτὰς χεύουσιν τοὶ ἐρποντας κοιτίδ' αἰῶνι.
 Ἦδη δ' αὖτε ἴφρις καὶ φάρμακα πᾶσι δαῖνι).
 Ἦδη Ἀσπέρων πᾶσι τὴν φουδῶν αἰῶνι.
 Ἀλλ' ἐπὶ ἡρώων κ' καὶ ὁρῶντας πᾶσι
 Καὶ αἰσινύσκει, δριττῇ γινώσκ' αἰῶνι,
 Ἦρμα ἰσχυρῶς πᾶσι ζεύς τε ἀνέστη.
 Πυριπᾶ τρυφῶντας ταφύλῃ βλαστήσθαι ἀνέστη.
 Ἦδ' ἐξιδρυτῶν δριττῇ δριττῇ μίλι τερῶν.
 Ἰχνη σμικρὰ δόλῳ αἰῶνι δριττῇ μῦθον,
 "Ος φάρμακα πᾶσι τῶν, ὡς τοῖσιν αἰῶνι.
 "Ος πόλις βάλλει, καὶ τέμνει αὐτὰς δριττῇ.
 Ἀλλ' ἐπὶ τῶν, καὶ ἄλλῃ ἴσθαι Ἀργῶν,
 Ἦ φάρμακα ἔρμαι· πόλις αἰῶνι τῶν,
 Καὶ πᾶσι οἱ ἰσχυρῶς πόλις ἔσθαι Ἀχιλλεύς.
 Ἀλλ' ἐπὶ ἡρώων αἰῶνι οἱ γὰρ αἰῶνι ποιῶνται,
 Ἦρμα καὶ πᾶσι τῶν, πᾶσι ὡς δριττῇ.
 Κτήματα ἀλλὰ καὶ πᾶσι ἔσθαι πᾶσι αἰῶνι.
 "Οὐκ ἔτι χθονὶ ζεύς, δριττῇ μῦθ' αἰῶνι οἰσται.
 Ἦδη καὶ εὐδαίμων ζεύς βυθὸν λύσει δριττῇ.
 Φάρμακα ὡς ἔσθαι τὰ χηρῶντας πᾶσι αἰῶνι.
 Αὐτὰς οἱ ἀλλὰ πᾶσι λήψαν πᾶσι αἰῶνι.
 "Ορεῖν, ὡς τῶν μετὰ κλέος Λυσίμαχον,
 Σπῆνται αὐτομάτως βόσκων ἰσχυρῶς δριττῇ.
 Αἰῶνις τοῖς τῶν, οἱ αἰῶνι ἀπὸ κλέος.
 Μαίρω ἀπὸ κλέος (ὡς πᾶσι οἱ ἀπὸ κλέος αἰῶνι.
 Θεωσιπᾶς τιμᾶς ἰσχυρῶς (ὡς καὶ ἔσθαι ἔσθαι).
 "Ως τῶν αἰῶνι, μίγα ὡς διοῖται ἔσθαι.
 Ὡς αἰῶνι, ὡς πᾶσι οἱ αἰῶνι ἐπὶ αἰῶνι.
 Καὶ χθονὶ, καὶ πᾶσι πᾶσι αἰῶνι, καὶ ὡς αἰῶνι.
 Ὡς ἐπὶ ἰσχυρῶς αἰῶνι αἰῶνι αἰῶνι.
 Αἰῶνι τῶν ζῶν πᾶσι μίμναι μίμναι αἰῶνι.
 Πᾶσι τῶν πᾶσι ὡς αἰῶνι (ὡς ἐπὶ δριττῇ ἔσθαι αἰῶνι).
 "Οὐκ ἔτι με καὶ μίμναι νικᾶν Θεωσιπᾶς Ὡς αἰῶνι,
 "Οὐκ ἔτι Λίος· πᾶσι μίμναι, ὡς πᾶσι καὶ αἰῶνι.
 Ὡς αἰῶνι Καλλιπᾶς, Λίος αἰῶνι Ἀπὸ κλέος.
 Πᾶσι αἰῶνι Ἀρκαδίας κλεινῶν αἰῶνι ἔσθαι αἰῶνι.
 Ἀρκαδίας Πᾶσι κλεινῶν νικᾶν ἐπὶ αἰῶνι.
 Ἀρχὴ μίμναι γέλω γινώσκων μίμναι κῦρε.
 Μητίρ αἰῶνι δριττῇ ἔσθαι πᾶσι αἰῶνι.
 Ἀρχὴ μίμναι κῦρε, ὡς καὶ μίμναι τῶν.
 "Οὐ δριττῇ αἰῶνι, δριττῇ αἰῶνι αἰῶνι τῶν.

NOTA

NOTÆ in Pæan. Ariphton.

Carminis genus hoc est maximam partem Anapæsticum, cujus versus singuli metris diversis constant. Carmen illud, Hephæstione teste, pedem Spondæum, Anapæstum, rarò Proceleusmaticum, & apud dramaticos poetas, Iambum etiam & Dactylum. Trochæus etiam admittitur, multis tamen contrâ euntibus. Anapæstus aliquando omni loco excluditur. Lege Martin. Anton. Delii Prolegom. in Senec. cap. 8. & Jul. Scalig. Poetic. l. 2. c. 12.

Hujus igitur Pæanis versus 1. 2. 3. 4. 5. 11. erunt Anapæstici: & 6. 9. 10. 12. 13. Iambici: & 8. Dactylicus. Sed alia nomina his versibus possent attribui; nam idem versus diversam metiendi rationem sæpe admittit.

V. 1. *πρῆσις*. Apud (Homer.) Hymn. *οἱς μὲν πᾶσι, v. 2. πρῆσις γαῖαν*. Hæc vox in Lexicographis non occurrit. Henricus autem Stephanus sub voce *βιοτή* tres hos versus, finè authoris nomine, sic citat: *ὕγινα πρῆσις μακάρον μὲν (ὅς) ναίοντι πὶ λαπέρῃ βιοτῇ*. Et in Maxim. Tyr. (quem ediderat ann. 1557.) Serm. 41. ubi hæc ex poetâ antiquo anonymo depromuntur, legit (utî hîc) *ὕγινα—γῆ*. Hæc clariff. Alb. Fabric. in Biblioth. Græc. lib. 2. c. 15, sic vertit; *Divarum dea Sanitas, Tecum sit mihi vivere, Vita quod superest mea*. Utinam reliqua etiam vertisset Vir eruditissimus! Ego conabor ejus purpuræ meos pannos assuere; & versus, qui supersunt, iisdem (quibus ille tres priores) numeris interpretari.

“ Unis sumus in ædibus.
“ Nam si divitiis adest
“ Ulla aut gratia liberis;
“ Si regalis honor viros
“ Diis miscens superis placet;

“ Si nos illaqueat Venus;
“ Est siquid volupe, & quies
“ Curis; cuncta vigent, Dea,
“ Tecum; ver Charitum nitet:
“ Felix te finè nullus est.

Tentavi & aliam versionem, quæ versum versu reddat, & versuum singulorum metra conservet.

“ Hygiea præstes cœlicolûm,
“ Socâ te tempus
“ Agam, quod adhuc superest.
“ Mea digneris subire tecta.
“ Nam si qua Pluti gratia, si sobolis,
“ Divina si viris majestas
“ Solii placeat; si carpimur,

“ Nos quibus illaqueat furtiva Venus, retibus;
“ A diis voluptas alia nobis si qua detur;
“ Si qua cessatio laborum;
“ Ubicunque, beata Hygiea,
“ Es, universa florent, ver Charitum nitet:
“ Et absque te beatus est nemo.

6. *τὰς ἰσοδαίμονας*—In editionibus aliis *τὰς ἰσοδαίμονας*—sed illud mavult If. Casaubonus; nam (ait) *vulgi judicio imperia homines diis æquant*. *Ἰσοδαίμων* nec in Lexicographis nec alibi lego; vox frequentior est *ἰσότης*, Homer. *Il. β. v. 565*.

7. *βασιλίδος δὲ χάρις*—Vide prius pag. 143. v. 48.

8. *Θηρῶνι πόθος. Θηρῶνι ἡδονὰς* ex Isocrate affert H. Steph. *ἄρτυσι, δικτύοις* Hesych. *κρυφίαις*—Musæus, v. 1. *κρυφίαν ἐρώταν*. Apud quem v. 29. eadem est metaphora, *πρόθυμω*.

12. *χαρίτων ἵα*—Anacreon. Od. 37. *ἴδε πῶς ἵαρος φανίηται χαρίεις πόθοις βρύουσι*. Pro *ἵα* affert If. Casaubon. ex libro vetere *ἵαρι*, & ex orâ libri *ἵα*; sed neutrum placet.

Ob argumenti similitudinem apponam hîc duos Orphei hymnos cum Latinâ Josephi Scaligeri versione. Omnium, quos sub Orphei nomine legimus, hymnorum interpretationem versibus antiquis Latinis ab eo expressam inter varia ejus opuscula edidit post ejusdem obitum Isaacus Casaubonus, Parisiis, apud Hadrianum Beys. 1610. 4to. Lucem postea accepit inter Jos. Scalig. poemata omnia ex museo Petri Scriverii, in officinâ Plantinianâ Raphaelengii, 1615. 12°. Eodem anno Parisiis in 4to. ex typographiâ Johannis Libert prodierunt, unâ cum suprâ commemorato Ariphtonis Hymno, illi duo Orphei Hymni, quos hîc subjicio.

ΥΓΕΙΑΣ Θυμίαμα, μάνναν.

ΙΜΕΡΟΕΣΣ', ἱερτὴ, πολυθάλμει, παμδασίλεια,
 Κλυδί, μάκαιρ' Ὑγίεια, Φερφλδοι, μήτερ ἀπάντων.
 'Εκ σίο γδ ἡῶσαι μ' ἀπφθινύθῃσι βροθοῖσι
 Πᾶς ὃ δόμῳ θάλλει πολυήθης εἴκεα ζείω,
 Καὶ τέχνηαι βεῖθεσι. ποθεῖ δέ σι κότμῳ, ἀϊασσα,
 Μῦνῳ ὃ ευγίει σ' Ἀΐδης ψυχοφθόρος αἰεὶ.
 'Ευθαλής, ἐκλῖματάτη, θνητῶν ἀπαυμα.
 Σὺ γδ ἄτερ πάντ' ἐστὶ ἀμφιλή ἀνθρώποισι.
 'Ουτε γδ ὀλβοδότης Πλῦτῳ γλυκερὸς θαλίῃσιν,
 'Ουτε γέρον πολύμοχθῳ ἄτερ σίο γίνε' ἀνέξ.
 Πάντων γδ περτίεις μύτη, καὶ πᾶσιν ἀϊασσις.
 'Αλλὰ δια μέλει μυσιπόλοις ἐπιέρβροθῳ αἰεὶ,
 'Ευομήν ἡῶσαι χαλπεῶν κακόποιοι ἀνίλν.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ Θυμίαμα, μάνναν.

ΙΗΤΗΡ πάντων Ἀσκληπιεῖ, δίασθε Παιὼν,
 Θείων ἀνθρώπων πολυαλγία πῆμα'τα ἡῶσαι,
 'Ηπιόδωρε, κρηταί, μόλοις καλῶναι Ὑγίειαν,
 Καὶ πᾶσιν ἡῶσαι χαλπεῖς κῆρος θανάτοιο,
 'Αυξισαλὴς κόρε, ἀπαλεξίκακ', ὀλβομόοιρε,
 Φοῖβη Ἀπόλλωνῳ κρητίζον θάλλῳ ἀγλαότιμον,
 'Εχθρὸν ἡῶσαι, Ὑγίειαν ἔχων σύλληκρον ἀμειψῶ.
 'Ελθὲ μάκαιρ σντῆρ, βιοτῆς τίλῳ ἰοδλὸν ὀπάζων.

Leſtor, ſi conferat Aripbronis verſus 5^m. 6^m. 8^c. uſque ad ultimum cum Orph. Hymn. in Sanit. verſibus 80. 90. 100. inveniet ſenſum mirè convenire.

Verſus duo in Orph. Hymn. in Salut. quos nescio cur Joſ. Scaliger. omiſerit, ſic Latine factos in Liberti editione reperio :

“ Omnia ſunt finè te telluris inutile pondus :
 “ Nec locuples gratus Pluto eſt in rebus amœnis.

Joſ. Scaliger obſervat, hunc Orphei librum non proprie eſſe ὕμνος, in quibus natalia, geſta & ejusmodi narrantur (ut in Homericò Apollinis Hymno) ; ſed τελεταὶ indigitamenta, ſeu invocationes deorum, in quibus deorum cognomina varia eſſent, quibus utebantur in myſteriis ii, qui ſacris cujuſpiam dei initiarentur ; ſunt etiam ad depellenda adjecti : quæ omnia ſunt cognominibus myſticis.

Titul. Ὑγίαιας. factâ (ut ait H. Steph.) ſyncope pro Ὑγίειαν. Hippocrat. Juram. Ἀσκληπιὸν καὶ Ὑγίαν.—Pauſan. (edit. Hanov. 1613.) p. 127. In templo apud Argivos, eſt ſignum Ἐſculapii ſedentis, cui affidei Ὑγία. Plin. Hiſtor. Nat. Talè/que ſunt ejus [Socratis] pictura, cum Ἐſculapio filia Hygia, Ἄεγλε, Πανάτεια. Lege & Ariſtid. Ἀσκληπιάδ. pag. 82. Hygia tamen ab Orpheo in Hymn. Ἐſcul. v. 7. vocatur Ἐſculapii σύλληκρος conjux. Pauſanias autem p. 138. Epionem ejus uxorem ſcribit. In Gruter. Inſcript. (Edit. 1616.) ſcribitur HYGIAE xxxi. 10. HYGIAE lxvii. 9. 10. YGIAE lxviii. 3. ΥΓΕΙΑ 5. ΥΓΙΗ 6.

I. ἱμερτός ἱερτὴ.—Sic Δημητῆρ. v. 7.

I. πολυθάλμει.—Vox in Lexicis haud occurrens, cujuſque Etymologia mihi nondum eſt ſatis nota. Joſ. Scalig. vert. ſæcunda. Anne à θάλλω foueo ? cujus Perf. Paſſiv. τίθαμαι, unde πολυθάλλῳ.

παμδασίλεια.—omnium regina. Ariſtoph. Nub. (Edit. Aurel. Allobrog. 1607.) pag. 174. lin. 4. Sic in aliis Orph. Hymn. Φυρ. v. 16. Παν. v. 2. Ῥίαις v. 6. Ἥρας v. 2. &c. Et in mafculino genere παμδασίλεις ; παμδασίλῃα. Δαίμων. v. 3.

Quoniam

Divæ SALUTI Meditrinæ suffimen, manna.

O fœcunda Salus, & amabilis, omnibu' regnans,
Huc adis Meditrina opulentifer, omniparénisque.
Pestilias ex te omnis abit mortalibus ægris:
Cuncta lepore tuo viridant vitulantia tecta,
Dædaláque ars. te mundu' cupit percussu' tuâ vi,
Tantum odit te Dis vitæ pessima finis:
O cupiunda, veges, solamen amabile rerum.

Te finè nulla seni usurpanda in fine senectæ
Gratia. sola omnes captas, sola omnibu' regnas.
Sed tu blanda tuis præstò adis diva Camillis,
Avertens pestes morborumque agmina amara.

ÆSCULAPII suffimen, manna.

CUNCTORUM Æsculapi Juturne, salutifer, alme,
Morborum omnigenum mulcens contagia iniqua;
Mulciber excellens, ades huc comitatu' Salute,
Mortiferæ cohibens incendia pestilitatis,
Vesticipes, verrunce, rei largitor opimæ,
Februi Apollineris viridans & honora propago,
Morbi perduellis, conjuxque Salutis amœnæ.
Huc ô spes ades, ævi dans prospera fata.

Quoniam autem multa hujusmodi fœminea nomina à masculinis derivata in Orphei Hymnis occurrunt passim, rarissimè alibi, plurima vix etiam in Lexicographis obvia; lubet hic exempla quædam producere; inter quæ ea quæ asteriscis notantur, in Lexicogr. non occurrunt.

Ab -ος; -ία: ἀγγελία. 'Hēs. v. 3.

Ab -ης, -ης, -ος, -ος, -ος; -ης: ut ἡγήτης Νοτ. v. 1. κυβερνήτης Φυσ. v. 3. * βιοδείκτης Μητ. θιων. v. 13. πλάτης Φυσ. v. 20. * βαρυδριμύτης v. 25. ὑποδότης Νοτ. v. 6. * κατωγάτης Σελ. v. 6. * αὐγήτης v. 5. ὀλίτης 'Αθλ. v. 12. * ἱππιδάτης Ibid. πλυτ-
δότης Δημητ. v. 3. * παυδότης Ibid. * ἡνωδότης 'Αφροδ. v. 12. * ὀρθοδότης Μητ. v. 5. ἡγήτης 'Hēs. v. 6. * ζύκτης 'Αφροδ. v. 3. * καθηγύτης Μητ. v. 6. * ὀρμάτης 'Αθλ. v. 9. * πωλοκράτης Φυσ. v. 4. * Συμπλίκτης Περιφ. v. 9. * αὐτοκράτης 'Ευρ. v. 8. * παιδότης Φυσ. v. 16. κρήτης v. 12. * λυτης v. 17. * ὀλοδότης Χαρίτ. v. 7. * κοσμη-
της Φυσ. v. 8. * παμμήτης Φυσ. v. 1. [legitur παμμήτης γῆ Antholog. lib. 3. cap. 1.] * παι-
δαμάτης Φυσ. v. 26. [legitur παιδαμάτης φύσις in eodem hymno v. 3. & παιδαμάτης 'Ηφαι-
στ. Hymn. in Vulcan. v. 5. Συμπρόκτορις 'Ωρεϊ Hymn. in Hor. v. 7.] πρίστρης Φυσ. v. 2. πρίστρης v. 17. Henr. Stephanus derivat κυδίατης (Φυσ. v. 5.) à κυδίατης: mallet à κυδίατης. Licet enim κυδίατης non mihi adhuc lectum sit (ut nec κυδίατης in ullo authore) occurrit tamen illa terminatio, μιγάνης, Pind. Olymp. Od. 1. & μελαίνης Pyth. Od. 1.

Ab -ης; -ης: ut * ὀλοδότης Μητ. θιων. v. 9. * ὀλοιδότης Δημητ. v. 2. τοξότης 'Αρ. v. 2. κωπηγίτης v. 5. * Κυλακίτης v. 11. * φιλαγγίτης v. 6. ὑποδότης 'Ερμ. v. 7. [H. Steph. in Thes. ὑποδότης] * χαρδότης 'Αφροδ. v. 9. * χαρδότης Σελ. v. 9. [χαρδότης H. Steph. ex Plut. Anton.] * βιοδότης Περιφ. v. 3.

Ab ἡγεμῶν, ἡγεμῶν ἀντίτις Φυσ. v. 12. Hefych. ἡγεμῶν, 'Αρ. v. 2. 'Αφροδότης. H. Steph. ἡγεμῶν imperium ex Plat. Tim. Sic βασιλεία regnum, βασίλισσα regina, Homer. Od. δ. v. 697. & παμδασιλία summa regia potestas Aristot. lib. 3. Politic. cap. 15. παμδασίλησιν omnium regi-
να Orph. 'Αρ. v. 10.

Ab

Ab *ὑπαύτῃ* vel *ὑπαύτῃ*, *ὑπαύτῃ* 'Αφροδίτ. v. 10. [et Homer. *Il.* ζ. v. 292. Lege Eustath. & H. Steph. Thef.

Redeo jam ad Hymnum Orph. in 'Υγίειαν.

2. μάκαιρ' Υγίειαν. Sic Ariphron. v. 11.

Φερόλδοι non occurrunt in Lexicographis, uti nec quæ sequuntur. ὀλβιόμοιρος Hymn. in Æsculap. v. 5. πολυαλγής Ibid. 2. αὐξίθαλγος Ibid. v. 5. φερόλδοι & ὀλβιόμοιρος epitheta in his hymnis crebra; uti & πολυόλδοι, πολυόλδοι. Νομ. v. 12. Δικαίος. v. 3. 'Αθήν. v. 15. Νύκτ. v. 11. &c.

4. πᾶς ὃ δέμεθ' ὁπλή—sic Ariphron. v. 12.

πολυγῆθης—Hesiod. *Erg.* v. 612. In Hymn. Φυσ. v. 10. πολύγῆθι à πολύγηθι.

5. ἀνάσσα—Hoc Epithetum Hygiæ datur in Hymn. Κερων. v. 16. & Δημήτρ. v. 20.

6. ψυχοφθόρος—Vox in Lexic. ἀδείωντος; uti v. 9. ὀλοοδότης. v. 13. κακόποιστος.

7. ὑθαλγός—Diastole brevem ante liquidam producit.

8. Πάντων γὰρ κρετίεις μῆνη, ἐ πᾶσιν ἀνάσσεις. [Lege Homer. *Il.* α. v. 288.] Sic de Somno, in Hymn. v. 3. Πάντων γὰρ κρετίεις μῆνη, καὶ πᾶσι κρετίεσσι; & de Victoriâ, Νικ. v. 6. Πάντων γὰρ κρετίεις. Ηρ. v. 7. Πάντων γὰρ κρετίεις μῆνη, πάντισσι τ' ἀνάσσεις.

Hymn. in 'Ασκληπ. v. 3. ἐπιόδωρε—Homer. *Il.* ζ. v. 251. ἐπιόδωρος μήτηρ. Sic ἐπιόχαιρος ὕγιαν Hymn. Εἰώας. v. 8. & ἐπιόχαιρ' ὕγιαν Περσιφον. v. 18. H. Steph. in Indic. Thef. ἐπιόχαιρος epitheton Apollinis in Epigramm. Sed non habet ἐπιόχαιρος. neque ὀλβιόχαιρος aliud Hygiæ epitheton. Hymn. Νερ. v. 8.

κατάγων' Υγίειαν—& de Neptuno, in Hymn. Ποσειδ. v. 10. ὕγιαν ἄγων.

5. Valde claudicat hic versus, cui unde medear, non habeo.

ἀπαλιξίκακος, ἀδισφύλοτος Hefych. Sed hic ἀπαλιξίκακος significat, qui malum propellit.

ὀλβιόμοιρος—Hoc epitheton tribuitur Telluri, in Hymn. 'Απόλλων. v. 12. & Artemidi in Hymn. 'Αρτέμιδ. v. 9.

6. ἀγλαότιμον, λαμπρῶς τελετηρῶν Hefych. Hoc epitheton frequens in aliis Hymnis; εἰς τὸν ἀγλαότιμον 'Ηρην. v. 8. Πλῆτων ἀγλαότιμι Πλάτ. v. 17. 'Απόλλ. v. 2.

8. σωτήρ—Sic vocatur ab Aristide εἰς τὸ φρενὶ 'Ασκληπιῷ (Edit. P. Steph. 1604.) p. 441.

In Jos. Scaligeri versione examinandæ sunt voces antiquæ.

meditrina] à verbo *medeor*. Fest. *Medendi dea*. A. Turneb. in Varr. de ling. Lat. lib. 5.

omnibu' regnans] eliso sibilantis poetis antiquioribus familiaris est.

opulentifer] Hæc vox usurpatur quasi esset communis generis. Sic in Hymn. Νομ. *Veneranda opulentifer*. Hymn. Περσιφ. *corniger*.

Omniparens] *omniparens terra* Lucret. l. 5. v. 260.

pestilitas] Lucret. l. 6. v. 1130. Non. Marcell. ex Lucil.

viridant] *viridantibus hortis* Columell. lib. 10. *viridanti lauro* Virgil. *Æn.* 5. v. 539.

vitulantia] Non. Marcell. *vitulantes, gaudentes*. ex Næv. Lycurg. & Fest. ex Enn. *vitulor* Plaut. *Perf.* Act. 2. Sc. 3.

vita] Lucret. lib. 1. v. 416.

pestima finis] Lucret. lib. 1. v. 562. *certa finis*.

veges] *vobis integris ac vegetibus* Liv. 1. Bell. Pun. Exemplar. vet. *vigentibus*.

omnibu' regnas] Cicer. in Verr. *omnibus oppidis in Sicilia regnasse*.

Camillis] Serv. in *Æneid*. lib. 11. v. 558. *ministros & ministras impuberes Camillos & Camillas in sacris vocabant*. Fest. *Camillus, puer ingenuus*.

Æsculapi] ex Græco 'Ασκληπιός, 'Αισκληπιός. Consule Dausq. Orthog.

Juturne] Nomen fictum, uti *Juturna dea à juvando*.

contagia morborum] Lucret. lib. 6. v. 1235.

Mulciber] κρηλαί. Hoc enim epitheton datur Vulcano in Hymn. v. 9. Vel ἐπιόδωρε. nam Fest. *Mulciber à molliendo, mulcere enim est mollire*.

Vesticipes] *Vesticeps puer, qui jam vestitus est pubertate*. Fest. & Aul. Gell. lib. 5. cap. 19.

verrunce] *averruncus Deus* Pacuv. apud Varron. de Ling. Lat. lib. 6. *verruncent, versant*. Non. ex Pacuv. & Cicer. 1. de Divinat.

Februi Apollineris] Φεβῶ 'Απόλλωνος. Varr. lib. 4. de Ling. Lat. *Apollineris adem & Salutaris*. & Id. lib. 5. *februum purgamentum*. Lege Ovid. *Fast.* lib. 2. Hefych. Φεβῶν, καθαίρειν. Φεβῶν, καθαίρειν.

morbi

morbi perduellis] Plaut. Amphit. Act. 3. *Telo boarum perduellis. Vox perduellis pro hoste*
apud Latinos scriptores frequens.
fospes] Fest. Ennius *fospitem pro servatore posuit.*

Inter hymnos, qui Homero tribuuntur, hunc habemus οἷς Ἀσκληπίου,

Ἰητῆρος ἰόσων Ἀσκληπιδὸν ἄρχοντα αἰεῖδεν,
Ἰῶν Ἀπόλλωνος, τὸ ἐγγίναθ' ὅπως Κορωνίς,
Δωτίῳ δὲ πεδίῳ, Κῆρυ Φλεγύου βασιλῆος,
Χάρμα μίγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θεικλήρ' ὀδυμένων.
Καὶ ζῶ μὲν ἔτι χαῖρε, αἰετ'· λίγισμα δὲ σ' αἰεδῇ.

Cujus versionem, si ab ullo alio factam nōsem, meam noluissem hīc addidisse.

*Cantetur medicā pollens Asclepius arte,
Phæbo prognatus: genuit quem dia Coronis,
In Doti campo, Phlegyā fata rege; scientem
Et dare latitiam, atque malos mulcere dolores.
Sic est tu salve, rex: est tibi supplico versu.*

Ἰητῆρος ἰόσων] Ἰητῆρος κακῶν Od. ε. v. 384. Ἀσκληπιῷ Ἰητῆρος ἀμύμονι Il. δ. v. 194.
Κῆρυ Φλεγύου] Pind. Pyth. Od. 3. Antistr. 1. Φλεγύου θυγάτηρ.
Χάρμα μίγ'] Il. ω. v. 706.
κακῶν θεικλήρ' ὀδυμένων] Φάρμαχ' ἃ κεν παύσῃσι μελαιναῖαν ὀδυμένην Il. δ. v. 191. κακῆς ὀδυ-
νησι Il. ε. v. 766. θεικλήρ in Lexicographis desidero. De significatione δὲ θείλῃσιν apud Ho-
merum consule Eustath. & H. Steph. Thes.
λίγισμα δὲ σ' αἰεδῇ] Od. ε. v. 406. Δία Κορωνίαν λίσσιμω.
In hōc hymno Æsculapius dicitur Apolline & Coronide Phlegyæ filiā genitus; quæ opinio
quibusdam placuit. Lege Apollodor. Biblioth. lib. 3. De Æsculapii ortu consule Ovid. Metam.
lib. 2. Pindar. Schol. Pyth. Od. 3. & Pausan. in Corinthiac.
De Dotio campo, qui sic à Doto Pelasgi filio dicitur, lege Stephan. de Urbib.

NOT. in Procl. Hymn. in Sol.

- V. 1. πυρὸς τοῖσ' βασιλεῦ] Joan. Stob. Eclog. Phys. (edit. Aurel. Allobrog. 1609.) pag. 57.
n. 30. Ζῶντι τ' ἥλιον φησὶ καὶ τὸ ζεῖν αἶσαν ἔκαστοι εἶναι τοῖσ' καὶ φερόμενοι πυρ-
ρὸν πῦρ.
χευσιώει] Hesych. χευσσιώει, χευσσιώεις ἡίας ἔχον, οἱ δὲ καλὰς, καὶ καλλιδιφροῦς. Orph. Hymn.
"Hλ. v. 2. Τίτ' ἡ χευσσιώει. Homer. Hymn. "Hλ. v. 15. χευσσιώει ἄρμα καὶ ἵππους. Sophoc. Aj.
v. 861. χευσσιώει ἡίαν.
2. ζωαρκίης πηγῆς ἔχον κληῖδα] ζωαρκίης πνεῦμα Henr. Steph. ex Nonn. ζωῆς φῶς Homer.
Hymn. "Hλ. v. 18. ἔχον τὴν κληῖδα &c. Apoc. iii. 7. & i. 18.
3. ὑλαίοις κόσμοις] Stob. Eclog. Phys. pag. 52. n. 20. Ἐμπιδεκλῆς κόσμοι εἶναι. ὁ μὲν τὸ πᾶν
εἶναι τὸν κόσμον, ὁ δὲ ὀλίγον τὸν κόσμον μέρους· τὸ δὲ λοιπὸν, ὑλῶν. Plat. Tim. (Edit. H. Steph.)
3. Vol. pag. 94. ἐποίησε τὸν κόσμον ἐξ ἀπάσης τῆς ὑλῆς.
4. ἀρμονίης] Plat. Tim. p. 96. κατ' ἀριθμῶς ἀρμονικῶς. Homer. Hymn. "Hλ. v. 9. κόσμος τὸ
ἀρμονίον δρῶν ἔλκεν.
ρύμα ἐχοχιδόων] ῥύμα non lego nisi antecircumflexum; nec in hāc significatione [ῥινυμ].
At si à ῥίω fluo derivetur, scribitur ῥεύμα. In Hesychio tamen ῥύμα (Phavor. ῥύμα) ὀλκός.
quæ vox sat bene huic loco conveniet. Henr. Steph. ὀλκὸς ποταμῶ, vel vestigiū aratri sive
sulcus. ἐχοχιδόων verbum in Lexicogr. ἀδίστατον. Hesych. ἐχοχιδόω, ἀρμενίω, καὶ ἐκ τῶν
ἔχοντα τὰς ὑδρεγῆς.
5. μοσάτι Dion. Περιηγ. v. 296.
6. καρδιαῖον κύκλον—Solem cordis obtinere rationem docet Chalcidius in suā ad Timæum
Platonis interpretatione. p. 73. l. 29. Edit. Bene-nat. 1569.
καρδιαῖον non occurrit in Lexicogr. uti nec ea, quæ sequuntur. v. 6. ἐλεφίγγι. v. 16.
μεγαλειφῶτι. v. 20. βαρυφλοίσβοιο. v. 21. θιασίνης. v. 30. βαρυσημασίγῃ. v. 33. πυρραφίς.
v. 41. ὀλισιμόρῳ, αἰολοχόρῳ. v. 42. ἀγλαόδωρον. v. 44. ἱερσιπλοκάμῳ. v. 48. ἰλιζιπόρῳ.
Q q v. 49.

v. 49. ἀντιφρόνις. Hymn. in Mus. v. 1. ἀνιγνίσκων. v. 6. βαθυδύμενα. v. 8. ῥοιθλίον. v. 9. ὑλοφρόσι. v. 15. παυαλίμενα. v. 16. ἀντιφρόν. v. 30. ἐλαμπέει. v. 31. ὑψιφρόνητον. Huiusmodi compositionibus plerique scriptorum recentiorum gaudent.

7. ἐγερσίνο ex Nonno afferunt Lexicogr. Hæc vox iterum occurrit in Hymn. Mus. v. 4.

11. διφρέα Henr. Steph. ex Xen. Pæd. 6. ἡ δ' ἄρμαλ' ἀφ' ὀφρέων Suid.

12. ὠρεῶν &c. Orph. Hymn. Ἠλ. v. 5. κερῶν ἔχον ὠρεῶν.

15. μαιρέων χορὸς ἀντιφρόνι. Orph. Hymn. Μοιρ. v. 17. ἀμειλίτρηποι, αἰὲν ἀντιφρόνις.

17. πύρα μ' κερτίης Homer. Ιλ. φ. v. 214. ἱφι ἀνάσσης Ιλ. α. v. 38.

18. Διοκριθίος οἶμος βασιλίδος] Olear. vertit (p. 27.) *pellacis carminis author*. Hefych. οἶμῃ, φωνή, ᾧδῃ. Homer. Od. 9. v. 74. Henr. Steph. exp. Διοκριθὴς deo obediens ex Nonno. Sed hic significat, (*carmen*) cui ipsi dii obediunt. Hunc locum Morellus (ut ex illius versione auguror) aliter legit. scil. βασιλὶς rex magnus : & Διοκριθίος οἶμος diviniᾶ νιά, usurpando aliam vocis οἶμῃ (Hefych. οἶμῃ, ὁδός. οἶμος, ὁδός, κύκλος) significationem : & Ζερεῖς ὑμετέρης αὐγάτα εἰσέπα, legendo χρυσείης. In voce utraq. ὑμετέρης & χρυσείης litteræ penè omnes eædem sunt ; ac præterea lego in Homer. Ιλ. 9. v. 19. Ζερεῖν χρυσείῃ. Olear. vert. *seris æternâ*. In hōc Homeri loco Scholiastes notat quosdam Ζερεῖν interpretari ἀμνηστικῶς τ' ἔλιν. Eustath. Πλάτων ἡ αὐτὸν τ' ἔλιν χρυσείῃ λίγῃ Ζερεῖν, αὐτὸν γὰρ ἐμνηστικῶς τὸ πᾶν. &c.

20. βαρυφλοίσβοιο vox facta adinstar Homericæ πολυφλοίσβοιο Ιλ. α. v. 34.

κιδάρη &c. Orph. Hymn. Ἀπόλλ. v. 16. — σὺ δ' ἰπάρη πολὺν κιδάρη πολυκρείπτῃ ἀρμόζεις.

21. μελιχόδωρος Athen. lib. 1. cap. 23. ex Hermippo.

22. Παιήσῃ Homer. Ιλ. ε. v. 401. Schol. ὁ δ' εἰς Παιήσῃ Παιήσῃ. Eustath. p. 1275. l. 38. Ἀπολλωνίος ἐστὶν ἐπίθετον. ἡ κύριος ὄνομα δ' ὦρ' εἰς Παιήσῃ. & p. 1494. l. 11. ἴτερος δ' Ἀπολλωνίος, ὡς ἐ' Ἡσίοδος δὴλαί. Hic verò videtur non Apollinem (quia ejus antea v. 19. facta est mentio) significare, sed Æsculapium, qui vocatur Παιήσῃ (vide prius pag. 146.) cuique mox jungitur Ἰγυίη. Vox tamen Παιήσῃ convenit & Apollini Orph. Hymn. Ἀπόλλ. v. 1. ἐπίτασται. Morell. *effudit*. Olear. *parat*. ἐπίτασται extendit, ἀπιτάσται. Homer. Od. δ. v. 783.

23. πλεῖστας ἀρμονίης &c. Hoc Apollini tribuit Orpheus in Hymn. v. 20. ἀρμονίῃ πλεῖστας παύκαστοι ἀνδρῶν μοῖρῃν. Παναγήμων Hefiod. Εργ. v. 809.

26. Pro αἰδαὶ quidam reponunt αἰδαῖς. Ego mallet αἰδαί, ut referatur ad ἄλλοι.

Varias hic hymnus de Sole opiniones comminiscitur : scilicet eum dici Bacchi parentem. v. 24. Forsan allegoricè, quòd ejus radiis vites maturescant. Nam inter Bacchi parentes Solem numerari alibi mihi non constat. Solem (v. 25.) nominari Ἀτῇ non tantum nullibi legi, sed ipsum nomen Ἀτῇ, quod sit, prorsus ignoro. Nihil enim ad Atyn attinet puerum à Cybele adamatum. Olearius legit Ἀτῇ. Nescio an velit Aten Homericam (Ιλ. τ. v. 91)? Nollem sanè illam ἑλκρόβῃ θεῶν sub Solis nomine intelligi. Epitheton εὔιον omnes nōrunt ad Bacchum pertinere. Vid. Orph. Hymn. Διονυσ. v. 4. Critici cujusdam manu medicā eget hic locus. Quòd (v. 26.) Adonin quidam Solem putaverint, notat Natal. Comes in Mytholog. lib. 5. cap. 16. probatque ex Orph. Hymn. Ἀδων. v. 3, 4, 5. ubi *rebus omnibus nutrimentum præbente* & esse germinandi *author dicitur*. & ibid. v. 5. σβεννύμεν λάμπειν τε καλῶς ἐν κυκλάσιν ἔργῃς. in Hymn. Ἠλ. v. 15. σβεννύμεν λάμπειν τε καλῶς ἀκτῖσι φαιαῖς.

Natalis Comes, de quo modò dixi, in illo loco hanc reddit Procli trium versuum priorum interpretationem ; uti & Cerda in Virgil. Æn. 4. v. 607.

“ Audi flammarum Titan rex, qui aurea equorum

“ Lora tenes, lucis quæstor, vitæque orientum

“ Claves fontis habes, dominaris & omnibus unus.

27. μάστις — Orph. Hymn. Ἠλ. v. 9. μάστις.

28. ἀγριόθυμος, ἀγριόψυχος, θηραδὴς Hefych. Vox in Lexicogr. ἀδίσκοντος.

Δαίμονες &c. Dæmones noctu magis quàm die nocere traduntur. Legimus tamen in Psal. xci. 6. δαίμονες μεσημβριῶ.

29. διερεῖς ψυχῶν — Morell. *mollibus animis*. Olear. *misericordibus animis*. Hefych. διερεῖς, ἐν γῇ, χλωρῇ. διερεῖς, ζῶν. Homer. Od. ι. v. 43. διερεῖς ποδῖ. Schol. ἐξῶ, ταχῶς, οἱ δ' ἐπὶ ζῶντι. Od. ζ. v. 201. διερεῖς βροτῶν. Schol. ζῶν.

31. ἐταλῶν.

31. ἐτλάωσιν—Hesych. ἐτλάω, πυνή, κακοπαθῶ. Apollon. Argon. lib. 2. v. 1010. ἐτλάωσι κάματοι. Aθήν. Schol. ὑπερβόησις.
32. ὑψιτινὴς ex Nonno afferunt Lexicographi; & πολυφίγης ex eodem Lexic. Tufan. & Constantin.
33. πάνεστι—Hesiod Erg. v. 291. πυρεσιφίς—Morell. ignis. Olear. radians.
34. οὐκὼν παλῶντιος θιῶ—παλῶντιος ex Nonn. citant Lexicogr. Hic lubet observare Proclum multum affectasse illam vocum compositionem, quæ Nonno familiaris est. Fuerunt enim (nisi fallor) contemporanei. Proclus hic vocat Solem οὐκὼν θιῶ—& Orph. Hymn. ἥλ. v. 13. ἀθάλαττι ζεύς. Psal. xix. 6. de Deo, ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σπένμα αὐτοῦ. ψυχῶν ἀναγωγίς. Morell. prouocetor animarum. Olear. animarum dux. Orph. ἥλ. v. 8. δισσίσιν καθοδηγὶ καλῶν. Henr. Steph. ἀναγωγίς, quod alligatur alicui rei, quasi ad eam suscitandam. & Eustath. ἀσπίδος ἀναγωγίς ait dici, qui proprie appellatur ἀναφορεύς.
35. ἀμαρτάδος—Suid. ἀμαρτίαν, οἱ Ἀπὸλοι. ἀμαρτάδα, Ἡρόδοτος (p. 43. l. 14.) τῷ οἱ ἄλλοι Ἴωνες. Hanc vocem miror ab Æm. Porto in Lexico Ionico prætermisam.
37. ῥύτορ—Al. leg. ῥύε. Hesych. ῥύταρ, ζυτῆρ, βουθός.
38. ὕμμα Δίης—Orph. Hymn. Δίη. v. 1. Idem Hymn. ἥλ. v. 18. vocat ἥλιον ὕμμα δικαιοσύνης.
41. αἰολόχουτο—Morell. variè effert. Olear. matrem veneni. Leg. ιολόχουτο—ab ἰὸς & λοχόεν.
42. ἀρετμίλῳ—Hesych. ἀρεμία, ὑγία. H. Steph. ex Epigr. lib. 4.
43. δίκλῆς ἐπίθετον—Sic Homer. Il. 9. v. 285. Schol. δόξης ἐπίθετον ποίησον. Orph. Hymn. Μυσ. v. 12. Μῦσαι ἰουκλαίαι ἄγασαι.
44. μυσάων ἰερὸν καλῶν—Morell. cuncta Musa. Olear. cunctis musarum Μουσῶν, aut potius cincinnatarum. Musarum, quas vidi, imagines compto capitis cultu decorantur.
- δύοισι μολοίμῳ—Syntaxis mihi adhuc ignota. μίλωμαι enim jungitur Genº. μίλωμαι ἀγίλιος Apollon. Argon. l. 1. v. 642. μίλωμαι λύκῳ Anthol. lib. 4. cap. 12. Epigram. Leonid. in Mercur.
45. ὄλβον ἀπ' ἀσσεβείας—sic Agath. in Anthol. lib. 4. cap. 1. πλῆτοι ἀξέχοντας ἀλλὰ μετ' ἐυσεβείας.

HYMN. in MUSAS.

- V. 1. ἀναγνώγειν—Henr. Steph. ex Theologis Christianis ἀναγωγικός sursum attollens.
2. ἀγλαοφώνῳ—Vox in Lexicogr. ἀδίατορ.
3. ἀψυχῶς &c. Hi versus conferantur cum Orph. Hymn. Μυσ. v. 4, 5, 6, 7.
4. ἀχερῶνις—Suid. ἀχερῶν, ἀμόλῳ. Athen. ex Ionis Agamemnone, lib. 11. cap. 5. ἔκπωμα ἀχερῶνι πινέ.
7. σῶντομαι ἄστρον—Sic Platon. Tim. (Edit. Bene-nat. 1579.) p. 42. l. 3. εἰς τὸ ζῶντομαι πορδθεὶς οἰκισσὶ ἄστρον—Cicer. de Univerf. (Edit. Bene-nat. 1569.) p. 121. ad illud astrum quocumque artus fuerit, reuertetur.
10. πολυπλοῖστον—πολυπλοῖστος vel πολυπλοῖστος, ravidus, tumultuosus, valde stupendus. H. Steph. ex Plut. & Epigr.
11. βακχόσασσι με μύθοις—Morell. afflate me monitis—Olear. nos furore sacro percellant dicta—H. Steph. βακχόσασσι furore Bacchico agor ex Arrian. lib. 6. & transitivè, in furorem Bacchicum impello ex Theodor. Eccles. Histor. 3. Hesych. βακχόσασσα, ἐξοικεμμένη, ἐξοικεμνή.
11. δεινός τις idem ac δεινιδάμων in Lexicogr. vox ἀδίατορ. Morel. nitiùm metuens nuntiina—Olear. male religiosus. Eo sensu vocem Religio, Religiones usurpat Lucretius lib. 1. v. 64. & v. 931. & lib. 5. v. 85.
13. ἀτρεπιδὲ ἀλκακάρων—Homer. Od. η. v. 115. μελήαι ἀλκακάρων.
17. φρενοβελγίος ἐνέπης—φρενοβελγίος μῦθος Lexicogr. ex Nonno.
18. θιοὶ σοφίης οἴκας ἔχοντες—σοφίης οἴκας Metaphoricè. Morel. clauus sapientia. Olear. docta gubernata. gubernata pro gubernacula Lucret. l. 2. v. 553. & l. 4. v. 441. θιοὶ ἔχοντες—Morel. dii, qui regitis—Olear. dea, quæ tenetis—Sic v. 19. 22, 23, 30. Proclus masculinum usurpat genus, quod servat Morellus; sed Olearius fœminino utitur. Poetæ transitio hæc

hæc est notanda ab alio genere ad aliud; in hymni priori parte affatur Μυςας θειάς, in posteriore θιοί, ἔχοντες, ἀψάρμοι, &c.

21. καθαρῶν ψυχῶν—Morel. *purgatos animos*—Olear. *purgatas mentes*. Mediæ vocis Aoristus primus (quod rarum est) passivè significat. Sic ὁ ἀλεξαρῶν ἀνδρῶν Αἴ. xv. 22. ubi tamen activa potest adhiberi interpretatio, scil. *postquam elegissetus*. Henr. Steph. affert ex Hermogen. καθαρῶν δὲ τῶν ἀδικημάτων. Licet hic subaudire reciprocum pronomen καθαρῶν ἑαυτῶν, & apud Proclum καθαρῶν ἑαυτῶν. At 1 Cor. x. 2. πάντες ἑαυτῶν ὁπτες βαπτίζεσθαι fuerunt: ubi nullus est reciproco locus. Lege Pafor. Grammat. Sac. (Groning. 1655.) p. 149.

28. ἐπιδεῖν—Vox hæc composita mihi nullibi adhuc occurrit. Malo dividere ἐπὶ δεῖν—quod H. Steph. affert ex Apollon.

HYMN. Prim. in VENER.

1. κυρφορδίτῳ—Gefner. in Stob. vertit *virginem Venerem*. Vox non occurrit mihi in Lexicogr. uti neque v. 8. βροφθόρῳ. v. 10. ἀταχύνει. & Hymn. Secund. v. 6. περιφύγι-ας. v. 10. ἐγλαμίαν.

Λυκίαν βασιλῆδα—Nullibi aliàs legi, Venerem apud Lycios coli.

2. ᾠδῆ

Ἥλις θυμίαμα, λιβανομόναν.

Κ Λύθι μάκαρ, παιδερχὴς ἔχων αἰώνιον ὄμμα,
Τίταν χρυσωγῆς, ὑπερίων, ὑγρόν φῶς.
Ἀντοφύης, ἀκάμα, ζῶν ἡδὲ πρὸς ὄψι.
Δεξιὰ μὲν ἡγείτωρ ἡγῆς, ἐνάντιον νυκτός.
Κεῖται ἔχων ἄρῳ, τελεσθέντι ποσὶ χερσίν.
Ἐνδρῳ, ροιζῶν, πυρρῶν, φαιδρῶν, διφρῶν,
Ῥόμβῳ ἀπειρεσίῳ διπλόμασι οἶμοι ἐλαίων.
Ἐντεῖται καθοδηγὶ καλῶν, ζαμῶν ἀσίδῳ.
Χρυσολύρῳ, κόσμῳ τῷ ἐναρμόνιῳ δρόμῳ ἔλκῳ.
Ἐρῶνι ζημάνῳ ἀγαθῶν, ἀρετῶν κῆρ.
Κοσμοκράτῳ, ζυμῶν, πυρρῶν, κυκλοίλκῳ,
Φασφόρῳ, αἰολιδίλκῳ, φερίσῳ, κάρπῳ, παῖν.
Ἀιθαλὶς, αἰμίλῳ, χερσὶ πύρῳ ἀθάλαττι ζῶν,
Ἐνδῶν, παμφανῶν κόσμῳ τῷ ἀείδῳ ὄμμα,
Σκοπῶν λαμπροῖσι καλαῖς ἀκτίσι φαεινῶν.
Δίλκῳ δικαιοσύνης, φιλονάμῳ, δίασῳ κόσμῳ.
Πισφύλαξ, αἰὼν παυπύρτατι, πᾶσι δῶν.
Ὅμμα δικαιοσύνης, ζῶν φῶς ὃ ἐλάσκει,
Μάστιγι ζῶν λιγυρῇ τετράρῳ ἄρῳ δίκῳ,
Κλύθι λόγῳ, ἡδὼν ὃ βίῳ μύθῳ πρῶτον.

Μεσῶν θυμίαμα, λιβανον.

Μημοσύνης καὶ Ζῶντος ἐργάτοιο θύγατρες,
Μῦσαι περὶ δὲ μελαίνουμοι, ἀγλαόφθοι.
Θητοῖς οἷς καὶ παρῆτε, ποθεινότητι: πολύμεθοι,

Πάσης

2. ἀφελυθούης—Hujus verbi significatio videtur esse passiva.
 3. Διοφροδύμων Philo. de vit. Mos. l. 3.
 9. τελεσιφόρος *prolificus*, vox in Lexicogr. ἀδίαφος, uti & v. 10. ἀγλαόμητις.
 12. θυηλὴν δέπιν—Metaphora hæc frequens in Bibliis; Psalm. l. 14. θυσίαν αἰνέσεις.
 15. ὁλοίου—ὁλός Homer. l. π. v. 568. ὁλοῖς ejusd. Hymn. Vener. v. 224. & (uti ὁμοῖος ὁμοῖος l. δ. v. 315.) ὁλοῖος Henr. Steph. ex Greg. ὁλοῖος Hesiod. Θεογ. v. 591.

HYMN. Secund. in VENER.

1. ἀφρογυῖης—Hesiod. Θεογ. v. 196. ἀφρογυῖαν θιάν.
 10. ἱγλαμῖων—Lexicogr. habent ἱγλαμίζων, & Constantin. ἱγλαμῖν. Hesych. ἱγλαμῖν, ὃ
 ἔοικεν κεχρημένῳ ἐν αὐτῇ.
 πολυειδής vox ἀδίαφος in Lexicogr. Hesych. πολυειδής, ποιητῶν.
 12. θυηπαθῖν—Suid. θυηπαθῖς, κατ' ἑρμῆα.
 13. ἱρωτόκος Lexicogr. ex Apollon. & v. 14. ἀρῆκος ex Nonn.
 21. ὅχι ὅσιον id est ἀνοσίον. Adverbium negandi pro ἀετρητοῦ. Quod frequens apud He-
 bræos: Psalm. xxxvi. 5. כִּי לֹא כִּי אֵלֹהִים.

Subjungam hic Orphei & Homeri Hymnos in Solem, Musas & Venerem.

JOSEPHO SCALIGERO interprete.

Solis suffimen, libanomanna.

PRinceps, qui æternis oculis opera omnia lustras,
 Titane illustris, præstans, Covi omnipotens lux;
 Indugena, irrequies, speculúmque animantium amicum;
 Dextume Matutæ pater alme, sinistume noctis;
 Temperias moderans, perfultans quadrupedantes.
 Gradive, & torrens, ignite, venuste, curulis,
 Conficiens itiner rapidâ vortigine cursûs;
 Atque piis hominum dux fauste, nefantibus hostis;
 Et fidicen, numerum pinfans modulamini' celsi;
 Dux faustorum operum, genitor bone Temperiarum.
 Mundiperans, oscen, flammans, circaneus ales,
 Lucifer, indagator, alebriu', frugifer, alme;
 Igneu', pure, pater tempestatum; omnipotens Dis,
 Sude, micans, agilis mundi stellantis ocelle,
 Occidue & redivive iterum immortalibu' flammis;
 Quæstor justitiæ, aquilustrius, atque here mundi;
 Sange, Jovis fidius, supreme, atque omnibu' præsens;
 Juris Cortumio, vitæ lux; Trofule equiri,
 Quadrijuga arguto instigans foraca flagello;
 Ted oramu' Camillis vitam illuxe beatam.

Divarum Camcenarum suffimen, tus.

Mammuriæ atque Jovis streperi prognata propago,
 Illustres, celebrésque, Novensilésque Camcenæ;
 Et quoivis quemcunque fovetis, amabile volgus;

R r

Artitas

Πάνης παιδείης ἀρετὴν ἡρώσσαι ἀριμύησι·
 Θρίπτεται ψυχῆς, ληνοῖας ἐρροδοτέραι,
 Καὶ νῦν δίδωσά τοι καθηγέταισι δάσσαι,
 Ἄς τελετὰς διηοῖς ἀνδείξει μυστοπολῶτες·
 Κλαῖντ', Εὐτέρπησι, Θάλειά τε, Μελπομένησι,
 Τερψιχόρῃ, Ἐρμῶ τε, Πολύμνιά τε, Οὐρανίῃσι,
 Καλλιόπῃ, ᾧ μὴ δὲ δίδωσά τη διὰ ἀγνῇ.
 Ἀλλὰ μόλοις θιμὴ μύσαις πολυποίκιλοι ἀγνῆ,
 Ἐκκλησιῇ ζήλοντ' ἐσθλὸν πολύνυμον ἄγνοσαι.

Ἔς Ἀφροδίτῃ ὕμνῳ.

Οὐρανίᾳ, πολύνυμον, φιλομειδῆς, Ἀφροδίτη,
 Ποιοῦσθαι, ἡρώτεσσ' ἀνὰ, φιλοπάνυχι, Σεμνῇ,
 Νυκτερίᾳ ζώπλεισσι, δολοπλόκῃ, μήτε ἀνέγκῃ·
 Πάντα γὰρ οὐκ οἶσιν ἐστίν, ὑπερδύναμις ἢ νόστοι,
 Καὶ κερταῖς τελοῦσιν Μοῖραι, ἡρώς ἢ τὰ πάντα,
 Ὅσα τ' οὐκ ἐστὶν ἐστὶ καὶ οὐ γαῖᾳ πολυκάρπῃ,
 Ἐν πόντῳ τε βυθῷ τε, Σεμνῇ βάκχοιο πάριδρι,
 Τερψομένη θαλίᾳσι, γαμοτόλῃ, μήτε ἐσθλῇ·
 Πειθοῖ λεκτοχάρῃς, κρυφίᾳ φασιδῶτι,
 Φαινομένη τ' ἀφανῇ, ἐρροπολόκῃ, ὑπαίριστα,
 Νυμφίᾳ, ᾧ δαυτὶ θιμῇ, Κρητῇ, λυκαῖᾳ·
 Γενοδοτέρῃ, φίλῳ, ποθεινότητι βιοδῶτι·
 Ἡ ζώπῃ βροτῶν ἀχαλπατοῖσι ἀνέγκῃς,
 Καὶ θιμῇ πολὺ φῶλον ἐρροποῦσιν ἀπὸ φίλῳ.
 Ἐξέχῃ κυπρῶν θιμῇ ὕμνῳ· ἔτ' οὐκ ἐλόμενῃ
 Ἐν σὺ διὰ βασιλείᾳ καλῇ γένοσα παρῶν,
 Ἐστὶ καὶ ὑλιδῶν Σοφίᾳ ἴδῃ ἀριπολῶν,
 Ἐστὶ σὺ γὰρ οὐκ οἶσιν ἐστὶν ἄρμασι χρυσοτολῶν
 Αἰγυπῷ κατίχῃς ἱερῇ γονιμῶν ἀλῆσιν,
 Ἡ καὶ κυπρῶν ὅχῳ ἐπὶ πόντῳ οἶμα
 Τερψομένη χαίρεις διηοῖς κυκλῶσι χορείᾳς,
 Ἡ ὑμῶν τέρπῃ κυπρῶν οὐκ οἶσιν ἀνὰ διὰ,
 Θῖνῃς ἐπὶ αἰγυπῶν ψαμμῶν, ἄρμασι κύβῳ·
 Ἐστὶ τ' οὐκ ἐλόμενῃ, ἄρμασι, τερπῇ οἶσιν ἴδῃ καλῇ σὲ
 Παρῶν ἀνὰ ὕμνῳ τ' ἀνὰ πᾶσι οἰωνῶν
 Ἰμῶν σὲ, μακάρεσσ', ἢ ἀμύροισι ἀγνῇ Ἀδωνι.
 Ἐλθὶ μάκαρεσσ' ἀνὰ πᾶσι ἐπὶ τέρπῃ οἶσιν ἔχουσιν.
 Ψυχῇ γὰρ σὲ καλῇ σεμνῇ ἀγνῶνι λόγοισιν.

Orph. Hymn. in Sol. Titul. λιβανόμαλλον. μάλλον λιβάνω mica thuris concussu elisa. Theophyl. Dioscor. lib. 1. cap. 83. Plin. lib. 12. cap. 14.

V. 1. παιδεύεις.—Hanc vocem ex Lascar. Epigr. citant Lexicographi. Hefych. παιδεύεις, πᾶντα ἐρῶντες.

Qui oculis opera omnia iustras. Virgil. Æneid. l. 4. v. 607. terrarum flammis opera omnia iustras. Homer. Il. γ. v. 277. ὅς πᾶντ' ἰφορᾷ. Ennius in Med. qui res omnes inspicis. Aristid. in Elog. Rom. (P. Steph. 1604.) p. 394. πᾶντ' ἰφορῶν. & Id. in Monod. de Smyrn. p. 458. Æschyl. Prom. v. 91. πανόπλιον κύκλον ἥλιος.

2. Τιτᾶν, ὑπερίων.—Hic illius fuit filius, Sol verò Hyperionis. Ei tamen attribuitur patris nomen (tanquam appellativum) ὑπερίωνος ἐπὶ οἴῳ Homer. Il. θ. v. 480. (Schol. ὑπερίων, ὑπερίων ἡμῶν ὦν) & avi (apud Latinos maximè poëtas, ut notat H. Steph. in Thef.) Virgil. Æn. l. 4. v. 119. ac Procl. Hymn. Sol. v. 1.

Titanes.—Antiqui flecebant Titanis pro Titanes. Næv. bell. Pun. lib. 1. & Plaut. Pers. Act. 1. Sc. 1. v. 26.

ὑπερίων φῶς.—Covi omnipotens lux. Fest, Cohum poëta cælum dixerunt. Et Jos. Scaliger. ex Enn.

3. ἀκάμας

Artitas omnes virtutes progengerantes;
 Nutrices animi, directæ mentis amuffis,
 Atque magistræ animi moderantes recta gubernæ,
 Quæque sacris homines imbutos instituitis,
 Flora, Cluacina, & Vitula, & Casmena virago,
 Cœliâque, & Tripuda, & Carmenta, & diva Venustas,
 Oscina, flexanima & mater Majestâque princeps.
 Ergo, Deæ huc, age, præstitibus ventate faventes,
 Vobiscum decus omnipotens & adoream agentes.

Divæ Veneris Volupiae carmen.

Cœligena, illustris, ridens, arguta Venustas,
 Spumigena, ô genitrix, pernoctatrix veneranda,
 Conjugula & nocturna, & vis cata mater amicæ;
 Omnia nam ex te, tu invexit fœdera mundi,
 Et trium jura tenes Mortarum, cuncta genisque
 Omni-modis cœli & terrarum frugiferarum,
 Et falsi mundi; præses sanctissima Brumi,
 Concelebrans epulas, ô pronuba, mater amorum;
 Suada, & strativola, arcana, & salî conciliatrix,
 Visa, invisâ, comas pulcherrima, patrima dia,
 Sponsalis conviva deum, Majesta, Luperca,
 Prolifica, & vituna, virofa, lubentia mater:
 Quæve arctas homines compagibus illecebrarum,
 Et genus omne animantum æterno vulnere amoris.
 Adsis caprigenum sanguen, sive atria cœli
 Dia premis ridens regina micante labello,
 Turiferæ Surias seu lustras templa beata,
 Sive in æquoribus campi splendentibus bigis
 Propter habens augusta Melonis flumina opimi,
 Vel si littoribus pullis prope marmora ponti
 Cœlituum gaudes diva exultantibus turbis,
 Aut etiam tremulis pufis in gramine terræ
 Littoreos ad pulvinos cum præpete curru;
 Sive in Cupro matre tuâ; ubi rite novellæ
 Te puerae innuptæ & nuptæ, formosa, quotannis
 Concelebrant, regina, atque indigetem deum Adonem.
 Huc adsis compos spectandi diva leporis;
 Nam purâ te mente colo precibusque pudicis.

3. ἀκάμα—Homer. Il. σ. v. 239. & Hymn. Ἡλ. v. 7. ἀκάμας ἥλιον. Scalig. *irrequies*--
 --Vox (nisi fallor) apud Aufonium.

4. dextime, sinistime—Fest. *dextimum* & *sinistimum* antiqui dixerunt.

Matuta—Vide Non. Marcell. (Edit. Antv. 1565.) p. 94. & Cicer. Tuscul. l. i.

5. κερσιν ἄρῃ—temperias—temperia pro temperies. Sic v. 10. temperiarum.

τετραδάμοσι ποσσὶ—Euripid. Phœn. v. 815. τετραδάμοσι χυλαῖσι—*perfulsans quadrapedantes*. Lucret. l. i. v. 14. Virgil. Æn. ii. v. 614.

5. ἰνδραυμ—gradive—hâc voce appellativè (nam propriè Marti tribuitur) usus est Scaliger; à gradior.

torrens—ροίζων—(Hesych. ροίζω, ρεῖμα σφοδρῶν. ροίζωσιν, ἤχησιν σφοδρῶς.) vox in Lexicogr. non occurrens. uti neque v. 7. διδάμασιν. v. 9. χερσολύρη. v. 10. ἠερῖον. v. 11. πυρρίδωμι, κυκλόεικτε. v. 12. αἰολίδικτε. v. 13. αἰθαλῖς. v. 16. δίκτε, φιλονάματι. v. 17. πρισφύλαξ. Hymn. in Mus. v. 2. ἀγλαόφημοι. v. 6. δίδωάτοιο. v. 7. μυσιπολότῃς. Hymn. in Ven. v. 2. ποισοφύλας, φιλοπάπουχι. v. 9. λεκτερχαλῆς. v. 10. ἐρπετολόκαμ'. v. 17. δίδω. v. 18. χερσιστολόχοις. v. 19. γονιμάδεα.

φαιδρωπὶ—Etymolog. & Hesych. φαιδρωπὸν, τὸ τερπνὸν καὶ χαλκὸν πρῶτον. Vox ἀδίσποτος in

- in Lexicogr. uti & v. 8. καθόλην v. 11. *Ὑπερβόλη* Hymn. in Vener. v. 23. *ψαμμάδισι*. διφραδύα—Sophoc. Aj. v. 872. ἢ διφραδύτω ἥλιον.
7. *itiner*—Lucret. l. 6. v. 338. Plaut. Mercat. Act. 5. Sc. 2. v. 72.
8. *nefastibus*—*nefans* pro *nefandus* apud Lucil. & Varr. Vide Non.
9. *pinfians*—Varr. de re rust. l. 1. c. 63. *pinsetur*. R. Steph. Thef. *pinsetur*.
11. *κοσμοκράτωρ*—Ephes. vi. 12. Scalig. *mundiperans*—quasi ab eodem verbo à quo *impero*.
- Ὑπερβόλη*—Scalig. *oſcen.*—Phœbus enim (idem qui Sol) musicæ deus. Sic v. 9. *χευτολόγη*—quod epitheton tribuitur etiam Apollini in Orph. Hymn. Apoll. v. 3.
- circaneus ales*—Fest. *circanea* dicitur avis, quæ volans circuitum facit.
12. *αιολιδικτε*—Scalig. *indagator*—Vocis istius Græcæ etymologiam certò assequi non possum.
- alebrius*—Fest. *alebria*, bene alentia. Glossar. *alebrius* *τεφράς*.
13. Pro *αἰθαλῆς* (quod in Lexicogr. non invenio) forsan legerem *αἰθαλόνες*, quod meliùs & metro convenientiùs præiret *αἰμίαντες*.
- Ζεύς*—*Dis*—*Dis* ex Græco *δῖος* pro *ζῆς*, unde patrius casus *δῖος*. Unde Dijovis apud Varro. *possea* D periit, ut Dianus Janus. Not. Jos. Scalig.
14. *παμφαῖς*. *παμφαῖς* ἥλιος Aristotel. de Mund. (Edit. Wechel. 1584.) pag. 18. lin. 28. Sed hic quo casu reperiam *παμφαῖς*? Mihi videtur legendum *παμφαῖς* vel *παμφαῖς*. Henricus tamen Stephanus & editio Scriveriana retinent *παμφαῖς*.
- κόσμος ὀμμα*—*Mundi oculus* Ovid. Metam. l. 4. v. 228.
16. *διῶν*—Scalig. *quæstor*. Quid sibi velit hæc Græca vox, minimè intelligo.
17. *Sange Jovis fidius.*] Lege Carol. Neapol. Anapt. ad Ovid. Fast. p. 266, & 267. ubi ex Inscriptione pervetustâ SANGO-DEO FIDIO.
18. *ὀμμα δικησομῶν*—Scalig. *Juris cortumio*—& idem in Not. *Cortumio est visus intitus*. Cortumio Juris dicimus *ὀρθαλμός*. Lege Varr. de Ling. Lat. l. 6.
- Trossule equiri*—Perf. Satyr. 1. *Trossulus exulias*. Fest. *Trossuli equites dicti*, quod *opridum* Tuscorum *Trossulum* sinè operâ *peditum* ceperint. Ovid. Fast. lib. 2. & Varr. de Ling. Lat. lib. 5. *Equiria*, *ludi equestres ab equorum cursu*.
- ζῶης φῶς*—Sic Procl. in Sol. v. 2. *ζωαρχίος ὁ ἄνα πηγῆς*, &c.
19. *Soraca*—Fest. *Soracum est*, quo ornamenta portantur *Sceniorum*. Plaut. Perf. Act. 3. Sc. 1. v. 64. Taubman. *utuntur* eo Cicer. in Pison. & Menrs. notat scribi debere per o, non per a, nec r geminari. Juven. Sat. 3. v. 255. & 5. v. 23.
20. *Ted oramu'*—Plaut. Mercat. Act. 5. Sc. 4. v. 55. *ted oro*. Lege Taubman. in Mil. Glor. Act. 3. Sc. 1. v. 67. & Quintil. Instit. l. 1. cap. 13.
- Orph. Hymn. in Mus. v. 1. *Mammuria*—Scalig. Not. *Mammuria est μνημοσύνη*. Varr. lib. 5. de Ling. Lat. *Salii qui cantant Mammurium Veturium, significant veterem memoriam*.
2. *novensiles*—Scalig. Not. *Dii novensiles seu novensides sunt novem dii unâ sedentes*. *Novensiles Camæna nihil aliud sunt quàm cῖνις Μῦσαι*.
- Duos priores hosce versus sic invenio redditos in Natal. Com. Mythol. l. 7. c. 15.
- “ Mnemosynêque Jovisque satar de semine canto
“ Pieridas Musas, præclaræ numina famæ.
4. *artitas*—Fest. *artitus bonis instructus artibus*. Plaut. Afin. Act. 3. Sc. 2. v. 19. ubi lege Taubman.
5. *δριπύεργι*—Hanc vocem ex Epigr. afferunt Lexicogr. De vocibus hujusmodi lege priùs pag. 147.
7. *μυσιπολλῶν* ex Nonno afferunt Lexicogr.
8. Jos. Scaliger finxit Latina Musarum nomina nominum Græcorum etymologiæ convenientia. *Flora*, quæ dea florum, jucunda, *Ἐυτίρη*. *Cluacina*, à clueo, nominor, dicor (quæ vox apud antiquos frequentissima), *Κλειώ*. *Visula* (vide priùs pag. 148.) *Θάλεια*. *Casmena*, *Μελπομένη*; *Casmena* pro *Camæna* Antiqui: Accius & Ennius. *Cælia*, *Ὀυρανία*, à cælo. *Triputa*, *Τριψιχόρη*, choreâ gaudens. *Carmenita*, à carmine, *Πολύμνια*. *Venuſtas*, *Ἐρετώ*, ab amore. *Καλλιόπη*, *Oscina*; nam oscines aves ore canentes. In Hymno proximo v. 1. *Venuſtas* pro *Venere*.
10. *Θιᾶ ἄγνη*—*Majesta*. Vox fictitia, quasi proprium Deæ nomen, pro *Majestas*.

II. *μῦσαι*

11. *μύσας*—*præstibus*. Fest. *præstitem* in eadem significatione dicebant antiqui, quâ nunc *discipulus antistitem*. Ovid. Fast. lib. 5. *præstibus Laribus*.
ventatis—Fest. *ventabant antiqui dicebant sine præpositione, pro adventabant*.
 12. *adoream*—Fest. *adoream laudem seu gloriam dicebant, quia gloriosum eum putabant esse, qui farris copiâ abundaret*. Lege Taubman. in Plaut. Amphitr. Act. 1. Sc. 1. v. 38.

Orph. Hymn. in Ven. Titul. *Volupia*—*Volupia dea paganorum, à voluptate dicta*. Pap. V. 3. *Νυκτερία*—Vide prius Orph. Prognostic. v. 57.
Conjugula—Vox apud Caton. de re rust. *conjugula myrtus*. cap. 8. & Plin. Hist. l. 15. c. 29.
vis amica—*Vis* in Gen^o. apud Dialog. de Oratorib. qui Tacito tribuitur. Agnoscitur à Probo & Sosipatro.

5. *trium*—Ut versus constet, oportet in hac voce fieri synizesin.
Mortarum—hâc voce intelliguntur Parcæ, quæ deæ morti præsident.
genis—Verbum vetus apud Lucret. l. 1. v. 130.
ἄνις ἢ τὰ πάντα &c. Conferatur cum his Lucretius l. 1. v. 1. usque ad v. 33.
 6. *omnimodis*—Editio 1610. habet *immodis*, quod mendum esse suspicor.
 v. 7. *Βάκχαι*—Terent. Eun. Act. 4. Sc. 5. v. 6. *Sinè Cerere & Libero friget Venus*.
Brumi—Scalig. not. *Brumus est Βρόμιος, & Brumalia ejus festa, & bruma αὖ χειμερινὰ τεῖχος*, quia circiter id tempus incidebant *Bacchanalia*.
 9. *Strativola*—vox ficta ad imitationem Græcæ *λεπτοχαιρά*.
 11. *λύκαινα*—*Lupercæ*. Utraque vox à substantivo satis noto facta: & satis notus est mos *Lupercalium*.

12. *φιλωδρε*—*viuua, virofa*. *Vituna*, quia vitat unitatem Venus, quæ conjuges cōpulat. Vox *virofa*, à *vir*, ex Lucilio citatur.

Lubentia—i. e. *voluptas, gratia*. Gell. l. 15. c. 2.

15. *Κυπριγενίς θῦον ῥέει*—*Caprigenum sanguem*. Mallem (quamvis editiones 1610. & 1615. habeant *caprigenum*) legere *Cyprigenum* vel *Cuprigenum*. Apud Aristot. Ethic. lib. 7. c. 6. *δολοπλόκω* (sic prius v. 3.) *κυπριγενίς*. *Sanguem*. Lucret. l. 1. v. 837.

17. *Surias*—Genitivi flexio antiqua ad instar Græcorum. Lege Serv. in Virg. Æn. 11. v. 802. *auras*. u in *Surias* pro y vel u Græco, juxta antiquam orthographiam. Sic v. 24 *Cupro*. Lege Daufq. Orthogr. p. 28.

18. *Sive in*—negligitur *Synalœpha*.

19. *Melonis*—Fest. *Melo nomine alio Nilus vocatur*.

20. *κυπρίαις ὄχθαις*—*Littoribus pullis*. ὄχθος hic idem ac ὄχθη. Hesych. ὄχθος, *περὶ μὲν, πύρεθ' κυπρίαις ἢ πελαγῶν ἀκρω*.

22. *νύμφαις*—*puis*. Antiqui enim *puia* pro *puella* dicebant.

23. *ῥίνας ἐπ' αἰγιαλοῖς* &c. *Syntaxeos* in hac sententiâ difficultas nonnihil mendi suspicandi locum dat. Henr. Steph. putat *ῥίνας* occupare locum nominis alicujus fluvii in genitivo positi, & cum *αἰγιαλοῖς* juncti.

25. *ἀδμήται*—Homer. Il. κ. v. 293. *ἀδμήτω*. Schol. *ἀδάματοι, νίαν, ἄζωον*. At (nisi fallor) antepenacui debet *ἀδμη*, si ab *ἀδμη* derivetur. Non potest ab *ἀδμήτης*, quæ vox in Suidâ legitur, sed masculina. Si legatur *ἀδμήτης*, regulariter ab *ἀδμης* flecetur. *παρθένος ἀδμης*, Homer. Od. ζ. v. 129.

26. *indigetem deum Adonem*. Sed quid sit in editione 1610. *Dani* pro *deum*, nescio. Fulgent. Mytholog. de Myrr. & Adon. *Adon Gracè suavis dicitur, & quia Myrrha odore suavis est, Adonem dicitur genuisse*.

27. *καλ'*—mallem legere *καλ'*, nisi fortè *καλ'* pro *καλὰ* adverbiascat.

Hymni hujus versus 1us & pars 2^a item versus 4us, 5us, 6us, & dimidium 7^m. sic vertuntur in Natal. Comit. Mytholog. lib. 4. c. 13.

“ Cœlestis, genitrixque, sonori filia Ponti,

“ Lætitiæque parens Venus. —

“ Omnia junxisti, per te stant pondera mundi

“ Imperitæque tribus Parcis, atque omnia gignis,

“ Quæ mare, quæ cœlum latè terramque pererrant.

Homeri hymni sequuntur in Solem, Musas & Venerem; cum Latinâ metricâ versione; quam (si versus Italicè exculos ex Nat. Comit. Mythologiâ excipias) pro tenui meâ illius artis peritiâ tentavi.

Ἔς Ἡ Δ Ι Ο Ν.

Η Αἰοὶ ὑμῖν αὐτὲ Διὸς τέκνον ἄρχοι, Μῦσα
 Καλλιόπη, Φαίβοινα· τὴν Ἐμμευφάσσα βοῶπις
 Γαῖα(ς) Γαίης παῖδι καὶ Οὐρανῷ ἀστεροειγος.
 Γῆμι γὰρ Ἐμμευφάσσα ἀγακλήϊλιν Ἰπιδίαν
 Ἀυλοκασιδύτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
 Ἡῷ τε ῥοδόπηχυν, εὐπλόκαμόν τε Σελῶλιν,
 Ἡλίον τ' ἀκμαῖαν· ἰπιδάκλειον ἀθανάτοισιν,
 Ὅς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι διαίτην,
 Ἰπποῖς ἐμβριθάς· σμερδὸν δ' ὄγι δέρεα ὅσσοις
 Χρυσῆς οὐ κόρυθον· λαμπροὶ δ' ἀκλῖνις ἀπ' αὐτῷ
 Ἀιγλῇ σίλβουσι, ὧς καὶ περὶ φανῆ παρειαὶ
 Λαμπροὶ δὲ περὶ χερσὶν κατέχουσι περὶ σπον
 Τηλαυγῆς· καλὸν ἦ καὶ χρὸς λαμπροῦ· ἴδους
 Λαμπροῦς ποτὶ αἶμα· ὡς δ' ἄρ' οἶνις ἵπποι.
 Ἐνθ' ἄρ' ὄγι τήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους,
 Θιασίσι καὶ πύμπησι δι' ἔρπον ἀκμαῖόν τε.
 Χάρι, αἶμα, περὶ φανῆ βίον θυμῶν ὅσας.
 Ἐκ οἷο δ' ὀξυμῶν καλῶν μερόσπον ἥρος ἀνδρῶν
 Ἡμίδιον, δι' ἔρεα θιοὶ θνητοῖσιν ἰδέεσθαι.

Ἔς Μῦσας καὶ Ἀπόλλωνα.

Μουσάων ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνις τε Διὸς τε.
 Ἐκ γὰρ Μουσῶν καὶ ἐκδύω Ἀπόλλωνον
 Ἀνδρῶν αἰδοὶ ἔσθην ἐπὶ χροῖ καὶ κίθαρι.
 Ἐκ δ' Διὸς βασιλῆς· οἱ δ' ὄλβιος, ὅστις Μῦσας
 Φιλιδέται· γλυκερὴ οἱ δὲ τόμος ῥίψ' αὐδῆ.
 Χάρι, τέκε Διὸς, καὶ ἐμὼ τιμήσας· αἰδῶν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ ὑμῖν τε καὶ ἄλλας μῆτορ· αἰδῶν.

Ἔς Ἀφροδίτην.

Ἀιδόω χρυσοτόμοι καλῶ Ἀφροδίτην
 Ἀσσομαι, ἣ πάσης Κύπρου κενδύμα λιλῶχει
 Ἐπικλῆς, ὅθι μὲν ζεφύρου ῥῶν ὕγρον αἶνι
 Ἡσίοι καὶ κόμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Ἀφροδῆ ἐπὶ μαλακῇ· τὴν δ' ἄρ' ἀμφοτέρω
 Δίξεντ' ἀσπασίως, αὖτε δ' ἀμφοτέρω ἑμαῖα ἴσαν·
 Κροτὶ δ' ἐπ' ἀθανάτων τιφάνων δῖτον λον ἴθηναι,
 Καλῶ, χρυσόω· οἱ δ' ἐπὶ τρητοῖσι λοδοῖσιν
 Ἀνθιμ' ὀρεχάλλου χρυσοῖο τε τιμήν·
 Διερῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ γῆτιν δῖτον λον
 Ὅρμιοι χρυσοῖσιν ὀσσομοι, οἷσι περ αὐταὶ
 Ὄρεσι κόσμηθαι χρυσοῖσιν, ὅσπερ ἴοισιν
 Ἔς χορὸν ἱμερῶν θιῶν καὶ δῶματι παλῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντες αὖτε χρὸς κόσμοι ἴθηναι,
 Ἡγοὶ ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἑσπέρων ἰδῶνις,
 Χερσὶ τ' ἰδεῖσθαι καὶ ἑσπέρων ἑσπέρων
 Ἐπὶ κενδύλῳ ἄλοχον, καὶ οἷον δ' ἄλγος,
 Ἐιδῶ θαυμάζοντις ἰοτιφάνι Κουερῶν.
 Χάρι· ἱλικοβλίφαρι, γλυκυμολίχῃ· δις δ' ἐπὶ αἰῶνι
 Νίκῃ περὶ φέρει, ἐμὼ δ' ἴθηναι αἰδῶν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ οἷο καὶ ἄλλας μῆτορ· αἰδῶν.

In

IN SOLEM.

Calliopè, Solem Jovis alto è semine nata,
 Nunc rursus Phaethonta refer: quem diva creavit
 Euryphaëssa sato Terrâ Caeloque micanti.
 Frater erat, conjux Hyperion Euryphaësse
 Mox fuit; hac illi peperit mox pignora clara,
 Auroram roseam, & præstanti lumina Lunam,
 Perpetuoque orbem lustrantem lumine Solem,
 Diis similem, lucem impertit qui diisq; virisque,
 Conscendens sublimis equos: aureâque tuetur
 Terribile è galeâ: radii vibrantur ab ipso
 Eminus ardent; & spargit tempora circum
 A capite atque genas toto se gratia vultu
 Effulgens longè; tenuisque & lucida vestis
 Purior aurâ operit corpus; vis subtus equorum est
 Mascula. stans curru aurato, divinus anhelos
 Quadrupedes medium per cælum mittit in æquor.
 Salve, rex, vitæque lubens largire placentem.
 A te principium est; genus hinc celebrabo virorum
 Semideum, quorum laus toto claret in orbe.

IN MUSAS & APOLLINEM.

Principium mihi Musæ, & Apollo, & Jupiter, esto:
 Ex Musis etenim Phœbóque procul jaculante
 Proveniunt homines cantûs citharæque periti.
 Ex Jove sunt reges. felix, cuicumque favebunt
 Musæ; fundit enim suaves ex ore loquelas.
 Vos salvete, Jovis proles, nec spernite carmen:
 Ut vestras alio tentem olim carmine laudes.

IN VENEREM.

*Formosam canto Venerem, cui tempora fertis
 Aureis cinguntur, cui Cypri terra marina
 Florida paret; eam zephyrus quò dulcis & aura
 In molli spumâ populis super aquoris undâ.
 Molliter hanc Hora ceperunt, vestibus illam
 Divinis texere: quibus nodantur in aurum
 Crines, reticulûmque legis capitis decus ingens,
 Pulchrum, auratum: pendet ab aure utrâque foratâ
 Vinculus orichalco pretiosoque annulus auro.
 Cervicem teneram candensque monilia pectus
 Aurea cingebant, ornant se qualibus ipsæ
 Horæ aureis vittis præsignes, quando frequentant
 Cœlicolûmque choros hilares & tecta parentis.
 Hanc, ubi velârunt eleganti corpus amictu,
 Ad superos ducunt; dictâ exceperè salute
 Dii dextrisque datis: cupientes ducere nuptam
 Quisque domum; nequeunt expleri corda, tuendo
 Formosæ & violis redimitæ Cypridis ora.
 Salve, oculis nigris & dulci prædita linguâ:
 Vincere da, dignare & opem mihi ferre canenti:
 Téque tuasque alio celebrabo carmine laudes.*

Ejusd.

Τῷ αὐτῷ ἄλλῳ εἰς Ἀφροδίτῳ.

Κυπρῶν Κυβέραν αἰέσομαι, ἥτι βροτοῖσι
Μόλιχα δῶρα δίδωσι, ἐφ' ἡμερῶν ἢ παλαιῶν
Ἀνὶ μεδίας, καὶ ἐφ' ἡμερῶν φέρει αἶθε.
Χαῖρε θειὰ Σαλαμῖνι ἐυκλιδέης μεδίοντα,
Καὶ πάσης Κύπρου· δὸς δ' ἡμεροῖσιν αἰοιδῶ.
Ἀντὶς ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῶς.

Ejufd. alius in VENEREM.

Cyprida te, Cytherea, canam ; quæ dulcia præbes
Dona hominum generi, semper quæ suaviter ore
Subrides ; cuiusque genas flos ambit amœnus.
Salve, diva bene extructam Salamina gubernans,
Totiusque potens Cypri ; amabile suggere carmen.
Téque tuâque alio celebrabo carmine laudes.

Hymn. in Sol. v. 14. *λεπτεργός*—Adjectivum hoc non occurrit in Lexicogr. Habent autem *λεπτεργῶν* & *λεπτεργός*.

V. 16. *πίμπησι*—*Ιλ. ο. v. 109. πίμπησι* cum *i* subscripto in subjunctivo, nam regitur à particulâ *κιν*. At verò hîc *πίμπησι* finè *i* subscripto in Indicativo : quasi à *πίμπημι*, Æolum more, qui verba in *-a* per *-mi* efferunt. Sic apud Alcæum (vid. Lyricor. fragm.) *δάμνησι δόματα*.

Hymn. in Mus. & Apoll. v. 2. Hos quatuor versus, qui in Hesiod. *Θεογ. v. 94.* etiam leguntur, sic vertit Boninus Mombricitus Mediolanensis :

“ Vos ô cantores, & qui citharædus habetis,
“ Munera Musarum in terris & Apollinis estis.
“ Ab Jove sunt * reges. felix, quem denique Musæ
“ Observant ; hujus dulcis favus exit ab ore.

Hymn. in Ven. v. 1. *χρυσόφαιος*—Epithetum Hebes apud Hesiod. *Θεογ. v. 17.*

5. *χρυσάμπυκας*—Epithetum equorum apud Homer. *Ιλ. ο. v. 358.* ubi Schol. *χρυσόχαλινος, δῶν μίτρας. ἢ χρυσοκόμος. κυρίως ἄμπυξ καλεῖται (ἔργον κατὰ χρυσόν, ἢ δὲ μίτῳ τεταμένῳ, ἢ (μυδῶν) αἰ τράχας.* Apud Hesiod. *Θεογ. v. 916. Μῆσαι χρυσάμπυκες.* ubi Schol. *ἄμπυξ ἐ δεινός τις κόσμος γυναικεία.*

6. *πρὶ δ' ἄμβροτα ἑμάλα ἔσαν.* Homer. *Ιλ. π. v. 670.*

8. *ὦ τ' ἡρώεσσι λοδοῖσιν ἀνθίμ'—Ιλ. ξ. v. 181. ὦ δ' ἄρ' ἑρμαῖα ἦεν εὐτρετέοισι λοδοῖσι. ἀνθίμα in Lexicogr. vox ἀδίσσας, pro ἀνθήμα. Ecclesiastes xii. 6. ἀνθίμιον ἔ' χρυσίον. Hesych. & Suid. πὶ ἐλεγκτὸν χρυσίον. Sed exp. ἀνθίμα, ἀνθήμα, καὶ μάλα τις.*

9. *ὀρεῖχάλκω*—Horat. Art. Poet. v. 202. corripit *i* in *orichalco*. Ut tamen Diphthongi Græcæ quantitatem servarem, producere malui. Sicui placeat ab autoritate Horatianâ non recedere, sic refingo :

“ Auratum, pulchrum ; aure ab utrâque forata orichalco
“ Vinculus dependet pretiosoque annulus auro.

18. *ἰοσιφάνη Κυβερῆης.* Plut. in Solon. ex Solonis eleg. (Plut. edit. ab H. Steph. p. 169.) *Κύπρις ἰοσιφάνη.*

19. *ἰλικοβλίφαρι*—Hesych. *ἰλικοβλίφαρος, καλλιβλίφαρος.* Eustath. (Edit. Rom.) p. 56. l. 44. *ἰλικοβλίφαρις*—καὶ *ἰλικοβλίφαρος λέγει.*

γλυκυμείλιξι—Vox in Lexicogr. *ἀδίσσας.*

* Editio Oporiniana habet *ναίσι* ; sed mendosè.

Ejufd.

Ejusd. al. in Ven. v. 4. Σαλαμῖν' ὁ μείδισα—Id de Salamine Cypriâ intelligendum.

Quoniam Federicus Morellus ad calcem Procli Hymnorum suâ curâ editorum adjecit Ecphrasin Regiæ Solis ex 2°. Metamorphos. Ovid. à se Græcâ Metaphrasi donatam, eam putavi minimè prætermittendam : ut Lector habeat Fed. Morelli in utrâque linguâ specimen.

Regia Solis erat sublimibus alta columnis,
Clara micante auro, flammâsque imitante pyropo :
Cujus ebur nitidum fastigia summa tegebat.
Argenti bifores radiabant limine valvæ.
Materiam superabat opus : nam Mulciber illic
Æquora cœlârat medias cingentia terras,
Terrarumque orbem, cœlûmque, quod imminet orbi.
Ceruleos habet unda deos, Tritona canorum,
Proteâque ambiguum, balænarumque prementem
Ægæona suis immania terga lacertis,
Doridâque, & natas; quarum pars nare videtur,
Pars in mole sedens virides ficcare capillos,
Pisce vehi quædam : facies non omnibus una est,
Nec diversa tamen; qualem decet esse sororum.
Terra viros urbisq; gerit, sylvâsque ferâsque,
Fluminâque, & Nymphas, & cætera numina ruris.
Hæc super imposita est cœli fulgentis imago :
Signâque sex foribus dextris totidémque sinistris.

Ηελίοιο ἀνακτόρων κίονας ὑψηροῖσι,
Χρυσωγῆς κ' ἀσπίδων ὡς φλογέας πυρώων·
Ὅν ἱλαφας ἱφώας τῶν ἀκρωτήρων καλὰ.
Ἀργυρεῖαι δὴ θυροὶ Κανίδες στελέγιστοι ἐν ὕδασι.
Ἰλῆς τοι ὑπέρειχε τέρεμα· ἱππὶ δ' ἄρ' Κλυτοτόχης
Ὀπίσσω γλῶφῃ βίβῃ· ἔχον μίσην πῖρα γαῖαν,
Ἡδὲ βαρύτεροι γλῶ, κ' ὕψιστοι ἀστερόεντα.
Γλαυκὺς ποίησ' ἔχιστον θεὸς, Τελέτανα θεοῦντα,
Πρωτὰ τ' ἀμφιόλοισι, καὶ κηλῶν ἰώτα περὶ πύλας.
Ἀιγαιῶνα ἰοῖσι βροχίῃσι ἀπλάτοισι,
Δωρίδα, καὶ Δύγαλρεα· ἀνὰ αἶμα ἦνται ἰδοῦναι,
Ἀνὰ δ' ἐνὶ μήχερ κέμεται αὖτοι χλωρὸν ἔθνεσσι,
Ἰχθυὶ δ' ἔχουσιν τὸν ὄλκον δ' ὡς πάσαισι τὸ αὐτὸ,
Ὅσοι ἀνόμοιοι ὄμοιοι, οἷον ἢ πρὶν ἔμμεν ἀδελφῶν.
Γαῖ' ἄνδρες τε καὶ αἶψ' ἔχει, θῆρες τε, καὶ ὕλας,
Νάματα, καὶ Νύμφας, καὶ ἀργῶν δαίμονας ἄλλους.
Τοῖς δ' ἐπιδιδόμεν' οἰκῶν τίλβον ὁλύμπου·
Ζωῶντι διζιτέραςσι θύρεσσιν ἔξ, καὶ δὲ λαοῖσι.

Versuum horum Græcorum primus est hypermeter, quales Latinos aliquot suæ hymni in Apollinem Homerici versionis inferuit, imprudens forsan, Morellus. Hujusmodi Heptametrorum authorem Stesichorum nominat Servius in Centimetr. cap. 4. & apud Strabon. (Edit. 1620.) p. 148. assertur hic Stesichori versus; Τελέτανα ποίησ' ὁλύμπου πύλας ἀπείρους ἀρσενόπιδες.

12. Pro μήχερ legendum est μήματα.

Aristotelis Carmen in Virtutem nobis servaverunt Diogenes Laertius in illius philosophi vitâ, & Athenæus in suorum deipnosophistarum libro decimo quinto.

Diog. Laertius Latinè primùm prodiit Venetiis apud Nicolaum Jenfon 1475°. foli ex Ambrosii monachi Camaldulensis versione, quam Cosmo Medici (defuncto anno 1464.) inscriptam, non tamen typis ediderat. Versionem hanc Benedictus Brognolus recognitam & Græcorum versuum traductione metricâ (quam frustra à Francisco Philelpho effagitata & promissam Ambrosius omiserat) auctam magistro Nicolao (ut ex Brognoli ad Laurentium Georgium Jacobumque Baduarium Venetos patritios epistolâ comperio) tradidit

T t

a. impri-

- imprimendam. Hanc ab eo tempore sæpissime (*Alb. Fabrit. Biblioth. Gr. l. 4. c. 19.*) recusam luce iterum donavit Philippus Pincius sumptibus Benedicti Fontana Venetiis 1497. *β. folo.* Deinde Joannes Parvus Parisiis 4to. vel potius 8°. finè anni indicaturâ. Tum Valentinus Curio Basileæ 1524. 4to. in quâ editione Conradus Herefbachius, collato Matthæi Aurogalli Græco codice, versus non tantum Latinè, sed etiam Græcè exhibuit.
- δ. Græcè primùm integer prodiit Basileæ apud Hieron. Frobenium & Nicol. Episcopium 1533. 4to. ex illo Matthæi Aurogalli codice.
- ε. Græcè & Latinè seorsim; apud Henr. Steph. 1570. 8vo.
- ζ. binis columnis; apud eund. 1594. 8vo.
- η. cum not. Varior. typis. Tho. Ratcliff. Lond. 1664. fol^o.
- θ. Athenæus Græcè primùm exivit, curâ Marci Musuri, ex Aldi Manutii officinâ, Venetiis 1514. fol.
- ι. Græcè & Latinè cum not. Jac. Dalechampii & Is. Casauboni; sumptibus Jo. Antonii Huguetan & Marc. Ant. Ravaud, Lugduni 1657. fol.
- κ. Præterea hoc Aristotelis carmen inseritur in Lyricorum editionibus, in 16°. apud Henr. Stephanum, 1560. 1566. 1586. apud Paul. Stephanum, 1600. 1612. 1626. in 8°. apud Hieron. Commelin. 1598.
- λ. In Stobæi editionibus (nam apud primam Franc. Trincaveli Græcam, Venet. 1535. 4to. non extat) Græco-latinis, ex officinâ Jo. Oporini, sumptu Christoph. Frosehover. 1549. fol. & pro Francisco Fabro, Aurel. Allobrog. 1609. fol.
- μ. In Stobæi Florilegio, per Hug. Grotium; apud Nicol. Buon. Paris. 1623. 4to.
- ν. In Diogenianâ Aristotelis vitâ interprete Is. Casaubono, præfixâ operib. Plutarch. Typ. Reg. Lutet. 1629. fol.
- ξ. In Jul. Cæs. Poetic. apud Anton. Vincentium. 1561. fol.

In editionibus per litteras, α, β, indicatis hoc carmen Lyricâ Odâ (quæ binis Asclepiadeis, tertio Pharecratio, quarto Glyconico constat; quales multæ in Horatio occurrunt) redditur.

" Virtus difficilis, maximus & labor	" Passi, multa tulerunt,
" Humano generi, nobilis, optima	" Gestis dum tribuunt opus.
" Tu venatio vitæ	" Et desideris Æacides tui
" Es mortalibus omnibus.	" Ajáxque in Stygiis incolumis domus
" Nam propter speciem, Virgo, tuam mori	" Descendere tyranni
" Nimirum celebris casus & inclytâ	" Exorabilis haud quidem.
" Est in Græciâ, & altis	" Formæ causa tuæ, Virgôque Atarnei
" Se præstare laboribus.	" Phœbeo miserum lumine filium
" Talem tu jadis in pectora nobilem	" Privat. carmine certè,
" Fructum, perpetuo tempore qui manet.	" Quo semper celebrabitur,
" Auro tu melior, tu	" Ipsum Mnemosyne progenitæ canent
" Es somno & genitoribus.	" Sacræ Pierides; laudibus & Jovem
" Ledæ cum pueris Amphitryonides	" Augent quæ xenion quoque,
" Causâ, virgo, tui tristia durâque	" Cordi firmâque præmia.

5. mendosè α. *tuam virgo mori* ac γ. 23. *Privavit.* & α. β, γ. 25. *canens.* & γ. 27. *quoque xenion.* De versu 28. dicetur postea.

Hoc Aristotelis carmen ex Anapæsticis plurimum constat, multis aut corruptis aut ex alio genere adscitis. Ex editionibus, quas consului, aliæ illud in versuum ordinem distribuunt; nempe α. β. κ 3. κ 5. κ 6. κ 7. μ. ν. ξ. Aliæ verò, non secus ac profam, exhibent. In meo textu, editione μ. usus sum.

V. 1. Ex Anapæstis puris, nam diphthongus α in βρετείφ corripitur, uti ιπη Homer. 1λ. α. γ. 156. Hunc editiones (ι. κ 3. κ 5. κ 6. κ 7. ν. ξ.) diviserunt in duos versus non ita bene, *ἀρετὰ πολύμοχθε ἥναι βρετείφ.*

πολύμοχθος Lexicogr. *laboriosus* ex Chryf. de sacerdot. *πολύμοχθος* βίφ.

2. videtur mihi esse dimeter Iambicus; ut magis ad Anapæsticum accedat, mallet legere *θήρμα βίφ κάλλιτον.*

θήρμα Hesych. *δέρμα*. H. Steph. ex Plut. de prud. anim. *ἄγρον κὺ θήρμα.*

3. & 6. & 19. sunt Dactyliaci Alemanici. Serv. in Centimet. c. 4.

4. &

4. & 5. sunt Anapæstici Cataleptici; si, aut admittatur Creticus in primo loco (utl *Westm. Introdukt. to the Latin Tongue* p. 153. καὶ θανόν καὶ πόνης; vide vers. 6. Hymn. Orph. in Seimel) aut diphthongus αω brevietur ante consonam, utl Homer. Il. i. v. 414. aut legatur θανόν καὶ πόνης τλήναι τε πόνης.

4. editiones (9. i. κ1. κ2. κ3. κ4. κ5. κ6. κ7. ξ) omittunt εν. ξ. legit ζηλων, ζηλων Hesych. μακάρεσθ.

5. editiones (δ. ε. ζ. η. θ. κ1. κ2. κ3. κ4. κ5. κ6. κ7. ξ) omittunt καὶ post μακρὺς, quod sanè malim, aut legerem καὶ ἀκάμαντας, ut Anapæstico versui consulatur.

In editionibus dispositio horum versuum variat. i. v. — ἀκάμαντας τοῖον. Ἐπὶ φρίμα βάλλεις. κ3. κ4. κ5. κ6. κ7. ξ. — μακρὺς Ἀκάμαντας τοῖον Ἐπὶ φρίμα βάλλεις.

7. est Dactylicus Archilochius. Vide Hephæst. (Turneb. 1553.) p. 22. & Serv. Centimet. c. 4.

editiones (δ. ε. ζ. η.) habent εἰς. sed 9. i. κ1. κ2. κ3. κ4. κ5. κ6. κ7. v. ξ. habent μακρὸν τ' ἀθάνατον. Editio η. versus 6m & 7m. in unum conjungit.

Si admittatur præpositio, eam oportet referre ad verbum ἰσθάλλεις; à composito suam præpositionem avelli non infrequens est apud poetas. Non tamen improbo lectionem aliam μακρὸν τ' ἀθάνατον. Aliquando suspicabar εἰς ἀθάνατον posse reddi in æternum; immortaliter: nam præpositio εἰς cum adjectivo neutro juncta adverbialiter potest; utl εἰς καλὸν, vel εἰς καλὸν com-
mode H. Steph. ex Platon. & Xenoph. Sympof.

8. est Anapæsticus. Editiones (9. i. κ1. κ2. κ3. κ4. κ5. κ6. κ7. v. ξ.) habent κρείσσον, scil. Atticè contractum pro κρείσσεια. At γ. δ. ε. ζ. habent κρείσσει, scil. in Vocativo, & concordat cum ὄρετά. Sic videtur etiam legisse author carminum in α. β.

9. est Anapæsticus; nam v in ὕπνῳ corripitur, Orph. Hymn. Ὀνειρ. v. 3.

Vox μαλακωνήτης à plerisque Lexicographis (à Constantin. Tufan. H. Steph.) non memoratur. Neque sanè ejus compositionem & etymologiam satis intelligo, nisi quod ex μαλακὸς & voce aliquà, quam divinare nequeo, fiat. Legeretur forsan nec incommodè μαλακωνάτοιο, cum ab alterà voce ad alteram ex litteris ipsis transitus facilis sit. Editiones (9. i. κ1. κ2. κ4.) μαλακωνή. τοῖο sed ξ μαλακωνή. τῷ. Editiones (κ1. κ2.) in versione Latinà μαλακωνή. τοῖο θ' ὕπνῳ omiserunt, asterisco notantes. Sed κ3. κ5. κ6. κ7. habent tantum ὥ somno, præcedenti voce neglectà. At β. ε. ζ. somnòque dulcissimo. λ. ὥ lenissimo somno. Quod meam conjecturam de superlativo confirmat. η. molliterque splendido somno, quasi à μαλακὸς & αἰγῇ. Sed quid splendidus somnus? Præterea composita ab αἰγῇ desinunt in -αἰγῆς, κυκωνῆς, μελακωνῆς, τηλωνῆς, &c. Dalechampius, lenienti dolores somno. αἰγῆν, αἰγῆν (Hesych.) Quod valde probo, nam ab ἄλγος, αἰγίω composita desinunt in -ηος, ἀνάλγητθ, βαρυάλγητος. Igitur mallem antepenacuerε μαλακωνήτοιο.

10. est Dactylicus Alcmanicus. Vide Hephæst. p. 22. & Serv. Centim. c. 4.

Editiones (9. i. ξ) σιδ' θ' ἔνικεν ὁ δῖος Ἡερκλῆς — sed κ omnes. σιδ' θ' ἔνικεν ὁ Διὸς Ἡερκλῆς — Menagius præfert lectionem, quam sequimur.

11. est Iambicus Aristophanici. Vide Serv. Centim. c. 2.

12. est Trochaicus Pancratius. Id. c. 3.

11. & 12. in unum compinguntur in editionibus η. κ3. κ5. κ6. κ7. v. ξ. 9. i. habent πολλὰ ἀνέτλασται. Et sic versus fiet Dactylicus.

13. multas in editionibus variis admittit lectiones.

9. i. κ1. κ2. κ4. κ7. ξ. ἔρσοις σὺν ἀγορεύοις δώαμιν. quam probare videtur Menagius.

κ3. κ5. κ6. v. ἔρσοις σὺν ἀγορεύοις δώαμιν.

Si legatur, ἔρσοις ἀγορεύοις δώαμιν, erit Anapæsticus; vel si ἔρσοις ἀγορεύοις δώαμιν, vel (quod malim) ἔρσοισιν ἀγορεύοις δώαμιν. Mihi placet verbum ἀγορεύοις, quod ad sensum vocis θέρημα v. 2. accedat. Ex Phalar. Epistol. ἀγορεύειν δόξαν citant Lexicographi. Hesych. ἀγορεύει, κωλύει. Lexicog. ἀναγορεύειν, predicare, declarare. Versio editionis γ. qui, quid possent, opere declararunt. Sic etiam ε. ζ. λ. sed ubi pronomen σὺν legitur, v. praeclaris facinoribus suis tuam vim pradicantes.

Versio α. β. videtur legisse ἀναγορεύοις — dum scribunt gestis opus. Quid tamen velit, mihi non planè constat. Ille interpret usurpat Amphitryonides pro Amphitryoniades.

Versio η. operibus celebrantes potentiam. At Dalechampius, quamvis in textu habeat σὺν ἀγορεύοις, tamen vertit, gestis rebus potentiam tuam ac vim pradicantes.

Lectionis varietas oritur ex concursu literarum σ α ν α γ.

14. Si

14. Si legeretur (utī apud Homerum sæpe) Ἀχιλλεύς, erit idem ac v. 7. Versio α. β. Ἐα-
cides. sic Virgil. Æn. 1. v. 103. nam Æacus avus Achillis erat.

15. est Anapæsticus.

Editiones γ. ι. κ. ι. κ. 2. κ. 4. habent Ἀίας τε finē elisione.

Omnes editiones præter μ. habent δόμους pro πύλας. Cur Grotius id mutaverit, nescio.
Homerus voce utrāque utitur. Od. α. v. 203. αἶδ' αὖ δόμοις. Ιλ. ε. v. 646. αἶδ' αὖ πύλας.

16. est Dactylicus.

Editiones δ. θ. ι. κ. ι. κ. 2. κ. 4. ξ. habent ἔνικε. Mendosè, ut puto; aut certè hæc vox ra-
rissimè occurrit. η. ἔνικα.

17. Synizefi factà syllabarum ἰως est Iambicus: & v. 18. Trochaicus.

17. erit Anapæsticus purus, si sic legatur hic cum sequente,

Καὶ Ἀταρνίος ἱππεύς ἀελίῳ

Χέροντι αὐγᾷ. qui erit Iambicus, utī v. 11.

Editiones (θ. κ. omnes. ξ.) κ. Ἀταρνίος — ι. ν. κ. Ἀταρνίως — γ. δ. ι. ζ. λ. ἱππεύον. Me-
nagius ex Codice Regio ἱππεύς. Hug. Grotius in Not. *sensus postulat ἱππεύον. Deseris ex-*
scriptores, quod χέροντι hōc loco putant esse μνηστῆρικόν, cū sit ἀμετάβατον.

Versio α. β. *privat.* κ. omnes, *orbatus est.* γ. se *privat.* η. se *viduavit.* γ. ι. ζ. *Atarnea*
eiūtem. η. ι. *Atarnea alumnus.* α. β. *Atarnei filium.* κ. omnes, λ. ν. ξ. *Atarnei alumnus.*
μ. *Stirps Atarnei.*

Notanda est hæc syntaxis ἱππεύς cum Gen°. quæ est infrequens. Affertur tamen ex Epi-
gram. ἱππεύς αἰγυλῶν *alumnus litorum.* Sed H. Steph. reddit, *innutritus litoribus.*

18. Editiones (θ. ι. κ. omnes) habent ἡελίῳ. θ. ι. αὐγᾷ. sed mendosè. Henr. tamen Ste-
phanus (in voce χέρον, hoc scholion citans) sic legit acutè, scil. in Accus. plurali, & exponit,
solis viduavit lumen, seu orbavit & destituit sui conspectu, id est, mortem oppetiit. Ibidem af-
fertur ex Plutarch. in Erotic. (p. 764. edit. 1629.) *ἐχέροντι* neutraliter usurpatum. Si verò id
minùs placeat, levi mutatione legi poterit ἀελίῳ χέροντι αὐγᾷ; nam χέρον significat, *orbis,*
privor, careo: & jungitur genitivo; Homer. Od. ι. v. 124.

19. Editiones (γ. δ. ι. ζ.) habent ἔρῳ; interrogativè. & vert. *Quod enim clarns spectā-*
tusque rebus gestis? Sed η. θ. ι. κ. omnes. ν. τοίγαρ igitur finē interrogatione.

20. erit Trochaicus, vel (si legas αἰξήονον) Dactylicus.

Aut sic æqualiùs hic versus & sequens disponentur.

Ἀθάναιοί τί μιν αἰξήονον. Dactylicus.

Μῦσαι Μνημοσύνης θυγατέρες. Trochaicus.

Editiones (θ. ι. κ. ι. κ. 2. κ. 4. κ. 6.) habent ἀθάνατί τε — ξ. αἰξήονον κ. 2. κ. 5. κ. 7. ξ. jungunt
utriusque versùs syntaxin sic, τοίγαρ αἰδῶμαι ἔργοις ἀθάνατῶν τί μιν, &c. quod magis placet.

21. Editiones (γ. δ. ι. ζ. η. λ. ν.) Μνημοσύνης. θ. ι. κ. omnes. θυγατέρες.

22. est Anapæsticus.

Editio δ. ξενίον — sed error est manifestus.

23. additur in omnibus, præter γ. λ. μ.

Φιλίας τε γίγν' βεβαίας. Anapæsticus purus; nam αὐ in βεβαίας corripit potest, utī in δίκαιον.
Orph. Hymn. Νομ. v. 6.

Editiones (δ. ι. ζ. η. κ. 3. κ. 5. κ. 7. ν.) βεβαίῳ. βεβαίῳ enim flectitur τελευτλήκην vel δι-
καλήκην.

θ. ξ. habent γῆρας. Non ita bene, quoad metrum. Sensu tamen satis commodo; *senectus*
amicitia, i. e. longa amicitia.

Atarnei alumnus hic erat Hermias eunuchus; in quem carmen præcedens scripsit Aristo-
teles, ideo à quibusdam vituperatus. Lege Diog. Laert. in Vit. Aristotel. & Athen. l. 15. c.

16. Carmen illud Diogenes vocat ὕμνοι & παιᾶνες; sed Athenæus affirmat neque ὕμνοι ne-
que παιᾶνες dici oportere, quòd Pæanica acclamatione careat; esse itaque tantum τὶ τῶν Κο-
λίων αἶδος. Jul. Cæs. Scalig. in Poetic. l. 1. c. 44. scribit in Pæanibus plerisque nullam inve-
niri acclamationem; utī in Aripbronis Pæane in bonæ valetudinis honorem: Pæanum itaque
duo esse genera; alterum, quo in victoriis gratulabantur cum acclamatione; alterum, quo
laudes celebrabant finē acclamatione, cuiusmodi sunt & hic Aripbronis, & ille Aristotelis.

Hermias ille (Diog. Laertio teste) fuit Ἀταρνίος τύραννος, ὃν οἱ μὲν φασὶ παιδικῶν θύοιαν
[Ἀριστοτέλους] οἱ δὲ καθεύδον αὐτῷ, δόξαν τὴν θυγατέρα ἢ ἀδελφιδνῶν. Hermias à Persarum rege
veneno sublatus est.

Steph.

Steph. de Urbib. Ἀτάρεια, πόλις μετὰ τὴν Μυρτίαν καὶ Λυδίας, πλησίον Διόβου. ὁ πολίτης, Ἀτάρειος. Verum observat Abr. Berkelius hic esse mendum; & oppidi nomen esse, non Ἀτάρεια, sed Ἀτάρειος; plurimáque occurrere exempla (vid. in Ἀιμονία.) ubi gentilia & urbium nomina planè eadem sunt. Hoc oppidum vocatur Ἀτάρειος πόλις à Scylace (in voce Λυδία), Xenophonte (edit. 1625. p. 425. 488. ubi Leunclav. vult legi Ἀτάρεια, non Ἀτάρεια Ἀτάρειον), Strabone (edit. 1620. p. 581. 607. & 614. Ἀτάρειος δ' ἐστὶ τὸ ἔξ Ἑρμίου τυραννίδος. & Herodot. edit. 1592. p. 75. 565. 456. 390.) Neque est, quòd quis masculinam objiciat terminationem; cùm sit Ἀτάρειος sub. χῶρος, Atarneus sub. ager. Itaque edit. α. β. in Aristotel. Hymno malè, Atarnei filium.

Hunc hymnum conatus sum eodem versuum genere Latinè sic exprimere.

" Hominum parienda labore virtus,	" Dantes opere virtutis specimen.
" Vitæ lucrum pulcherrimum,	" Te peramans Achilles
" Forma jubet tua, Virgo,	" Ajaxque domos adeunt Ditis.
" Nos mori (prælustre per Hellada fatum)	" Tactus amore tuæ formæ
" Et labores ferre graves indomitósque.	" Atarnei stirps agri
" Sic tuus insinuat cor	" Se viduavit luce Solis.
" Fructus ab interitu	" Illius acta canamus;
" Liber, parentibus ac opibus	" Namque mori prohibebunt hunc Camœnæ;
" Melior, mollisque somno.	" Mnemosynes soboles,
" Sub duce te Jovis Heracles	" Jovis Xenii decus augentes,
" Ledæque nati	" Et amicitiam perennem.
" Multa tulerant,	

NOTÆ ad Homeri hymnum in Apollinem.

Hunc hymnum Homero non injuriâ tribui convincent sequentia probatorum authorum testimonia.

Thucydides in libro suæ historiæ tertio disertis verbis hunc Homero adjudicat, tredecim versibus ex eodem citatis & enarratis.

Aristides in Oratione καὶ τὸ ἐξορχυμῶν ex Homeri præmio affert versus quatuor, qui leguntur in hymno illo v. 169, 170, 171, 172. & sic à Cantero Aristidis interprete vertuntur,

- " Quis vobis multum charus, narrate puellæ,
 " Jucundusque poeta locis versatur in istis?
 " Tum vos huic vestrum responsum ita reddite cunctæ:
 " Cæcus homo est, Chius cui sedes aspera præbet.

Stephan. de Urb. in voce Τόμωσις, citat Ὅμηρον ἐν τῇ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνῳ, unde profert v. 224. Licet in edition. vulg. Steph. attribui videtur Demostheni Bithyniacorum authori; sed aliquam esse transpositionem ibi nemo non videt.

Author Homeri & Hesiodi certaminis (edit. H. Steph. 1573.) qui circa Adriani imperatoris tempora vixit (p. 2. l. 18.) scribit (p. 16.) ab Homero hunc esse pronunciatum in Apollinem hymnum, cujus ibidem primum versum affert. Et (p. 69.) Henricus Stephanus Aristidis testimonium producit supra memoratum. Qui locus Aristidis ab Allatio (p. 285. de patriâ Homeri) laudatur; ubi isti versus ab Allatio sic redduntur:

- " Qui vir in his versans unquam lepidissimus oris
 " Pectora præcipue demulsit vestra canendo?
 " Vos uno assensu sic respondete faventes:
 " Vir qui luminibus captus Chion incolit altam.

Lilius Giraldus in primo & secundo de poetarum historiâ libro hos Hesiodi versus describit.

Ἐν Διῳφί τῇ πρώτῃ ἐγὼ καὶ Ὅμηρος αἰδοῖ.
 U u

Μίλπορον

Μίλποδον ἐν νεοῖς ὕμνοις ῥάψωδις αἰδῶν
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τίει Λητώ.

Lucianus in Phalarid. Secund. (p. 471. edit. Bourdel. 1615.) affirmat Homerum de Delphis, loco sterili, de templo, de Pythio, de oraculo, de sacrificantibus scripsisse; quæ omnia leguntur in hōc hymno fusè declarata.

Athenæus lib. 1. c. 19. versus 515 & 516. hujus hymni assignat Homero vel cuidam Homeridarum. Qui Athenæi locus in Eustathii Parecholis p. 1602. l. 23. habetur. Homeridæ illi, Strabone teste (p. 645. edit. 1620) fuerunt ἅπ' Ὁμήρου ῥῶνς προχρησζόμενοι. Sic Pindar. Nem. Od. 2. v. 1. ubi Scholiastes notat unum ex illis Cynæthum, Chium, Hymnum in Apollinem, inter Homericos numeratum composuisse; eumque primum Syracusis (ῥαψωδῶσαι) consuisse hæc Homeri carmina, Olympiade circiter sexagesimâ nonâ, Hippostrato teste. Scholiastes Pindar. Pyth. Od. 3. v. 14. profert ex Homericis hymnis tres priores versus, quos in ejusd. hymno ad Æsculapii laudem legimus.

His præmissis ad ea transeo, quæ in hōc passim hymno breviter & cursim animadvertenda censui.

V. 1. *μνήσομαι εἰδὲ λάθωμαι*—varietas modorum & temporum observanda est. Sed indefinita secunda subjunctivi futurum sensum sæpe induere docent grammatici.

6. *ἐκλήϊσαι*—F. Al. L. Ar. *ἐκλήϊσι*—

18. *ἄλχοιάτω*—L. *ἄλχοιάτω*—*ἄλχοιάτω* cum Gen°. frequenter apud Herodotum *ἄλχοιάτω* & *μυγάζω* 99. 9.

20. *νόμῳ βεβλήσθ'*—Aliquando α etiam tertiæ singulari Iones inserunt; ut *ἰωνισαίῃ* Herodot. 175. 2. lege Æm. Port. Lexic. Ionic.

21. *πρωτοτόκον*—Vox in Lexicogr. non obvia.

22. F. *ἄδον*—AL. L. Ar. *ἄδον*—horum lectio non placet, cum metro repugnet. *ἄδον* nequaquam mihi videtur ab *ἄδω capo* derivari posse. Spiritus nihil obstat, quin ab *ἄδω placeo* flectatur: Iones enim lenem pro aspero, Æolum more, non rarò usurpant; *ἄδω* Herodot. 8. 25.

28. *λιγυπτοίσις*—quod epithet. haud in Lexicogr. L. *λιγυπτοίσις* mendosè.

35. *Φάκαια*—L. *Φάκαια*—pro α in Manuscriptis, & editionibus antiquis legitur; uti & alia permulta per veterum librorum incuriam, aut indiligentem exscribendi consuetudinem, aut nimis demum superstitiosam manuscriptorum observantiam errata occurrunt. Sic α pro η & ι; v. 55. Al. *τρύγαν*. v. 49. L. 1. *ἰπῶ*. v. 60. Al. Ar. *πείαε*. Consule doctiss. Rad. Wintertoni notas in Hesiod. ad finem Poet. Minor. Cant. 1652.

46. F. Al. L. Ar. *ἢ τις σοὶ γαίῳ*—lege postea not. Barnes.

47. *ἢ ἰδέδισαν* omitt. malè L. 1. uti v. 53. *πῶς* Al.

51. F. Al. L. Ar. *ἰθίλεις*—F. Al. Ar. L. 2. *ἰμῶ*.

54. Lege not. Frischlin. in Callimach. Del. v. 201. 278. ubi hi versus quinque sic Latine redduntur.

“ Non tu bobus eris ovibusque opulenta superbis:

“ Nec vinum paries, nec germina multa creabis.

“ Donec eris Phœbi felix atque incluta templo,

“ Omnes sacra ferent tibi, Dele amplissima, gentes,

“ Et semper gratus tibi surget ad æthera nidor.

Ibid. v. 260. redduntur hujus hymni versus 135, 136, 137, 138.

“ Auro tota fuit Delus repleta nitenti,

“ Læta videns prolem Jove Latonâque creatam;

“ Quòd foret hic sedem, neglectis omnibus oris

“ Et maris & terræ, fixurus amicus Apollo.

Ibid. v. 304. redduntur versus etiam v. 162, 163, 164.

“ Cunctorum voces hominum strepitumque puellæ

“ Ore manûque sequi possunt: se diceret ipsum

“ Quisque loqui: his adeò est accommoda cantio nuptis.

Lector

Lector loca hæc Callimachi cum Homericis conferat, & in eadem eruditiss. Frischlini animadversiones consulat.

54. εὖθις in Lexicogr. non reperio. Homer. Od. ε. v. 405. εὖθις, ὕμνηλ, οἰνοπληθὺς, πολυπυργς.

55. F. Al. Ar. L 2. οἰσῆς—(L 1. οἰτῆς—mendosè) Futuro huiusmodi circumflexo frequenter utuntur Dores, vix autem Homerus.

59. F. Al. L. Ar. αἰαξ—& omitt. οἰτι—mendosè.

60. L. ἔτι.

64. δυσηχίς—eodem sensu, quo apud Latinos, *malè audiens*. Alibi apud Homerum significat *horripilus*. Il. β. v. 686. πολέμοιο δυσηχί. Schol. καὶ ἡχοῦ ληπιλῆγ. Sic Hesych. & Il. η. v. 376, 395, &c. θανάτοιο δυσηχίος Il. π. v. 442. Il. σ. v. 464, &c. Hesych. δυσηχίος κακοφώνη, ἀπὸ τῆς γινόμενης οἰμωγῆς καὶ θρήνης.

65. F. Al. L. Ar. γ' ἐρημύ. Quam lectionem non damnares, si posset reddi, *diceret*: ab ἐρίῳ *κηρυκίῳ*. ἀρημύσας non reperio in Lexicogr.

66. τίδε τεγυμῖν ἔπ. *timeo hoc verbum*, i. e. *hanc rem*. Sic apud Hebræos רַבִּי רִמָּה Gen. xviii. 14. & alibi sæpius.

68. περτυμνιδυμῖν ἀθανάτοισιν. Hanc vocem alibi in Homero non legi; & nullibi hæc huius verbi syntaxis mihi occurrit.

70. F. Al. L. Ar. τῷ ῥ' αἰσας—

71. F. Al. L. Ar. ἰδης—

72. κρηναήπιδος—vox alibi mihi non lecta; aded infrequens, ut editiones Al. L 1. Ar. legerint divisim κρηναή πιδός εἰμι, *malè*; nam quæ vox hæc est πιδός?

73. F. Al. L. Ar. αἰσι—& v. 74. καλῶκερ. & v. 75. ἀδῆ—(vide, quod prius notavi v. 22.)

77. θαλάμῃ de latibulis piscium dicitur. Homer. Od. ε. v. 432. lege exempla quæ adducit H. Steph. in Thef. ex Aristot. Plin. Hippocrat. Erotian.

86. F. Al. L. Ar. omitt. τε.

94. Ἰχναῖ Ἑμίς—Morel. *Themis indagatrix*. Steph. de Urb. Ἰχναί, πόλις Μακεδονίας. Ἰχναῖα Ἑμίς (H. Steph. Thef. leg. Νέμισις)· διωκομένη καὶ ὑπὸ τοῦ Διὸς καλεῖσθαι ἐν τοῖς Ἰχναῖσι πόσις. καὶ κατὰ τὴν διωχθῆναι κατ' ἰχθὺς ὀνομάσθαι. Lege Strab. l. 9.

ἀγαστοὺς Ἀμφίρετη. Od. μ. v. 97.

109. F. Al. L. Ar. ἴδος cum leni, at prius v. 37, 51. cum aspero.

110. ἀπ' ἐν—frequens duarum præpositionum usus. Sic ἀπὸ πρὸ Il. η. v. 334. vel junctim ἀπὸ πρὸ. Sic in hoc hymno v. 428. ὑπὲρ & Il. δ. v. 465. ὑπ' ἐν & in hoc hymno v. 419. παρὶν v. 432. δι' ἐν.

118. confer cum Il. ε. v. 778. F. Al. L. Ar. ἵσμαθ'. Sed in loco Iliadis ἵσμαθ'. Hesych. ἵσμαθ', ὀρεμάς, βήμαθ', κατὰ τὴν δι' αὐτῶν ἵστα, καὶ ἵχνη. Vox hæc (quod miror) est ἀδίσποτος in Lexicogr. ἵσμαθ' esset facilior pronuntiati, quàm ἵσμαθ' ob duplicem asperationem.

119. F. Al. L. Ar. πρὸ φώσδε. Il. π. v. 188. ἐξάγαγε πρὸ φώσδε.

121. παρῆξαν—Vox in Lexicogr. non obvia; sed Hesych. παρῆξαι, παρῆσαι.

123. θήσας μέγχε' Ἀπόλλωνα—*laetavit*. Sed Il. α. v. 58. θήσας μαζῶν—*suavit*. Hesych. θῆσαι, θρίψαι, θηλάσαι.

125. ἐπὶ ῥέξας cum Acc. ἰνίκαρ καὶ ἀμβροσίῳ. Sed in Iliade & Odyss. constanter cum Dat. διπῆσαι Il. α. v. 471, &c. Itaque ferè legerem ὀρίξατ.

129. πέρχεσθαι λυοῖς—Il. σ. v. 359, 360. πέρχεσθαι ἄλυσιν.

132. ῥέξω ἀνθρώποισι βυλλῶ—Ead. Syntax. apud Sophoc. Electr. v. 35. ῥέξῃ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος.

133. ἰδίσσασκε—utl βῶσκα Il. β. v. 8. à βῶν Etymol. Magn. ita βιδίσσασκε à βιδῶν Il. γ. v. 22.

137. γηθοσύνῃ, ὅτι—Sic Od. λ. v. 539. L. Ar. γηθοσύνῃ—utl Il. φ. v. 390.

οἰκία—L. Ar. οἰκία—error manifestus; quales occurrunt non infrequenter in antiquis illis editionibus. E. G. F. v. 237. πρῶτις οἰκία. Al. v. 132. ῥέξω. v. 134. σκοπιάται. v. 238. δίφρος. v. 260. ἐνθάδε ἀγνήσασιν. v. 281. θύον. v. 317. ὅς τίκον. v. 425. χαλκήδαι. v. 457. ἡγῆς. v. 475. ἡωσῶν. v. 504. ἐνδ. v. 524. ἐρίεθ. L 1. v. 201. οἶα. v. 366. ἀγνύσασιν. v. 453. ἀλλάλησθαι. Ar. v. 367. τυφῶς. v. 405. ἔκλυον. v. 467. τῆτ' ἀγνέδον. L 2. v. 543. διδμήσας. F. Al. L. Ar. v. 213. ἐρίλιπιν. v. 361. omitt. ἐ ἵθα. v. 394. ῥίξωσι καὶ ἀγίγασιν. v. 402. ἐπιφροσάσας. Al. L. 2. v. 424. πολυλῆγας. Al. L 1. v. 439. παρῶσας. L 1. Ar. v. 139. ἔρι. Al. L. Ar. καὶ ἄμα. Aliquando voces compositæ dividuntur, & divisæ compo-

componuntur; E. G. F. Al. L. Ar. v. 541. $\pi\epsilon\sigma\sigma\eta\sigma\iota\varsigma$ Al. v. 167. $\epsilon\pi\iota\ \chi\theta\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ Al. L. I. v. 333. $\pi\epsilon\sigma\sigma\eta\sigma\iota\varsigma$ F. Al. L. Ar. v. 202. $\epsilon\psi\iota\chi\iota\sigma\iota\varsigma$ v. 428. $\epsilon\psi\iota\chi\iota\sigma\iota\varsigma$ v. 432. $\delta\iota\epsilon\kappa\tau\epsilon\lambda\omicron\pi\omicron\tau\epsilon\iota\varsigma$

144. $\chi\omicron\pi\iota\alpha\iota\tau\epsilon\ \phi\acute{\iota}\lambda\alpha\iota$ —Hic locus probat in loco confirmari v. 22. $\acute{\alpha}\delta\omicron\iota$, non ab $\acute{\alpha}\iota\delta\omicron\iota$, sed ab $\acute{\alpha}\delta\omega$ derivari.

146. Hic & quatuor sequentes à Thucyd. lib. 3. citantur, quasi Homerici, $\epsilon\kappa\ \pi\epsilon\sigma\sigma\eta\sigma\iota\varsigma\ \acute{\Lambda}\text{-}\pi\acute{\omicron}\lambda\lambda\omicron\iota$. Schol. $\epsilon\zeta\ \acute{\upsilon}\mu\iota\kappa\epsilon\iota\varsigma\ \acute{\upsilon}\mu\iota\kappa\epsilon\iota\varsigma\ \gamma\delta\ \tau\acute{\alpha}\ \pi\epsilon\sigma\sigma\eta\sigma\iota\varsigma\ \epsilon\kappa\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\iota$.

Quos in editionib. Thucyd. sic Latinè versos invenio.

“ Tunc tibi magnopere in Delo mens gefit, Apollo,

“ Cum natis quoties cum conjugibusque frequentes

“ Iones in fluxâ celebrant tua compita veste:

“ Cestibus & variis certamina sacra choreis

“ Oblectant, referuntque tuas modulamine laudes.

Ibid. v. 165. & septem sequentes etiam citati sic vertuntur.

“ Verùm agedum, nobis adfis cum Phœbe Dianâ.

“ Vos etiam cunctæ me discedente valete:

“ Et memores estote mei posthac: homo siquis

“ Venerit huc alius peregre, dicatque, puellæ,

“ Quis vir in his versans unquam lepidissimus oris

“ Pectora præcipuè demulsit vestra canendo?

“ Vos uno assensu sic respondete faventes;

“ Vir, qui luminibus captus Chion incolit altam.

146. In Camerarii exemplari MSto. sic legitur. $\text{Ἀλλοτε (in Hudson. MSS. ἄλλ' ὅτε) Διῶν Φοῖβε μάλιστα γὰρ θυμὸν ἐτίεσθες. v. 148. Σὺ σφισι καὶ τεύχεσσι τε σὺν εἰ ἄγγαλ (Hudf. ὡς σφοδρῶς τεύχεσσι γυναιξὶν σὺν &c. Ar. C. Gr. αὐτοῖς (ὡς τεύχεσσι γυναιξὶν αἰδοῖσιν) v. 149. ἔτι δὲ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ἐρχομένῳ (CL. πυγμαχίῃ & ἐρχομένῳ) καὶ αἰοιδῇ. v. 150. μετασφαιροὶ τέτυκται, ὅταν καθίστανται ἀγῶνα.$

156. $\acute{\upsilon}\tau\omega$ —F. Al. L. Ar. ὁ δ'.

162. Al. L. Ar. $\kappa\epsilon\iota\mu\epsilon\lambda\alpha\iota\sigma\tau\acute{\omega}$ —H. Stephanus qui in editione suâ Heroic. Poet. habet $\kappa\epsilon\iota\mu\epsilon\lambda\alpha\iota\sigma\tau\acute{\omega}$, in suo Thesauro affert ex Hom. Hymn. $\kappa\epsilon\iota\mu\epsilon\lambda\alpha\iota\sigma\tau\acute{\epsilon}\varsigma\ \kappa\epsilon\iota\mu\epsilon\lambda\alpha\iota\ \pi\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$. Lege Athen. l. 14. de Musiciis instrumentis.

165. F. L. Ar. $\text{Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξῶ, Al. Ἀπὼ καὶ Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξῶ, Thucyd. Ἀλλ' ἄγ' ἰλάμαι μ' Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξῶ.$

166. Al. Ar. $\chi\alpha\iota\epsilon\iota\tau\epsilon\ \acute{\upsilon}\mu\iota\kappa\epsilon\iota\varsigma$ —similis hiulca lectio v. 188. Al. $\alpha\upsilon\tau\acute{\iota}\mu\alpha\ \acute{\alpha}\delta\alpha\iota\alpha\tau\epsilon\iota\sigma\iota$ —

168. Hudson. ex cl. gr. ar. c. $\tau\alpha\lambda\alpha\pi\epsilon\iota\sigma\tau\acute{\omega}$ ἄλλῳ $\epsilon\pi\iota\lambda\theta\acute{\omega}\iota$ —

170. F. Al. L. Ar. $\pi\omicron\lambda\acute{\omega}\tau\alpha\iota$ —Et brevis ante liquidam solet produci.

181. $\alpha\epsilon\kappa\lambda\acute{\upsilon}\tau\eta\varsigma$ —Vox in Lexicogr. desiderata. uti & v. 192. $\acute{\alpha}\mu\phi\alpha\delta\acute{\iota}\epsilon\varsigma$. & v. 201. $\epsilon\gamma\kappa\iota\theta\alpha\text{-}\phi\acute{\iota}\zeta\epsilon\iota$. & v. 202. $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\phi\alpha\iota\acute{\iota}\nu\epsilon\iota$. & v. 205. $\chi\epsilon\sigma\sigma\omicron\pi\lambda\acute{\omicron}\kappa\alpha\mu\omicron$.

186. $\acute{\alpha}\varsigma\ \tau\epsilon\ \iota\acute{\omicron}\eta\mu\alpha$. & v. 448. $\iota\acute{\omicron}\eta\mu\iota\ \acute{\alpha}\varsigma$. & Od. η. v. 36. $\acute{\alpha}\sigma\tau\acute{\iota}\ \pi\eta\lambda\epsilon\theta\acute{\iota}\ \eta\delta\ \iota\acute{\omicron}\eta\mu\alpha$.

192. Iegerem $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\delta\iota\acute{\alpha}\varsigma$, nam Hesych. & Suid. $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\delta\iota\acute{\epsilon}\varsigma$, $\alpha\epsilon\delta\iota\acute{\epsilon}\varsigma$.

197. $\lambda\alpha\chi\iota\alpha$ Hesych. $\epsilon\upsilon\sigma\kappa\alpha\phi\omicron$ καὶ $\epsilon\upsilon\gamma\epsilon\iota\alpha\varsigma$ $\alpha\epsilon\delta\iota\acute{\epsilon}\varsigma$ καὶ $\lambda\alpha\chi\alpha\iota\iota\alpha\delta$. Morel. *rugis trita fronte*.

209. Versum hunc interpretatur Morellus, quasi legisset, $\acute{\iota}\pi\pi\acute{\omicron}\varsigma\ \acute{\alpha}\iota\iota\acute{\omega}\mu\epsilon\theta\omicron\ \acute{\iota}\kappa\alpha\iota\varsigma\ \acute{\Lambda}\zeta\omega\iota\tau\iota\delta\alpha\ \text{-}\pi\acute{\upsilon}\rho\epsilon\iota\omega$.

210. Subit mirari interpretationes Latinas vulgatas (etiam H. Steph. in 12°. ann. 1588.) $\text{-}\sigma\eta\alpha\epsilon\ \acute{\iota}\chi\upsilon\text{'}$ vertunt $\pi\tau\alpha\sigma\theta\epsilon\lambda\alpha\varsigma$, quasi ab $\acute{\iota}\chi\upsilon\omega$: & v. 234. $\kappa\alpha\iota\ \acute{\iota}\lambda\lambda\alpha$, quasi ab $\epsilon\kappa\alpha\iota\iota\omega$.

217. F. Al. L. Ar. $\mu\alpha\gamma\gamma\eta\delta\alpha\varsigma$ —sed metro repugnat Dialectis.

227. F. Al. L. $\pi\acute{\omega}\pi\omicron\tau\epsilon\ \gamma\text{'}$. Ar. $\pi\acute{\omega}\pi\omicron\tau\epsilon\ \delta\text{'}$.

235. $\acute{\alpha}\gamma\gamma\eta\tau\iota$ —concordat cum Nominativo $\acute{\alpha}\gamma\gamma\eta\tau\iota$, & absolute fumitur pro $\epsilon\alpha\pi\tau\iota$. uti $\acute{\alpha}\gamma\gamma\eta\tau\iota$ Marc. i. 38. Johan. xi. 17.

241. Schol. la. 6. v. 522. ex Hesiod. $\acute{\omicron}\varsigma\ \tau\epsilon\ \acute{\Lambda}\iota\lambda\alpha\iota\eta\sigma\iota\ \pi\epsilon\sigma\sigma\eta\sigma\iota\ \kappa\alpha\lambda\acute{\iota}\rho\epsilon\sigma\iota\ \acute{\upsilon}\delta\omega\varsigma$.

243. Al. Ar. $\acute{\alpha}\phi\acute{\iota}\kappa\epsilon\iota\varsigma$ —non recte.

244. F. $\acute{\alpha}\delta\iota$ —Vide prius v. 22.

263. F. Al. L. Ar. $\pi\eta\gamma\acute{\iota}\omega\iota$.

292. $\tau\eta\sigma\iota\eta$ —refertur ad $\eta\theta\eta\varsigma$, $\pi\alpha\sigma\iota$ ad $\acute{\alpha}\theta\epsilon\acute{\rho}\omega\pi\epsilon\iota\varsigma$: sed neque sic syntaxeos error excusabitur.

300. L. καλὶρρο—

Morelli versus *Olli vicinus* &c. est heptameter; qualis antea occurrit Græcus p. 161.

304. τανύποδ'. Al. L. Ar. τανυπόδ'. metro nocet dialysis.

305. Morellus videtur legisse—*χρυσόθεον*—*Ἥρη*; & nisi sic legatur, non possum verborum syntaxin ac sensum assequi.

306. *Τυφάονα*. F. Al. L. *Τυφάονα*—& mihi omnino sic legendum videtur, uti & postea v. 352. Henricus Stephanus in Thesauro *Τυφάον* & *Τυφώδης* pro eodem sumit: uti & Eustath. p. 346. Sed in hoc hymno distinguuntur *Τυφάον* v. 352. & *Τυφώδης* v. 367. Præterea pro monstro eodem habentur *Πυθώ* v. 372. *Τυφάον* v. 352. & *δράκων* v. 300. ideóque genus aliquando fœmininum v. 356, 358, 359, 360, 361, 362, 370, 371. aliquando masculinum v. 355. usurpatur.

313. F. AL. L. Ar. *ἰπιοήσατο*.

317. F. AL. L. Ar. ad marginem habent *λείπει*, quod indicat hunc versum in exemplaribus deficere.

ρίκνοι—Hesych. *ρίκνοι*, *ἰπικεκαμμένοι*, *ζαυτοί*, *κολοί*. Hanc in Thesauro H. Steph. abesse miror. Legitur in Apollon. Argon. l. 2. v. 198. Leonid. Tarent. in Anthol. l. 4. c. 27. & Galen. *Ἐξήγιστο*. *ρίκνοι*, *ῥυσόν*. & Hippocrat. Epidem. & Aphorism. *ρίκνωσις* & *ρίκνώδης*.

320. F. Al. L. Ar. *κόμισιν*—at *Ιλ. ξ.* v. 463. breviatur penultima.

328. *ἄτ' ἰμὸν αὐτῆς*—& v. 381. *ἔδ' ἐν οἷς*—Syntaxis hæc satis frequens apud authores cùm Græcos, tum Latinos: In Græc. Rudim. Westmon. p. 127. ex Lucian. *ἰμὰ τ' κακοδαίμων*. ex Sophoc. *τὸ ἐν μόνῃς δάκρυμα*. Apud Ovid. *nostros flentis ocellos*.

334. *κίκλυσι γὰρ μοι*—Hoc verbum Eustathius (in *Ιλ. ω.* v. 335. p. 1353. l. 10.) cum Dativo personæ jungi posse non putat nisi pro *ὑπακούω*, uti Hesiod. *Θεογ.* v. 474. At verò (ut notat H. Steph. in Thes.) *κλύει μοι* *Οδ. ζ.* v. 239. simpliciter significat *ἀκούει*.

340. Hunc & sequentem Natalis Comes in Mytholog. l. 4. c. 10. Nicandro attribuit (quod *ἀμάρτημα μνημοσύνη*) & sic vertit;

“ Sic effata gravis percussit robore dextræ

“ Tellurem; motumque solum est tum fertilis agri.

345. F. Al. L. Ar. *τὸ πάρος περ*.

354. *κακῇ*—Hoc epitheton quò referatur, haud satis planè intelligo. Versuum præcedentium sensus hic est. Tellus Junonis manu percussa Typhaonem enixa est. Hunc cùm accepisset Juno, reddidit Telluri, quæ eundem recepit. At verò quid hæc *φέρουσα κακῇ κακόν*? Nisi quòd hunc Juno tulerit, & gignendum curaverit, ut malum maritum malo multaret.

357. Ar. *πρὶν γ' οἱ*.

369. *ἡλίκην* *Ἰπιδίαν*. Sic *Ιλ. τ.* v. 398. & *ἡλίκην* solum. *Ιλ. ζ.* v. 513. ubi Schol. *ὁ ἥλιος ἰπιδίτικος*. ὅτι *ἡλίκην* ἡμᾶς ποιεῖ *ἀνισχυμένους* ἐν τῇ κοίτῃ. ἢ *ἔτι λαμπρὸς*, *ἔτι τὸ ἡλικίον*. Sic ferè Hesych. *ἀμείτοχ* *κοίτης*. Hanc vocem in H. Steph. Thes. non reperio.

371. *κατίπυσ'*. In Lexicogr. voces *καταπύθω* & *καταπύδομαι* sunt *ἀδέσποτοι*. *Ιλ. ψ.* v. 328. *καταπύθειαι*.

373. *Πύθιον*—

Natalis Comes in Mytholog. l. 4. c. 10. sic vertit partem versús 360. & v. 363. item v. 373, 374.

“ ————— sic indè precatus Apollo est :

“ Putrefcas tellure jacens, campoque feraci.

“ Pythion hunc regem cognomine, putruit illuc

“ Quòd monstrum radiis & claro lumine solis.

Alii (ut Ovid. Metam. lib. 1. v. 446.) putant Pythia in Apollinis honorem instituta, non à Typhone putrefacto, sed à serpente Pythone. Lege Argument. Pythior. Pindar. & Schol. in initio *Od. ι.* ubi *Πυθώ* locus est, ἥτοι *ἔστι τὸ πυνθάνειν τὴν ἀφικνουμένην, ἢ ἔστι τὸ σφάλλειν τὴν Πυθίαν ἐν αὐτῇ*. Apollon. Argon. l. 2. v. 708. vocat monstrum ab Apolline occisum *Δελφωῖν*; ubi Schol. *τὸ ὄνομα δρέκοντος*, οἱ μὲν *ὁ Δελφωῖς κλίνουσι δρσενικῶς*, οἱ δὲ *ὁ Δελφωῖς θηλυκῶς*. ὅτι *Δελφωῖς* ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσσων τὸ ἐν Δελφοῖς *χρηστέον*, *Λίαιδης* εἶπεν. *δρέκωνται δὲ αὐτῷ φησὶν εἶναι θηλυκῶς κατακλίνου Δελφωῖν Καλλίμαχος*.

X x

376. Ar.

376. Ar. καλίρροϛ—sed paulò pòst v. 380. καλλίρροον.

377. F. Al. L. Ar. Τελφύση. & v. 379. Τελφῶς. & v. 386. Τελφύτιον. & v. 387. Τελφύση. Non tamen idem est locus Δελφῶσα & Τελφῶσα. Ille est fons Delphorum urbis ad Parnassum juxta Phocidem sitæ; hæc urbs Arcadiæ. Τελφῶσα autem etiam vocatur Δελφασία (lege Steph. de Urbib.) Unde est orta nominum confusio.

400. δελφῖνι ἰοικαίς—De hæc fabulâ consule Steph. de Urbib. & not. Abrah. Berkellii, & Etymol. Magn. ubi etiam dux ille Cretensis coloniæ (v. 463.) vocatur Κασάλιϛ. Fabulam hanc refutat Plutarch. lib. de solertiâ Animalium. p. 984. edit. Paris. 1624.

403. ἀναστέλλουσιν—Hesiod. Ἄσπ. v. 344. ἀναστέλλουσα, duplicato σ, ab ἀναστέλλω: sic ἐρητύουσι Ιλ. β. v. 189. ab ἐρητύω, σκ Ionice inserto, vel ἐρητυάσκω themate poetico.

417. πολυίχθυον in Lexicogr. non occurrit. uti nec v. 442. πινθαλίδης—sed Lexic. Tufan. & Constantin. habent πινθαλίς scintilla αἱ λαμπηδοίς. & H. Steph. Thes. πινθαλίς ac πινθαλίς. Si vox per γ scribatur, erit à verbo quodam quasi πινθαλίζω: Si per δ, erit diminutivum à πινθήρ. Sed genitivus est πινθήρης; itaque syllaba diminutivi deberet produci.

443. F. Al. L. Ar. κατίδουσι—sed non opus est geminatione, finè quâ syllaba potest & solet produci.

456. ἦτοι—sic & v. 487, 502. Dualis pro Plurali. Hæc enallage occurrit aliquando in Græcis authoribus; uti Pind. Olymp. Od. 2. Stroph. 5. γαρεύειν & Hom. Ιλ. δ. v. 27. καμίντων ἵπποι.

464. κατὰθηγῶσι—sic Ιλ. ζ. v. 123. κατὰθηγῶν—& sic conjunctim habere exemplaria affirmat in Thes. H. Stephanus, miraturque apud Eustathium disjunctim scribi.

466. & 467. leguntur in Od. ω. v. 401.

487. κάθειον & v. 503. κάθεισαν -- Illud duale à κάθεις, hoc plurale à κάθων Aoristo 2. verbi καθίμι. Sed clariss. Barnesius alias sentit, viz. κάθειον pro κατέθειον pro κατέθειον, κάθεισαν pro κατέθεισαν pro κατέθεισαν. At nondum legi, ubi τ præpositionis ante θ verbi omittitur; apud Homerum constanter retinetur; κατέθει Ιλ. φ. v. 107. κατέθει Ιλ. ω. v. 611. κατέθει Ιλ. ω. v. 683. Malo igitur deducere à καθήμι, unde καθείς apud Herodian. & Plut. affert Henr. Stephanus in Thesaurο.

491. & 509. ἀλφίω θύοις—θύειν hic non significat mactare, sed offerre, ac litare; sic Morel. in versione. Hesych. θύειν, τὰ ἐπιφιερόμενα ἀλφίω εἰς θύειν. & θύειν, ἀνίδειν, θύειν.

492. F. Al. L. Ar. ἔυχου δ' ἥπειτα—

ἔυχου pro ἔυχου, Infinitivi pro Imperativo usus est frequentissimus. Sic mox v. 495. (ubi Al. ἔυχου) & 497, 498, 500.

493. & 494. Sic redduntur in Natal. Comit. Mythol. l. 4. c. 10.

“ Sic mihi delphino simili super æquoris undas

“ Cœruleas primum in navim fuit impetus olim.

At (ut ibi notat Nat. Comes) Heliodorus Delphinum Apollinem vocari putat, quod in Pythone Delphinum draconem Latonæ vim inferentem sagittis confecerit. Citatque Comes, quasi ex Heliodoro, duos versus, qui non in Heliodoro, sed in Apollonii Argon. l. 2. v. 708. leguntur. Et hoc est aliud ἀμάχημα μνημονικόν, quale supra v. 340. notavi.

499. Confer Od. ω. v. 488. & v. 513. cum Ιλ. α. v. 469. ἐξ ἔργου ἦδε—desiderium exiuvissis, i. e. deposuissis. Non enim ab alio verbo, quàm ἔξιμι, potest deduci. Nam si ab ἐξιμι (unde ἔξω v. 513.) legendum esset ἦδε.

502. Ιλ. η. v. 379. v. 504. Ιλ. α. v. 434. v. 505. Ιλ. α. v. 438. v. 506, 507. confer Ιλ. α. v. 485, 486.

511. confer Ιλ. η. v. 380.

512. L. 2. πῶσαν—mendosè, uti constat ex loco parallelo v. 498.

514. βάν ε' ἴδω—Ιλ. κ. v. 297.

515. ἀγαθόν—omnes primariæ editiones & H. Steph. etiam in edition. Heroic. Poet. habent ἀγαθόν; Athen. l. 1. c. 19. citat hunc versum, sed legit χαρίν καθαρίζον, in marg. ἀγαθόν καθαρίζον. Malo ἀγαθόν mirè (ab ἀγαμαι miror) quamvis hæc vox in Lexicogr. non reperiatur.

520. ἀκμητοί—Ιλ. λ. v. 801. & Ιλ. ω. v. 44. ἀκμήτες—Nicand. Ther. v. 737. ἀκμητον τύμμα.

524. Od.

524. *Οδ. υ. ν. 9.*

527. *φίλοι ἔπλετο θυμῷ. Ιλ. κ. ν. 531.*

528. *βίόμεθα*—lego, à *βίωμι, βιώσας* *Ιλ. κ. ν. 174.* & in passivâ flexione *βιώτω* *Ιλ. 9. ν. 429.* quod Eustath. Doricum esse vult pro *βιώτω* à *βίων.* *βίόμεθα* hic vox est, uti singularis & infrequens, ita notanda. Præsens certè (licet in futuro sensu) tempus est mediæ vocis à primâ personâ *βίωμαι.* Nullum tamen præterea hujusmodi flexionis meæ nunc memoriæ succurrit exemplum.

529. *τρυφήσους* non occurrit in Lexicogr. nec *ν. 552. δυσλήμονες.*

538. *περφύλαχθε*—Imperativ. Perfect. omisso augmento. Passivo flexu, sed sensu activo, cum accusativo *ἡνόν.* Eadem syntaxis est Participii *περφυλάσμεν* apud Hesiodum in *Εργ. ν. 704.* & in *Ημέρ. ν. 1.*

539. *ἡ ἰμῶ ἰθῶτε μέλισσ.* Non probo pleonasmum *ἡ* & *τι,* & forsan hic locus est depravatus.

Huic hymno alium brevem, in Apollinem etiam, Homero tributum subnectere non gravabor.

Φοῖβε, σὲ μὲν ἡ κύκνῳ ὑπὸ πτερυγῶν λίγ' αἰεῖται,
Ὀχθῇ ἐπιθρόσκων ποταμὸν ὠχρῶς διήκει
Πηγεῖσι· σὲ δ' αἰδοῦς ἔχων φόρμιγγ' αὖ λήγειαι
Ἥδυι πηγῆς περὶ πέντε ἡ ὕστατον αἶν' αἰεῖται.
Καὶ σὺ μὲν ὅτ' αὖτε χαίρει, ἄναξ· Ἰλαμει δὲ σ' αἰδοῖται.

ν. 1. λίγ' αἰεῖται. Οδ. κ. ν. 254. λίγ' αἰεῖται.

Cicer. *1. Tufcul. Cygni Apollini dicati sunt, quod ab eo divinationem habere videantur, quia providentes quid in morte boni sit, cum cantu et voluntate moriuntur.* Plinius (*lib. 10. c. 23.*) multis experimentis falsò id narrari scribit.

Demet. Phaler. (*p. 62. edit. G. Morel. 1555.*) *Ἀὖ δὲ τῇ χρημάτων χάριτι πλεῖστα ὠχρῶς Σαπφῶι*—ὡς ἐπὶ τῇ τέλει, *Πτερυγῶν δ' ὑποκακχίδ' λιγυρῶν αἰοῦσιν*—Quod Sappho de Cicadâ, hujus hymni author dicit de Cygno. Lege etiam Anacreont. inter fragment. Lyric. *p. 204. l. 5. edit. H. Steph. 1560.*

Hymnulum præcedentem rudi utcunque versione sic donare libuit.

“ Te cygnus canit argutus plaudentibus alis
“ Undosi, Phœbe, exultans prope littora Penei.
“ Suaviloquus, citharam pulsat qui pectine dulcem,
“ Vates te primo, extremo te carmine laudat.
“ Et tu, Rex, salve; nostro placaberis hymno.

Viri Doctiss. Jos. BARNESII Notæ & Variæ Lectiones ad Homeri Hymnos præcedentes.

Hymn. in Apoll. *ν. 10. χαίρει,* &c. Virg. *Æn. 1. ν. 506.*—*Latona pertentant gaudia*

peñtus.

- ν. 16. τῷ μὲν ὁ Ὀρτυγίη* &c. Sic Orph. Hymn. *Laton. ν. 5.*
19. πῶς γὰρ &c. Sic Callimach. Hymn. *Apoll. ν. 31.*
20. lege νομοὶ βεβλήσθ' ὠδῆς. Ut *Ιλ. ν. ν. 249. ἐπὶ νομός.*
22. lege ἄδον. *ν. 31. lege Ἀργίην.* *ν. 33. lege Ἀθόως.* Vid. *Ιλ. ξ. ν. 229.*
37. lege Μάκκους (uti *Ιλ. ν. ν. 544.*) vel *Μακαρεῖς.* Is erat Æoli filius.
45. lege τίσσοι ἐπ' ὠδίνου. *ν. 46. lege οἷτις γαῖάν.* Ald: *οἷτις Κοί*—& tum legendum in versu præeunte—*ἴκιο, Λητώ.* *ν. 57. lege ἀγνήσσο* uti *ν. 249, 260, 289, 366.*
59. Henr. Steph. in Not. Non dubium est, quin mendosa sint hæc, *οἷτις θεοὶ καὶ σ' ἔχουσι.* In quibusdam non legitur *οἷτις.* Barn. leg. *Ἐὶ βόσκῃς σὸν ἄνακτα· θεοὶ καὶ σὲ δὲ δὲν ἔχουσι.*
62. lege μεγάλων Κοίσι. Vide Callimach. Hymn. *Del. ν. 150.* & *Apollon. Argon. 1. 2. ν. 712.*

65. Henr.

65. Henr. Steph. Not. In vulg. edit. (scil. Florent. Aldin. Rescian.) pro *ῥοιμῶν* perperam legitur *ῥ' ἐροῖμῶν*. Ibid. lege *ἔπει τιμήσασα*.
74. Henr. Steph. Not. melius fortasse *ἔπ' ἐκρίτῃ*, vel conjunctim *κατακρίτῃ*. Pro *ἄλλῃ* *αἰεὶ* fuscipor reponendum *ἄλλοις ἄλλοις*.
79. Barnef. insignem hīc *ἔλκεσιν* agnoscit; supplemā scilicet hujusmodi sententiam, *ἐγὼ μὲν πείσομαι σοί*. Morellus supplevit verbo, *cedam*.
82. leg. al. *πάντα ἐπ' ἀνθρώποις ἐπὶ* —
91. lege Callimach. Hymn. Del. v. 212.
99. *Ἥρης* — v. 100. *Ζηλοσύνῃ* — confer Callimach. Hymn. Dian. v. 30.
104. lege *ῥέουσιν, ἡλίκῃσιν ἐρεμῶν* — uti Od. σ. v. 295. vel, ut Etymol. Magn. *ἐλμῶν*.
114. lege *τῷ* (vel potius *αὐ*) *ῥ' βαίτω* — uti Il. ε. v. 778.
117. lege *φόνει*, nam *ἀμφὶ* cum Gen°. Od. 9. v. 267. De hāc palmā (& v. 18.) lege Callimach. Del. v. 210.
120. Henr. Steph. Not. Legendum videtur *λόον*. Barnef. syllaba *λ* corripī potest.
121. *παρέξει* poni nonnulli putant per Syncopen pro *ἰσπαργάσασα*. Referri potius potest ad obsoletum *παρέγω*.
123. *ῥευσάσας* — Solis ferē omnia ex auro esse testatur Callimach. Apoll. v. 33. & Ovid. Metam. l. 2. v. 107.
135. Confer cum Callimach. Del. v. 260. v. 137. leg. *γηθοσύνῃ*.
139. lege *ἦνθε δ' ὡς ὅτε τὶ ῥίον ἔρει ἀνθίον ὕλην*.
147. *ἐλκεχίτωνες ἰάνους* — Sic Il. v. v. 685. Ibid. al. *ἡγερέων*, *ἡγερέωντο*, *ἡγέροντο*.
152. lege *Ὅς τοῖ ἀπαυλίσσιν, ὅτ' ἰάνους* — uti Bernard. Martin. Var. Lect. l. 3. c. 25.
156. lege *ὅν κλίτῃ* — uti Il. 6. v. 325.
157. lege *ἐκαθηδύλιναι διερχάμεναι* vel *ἐκαθηδύλιναι διερχόμεναι*.
161. lege Callimach. Del. v. 304, 305. & Schol.
163. lege *μυῖαδ' ἴσσοι*.
165. Thucyd. leg. *ἄλ' ἄγεθ' ἰλῆκοι μὲν Ἀπόλλων, Ἀρτίμιδι ξυν*, Post quem versum alius videtur deesse, quem supplet Bern. Martin. Var. Lect. l. 3. c. 25. sic, *χαίρειτε, ἀλλήλοισι φίλων φρεσὶν ἐρμηνεύετε*, vel, *χαίρειτε καὶ μοι ὄλβοι ἐπαύλῃ τρεῖς ἄμα πάντες*. Barnef. sic, (ex v. 169.) *Δηλιάδες δὲ τι κῦρσι, Ἀπόλλων διερχάμεναι, χαίρειτε γ' ὕμεις, &c.*
168. Thucyd. Scholiast. — *ἀνέρε* *ταλαπείρε* *ἄλλ' ἐπιλθόν*.
171. Thucyd. Scholiast. — *ὑποκρίνασθαι ἀφῆμωι, τυτίσι, (ἱγῇ, ἥσυχον, ἀθρόον*.
172. *οἰκῇ ῥ' Χίφ' οἶ* — sed Aristotel. Rhetor. l. 2. c. 23. *τελιμῆκας Χῖτοι Ὀμηροῦ σὺν οἷον πολίτῃ*.
173. lege *ῥέρεδυσσιν*. v. 176. lege *οἱ δ' ἐπὶ δὴ* — quamvis If. Casaubonus ad hunc locum in Episcopo Mori codice suā manu notaverit, *ἐπιδὴ* pro *ἐπειδὴ*.
181. lege *ἑρικλύς*. v. 184. lege *ἔχον τιθωνόμῃ*. Vid. Il. ξ. v. 172. & Hymn. in Vener. v. 63. & Callimach. Lav. Pallad. v. 63.
185. *πλήκρον* — sed Suid. *Σαπφὴ πρώτη πλήκρον εὔρειν*.
192. lege *ἀφροδίτης* — nam nulla est vox *ἀμφροδῆς*.
197. lege *ὅτ' ἐλάχεια* — uti & lege Od. ι. v. 116. & κ. v. 509.
202. lege *ἀμφὶ φαίνει*.
209. lege *ὡς ποιεῖ μιν ἰατρίαν ἔπει* — Sic Bern. Martin. Var. Lect. l. 4. c. 8. Historiam habet Apollodor. Biblioth. l. 3. c. 10. & Hesiod. fragm. apud Schol. Pindar. (edit. Oxon.) fol. 196. Bern. Martin. leg. *ἐς Ἀδωνιδά χαίρω*. legitur etiam *Ἀδωνίδα*. Vid. Steph. de Urb.
211. leg. al. *Τελίππῃ* vel *Τελόππῃ*. Et *Ἐρεχθέ*. De Phorbante lege Serv. in *Æn.* i. v. 525. & Homer. Il. ξ. v. 490. & Apollodor. Biblioth. l. i. c. 7. & Ovid. Metam. l. ii. v. 413. De Ereuthēo, ignota historia; nisi quod Achæus de bello Erythræo scripsit, apud Nat. Comit. Mythol. l. 4. c. 10.
212. lege *Ἀδωνίπποιο θυγατρὶ* — Nam Apollo dicitur ex Arfinoe Leucippi filiā genuisse *Æsculapium*; Pindar. Schol. ad Pyth. 3. v. 14.
217. lege *Μαῖνιδας* vel potius *Μαῖνιδας*.
218. lege *Ἰωλκῶν* — uti Il. 6. v. 712.
220. *Ἀλκίππῃ* *πιδίφ*. Callimach. Del. v. 289.
228. lege *ὕλη*. v. 230. Confer Il. 6. v. 506. v. 235. leg. al. *ἄγασιν*.
241. Hic versus tribuitur Hesiodo ab Eustath. fol. 208. lin. 24. & Schol. Il. β. v. 522.
242. leg.

242. leg. al. πολύπυρον. v. 243. legit Ἀλίστη Bern. Martin. Var. lect. l. 4. c. 4. (ut Il. 6. v. 503.) & If. Calaub. in codice episcopi Mori.
269. leg. al. Κείση. v. 273. leg. al. ἀμφὶ γαστήρας. v. 285. lege εὐθὺ δ'.
291. lege ἀμφιρύτας—ut supra v. 251. & Od. α. v. 50. v. 292. lege ταῖσιν—ut v. 252.
296. Vid. Strabon. l. 9. (edit. 1620.) pag. 421. Steph. de Urbib. Δελφοί. Pausan. Bœotic. (edit. 1613.) p. 599. & 558. Cicer. 2. Tulcul. & Plutarch. consolat. ad Apollon.
303. leg. al. ἀνθρώποις—sed malè ob αὐτῶς. v. 304. lege ταναῶπιδ'. juxta Florentin. & Aldin. & Eustath. (ad Od. ι. v. 464.) p. 357. l. 13. p. 368. l. 6. p. 427. l. 38.
309. lege ἐκ κορυφῆς. v. 314. leg. al. ἐμοῖο. v. 315. leg. al. μὲν πρίπει.
317. lege—ὅν τί κεν αὐτῇ βίψ—lege Il. σ. v. 395. Alias Jupiter eum quoque de cœlo turbavit; Il. α. v. 590. v. 320. leg. al. μεθ' ἑῷ. v. 328. lege αἰχμῶν.
331. lege χαορῶν κῆρ. v. 334. leg. al. μεθ'—ut Il. α. v. 37. v. 343. δὴ πειῶ legendum hic & v. 436. & v. 492. & Od. α. v. 290. ac ρ. v. 185. v. 345. leg. al. πᾶσιν. & v. 349. ἤματι μακρῷ τελευτῶ. v. 356. lege φέρον δὲ μιν. v. 371. leg. al. ἱλαρὸν φάος. sed lege ἱερὸν φάος. v. 373. mallet legere Πύθειον, quamvis media ῥ Πυθίον possit, ex metri necessitate, produci; ut Il. φ. v. 104. Ἰλίσ περπατῶντι.
380. lege περρίειν—ut supra v. 241. v. 388. lege ἐφ' ὅσας, ut Ὀμηρεῖατιον.
380. Hinc emendandi sunt Suid. & Etymolog. qui habent ἐρῶντες, & Hesych. qui ἐρῶντες.
394. lege ῥίξαισι καὶ ἀγίλασι.
420. lege ἦεν ὁδὸν—ut Od. γ. v. 496. v. 423. lege πόρον καὶ εὐκτίον Ἄϊον—ut Il. 6. v. 592. vid. Steph. de Urb. Ἄϊον.
442. lege ἀντιθέαδες. & lege ἱκιν, ut Ὀμηρεῖατιον.
444. lege δαῖς; πικρὸς κόρυς—ut Il. μ. v. 280. v. 446. lege Κελσόν.
447. lege ἐκείνῳ. v. 452. Od. γ. v. 71. & ι. v. 252. v. 455. Od. γ. v. 74. & ι. v. 255.
456. ῥέον—Dual. pro Plural. ut infra v. 487, 501. v. 460. lege ἀδδνόντες.
468. leg. al. ἐγχεύασι. v. 491. & 509. Pro θύοντες legi potest non incommodè βαλόντες.
- v. 492. leg. al. ἄδω, ut v. 510.
514. De saltatore Apolline lege Eustath. p. 1602. l. 23. ex Athen. lib. ι. cap. 19.
515. leg. al. χαρῶν vel ἐρετῶν κισσῶν. v. 520. leg. al. ἀκμήτες. v. 523. lege αὐτῷ. v. 525. lege καὶ ἀντιθέατος.
529. leg. al. ἐπ' ἑσπέρης—quæ lectio est probabilis.
539. legit Bern. Martin. Var. Lect. l. 3. c. 25. καὶ ἱμῶ ἰθυίῃσι δαῖτα. Sacrificia enim δαῖς dicuntur.
- Hymn. in Ven. v. 9. ἀντὶ ἐρεχάλας—Vid. Schol. Hesiod. Scut. v. 122.
10. lege δ' ὅσον φέρον—juxta Florentin. Aldin. & Rescian. Vid. Il. σ. v. 50.
18. leg. al. εὐσεφάνης.
- v. 19. ἀγῶνι—ex hoc loco Homeri & Hesiodi certamen defendi posset.
- Hymn. in Eand. v. 1. lege Κυπερὸν—ut magis Homericum.
- Hymn. alius in Apoll. v. 1. leg. al. ὑπὸ πτερυγισσιν εἰσίδει.
- Hymn. in Mus. & Apoll. v. 2, 3, 4, 5. leguntur apud Hesiod. Theog. v. 94, 95, 96, 97.
- v. 7. legi potest sic, ut antithesis sit illustrior; αὐτὰρ ἔγαν ὑμῖν μὴ ἱμῇ τιμήσοι' αἰδοῖ.
- Hymn. in Æscul. v. 2. Varias de Æsculapii matre opinionones lege apud Scholiast. Pindar. Pyth. 3. v. 14. ubi Aristid. ἐν τῇ αὐτῇ Κνίδι Συγγραμμάτων citatur. Lege Pausan. Corinth. (edit. 1613.) p. 133.
3. Δωτίον ἐν πεδίῳ—Callimach. Hymn. Cerer. v. 25.
- Hymn. in Sol. v. 2. leg. al. Ἐυρυφάσσα. v. 3. παιδὶ ἰ. ε. Ἰπερίοι. Hesiod. Theog. v. 371. Hyperionis uxorem vocat, non Ἐυρυφάσσα, sed Θείαν.
10. lege χροσίνης.

NOTÆ in duas Herodis Inscriptiones, ex If. Casaubono & Cl. Salmasio
magnam partem excerptæ.

C. Casaubonum, S. Salmasium indicat.

S. **H**erodes hic fuit is rhetor Atticus, cujus vitam scripsit Philostratus: non autem Herodes tetrarcha rex Judæorum. uti conjecit Casaubonus ex versu 30. Sed is *χρόνισ βασιλεύς* est, quem v. 29. dicit esse *τιμάρων ἑσος*; scilicet Pluto inferorum deus; nam *χρόνισ* sunt Dii inferi.

V. 1. S. *ἐπιέρων* pro *ἐπιήρων*. C. Diana apud Nonnum *ἐπιέρων ἄγρης*, quæ eidem alibi *δισσότης ἄγρης*. (Vide Dionysiac. edit. Antv. 1569. p. 205. l. 3. & p. 531. l. 1.) *η* pro *η* Dorum est; quod postea, cum multis aliis ad has inscriptiones pertinentibus, plenius in meis ad Sigeam inscriptionem notis tradam. H. Steph. Thes. *ἐπιέρων* pro *ἐπιήρων* *ἡμεῖς*. Hesy-
sych. *ἐπιήρων*, *ἐπιμερηλικά*.

2. * *λαίς*. C. legit *ορέας*. S. nisi una litera è saxo derafa videretur, legeret *λάας* à *λάω*, quod idem ac *ορέω*. (Hesy. *λάω*, *βλέπω*) sed *λα* in *λάας*, cum tamen sit brevis (Homer. *Od.* τ. v. 229.) produci oporteret. Suspiciatur itaque potius legendum *ιλάας εξαγίας*, quod *ἐπιελώνων* significat. Pharnuth. de Nemefi—*κολάζειν τὰ κολάσιως ἄξια*. Putat & Æolicum videri posse *ιλάας* pro *ιλάας*. Corinth. de Dialect. *οἱ Ἀιολεῖς βοῶς βοάας, γελά, γελάει*. Latini, quorum lingua à Doribus præcipue ac Æolibus derivatur, pro *λίγης* efferunt *legis*.

Ῥαμνυσιάς Ὀυπι. C. *Rhamnysidis iram* ex Ovid. Metam. l. 14. v. 694. *Ὀυπι* Callimach. in Dian. v. 204. ubi Schol. *ἐπιθετοῖν Ἀρτίμιδι*, ἡ *ὡς τὸ ἐπιθετοῖν τῆς τιμῆς*. ἡ *ὡς τὸ θρεῖψαν αὐτὴν Ὀυπι*. Lege Virgil. *Æn.* 11. v. 532. S. Heic verò *Ὀυπις* est Nemefis *παρὰ τὴν ἐπιθετοῖν τὰ περιττότητα τὰ ἀνθρώπων*.

3. *ἀγχιθυροῖ*. Theocr. Idyll. 2. v. 71.

ἐκατοστάπυλοιο. C. S. leg. *ἐκατοστάπυλοιο*. Henr. Steph. Thes. *ἐκατοστάπυλοιο* *Θέων* ex Epigramm. Nunquam autem legi Romam *ἐκατοστάπυλον*. Propius accessisset ad verisimile *τετραστάπυλοιο*, nam Romæ portæ, quæ ab initio tres, tandem numerabantur triginta septem. Plin. l. 3. c. 5.

4. *πείονα—τεμήτης*—*η* pro *ι*. C. perversa Veterum scribendi ratio. S. in veteribus Glossis *οἰχῶς*, *οἰθύω*, &c. Hesy. *οἰμείρι*, *ἐπιθυμῶ*. Sic *πολείτης*. Lege Jos. Scalig. in Euseb. Chron. p. 114, & 115. *νίκης* Marm. Oxon. p. 84. *οἶον* ibid. p. 77. *τεμήτης* Gruter. Inscript. (ann. 1616.) clxxiii. 8.

5. *Τερόπια δῆμον*—C. Territorium illud agri Romani secundum viam Appiam, in quo fundus Herodis erat situs; quia ibi erat Triopium, sive Triopæ septimo Argivorum regi dicata ædes. S. Non totus ager sic vocabatur, sed certa tantum ejus portio, quam muro septam Adrastæ & Minervæ consecraverat: neque à Triopâ, qualem heroem cultum Græcis fuisse nullibi compertum habemus. At verò hujus denominationis rationem se fatetur nescire Salmasius; nisi quodd Herodes à Triopâ ultimam generis originem repeteret.

Δηφίοιο—C. Cereris filii. S. Hoc nomen non est Patronymicum sed Epitheticum. Triopas præterea hic non Cereris, sed Canaces fuit filius; qui v. 36. *Τερόπειον ῥήϊον Ἀιολίδων*. Filius scilicet Apollinis & Canaces (Apollodor. Biblioth. l. 1.) quam Callimachus vocat *Ἀιολίδα* in Hymn. Cerer. v. 97. ubi hujus Triopæ fit mentio. Hic Triopas *Δηφίοιο* vocatur; vel quia Cereris cultui fuit deditus; aut quia, postquam Cereris numen læsisset (vide hujus Inscript. v. 37.) fame ab Cerere emissâ laboravit; quod de Eresichthone Triopæ filio, non de Triopâ, à veteribus narratur. Fuerit igitur authoris *μνημονικὸν ἀμάρτημα*, vel *Τερόπειον* αὐτὸ *τὸ Τελοπιδαν* usurpârit, more poetarum, qui OEdipodis filios vocare OEdipodas contueverunt. De Triopâ multo plura in Notis Salmasii p. 25. usque ad p. 29. & ad p. 57. ubi agitur de columnâ Farnesianâ, ex quâ didicimus *ἔρεον* illud ab Herode consecratum *Τερόπειον* fuisse dictum. Salmasius p. 57. usque ad p. 62. probat *Τερόπειον* posse dici locum à triquetra formâ, & in trifinio positum:

fitum: cui adjacebant Minervæ & Nemesis ædes: à quo deæ ipsæ vocentur *Τελίππεαι*: uti Nemesis Rhamnusia à Rhamnunte, & Pallas Attica ab Athenis, ubi colebantur. v. 7.

6. *αλιγνῶν—C. S. leg. ἀθανάτοις λίγνῶν.

8. *ευρυχόρης*—Il. 6. v. 498. Schol. *ευρύχορον, πλατύν, μεγάλον*. Malo sentire cum iis, qui à *χώρας* vel *χώρη* deducunt, & pro *ω* metri causâ posito. Sic *καλλιχόρης* Pindar. Pyth. Od. 12. Antisth. 2.

9. *ῥάϊδι*—C. & Morell. *potenter vos gerite*. S. *ῥάϊδι* est *festinare, cum studio properare, apud αἰῶνις* *κινῶν*. Sic Homer. Il. 11. v. 166. Schol. & Hesych. *ῥάϊδι, ἀπείδεν, ὀρμῶν*.

πολυδάφουλον—i pro u, uti contrâ v. 14. *ὀψυγόισι*—u pro i. Phavorin. in voce *δαλινῶν* docet *Ἀιολεῖς ῥάϊδι τῷ ἰ ἀντὶ τῷ ὀϊον ἀνθρώποις ἀντὶ τῷ ἀνθρώπῳ* (quod tamen in nullo auctore mihi occurrit). Sic *μοῖσα* Theoc. Idyll. 1. v. 144. Sic Latini *γαρύω garririo, meo mei*. u pro i; uti *βύβλον* Herodot. p. 77. l. 20. quod Phavorin. in voce *βιβλίον*, Ionibus tribuit. Frequenter apud Latinos, *carnefex, ornatiss*. Quintilian. l. 1. c. 7. (Priscian. Ald. 1527.) p. 8.

ἀλῶν, ἀμπελόφυτον *χώρας* Hesych. *πολυδάφουλον* Homer. Il. 6. v. 507.

10. *δίνδρεα βολυόιντα*. C. S. *vites racemis referta*. (H. Steph. Thes. ex Athen. lib. 10. *βοτρύεσσ' οἰνάς*). Salmasius tamen mavult *δίνδρεα* hic esse arbores, quæ vites ascendentes sustinent; quia versu præcedenti jam vites nominavit.

11. *λειμώνιν κόμης* *ῥατοριῶν γραμῖνα*. Metaphor.

12. *ἀνὰ γαῖαν ἵκη*. C. S. *ἀντὶ τῷ γῆ terra deo sacra*. *ἀνερῶν χερσὶν loca diis consecrata*. Pollux. *ἀνερῶν θεοῖς τόποι, ἀλσὴς καὶ τεμερὶ καὶ ἱερῇ*. Sic animalia diis consecrata *ἀντὶ*. Callimach. in Cerer. v. 47. *θεοῖσιν ἀνερῶν δίνδρεα*.

13. S. Hunc versum, qui deerat in editione Casauboni, nobis submisit præstantissimus Bongarfius. Ex eo intelligimus non omnem possessionem suam ab Herode consecratam, sed partem duntaxat, in quâ monumentum construxit, & templum ædificavit, murisque totum locum sepelit.

16. C. S. leg. *σίσασα*. Sic *σίην* pro *σείην* Anacreon. *ὦ κυπρῶν. ἡμῶν*. Vide Etymolog. Magn. in voce *σίττω*. & Vet. Gloss. & Lucian. in quod. Epigr. *δαίσις*. & *σίχοις* in Vet. Epigram. & Diogen. Laert. in Epigram. (in Vit. Socrati.) *κόνιον* pro *κόνιον*. *Πρὸς τὸ Ἀθηνῶν κόνιον μὴ ἀπλῶς οὐκ ἰδίῳ*. At verò in libris impressis lego—*κόνιον ἀπλῶς μὴ ἰδίῳ*.

17. C. pro *ἡπῶνι* notat in ipso marmore haberi *ῥατοριῶν*.

18. *ὀχλίσσιν*. Homer. Od. 1. v. 242. *ὀχλίσσιν*. Schol. *κινῶν*.

C. legit—*ὀ μαιζίν ἀντὶ εἰσὶν ἀνάγκαι*. Non *absunt* *Parcarum* *ρατῶν*. vel *ὀ μαιζίν ἀντὶ εἰσὶν ἀνάγκαι*. *ὅτε ἀντὶ εἰσὶν ἀνάγκαι, πάντες μᾶλλον φοβηταί*.

S. *Ἀτρεΐς* (ut i pro η v. 1.) pro *Ἀτρεΐς*. Sic Callimach. (vid. Schol. Nicand. Ther. v. 764.) *Περσῶν* pro *Περσῶν*. [lege & Nicand. Alexiph. v. 100. Schol. ubi Callimach. citat. at Edit. Ald. 1499. & 1523. habet *Περσῶν*. Sed Edit. Colon. 1530. & Paris. 1557. *Περσῶν*.] *Ἀτρεΐς* idem quod *ἀτρεΐς*. Sic Euphorion apud Hermogenem, *καὶ ἀτρεΐα δῆμον Ἀθηνῶν* (edit. Crispin. 1570. p. 333. *ἀντὶ τῷ ἀτρεΐς καὶ ἀτρεΐον*. Lege Etymol. Magn. in voce *ἀτρεΐας*.) Græci poetæ sæpe nominibus propriis *ἀντὶ τῷ ἐπιθετικῶν* abutuntur. Hesych. *ἱπποῖς, πῶσσας οὐκ ἔμμελ*. *Σαπφὶς ἢ τῷ δια*. *Λεωνίδης τῷ περὶ φαντοῖν*, emenda *περὶ φαντοῖν*. Leonid. Tarantin. in Epigram. *ἐπὶ φαντοῖν*. Sapph. *δια ἐπὶ φαντοῖν*. Metrodor. *ἀγαμέμνων αἰθέρ*. Alius (Dionys. Sicul. apud Athen. l. 3. c. 20. ubi lege plura) *παρθένον Μειανδρον*. *ἀτρεΐς ἀνάγκη*, uti *ῥάϊδι τύχη* Æschylo, & *κλυτὸς Ἰπποδάμεια* (Il. 6. v. 742.) Homero. *Μοῖρας ἀνάγκη* Euripid. Electr. (v. 1301.)

19. *ἀλίστην* in Lexicogr. vox *ἀδίστη*. Hesych. *ἀλίστην, ἀμαρτία, καὶ ἀλίστην Σοφοκλῆς αἰχμαλώτισιν λίγη*. Locutio hæc non adeò frequens, *ἰδίῳ ἀλίστην ἀνὰ τῇ: templa violaveris*.

21. C. leg. in marmore ipso *χώρας*, quod pro *χώρη*, uti in Farnes. Inscript. *δαίμον* pro *δαίμων*.

22. *ὑποχρῶν εἰς*—Eustath. in Homer. p. 236. l. 8. *ὑποχρῶν ἀπολύ*.

23. *ἡμεῖς δὲ*—Homer. Od. 1. v. 69. *ἡμεῖς δὲ*—Schol. *ἡμεῖς δὲ διατελλῶν τῷ ἀνθρώπῳ ἀκμάζοντα*. De hac voce plura apud H. Steph. Thes. *ὅρχης—ἴθα δ' ἀνὰ σφυραὶ παλαιοὶ ἔασιν* Od. 11. v. 342.

ὦ ἄλσιν C. Haud scio, annon scriptum sit *ὦ* pro *ἰς*. S. *ὦ* pro *ἰς* more Æolico; Pindar. Pyth. Od. 4. Stroph. 12. v. 8. & Od. 2. Antistroph. 4. v. 10. & Antistroph. 1. v. 6. & Dios Pythagoric. apud Stob. (edit. 1609.) p. 409. lin. 5. ubi Salmas. leg. *ὦ ζῶν ἐλπίδων*—pro eo quod legitur vulgò *ὦ ζῶν ἐλπίδων*. Tamen Salmasius mavult legere v. 23. —*ὦ ἀλσιν*—unicâ voce (ut *ὦ ἀλσιν* ab *ἄλσιν*) & postea v. 25. *Δαίμων*—*μακίλλα*.

De

De mirâ illâ præpositione *ἐν* pro *ἐς* pauca quædam lubet adjicere. *ν* pro *σ* Does usurpant, ut *ἐν* pro *ἐς* Theocrit. Id. v. 17. καὶ πέντ' ἔτη Aristoph. Acharn. p. 420. v. 4. (edit. 1607.) ubi Schol. ἀντὶ τῆς ἐς πέντε ἔτη. & in decreto Spartan. contra Timoth. (apud Boeth. de quo Salmas. in Hellenistic. p. 81.) ἐν τῇ ἀγῶνι. Sic enim legunt Is. Casaubon. in Not. ad Athen. p. 614. & Jos. Scalig. in Manil. (edit. 1600) p. 426. & Paul. Leopard. in emendat. (edit. 1568.) p. 215. & Arat. (Oxon. 1672.) p. 67. sed Salmas. leg. ἐντὶ—Pindar. (apud Dionys. Halic. Tom. 2. Edit. Hudson. p. 41. l. 29.) ἐν χορῶν—& Epit. apud Arhen. l. 4. c. 7. (ut legit Casaubon. in Animadv. p. 262.) ἐν Ἀμυκλαίων ἱερῶν—Lege Schol. Pindar. Pyth. Od. 2. Ant. 1. v. 6. ἢ ἐν ἀντὶ τῆς ἐς. At Schol. ejusd. Pyth. Od. 4. Stroph. 12. v. 8. Χαῖρες βύλας γράφον, ἵπποισι ἀντὶ τῶ ἀν ποιεῖ, καὶ τῷ Πινδάρῳ ζωῖται. Lege Æm. Port. Lexic. Doric. & Eustath. p. 1839. l. 53. & Joan. Gramm. & Corinth. de Dialect. Hinc (scil. ab *ἐν* pro *ἐς*) Latina præpositio *in* fit, quæ aliquando accusativo, aliquando ablativo jungitur; sicut *ἐν* ablativo, & (si pro *ἐς* sumatur) accusativo.

24. *ἐναλθῆναι*—vox in H. Steph. Thes. ἀδίστατον. Hefych. ἐναλθῆναι, ἐναλθῆναι. Constantin. affert ex Plutarch. (edit. 1624. 2 Vol. p. 664. C.) & Nicand. Alexiph. v. 622. ubi tamen in impress. codd. legitur *ἐναλθῆναι*.

χλωρὸν θύσαναι C. leg. vel *χλωροθύσαναι*—quasi esset versus spondaïcus, vel *χλωροθύσαναι*, unâ litterâ extritâ, uti *ὑπερκαπῶν* pro *ὑπερκαμπῶν* apud Sophoc. Ajac. (v. 127. lege Schol.) S. Non mendum est; sed mira est sermonis elegantia. Sic Hesiod. *Λαο.* (v. 146.) *ἐδόντων λαοὺ καὶ θείων*. Sic *χαλκὸν θύειν* in clypeo dixit Homerus (Il. v. v. 275.) qui ære in orbem erat obductus.

25. C. notat in ipso marmore scribi *δμῶν* per *σ*. *δμῶν αἰδῶ μάκεθαι* ministrum orci ligo-
nem, quo terra effoditur ad inhumandos mortuos. Videtur respexisse ad Hesiod. *Εργ.* v. 468. *πυκνὸν αἰδῶ nigri orci*. Hefych. *πυκνός, μέλας, ζωοποιός*.

C. *ρήξει*—pro *σ*. (ut prius v. 16.) *ρήξει* erit pro *impingere per vim*: quodd translatus à palæstrâ. Consule B. Cyrill. in homil. de exitu animæ. & D. Marc. ix. 8. Luc. ix. 42. At scribendum censeo *ρήξει*.

S. Si rectè descriptus est hic versus, (nam aliter legit. vide v. 23.) *ρήξει μάκεθαι εἰς δένδρῳ* erit, *infringere seu impingere ligonem arboribus*.

26. C. Marmor habet *περὶζων*.

περὶζων vox in Homero frequens. Il. π. v. 752. & φ. v. 129. &c.

νίκουσι—duplicato *σ*, uti *ῥήνουσι* apud Oppian. Cyneget. v. 261. Homer. cum *σ* simplici Od. χ. v. 401. *νίκουσι*.

27. *ἰερόχθονα*—vox in Lexicogr. desiderata.

28. *αἵματόν ῥι*—Sic Homer. Il. ζ. v. 211.

C. S. Marmor habet *εγγύθον*.

C. leg. *ἰοσαμῆροιο*, i. e. *ῥ αἰμιδερυταμῆρος*.

S. *ἰοσαμῆροιο* qui condidit, eodem uterque sensu. Malo *ἰοσαμῆροιο*, ab *ἵστα* collocavi Homer. Il. γ. v. 382. quàm *ἰοσαμῆροιο*, quod ab *ἵω* *ἵνυμι* *ἵνδω*. Hefych. tamen exp. *ἵστας, καθίστας*. & *ἵσταιν, εἰδύνειν, ἵσταιν, ἐκδύνειν*.

28. *τιμῶρος ἵστωρ*—C. Poeticâ licentiâ *ἵστωρ* pro *ἑλν*. Saxum, cui insulptum hoc monumentum, vocat vindicem juris sui ac suorum. S. *ἵστωρ* veteribus grammaticis *πάτριος* in aratro. Sed de palo columnam quis faciat? Præterea quis dicat columnam vindicatoriam in eos, qui adversus illam legem fecerint? Putem igitur *ἵστωρ* perperam descriptum pro *ἵστωρ*, & *ἵστωρ* (σ pro *ι*, uti prius v. 4.) pro *ἵστωρ* scriptum. Hefych. *ἵστωρ, μέγας*. Ille verò *τιμῶρος*—*ἵστωρ* est, qui versu sequenti vocatur *χθόνιος βασιλῆς*, viz. Pluto; nam *ε* *χθόνιος* *θεὸς* sunt dii inferi. Sed Casaubonus (ut in initio suprâ notavi) hunc regem vult esse Herodem.

31. *ζωῖσιον ἱερῶν*—participium sacrorum, aut in eadem ade consubernalem. Hefych. *ζωῖσιον, ζωῖσιον, ὁμοῖσιον, ὁμοῖσιον*. Oppian. Cyneget. l. 3. v. 118. *ἔρως καὶ δῶμα ζωῖσιον ἀνθρώποις*.

32. *ἄκλυτα*—non audita. vox hæc in Lexicogr. non reperitur.

ἐπιπείσει *αὐτὸν* in Marmore, sed C. S. leg. *αὐτῶν*. Salmasius autem, ut syntaxis meliùs constet, reponit *ἐπιπείσει*—percontatus fuerit; nam verbum *πυθάνομαι* jungitur Genitivo:

* *τιμῶρος* Apollon. Argon. l. 4. v. 1323. Schol. *ἱεδικ*.

* Hefych. *ἵστωρ, ὁρῶ, ἱεδικ, ῥιμῶρ, ὁρῶ*.

* Euripid. Hecub. v. 79. Schol. & Sophoc. Aj. v. 847, OEdip. Colon. v. 1637. 1677. & 1807. Procl. Schol. in Hesiod. *Εργ.* v. 463, 471.

αὐτὶ ἐπιπείσει) scriptum est pro ἐπιπείσει), i pro v, ut suprâ v. 9. Sed non reperio ἐπιπείσει) μα. Neque mutanda mihi videretur lectio primitiva, cum possit ea admittere genitivum, si modò rectè citaretur (in Græc. Gramm. Rudim. Westm. p. 155. edit. 1683.) Agathonis locus, ὡς ἡδὺ τῷ φουδάῳ πείσει τίκτω, sed Stobæi omnes (Serm. 77.) quas vidi editiones habent τῷ φουδάῳ.

33. ἀπὸ τῆς ἐμῆς—C. aspernetur—S. insuper habeat—Morel. temnat—Verbum ἀπὸ τῆς ἐμῆς nondum legi in hac significatione. (consule Lexicogr.) Tamen apud Hesych. ἀπὸ τῆς ἐμῆς, ἀπὸ τῆς ἐμῆς. & Suid. ex Sophoc. (OEdip. Colon. v. 222.) ἀπὸ τῆς ἐμῆς τὸν τὸν λυμὸν, ταῦτίς τὸ μὴ μετρί-
χοντα τὸ τῆς ἐμῆς.

ἡ τῆς ἐμῆς—de hac voce tacent Lexicographi. Eadem compositionis forma, ac v. 17. ἡ τῆς ἐμῆς.

34. ἀπὸ τῆς ἐμῆς—improvisa, repentina. Apollon. Argon. l. 2. v. 268. Arat. Phænom. v. 424.

C. S. leg. ῥόμβος—C. & Morel. vagus Alastor. S. irrequietus Alastor. Vox ῥόμβος sumitur ἐπιθετικῶς. Hesych. ῥόμβος, ἀεὶ φορεῖ κινήσει. Theocr. Id. 2. v. 30. ubi Schol. exp. τροχός. Pindar. Isth. Od. 4. Antistr. 3. v. 9. ubi Schol. exp. ὄρμη. & Olymp. Od. 13. Stroph. 5. v. 1. ubi Schol. exp. κίνησις. ἀλάτωρ Sophoc. OEdip. Colon. p. 822. S. ἀλάτωρ. Hesych. πικρὸς δαίμων. Ζεύς. Pausan. Arcadic. (edit. 1613. p. 492. l. 29.) τὸ Ἐραφύλης ἀλά-
τωρ.

35. κυλινδρὸς κακότητος. C. exantlabit arumnam. Lego in Homer. Od. 6. v. 163. τοῖσι πῆ-
μα κυλινδρῷ. in caput eorum infortunium devolvitur. Sed non mihi occurrit altera loquendi
forma.

C. leg. metri causâ Ἀιολίδας.

Τριόπιον ῥήθ. lege suprâ v. 5. S. conjicit legi posse Τριόπιον ῥήθ. Ἀιολίδας, ut hoc non de ipso Triopâ, sed de Eryfichthone Triopæ filio intelligatur. Observat tamen patere, quòd Herodes non Eryfichthoni, sed Triopæ adscripserit illam Cereris læsæ fabulam. v. 5, 39.

38. λαοκτοῦν—C. S. ἀλίστα.

39. ἐπὶ τῇ ἐμῇ—S. pro ἐφ' ἐμῇ. Sic Nicandro (Theriac. v. 181.) ἐπὶ ζαυρὸς κοίτης pro ζαυρὸς ἐπικοίτης. [sed edit. Ald. 1499. & Morel. 1557. & H. Steph. inter Poet. Heroic. 1566. legunt ἐπὶ ζαυρὸς] & (v. 88.) ἐπὶ χλαυρήδω νότῳ pro χλαυρήδω ἐπὶ νότῳ.

In Inscript. Regill.

S. Debetur hæc ἐπιγραφή doctiss. viro J. Symondo, qui eam Româ attulit, ad ipsum mar-
mor à se descriptam.

Titul. Μαρκέλλου. S. Marcellus hic fuit aliquis ex consanguineis vel propinquis ipsius Re-
gillæ, vel amicus saltem Herodis, qui in ejus gratiam hanc Regillæ ponendam statuam cu-
ravit, ipso Herode tunc Athenis commorante. Marcelli nomine Consul em fasti Alexandrini
anno dcccxxcxi sub Hadriano memorant. Mentio fit etiam cujusdam Octilii Marcelli, qui fuit
Antinoi sacerdos, in veteri nummo. Vid. If. Casaubon. Not. in Spartian.

V. 1. S. Θυερίαις pro Θυμβερίαις, extrito μ, quod poetis familiare. Sic ἐυκαπὶς apud
Leonid. (Antholog. l. 6. c. 3.) & ἀφορεῖς apud Simonid. & in veterib. Pollucis codicibus.

2. S. Philostratus in Herodis Attici Vitâ scribit Regillam Herodis illius uxorem fuisse, &
Braduzæ (legendum enim Βραδύας, non Βραδείας) consulis sororem. Sed Appiine Annii Bra-
duzæ, an M. Atilii Metilii Braduzæ, quæstionis est. Ille sub Hadriano cum Varo, hic cum
Materno sub Commodò consul fuit. Regillæ nomen facillè persuaserit Atilii sororem fuisse.
Atiliæ enim familiæ cognomen fuit Regulus; & fæminæ illis temporibus ex parentum cog-
nominibus appellationes sumebant. Regillam hanc nobilissimam facit inscriptionis author, v.
3, 4, 38, 39. Hujus meminit author vitæ Democriti, ubi Ἐγγίλλας pro Ἐγγίλλας repo-
nendum.

S. leg. θυσιαῖς—θυσιαῖς ἱδὸς sacra effigies, cui sacra fieri solent. Hesych. θυσιαῖς, ἱερῆς
παρεχέας ἢ θυσίαις. leg. θυσιαῖς, ἱερῆς παρεχέας θυσίαις.

3. πολυκλειώνων—desideratur in Lexicogr. uti & v. 5. ὑπερνέων. v. 28. παρηνέων.

5. Μαρεθώνων—S. Marathon, pagus Atticæ; & Herodes fuit Marathonius. Lege Phi-
lostrat.

S. θειὰ ὑπερνέων—sc. Nemesis & Minerva, quas Ὀυμβώμης fecerat Herodes. Nam quæ
mox sequuntur, inter χθονίαις habitæ; nempe Ceres nova, & Ceres antiqua; hoc est, Ceres
Z z & ejus

& ejus filia Proserpina: quibus v. 7. Regillæ statua (qui mos erat apud antiquos) dedicatur. Lege Theocr. Idyll. 10. v. 32.

6. Διὸ τίη, πικρῶς. S. lege Schol. Euripid. Phœniff. v. 689.

8. ἄγχι pro αἰάνει. H. Steph. citat Epigramm. & Apoll.

S. ἡρώησι—lege Schol. Aristoph. Nub. (pag. 143. l. 6. edit. 1607.)

9. S. Saturnum in beatis insulis regnare hic facit; quod nescio, an alibi temere reperiatur. Artemidorus tamen lib. 2. cap. 44. Saturnum numerat ἐν ταῖς πείραις; nec dubium hanc ratione, quod beatis insulis, quæ in Oceano (Græcis enim ὁ πείραξ ἀκραιὸς dicitur) sunt, præesse crederetur.

12. S. In inscriptione legitur ἀειχρίδρον mendosé.

14. S. Ἀρχαί κλυθαί. Parca. Homer. Od. α. v. 241. Hefych. κλυθαί, αἰμοῖσι. Salmastius reponit κλυθαί. Henr. Stephanus tamen in Thef. non mutat κλυθαί. & Homer. Il. η. v. 197. κατὰ κλυθαί. Sic enim legit Eustathius p. 1200. l. 11. & p. 1576. l. 40. κλυθαί Metaplasma. pro κλυθαί. Henr. Steph. monet posse etiam derivari à κατὰ κλυθῶς - ὠθῶ. Præterea κλυθαί hic posset sumi vel pro κλυθαί (& tunc scribendum esset κλυθαί) inserto ω, (quod non infrequens apud Poetas, ἡρώησι Od. ε. v. 69.) vel à κλυθῶ - ὠς (servatâ declinatione) κλυθαί, & κλυθῶς ω pro ο posito, quo nil sæpius occurrit apud Poetas, ut Διάνυσθαι Il. ξ. v. 325. δαίτη Od. θ. v. 325.

15. S. Hinc Herodes videtur quatuor liberos habuisse. Sed Philostratus tres tantum nominat, duas filias & natum unicum, illas mortuas, hunc superstitem. At inter liberos Herodi ereptos recensendus est fœtus, quem Regilla in utero gerebat, quique cum ipsâ partui vicinâ periit: & filiarum altera nondum mortua erat, cum hæc posita est statua. Duos ergo relictos Herodi liberos intelligit, Elpinicen & Atticum.

16. S. leg. ἀγνώστῃ—Vox ἀγνῶς hic non passivè (ignotus Od. ε. v. 79.) sed activè significat, ignotus. uti apud Xenoph. (edit. 1625.) p. 868. B. apud quem alia legitur significatio, p. 443. C. Hefych. ἀγνῶτος ἀπιστήμονας. Idem habet ἀγνῶς (ὁ ἐπιγινώσκοντα forsan leg. ὁ pro ὁ) unde posset deduci ἀγνῶ, & legi divisim ἀγνῶ τι. Sed deberet antepenacui ἄγνοσθαι, & ἀγνῶ acui in duali. ἀγνῶσθαι, hic activè accipitur; uti Od. ε. v. 127. non passivè; uti Od. α. v. 242.

17. S. leg. ἡλῶς—

18. S. eleganter γαστρίῳς ἡλικίας μεγάλῃ de iis, qui ad senectutem perveniunt. Colis tamen misceri locutio mihi videtur rara, & aliquantum coacta.

19. S. Herodis luctum multis describit in ejus vitâ Philostratus.

S. Nusquam apud Homerum & antiquiores poetas reperitur ἐπίησθαι hōc sensu, sed ἐπίησθαι Il. α. v. 572.

In hac sententiâ subaud. verbum ἴδωκεν.

20. S. Rex hic fuit Marcus Antoninus philosophus.

21. S. Sensus hic est: Jupiter uxorem ejus ad Oceanum misit & insulas Fortunatas; imperator verò M. Antoninus ejus filium senatorem fecit.

23. S. αὐτὰρ ὁ—ἀστέρων πίδαλα calcei lunati, quibus sideris forma, ut loquitur Isidorus, hoc est Lunæ, erat adnexa.

24. Ἐρμῶν pro Ἐρμῆς afferunt Lexicogr. ex Epigramm.

S. Ratio, quæ hic redditur, adfigendi lunam calceis patritiorum apud nullum alium, qui extat, authorem occurrit. At Virg. Æn. 2. v. 694. refert stellam cœlo delapsam Æneæ præluxisse.

25. ἴμῳ ὅτ'—Mihi videtur harum particularum altera redundare, reponerem itaque τῇμῳ ὅτ' ἴμῳ—

πολίμῳ ἐξῆλθον—S. Sic Quint. Smyrn. (l. 13. v. 322.) ἐξῆλθον πολίμοιο.

26. Σαυτῆς—Antholog. l. 1. p. 150. edit. 1600.

27. S. suppl. Σελωαίης κύκλος αὐγῆς vel potius αὐγῆς; uti Apollon. Argon. (l. 4. v. 167.) Σελωαίη διχομήνιδά αὐγῆς.

29. S. suppl. Σύμβολον Ἀυσονίσσιν ἐϋχρησίσι γαστρίῳ. Philostratus in vit. Herod. σύμβολον ἐϋχρησίαν hanc calceorum lunam vocat.

30. & duos sequentes S. sic suppl.

Ὡς μὴ ἐκόμενοι καὶ Καρυπιδῶν περὶ ἰόντα
Τυρσηῶν δ' ἄρ' ἴσθ' ἐπισφύρασι γίγας ἀνδρῶν,
Ἐρως ἐκείνῳ καὶ Ἐρμῶν—

S. Virgil.

S. Virgil. de Evandro, l. 8. *Æn.* 458. *Tyrrhena vincula*. Ubi lege Serv. Confule Polluc. & Hesych. in voc. *Τυρρηνικά*. Philostratus etiam vocat *ἱπυφύριον*. vide Homer. *Ιλ.* γ. v. 331.

Atticum Herse & Mercurio progenitum dicit, quod Herodes ejus pater generis sui originem ad Cerycem (v. 33.) referret, quem Mercurii & Herfes filium fuisse vult hic author. Apollodorus tamen lib. 3. Bibliothec. non Cerycem, sed Cephalum Mercurii & Herfes filium facit. Pausanias in Attic. scribit Cerycem ex Mercurio & Aglauro, Pollux ex Mercurio & Pandroso genitum. (Aglauros, Pandrosos & Herse fuerunt filiae Cecropis. Vide Apollodorus.) A Ceryce Ceryces familia Athenis nobilissima & antiquissima. v. 33. Herodes (cui tamen Philostratus dat generis auctores Æacidas) dicitur Theseides [*Θησηιάδης*] quod uterque ad Erechtheum & Cecropem genus referret: nam erat Herodes Ceryce oriundus, Ceryx Herfes filius, Herse Cecropis filia, Cecrops Erechthei filius, Cecropis Pandion, Pandionis Ægeus, Ægei Theseus.

32. S. reponit *ει* pro *εις*, extrita littera *σ*, quæ erat in lapidis apographo.

33. S. in Textu habet *Θησηιάδης*, sed in notis (quod rectius est) *Θησηιάδης*.

34. S. *ἱπύτιμον*, hoc est, *suo nomine dignum*; quod Attico ei nomen esset, & linguam *ἀκραιβῶς* *Ἀττικίζουσαι* haberet: ideoque *Ἡρώδης γλαῦτης* (v. 37.) vulgò vocaretur.

S. leg. *ἀνίσταται βυλλῶ*—sic apud Martial. l. 14. (Epigramm. r.) *dominus senatus. οἱς βυλλῶ ἀγίρει* ad *τιμῆς*, *Ἑλλάδι δ' ἔτι ἦν βασιλεύς* ad *ἱπύτιμον* refertur. *οἱς βυλλῶ ἀγίρει* apud Apollon. in Argon. (ut & Homer. *Ιλ.* β. v. 94. *οἱς ἀγορεύω ἀγίρει*. & *Ιλ.* σ. v. 245.)

35. S. *πρωτόθενης ἀντί* & *πρωτόθενοι*, Metaplasmus. sic *ἱερουργμαίης* Homer. *Ιλ.* π. v. 370.

36. S. leg. *φανῶ*—*βασιλεύς* (Homer. *Ιλ.* ι. v. 160. nam Adrianus Sophista apud Philostrat. vocat Herodem *βασιλέα* & *λόγαν*. Sic Proæresius apud Eunap. *βασιλεύς λόγαν*. Sic Manil. l. 4. (v. 194.) *regnum loquendi*.)

37. S. legit *Ἀδύω*—ejectis duabus istis, quæ in finem irrepsērunt, litteris. [quasi *ων* vocis superioris *φανῶ* huc decidisset] & miratur Herodis filium, quem ob eloquentiam laudat inscriptio, à Philostrato describi hebetem, stultum, vitiis deditum, aded ut Herodes ei nihil præter bona materna reliquerit. Sed inscriptionis auctori, quàm centum Philostratis, credere mavult Salmastius.

38. *καλλίσφυρος*—Homer. *Οδ.* ε. v. 333.

Ἀπαιώνη Patronymica forma ab *Ἀπαιώης*. At Eustath. p. 989. l. 19. scribit *-ώνη* fieri à desinentibus in *-ος* purum, ut *Ἀκρίσιος Ἀκρασιώνη*.

39. S. scribit *ἔν* [Homer. *Ιλ.* α. v. 381.] vel *ἔν* [*Ιλ.* λ. v. 807.] notatque *ἔν* posse admitti pro *ἔν* Ionicè, ut *ει* pro *ὦ*. [quod vix, nisi exemplum istius *ἔν* afferatur, probavero.]

40. S. mavult *Ἐραχθονίδει*—& postea leg. *φῖ δὲ φίλοι*—[nam *-ει* synecphonesin patitur sæpius, quàm *-ος*. Habetur tamen exemplum Mus. v. 224. in voce *φάει*.]

41. *οἱ δὲ τοι ἱστοῦνται*—subaud. *φίλοι*, ex v. 40.

43. S. leg. *ὄν* & *γδ*—

44. *ἑὸν* Atticè pro *ἑὸν*, sic 2 Maccab. ii. 6. Herodian. (edit. H. Steph. 1581.) p. 22. l. 29.

45. S. leg. *θητοῖς*—

46. S. *Σῆμα ἡδ' ἱκεῖνοι*—sic *ἀεφρεσικῶς* appellat *ἡρώων*, quod illi ab Herode Athenis extructum est. Quid si quod Philostratus theatrum ab Herode ædificatum in honorem Regillæ scribit, hoc *ἡρώων* fuisse interpretabimur? Statius in Epicedio in patrem scribit, si sibi fortuna permitteret, se tumulum patri extructurum, *par templis opus*.

47. *σκήπτρον Ῥαδάμανθυ*—sceptrum pro regno. Sic Schol. Euripid. Orest. v. 1058.

48. S. *Φαυσείνη* pro *Φαυσίνη*, ut passim in veteribus monumentis scribendi mos est. Faustina hæc Marci Antonini philosophi uxor fuit, quæ videtur in eodem hōc templo. consecrata, in quo Regillæ statua erat posita.

49. S. leg. *ἰὼν πάρος*—Nam ante templa ferè semper haud parvus agri modus vacabat, vineis aut oleis & aliis arboribus confitus.

50. *Χορὸς ἡμεῖδων*—S. *vinearum ordines*. Sic vitium *choreas* Manilius dixit l. 5. (v. 239. ubi Jos. Scalig. exp. *τὰς εἴχας ἀμπέλων* instar eorum, qui manibus confertis choreas ducunt) *χορδαίν* à *χορὸς*, uti *ὄρχηδ' ab ὄρχος*. [In superiore Inscriptione, v. 23. *ἡμεῖδων ὄρχος* (vel *ὄρχος*, nam vox est *δίτοις*). Sic *ὄρχος* Hesiod. *Λαο.* v. 296. Ab hac voce Skinnerus derivat Anglicam *Orchard*, & Ger. Joh. Vossius Latinam *hortus*. Hesych. *ὄρχος*, *κῆπος*. *ὄρχος*, *εἴχος* *ἀμπέλων*. *ὄρχος* fiet primò *orthus*, (nam *χ* & *θ* sunt parallelæ, *ὄρχος* Theocr. Id. 5. v. 48. pro *ὄρνιθες*) deinde *hortus*, aspiratione ad primam syllabam retractà.]

S. *ἰλαυήνεις ἄρσους* pro *ἰλαυήσας*. Sic Homer. *Οδ.* α. v. 246. *ὕλην Ζακύνθου* [pro *ὕλησας Ζακύνθου* *Οδ.* ι. v. 24.]

51. Notanda

51. Notanda est hæc syntaxis ἀτιμήσει ἴδραι. Latine potest verti *dedignata* vel *indignata fuerit hanc esse*; nam *indignari* jungitur infinitivo.

52. S. ὀπίσσω reponit pro mendoso σπλονα.

53. εὐθεροί—Hoc epitheton constanter Auroræ tribuit Homerus, Il. 9. v. 361. Od. 7. v. 48. &c.

S. ἰοχίαιον—ea videtur esse, quæ in inscriptione præcedente dicitur Ῥαμνησιᾶς Οὐπίς. Ideoque Dianam & Nemefin pro eadem accepit. Harpocrat. Ἀδελφίστην, οἱ μὲν αὐτῷ λίγυσι τῇ Νιμίσει—Δημήτρει & ὁ Σκῆψι—Ἀρτεμίδι φησὶν εἶναι τὴν Ἀδελφίστην, διὰ τὴν Ἀδελφίαν τοὺς ἰδρυμένους.

54. ἀπτιμάσει—eodem sensu, quo Inscript. præced. v. 33. ἀπτιμήσει: Sed ἀπτιμάω formaret regulariter ἀπτιμήσα (& Doricè ἀπτιμάσα). Attici solent augmentum syllabicum temporali augere; & τιμάω formabit ἀτιμήσα, uti φέρω ἤφερον Aristophan. p. 624. Nisi malis derivare ab ἀπτιμάω (composito ex ἀτιμάω) quale compositum nullibi reperio.

55. S. leg. ἑρῶνσι uti prius v. 8.

56. S. Καίσαρος—Per Cæsarem, intelligit Commodum M. Antonini & Faustinae filium. Cæsares enim vocabantur, qui designati erant imperii successores.

ὁμπία αἶμα. ὁμπιῶν beata rerum copia. Hesych. ὁμπία, καρποφόρος τροφή. τὸ ἀναπνέειν ἡμῖν δίδωσα. Suid. ὁμπιῶν, ἡ Δημήτης, αἷτια δὲ αὐτῆς ἀναπνέειν.

58. S. ἡ λάχην—de Faustina accipiendum.

χορροσία Hesych. exp. χορρός.

59. S. leg. Ἀυτὴ γ', Ἀλκμήνη τε—S. Καδμειῶν—Semele Cadmi neptis. uti suprâ v. 38. Ἀπηνήνη. & v. 5. ὑπεριώωναι.

Differtatiuncula in Sigeam Inscriptionem.

EXaminatis duabus illis antiquis inscriptionibus metrico sermone conceptis, me à proposito non egressum duxi; si Sigeam Inscriptionem perlegerem istis longè antiquiorem, nupérque Reverendi Edmundi Chishull eruditissimo commentario illustratam: & in eandem quæ mihi inter legendum fuerunt observata, describerem. Inscriptio illa, βαρβαρικῶς exarata, est duplex: altera primaria & vocalium longarum η ω figuris carens, ideoque Simonide prior; altera addititia & eo posterior, in quâ Simonideæ istæ literæ usurpantur, non ante Euclidem archontem receptæ. Erratum itaque ab Euripidis (Phœniss. v. 688.) Scholiastâ [ἐπ' ἀρχαῖος Ἀθήνησι] Εὐκλείδης μήπω τὴν μακρῶν εὐρησάμενος] deprehendunt Chishullius, & ante hunc Claudius Salmasius, qui (p. 232. Not. ad Inscript. Vet.) reponit πρὸ ἀρχαῖος Ἀθήνησι &c. Antiquam litterarum formam & retrogradam in lineis alternis dispositionem exhibet exemplar Chishullianum: mihi sufficiet geminam inscriptionem vulgatâ majuscularum formâ hic exhibuisse.

Inscriptio Primaria. ΦΑΝΟΔΙΚΟ: ΕΙΜΙ: ΤΟ ΗΕΡΜΟΚΡΑΤΟΣ: ΤΟΠΡΟΚΟΝΕΣΙΟ: ΚΑΓΟ: ΚΡΑΤΕΡΑ ΚΑΠΙΣΤΑΤΟΝ: ΚΑΙ ΗΕΘΟΝ: ΕΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝ: ΚΔΟΚΑ: ΜΝΕΜΑ: ΣΙΓΕΥΕΥ-ΣΙ: ΕΑΝ ΔΕ ΤΙ ΠΑΣΧΟΜΕΛΕΔΑ. ΙΝΕΝ * ΕΟ ΣΙΓΕΙΕΣ: ΚΑΙ ΜΕΠΟΒΙΣΕΝ: ΗΑΙΣΟΠΟΣ: ΚΑΙ ΗΑΔΕΛΦΟΙ

Inscriptio Addititia. ΦΑΝΟΔΙΚΟΕΜΙ ΤΟΡΜΟΚΡΑΤΕΟΣ ΤΟ ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΟ ΚΡΗΤΗΡΑ ΔΕ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΗΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΗΘΟΝ: ΕΣ ΠΡΥΤΑΝΗΙΟΝ ΕΔΩΚΕΝ ΣΥΚΒΕΥΣΙΝ

Nonnihil in tractatu super Græcorum dialectis aliquando edito de orthographiâ apud veteres frequentatâ differui: & nunc id, quod constare mihi semper visum est, exemplorum cum ex probatis authoribus tum ex Sigeâ hâc Epigraphâ productorum collatione evincere conabor; plura apud nullos, quàm quibus Dorismus familiaris est, scriptores reperiri primitivæ illius, & deinceps à recentibus antiquatæ, orthographiæ vestigia.

Observo ex antiquâ scribendi ratione literas ο & ε breves pro longis monophthongis & diphthongis usitatas: ο pro ω; uti παγο, παχο, δοκα, αισπος: ε pro η; Φαιδικα, το, πρεκαισις: ι pro ει; Ηεθμον, μεμα: ι pro ει: σιγεις.

Ο pro ω substituerunt Æoles, teste Eustathio, ἔργα, Hom. Il. 7. v. 315. καλλίχορος Pind. Pyth. Od. 12. Ant. 2. ubi consule Æm. Port. Lexic. Pindar. Sic δόκε Orph. Argon. v. 581. Sic

Sic etiam ἴσμεν, ἐγώσμεν Hom. Il. 6. v. 440. Sic apud Latinos assiduus penè Dorum & Æolum imitatorum terminatio Pronominis & Verbi *o* (*ego, lego*) pro *u* Græcâ corripitur æquè ac producitur.

Hoc τειχῶν ἀντίφραγξεν *o* pro diphthongo *u* negativâ usurpâsse olim Philoxenum Cytherium & Laconas testantur Suidas in voc. Φιλοξένου γραμματίων, & Ausonius in Epistol. 25. v. 36. lege Jos. Scalig. in Euseb. Chronic. (p. 115. edit. Amstel. 1658.) & Ger. Joh. Voss. in Aristarch. (p. 22. edit. Amstel. 1695.)

O pro *u* frequenter occurrit apud Scriptores Doricâ dialecto utentes; E. G. Theocritum, τὰς παρθένους Idyll. 1. v. 90. Cretense Marmor, κατὰ τὸς νόμος p. 118. Marm. Oxon. & Alcæum, ἀργαῖ p. 8. edit. Commelin. Lyric. 1598.

Huc refer -*uo* pro -*u* in Nominibus ab -*as* & -*es*; Ἀνυγίας Theocr. Id. 25. v. 7. αἶδας Id. 2. v. 160. Et -*u* pro -*u* in Nominibus ab -*as* & -*on*; τῷ σαλῦρῳ Mosch. Id. 6. v. 2.

Sic Hefych. ὀπίστημαι, ὁ πείθεμαι, Βοιωτοί. & Phavorin. ἰβόλων, ἰβύλων. & Homer. Od. π. v. 387. Ἀλλὰ βέλεσθε—cujus pedis ὑπερμελείας meliùs succurreretur, si legatur βέλεσθε. Latini certè suum *uolo* à βόλομαι mutuati sunt.

E pro *u* apud Poetas, & Ionicos & Doricos scriptores; ξερός Hom. Od. ε. v. 402. δαμαίει Il. η. v. 72. Herodot. (edit. H. Steph. 1570) ἴσαν p. 200. l. 36. ἴσαν p. 8. l. 6. ἐπόθσαν p. 329. l. 13. & Theocr. Id. 7. v. 60. ἐφίλασθαι: ubi -*ei* pro -*u* idque pro -*us* est; nam ἦν pro ἴσαν Lacon apud Aristoph. (edit. 1607.) p. 910.

E pro *u* apud omnes fere Græcorum dialectos occurrit: Atticam; ἐς Thucyd. (edit. 1594.) p. 5. ἦδισαν Id. p. 47. Ionicam; μίζαν Herodot. p. 52. l. 17. Doricam sæpissime; (ὀρεῖσθαι Theocr. Id. 1. v. 3. μερίζαν Id. 21. v. 31. ἄμεις Lacæn. apud Aristoph. p. 846. ὕμεις Megarens. apud eund. p. 408.

Verbum ποιεῖν in Sig. Inscript. pro ἐποίησιν habetur. Augmenti omissione apud Iones & Poetas nihil frequentius. ποιῶ pro ποιῶ Clariss. Chishullius ex Theocr. Id. 10. v. 38. & Aristophan. Equit. Act. 1. Sc. 3. affert. Superest *u* pro *u* comprobandum. Occurrit autem crebrò apud Bæotes, Æoles, & Vetera Monumenta: ἀδικησῶ, Θείσθαι Θείσθαι Bæot. apud Aristoph. p. 415. 412. μῆς (pro μὴν, Ἀιολικόν, Gaz. Gramm.) Pindar. Nem. Od. 5. Ant. 3. δανέ-*ου* Gruter. Inscript. (edit. Commelin. 1616.) p. cxxv. Ἀσκληπιάδης ibid. p. cv. στυγῆς ibid. p. xl. Et Inscript. Herod. de quâ priùs p. 174. v. 1. & p. 175. v. 18. Quin & hæc enallage τῷ ἡίς τὴν ἠ migravit in linguam communem; nam τίθηκα fit à τίθημι, & ποίσομαι à ποιῶ obsoleto, quod est πάχω. Si autem hæc enallage in ποιεῖν minùs placuerit, legi poterit factâ metathesi ποιεῖν: & *u* pro *u* ex supradictò brevium usu facillè admittetur.

Doctissimus Chishullius notat literam *u* (inter duas *i* mediam) in nomine σιγγινοῖς, & interpunctum in verbo μελεδά-*ν*ειν fungi vice Æolici Digamma; itaque μελεδά-*ν*ειν esse pro μελεδά-*ν*ειν: & postea, lacunâ suppletâ, legit *εἰω* pro *εἰώ*; exponens μελεδά-*ν*ειν *εἰώ* Σιγγινοῖς *εἰω* jubeo Sigeos, sensu commodissimo ac verissimo.

Æoles sanè solent duabus vocalibus interponere *u*, uti ἀνὴρ, αἴνας; lege Sapph. in Lyricor. Fragm. & Scholiast. Pindar. Pyth. Od. 2. Str. 2. Sic σιγγινοῖς pro σιγγινοῖς. Ne tamen sic legam, obstat, quòd vox vera sit non Σιγγινοῖς sed Σιγγινοῖς; uti constat. ex Stephan. de Urb. & ex σιγγινοῖς in eadem hâc inscriptione. Malo igitur legere σιγγινοῖς: non enim novum est ῖ in ῖ depravatam legere; vide priùs pag. 175. v. 9. sic & in corruptâ (quod monet Chishullius) inscriptionis addititiæ voce σικκινοῖς pro σιγγινοῖς.

Μελεδά-*ν*ειν verbum Ionicum occurrit in Herodot. p. 317. l. 4. & in Hippocrat. sæpissime. Sed ad viri sagacissimi de lacunâ per *εἰω* supplendâ conjecturam me penitus accedere non finit syntaxis verbi *εἰώ* apud Homerum frequens, scil. cum accusativo & dativo solis (Il. α. v. 297. Il. 6. v. 493.) non autem cum Infinitivo: neque sensu *jubeandi*, quo vir doctus hunc locum interpretatur. Præterea lacuna, quam oportet supplere, non duas sed unicam literam capiet.

Si liceat, quod sentio, in medium proferre; duplicem proponam legendæ hujus sententiæ rationem. In primâ admittam cum Chishullio Digamma Æolicum: non in secundâ.

1°. Cum Digamma illud, teste Dionysio Halicarnassæo (Antiq. p. 16. edit. Oxon.) sit æquè lenis ac asperi spiritus index; legam FEO id est (præposito digamma) *iō* (ab *iō*) *permissio*, vel *jubeo*. Sic Aristoph. Plut. τὸν Δία χαίρειν *iō*σας. & Plutarch. Alcibiad. τὸν Διομήδη χαίρειν ἦσσι (Consule H. Steph. Thes.) Et sententia sic se habebit; *si quid autem detrimenti patiar, id curare jubeo Sigeos*.

2º. Pro interpuncto (in *μελεδα.ινι*) simplice, geminum (utl in aliis inscriptionis locis) reponam (*μελεδα:ινι*) & lacunam supplebo per litteram Δ, cujus vestigia ipsum marmor, detritum licet, videtur retinere. Et inde hunc sensum eliciam: *ἰὰν δὲ τι πάσχω, μελεδᾷ, ἢ ἰνδῶ Σιγνῆς* (*μελεδᾷ* pro *μελεδῇ cura*, quæ vox legitur apud Hippocrat. lib. 1. *πρὶ γυναικ.*) Si autem quid patiar, cura est, ut obstringam Sigeos id est, *curo Sigeos obstringendos, ut quicquid detrimenti patiar, sarcians.* Verbum *ἰνδῶ* occurrit in hac significatione; *ἰνδαδῆμινος* apud Plutarch. Romul. (edit. 1624.) pag. 26. F.

Hæc vetus aspirationis signum exhibetur in his vocibus *Ἡερμονερατος, Ἡεθμον, Ἡαισπος, Ἡαδελφοι*. In harum primâ nulla est difficultas; in secundâ, aspiratio (utl monet Chishullius) ab Apollonii Scholiastâ defenditur, refragante tamen usu vulgari: in quartâ, aspiratio quamvis proflus inusitata, tamen congrua est particula *ἄμα*, ex quâ vox *ἄδελφος* componi ab etymologis dicitur: in tertiâ *Ἡαισπος*, aspirationis causam nullam scire me fateor. Nihilominus observo apud Latinos (Dorum Æoliumque in vocibus formandis æmulos) illam notam non modò aspiratis, sed etiam, rarò tamen, lævigatis vocabulis imprimi; utl *ἄρῶν ἡαυρίο*. Forasan nota illa, utl Digamma (vide prius p. 181. l. 52.) tam lævigationi quàm aspirationi solebat antiquitus inservire.

Voces autem *Ἡαισπος Ἡαδελφοι* ex articulis *ο οἱ* mediante *synalæphâ enatis* esse (quod putat sagacissimus Chishullius) neutiquam concedam. Reclamant enim *Synalæphæ* & Craeseos leges: nam *ο α* in *ω*, *οι α* in *φ* coalescunt; utl *ὦ ἔρχων* Aristoph. pag. 450 *ὦ Ἰδρις* Herodot. p. 167. l. 25. Pari ratione voces supradictæ fierent *ἄσπος* & *ἄδελφοι*. Præterea cum in hac inscriptione conjunctio *καὶ* vocali prævia alibi crasin patiatur *καγο καπισατοι*, non verò in vocibus *καὶ Ἡεθμον, καὶ Ἡαδελφοι*; conjicio notam *Η* in hac eandem, atque in illâ, esse; eundemque usum, nempe spirationis, non *synalæphæ*, habere.

Vox *ἰπισατοι*, quam hætenus in lexicis non irrepisse scribit Chishullius, aliquam fortè lucem accipiet ab Aristophanis loco in Avib. p. 561. — *πλησίον τῷ πιστατῷ*. Ex Scholiastæ in eum notis, & Henrico Stephano in Thesaur. tom. 1. p. 1766. & Eustathio in Homer. p. 1827. l. 56. Rom. Edit. & Athenæo in Deipnosophist. l. 2. c. 2. & Homero in Iliad. v. 122. ac 264. colligo illam vocem genere efferri fœminino *ἰπισάτη*, & masculino *ἰπισάτης* vel *ἰπισατος*; & significare *τρίποδα χαλκῶν, ᾧ ἰπισθῆναι λίθηνα ὑποκαίμενοι*; & *τρίποδων* duo esse genera; alterum, quo ad ignem utebantur calcificandis aquis; alterum *ἄπυρον, καλῶμενοι πρὸ τῆς*. Cujusmodi fuit hujus inscriptionis *πρὸ τῆς τρίπυς*, qui scilicet *ἰπισάτῃ* seu basi tripodi insisterat.

Hætenus de Inscriptione Primariâ. Transeo ad Addititiâ: quam propiùs ad Ionismum accedere & refingi indicant resolutiones vocum, & usus vocalis *η* pro *α*: *τερμονερατος, πρυτανῆς, κρητῆρ, οπακρητῆρ*. Sic Herodotus, *Ἀσνάγως* p. 18. l. 42. *πρυτανῆς* p. 117. l. 4. At in voce *τερμονερατος* alius præterea occurrit Ionismus; nam vox *Ἡερμονερατος* asperatur, &, crasi factâ, consona *τ* tenuis in *θ* asperam mutanda fuerat; sed Iones tenuem retinent; ut *τῆτρη* ex *τῆ ἰτρη* Herodot. p. 8. l. 27.

In hac inscriptione, recipitur usus longarum vocalium, & augmenti; negligitur *Η* aspirationis nota; retinetur *ο* pro *υ*, quæ morem duo aut tria deinceps sæcula pervasisse notat eruditissimus Chishullius.

Vox *ομι* propè accedit ad Æolicum *ἰμι* (pro *ομι*) *Sapph. in Lyric. fragm. & Theocr. Idyll. 20. v. 32.*

Geminationem *τῷ τ* in *πρὸς τῷ τῷ* ex Strabone confirmat Chishullius.

Vocem *οπακρητῆρ* nullibi reperio. Alia tamen non valde abfimilis *ὑποκρητῆρ* occurrit (nullius licet auctoris testimonio probata) in quibusdam Lexicis, *Basil. anno 1539. in 4º. & 1557, in fol. & Tusani, Paris. 1552. in fol.* ubi exponitur *ovaterula*.

In duabus his Inscriptionibus duæ extant voces, in quibus sculptorem errasse suspicandi locus est; nempe *ἄδικα, σπαινει*. In illâ, reponit Chishullius *ἴδαναι*; in hac, *οιγνῆσι*. Illi, si fieri posset, mederi aliter mallet; nam augmentum omittitur in alio verbo, καὶ με παινει; nisi ibi legas, *synalæphâ* admisâ καὶ με σπαινει. De voce *οιγνῆσι* reponendâ pro corruptâ *σπαινει* lege prius pag. 181. lin. 43. Præterea frequens est apud Græcos *παρῶν* seu *ἀντιστοιχία* litterarum *γ* & *κ* in vocibus quibusdam; ut *γῆφρὺς, κῆφρὺς* &c.

Ad finem mea jam pervenit dissertatiuncula; in quâ sicubi à viro in literis bonis admodum versato & solertissimo antiquitatis interprete paululùm dissentiam; non id egi, quò subactò illius judicio meum (quantillum!) conferrem, sed magis, quò illa pauca, quæ in illis inscriptionibus mihi nondum penitus intellecta adhuc in dubio sunt, monstrarem. Totam profectò ipsam, quanta quanta sit, Artis Criticæ provinciam tanti emere nolim, ut modestiæ & hu-

& humanitatis oblitus ullius industriam coner elevare, gloriolamque mihi in famæ alienæ spretæ injuriâ quæsitum ire. In hujusmodi criticos convenit, quod à Comico in imperitum hominem dictum est: *eo nunquam quidquam injustius, qui nisi quod ipse facit, nihil rectum putat*. Marcus Terentius Varro Romanus, vir verè *κερτικώτατος*, modestiam summæ eruditioni conjunxit: de quo sic Tullius ad Brutum (Epistol. ad Familiar. lib. 13.) *et modestum hominem cognosces et prudentem, et à cupiditate omni remotissimum; præterea magni laboris summæque industriae*.

NOTÆ in Cyr. Theod. Prodrum. Amicit.

V. 3. *κόμην ἰσχυρόν*—*comam vexata* (Ovid. Amor. l. i. Eleg. 14. v. 24. *comâ vexata*) vel *laniata*. *σύνλωμαι uxor* Luc. vii. 6. Marc. v. 35. Hefych. *σύνλω, ὠέχλη. σύνλαιν, τὸ τοῖς ὄνυξι ὥσπερ*.

4. *ἀχρεῖα* τὸ *χρῆμα*. Homer. Od. λ. v. 528. *ἀχρεῖα ἔχοντα χρῆμα*.

5. *πειθήρεις*—Vocem hanc ex Euripid. citant Lexicogr.

6. *ἀτημέλῃς κομῇ* Plutarch. Anton. (edit. 1624.) p. 923. D. Hefych. *ἀτημέλῃς, ἀμελῃς*.

7. *ῥῶμα* ex Baf. Epist. citant Lexicogr. at Homer. Il. δ. v. 187. *ζῶμα*.

βλαστήιον, σαρδάλιον Athen. l. 8. c. 4. p. 338. A. & Aristoph. Equit. p. 342. B. Schol. & Hefych. *βλαστήα* (forte *βλαστήα*) *σαρδάλια*. Suid. *βλαστή, ἄδος ὑποδήματος. Σοφοκλῆς*. (OEdip. Colon. v. 954. Schol.) Gesner. vert. *baxea*. Plaut. Menæchm. Act. 2. Sc. 3. v. 40.

8. *εὐλισμός* Hefych. *ἰμαλισμός, κόσμος*. Ezech. xlii. 14.

9. *τὸ ἔχρινος ῥόδον* Gesner. *labella rosea*. Catull. Epigr. 78. v. 1.

11. *ῥόβυλίδες*—Theocr. Id. 7. v. 26. Schol. *ῥόβυλη, ἄδος ὑποδήματος*. Sic Hefych.

13. *θερητήρια πρᾶξις* H. Steph. ex Theophyl. Epist. 21.

15. *γῆθι* vox in Lexicogr. *ἀδίσωτο*.

πατίον. Vel producitur antepenultima in *πατίον*, vel quintam hujus Iambici versûs sedem occupat Trochæus. Sufficiat semel monuisse lectorem, satis multa in hōc poemate occurrere, quæ contra prosodiam peccant, & authoris recentioris indiligentiam produnt. Ejus etiam interpretes Gesnerus, vir quantumvis extra omnem dubitationem eruditus, maximam in suâ versione licentiam, quamque strictæ Iambici carminis leges vix aut rarissimè admittunt, sibi sæpius indulsit.

24. *πυγμαχῶντο*—Apollon. Argon. l. 2. v. 785.

28. *μὰ πρὸς*—*μὰ* adverbium jurandi hîc *πλειόθεν* puto, nam præpositio *πρὸς* id per se satis præstat. Mallet itaque repetere particulam negativam *ἰμπαλῆκός, μή, μὴ πρὸς*—

29. *φάθι*—Imperativus regularis quidem, sed vix aut rariùs nisi in compositis obviis. Eustath. p. 1641. l. 31. ἢ *φάθι ἢ λήφωθι*. Affertur ex Platon. & Xenoph. *ἐύφωθι*.

35. *ἰσχυρόν*—*ἰσώ* vox in Lexicogr. *ἀδίσωτο*. Kircher. Concord. citat *ισώθη* ex Isai. xiv. 20.

38. *ζεφφίμ*—in editionibus (Tigur. 1549. & Aurel. Allobr. 1609.) sed malè; nam vox Hebræa non ζ, sed σ, postulat.

39. *πρωτοίποις*—vox in Lexicogr. desiderata.

αὐλῶς—Hefych. *αὐλῶς, αἰσώματος*.

40. Horum versuum (usque ad v. 48.) interpretatio abest in edit. Tigur. Notandum est Gesnerum uti versione aliquando laxiore, aliquando contractiore; quod per lineas vacantes indicavi.

Solus olim Lucifer] edit. Aurel. Allobr. *enim*; sed metri gratiâ *olim* reposui.

46. *νοῦρην κτίσις*—*intellectualis creatura*—opponitur ei v. 48. *διὰ τὴν κατ' αἰσθησιν φύσιν*. Voces hæ, quales aliæ plures hîc occurrunt, ad theologos & philosophos pertinent.

51. *φλήκας* (edit. Morel. Tigur. & Aur. Allobr. *φλυνάρας*) Hefych. *μωρολόγος*.

52. *τὸ νῦν* & *φιλίαν*: (Sic enim in Clemente Alexandrino in Admonit. ad Gent. exponitur locus Diogenis Laertii in Vit. Empedocl.) & per litem multa ex uno, per amicitiam unum ex multis fieri docuit. (lege Aristot. l. 8. Physic.)

53. *(ὑπαίθε)*—Verbum hoc nullibi reperio. Tamen legitur *πρωτοδέρμοι* apud Plutarch. Publicol. & Suid. *ὑπαίθεμα, αἰσθήμοι, νοῦσιν*.

55. *κεντήρες*

55. κρητῆρες—lege Diog. Laert. in vit. Empedocl. & Lucian. in Icaromenipp. & Dialog. Menipp. ac Æac. & Piscator. Κρητῆρες erant in monte Ætnâ foramina. H. Steph. Thes. κρητῆρες, ὁ φάρυγξ Hesych.

57. ἰνθυμερία *rellius trames*. Cujus exempla apud Bud. Comment. (edit. 1548.) p. 53. & 328.

58. Sensem quidem capio, non syntaxin.

63. Συμπλοφίῳ—Vox in Lexicogr. non obvia, sed & artificiosè & aptissimè composita.

68. ἡλιακὸν δίσκον—Alex. Aphrod. l. 2. Eustath. p. 1591. l. 23. ὁ δίσκος εἰπὼν ἐπὶ ἡλίῳ πάνυ ἐτίλμασε.

73. ἐνίζω ex Naz. affert H. Steph.

79. ἀγχιθυρεῖ—non in Lexicogr.

80. Edit. Tigur. & Aurel. Allobrog. in marg. [—ὕγρῳ]—ξυάπῳ—φίρω. At ὕγρῳς flectitur non ὕγρῳ, sed ὕγρῳτος.

84. ἐμμερδένει—non in Lexicogr. Idem ac μερδένει, ἀμερδένει, ἐπιμερδένει Hesych.

86. γίσιος ἡλίῳ—Psalm. xix. 5.

92. τῷ ὁπωρῶν τῷ φθίον. *autumnalium fructuum consumptionem*. Vel quia autumnali tempestate maturi sunt plus nimio fructus, & quasi contabescunt; aut quia tunc oritur (juxta Hippocrat. & Cels. lege H. Steph. Thes.) tabes, quam Græci φθίον nominant.

103. ἀλληλυχία—vox felicissimæ compositionis. De quâ Bud. Comment. p. 869. & H. Steph. Thes.

104. χρίων ἐνχευέει—ἐνχευῶ comparatur ἐνχευάτις apud Xenoph. Pæd. l. 8. p. 122. (edit. H. Steph. 1561.) lin. 27. & ἐνχευέει, cujus nullibi aliâs exemplum legi.

128. De murænâ in terram exeunte lege Plin. Histor. l. 9. c. 18.

137. παντεργάτω in Lexicogr. non occurrit.

139. τῷ πατρὶς ἐκσφραγισμῷ—*effigies expressa*. Bud. Comment. p. 654. Vocatur Heb. i. 3. χαρμηλὴ τῷ ὑποτάκῳ αὐτοῦ.

139. τὸ παμφαῖς φῶς—Sic Orph. Hymn. Ἡλ. v. 14.

τῷ ὑπερθεῖ φύσει—Hyperbolicè, nam nulla natura supra divinam. Vocis ὑπερθεῖ nulla mihi occurrunt exempla. Lexicogr. exp. ὑπερθεῖ, quod est supra numen divinum, vel numinis voluntatem. Hesych. ὑπερ τὸ θεῖον ὃ τῷ θεῷ γινώσκω.

140. ἄχρον—Nonn. Paraphr. in Joh. v. 1.

χρονεργὸν non in Lexicogr.

153. Trita sunt apud parœmiographos duo hæc proverbialia, *ungere mortuos, & asinus ad lyram*.

160. δαλίδος—H. Steph. Thes. Poll. ex Hyperide citat, sed non probat.

182. πέρκερον τέρεον—Hesych. Suid. πέρκερος, ὁ μὲν βλακείας ἐπερδέρει, οἷον λάλος, περπιτής, μηδὲν λογισμὸν ποιῶν. Unde περπερδίαχ 1 Corinth. xiii. 4.

185. ὑποχρως *subpallidus* in aliquib. Lexicogr. sed ἀδιάσπλος.

187. θρεῖς—*sumulianus clamor*. contractè ex θρεῖς Homer. Il. d. v. 437. ubi Schol. θρεῖς, θρέου.

191. τρανῶνικῳ—Vox in Lexicogr. desiderata. *ter immisericors, aut immiserabilis*. Hesych. ἀνείκῳ, ἀνηλεῶς.

193. Lexicogr. habent fœmininum *ζωδονίτις* ex Euripid. Suid. *ζωδονίτης, ζύγκοις*.

196. ἐν κινῶν—eodem sensu ἀνδρὸς κίνος Judic. ix. 4. *homines futiles, ineptos*. & Suid. κινῶν κινὰ λογίζον.

204. ἀντιπροδοίμω non in Lexicogr.

207. τὸ δῦλον—Neutrum hoc adjectivum apud Aristotel. Politic. lib. i. circa initium.

211. φρενίτω—Sic omnes, quas consului, editiones. Nullibi tamen reperio hanc vocem. Mallem vel φρενῆτιν vel φρενίτιν.

212. ἐκτερεπὴ *digressio*. Hic dicitur de eâ, quæ à sanâ ratione digreditur. Hesych. ἐκτερεπῶν, ὀφθαλμοὶ τι πάθος. Oculi certè produnt faciliè insaniam.

218. φιλονεικῶν κορυβῶν—Hæc Infinitivi cum hōc verbo syntaxis est rarior. Homer. Il. i. v. 12. κίρμα κορυβῶν. Schol. κορυβῶται.

228. σάδη, μάχαιρα, ξίφος Hesych. Author hujus poematis hic totum Iliadis complectitur argumentum cuius lectori notissimum.

230. Oportet

230. Oportet verbum subaudiri. *πυρφόρος ignem intulit.* Utī & v. 231. *κόλον*, i. e. *κόλον* ēν. Ajaxis hasta, longa pridem quantumvis & valida, fuit brevis & mutila; nec arcere Heclorem potuit.

233. *πυρφόρος* Ἰων. Homer. *Il. ε. v. 174.*

235. *κύβη* μάχης *belli alea.*

237. In hac etiam periodo verbum subauditur, in participiis *ἐξουρμῶ* — *ἰππηλαγῶν* — *εὐρον* inclusum.

246. *ξένω* ἢ *ἐξίας* — *exultum lare.* Syntaxis illa mihi ignota est; ubi *ξένος ἐξίας* idem est ac *παρξίας γῆς ἀπεξουρμῶς* apud Euripid. vide H. Steph. Thef.

250. *βύλη* est Atticorum, at magis in usu, quàm analogum & commune *βέλη* Euripid. Orest. v. 94. Ammon. de differ. *βύλη ὁρατικόν, βύλη διαλεκτικόν.* Utī in allato Euripidis loco.

253. *αὐτῇ αὐτῆς τοῖς τέκνοις* (sub. *αὐτῇ αὐτῆς τοῖς τέκνοις*. i. e. *αὐτῇ ἢ αὐτῆς τὰ τέκνα*) *παρρησιαζέσθων.* Præpositio *αὐτῇ* aliquando subauditur; lege Plutarch. Demetr. pag. 895. lin. 27. & plura apud Henr. Steph. Thef. in *αὐτῇ*. Concordantia verbi pluralis cum recto & obliquo casu est sylleptica.

260. *συνιστάω* verbum decompositum in Lexicogr. desideratur. utī & v. 276. *πιστοποιῶ.*

269. *τῷ τρύφῳ* — Hefych. *τρύφος, κλάσμα ἄγρυ.* Videtur mihi redundare *ἔ* *πυρφόρος*. Vel interpungendum est post *γὰρ* & *πυρφόρος* referendum ad *μίταχ*.

270. *ῥῶς* vox poetica. Vid. Orph. Argon. v. 1134. & Hesiod. *Erg. v. 61.*

278. *αἰχμῶ*. ea significatio apud Homer. Hymn. Apoll. v. 328. *τὸ φίλῳ* hic significat *amorē*, non *philum*; utriusque exempla habes in Henr. Steph. Thef. Hefych. *φίλῳ*, *φιλία*.

284. *λύπαις νόθοις* — Henr. Steph. affert *νόθος* foeminino substantivo junctum. Nullum autem reperio exemplum hujus vocis significantis *alienus, malis alienis*.

285. *τὰς ἐρεβλὰς διπλὰς*. *ἐρεβλή* *instrumentum nauticum* apud Hefych. vel *τὸ βαρυντικόν* Ecclesiastic. xxx. 28. Hic *fraus, dolus*. Eodem sensu, quo *ἐρεβλὰς* Prov. xix. i. Psalm. xvii. 9.

289. *θανατῶν* — Sic edit. Morell. sed edit. Tigur. & Aurel. Allobr. *θανάτων*, Participium à *θανάτω*, quod in v. 290. *θανάτω*. *θανάτω* *tori cupio*. Hefych. *θανάτων, θανάτω ἐπιθυμῶν*. Quod mallet quàm *θανάτων* Infinit. verbi *θανάτω* *mortifico*, nisi subaudiatur pronomen reciprocum *τεῖρ/μῳ* *mortificare*. Sed & hæc significatio minùs, quàm illa, commoda est.

NOTÆ in Plochiri Dramation.

V. i. *τρασιόλι* — vox in Lexicogr. *ἀδίστολος*. Hefych. *τρασιόλι*, *τρασμακάρι*.

6. *τρασιόλι* — H. Steph. Thef. ex Eust.

8. *λαυρὸν* Morell. *garrulitas*. Lexic. exp. *λαυρὸς, μέγας, πολὺς*. quasi idem esset cum *λάβρος*. & antecircumflexunt *λαυρὸς*.

11. *νυκχὴς* — *νυκχίσκος* affertur ex Polyb.

16. *ἔφησας* — Hoc tempus minùs est in usu.

20. *πίμπει* — Galen. l. 5. de Sanit. tuend. & Hefych. *πίμπεισι, συμύλον, λάλον*. οἱ δ', *λίαν* *γυμνασίον*.

22. *χολόπας* non in Lexicogr. sed *χολαίπας*, idque sine exemplo.

22. *παρετρέπη ἢ ὁδῷ* — & v. 12. *παρετρέπας ὡν*. Diversa syntaxis, non tamen eodem omnino sensu. *Aberravit à viâ. Aberrāsti mente*, i. e. *tua mens aberravit*.

29. *ταχύδρομος* vox in Lexicogr. *ἀδίστολος*.

32. *καθυπαίκεσι* verbum in Lexicogr. desideratum.

36. *πολυλογίᾳ* H. Steph. Thef. B. ex Athen.

37. *αὐθαδίστας*. H. Steph. Thef. *αὐθαδίζομαι* Budæus ex Gregor. contra Julianum. Hefych. *αὐθαδίστας, ὑπερφανέας*.

47. *τὸ λόγῳ τὸ χωρίον*. verbi locus, orationis campus. Sic Cicer. 4. Acad. *campus*, in quo possit exultare oratio. & 3. de Orat. in tanto tāτῳ immenso campo quum liceat oratori *vagari liberè*, &c.

B b b

57. πάντες

57. πάντες βυλδύματα. Syntaxis rarior. σφδς cum accusativo vel dativo. Haud ita frequenter cum genitivo. H. Steph. Thes. ex Greg. Naz. *ἑφοὶ τῷ κακοποιῆσαι*.

67. βασιανίδες τέχνης—*artis exploratoria*, nam βασιανίζω *exploro*. Sed nec in Lexicogr. nec alibi reperio βασιανίς. Nescio an non reponi posset βασιανίς τέχνης *artis mechanica*; nam βασιανίς τέχνη apud Aristot. Polit. 9. c. 2. & βασιανιστικαὶ τέχναι apud Xenoph. OEconom. p. 827. lin. 28.

68. σκυτάς & ἰψοπώλης in Lexicogr. voces ἀδίστατοι. uti & v. 74. ἱξερόγυς).

73. ὄρχικῶς adverbium non in Lexicogr.

74. ἱξερόγυς) λόγος. Psalm. xlv. 1.

80. ῥαίον

Quæ infrà subjiciuntur, Græca Epigrammata Federicus Morellus ad calcem hujus Poematiis ab ipso editi, cum suâ eorundem versione, addidit.

Ἐκ τῆς Ἀνθολογίας Διεφόρων Ἐπιγραμμάτων, βιβλ. α. Ἐἰς Τύχην.

Ἄδελον.

ΕΛπίς τῇ σὺ Τύχη, μίγα χαίρει· τὴ λιμὴν εὖρεθι.
Οὐδὲν ἔμοι χ' ὑμῖν· παύζετ' αὖτ' ἐμὲ.

Ἄδελον.

Ἄθι πατέρ' ἐμ' ἰδὶαξέ δασύτετρα μῆλα νομόων,
Ὡς κεν ὑπὸ πτελίῃσι καθύμρῳ, ἢ ὑπὸ πύργοις,
Συρίδων καλὰ μοισι, ἑμὰς τέρεπτοι ἀνίας.
Πιερίδεις, φάγνυθ' ὑπερὶ δρόμῳ πόλιν· ἄλλῃ
Πατρίδα μετέστερθ'· ὑπαγίλιον δ' ἄρα πάσιν,
Ὡς ὅλοισι κηφῆσι ἰδηλὸς αὖθις μελίσσας.

Παλλαδῶ.

Ἀνιερρόφισαν, αἶς ἔρῳ, τὰ πρῶτα γὰρ
Καὶ τὴν Τύχην καὶ δυεχνύσαν ἄδελφον.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐ λόγον, ὅ ἔμοι οἶδ' ἂν Τύχην· μέγαν τὴν τυροπῆν,
Τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥέμματα τυροπῆν.
Μᾶλλον τοῖς ἀδίκουσι ῥέμματα, μιστὶ τὴν δικαίαν,
Ὡς ὡδονομήν τ' ἀλογοὶ δυνάμει.

Τῷ αὐτῷ.

Παίγνιον ἐστὶ Τύχης μέγαν βίον, οἰκλήσας ἀλήτης,
Πλάττω τῇ παύσας μεσάδι ῥέμματα.
Καὶ τὴν μὲν κατὰ γυναικα, πάλιν σφαιροπῆν ἀνέρεν·
Τὴν δ' ἄνδρ' ἱφιλάων αἶς αἰδῶν κατὰ γυναικα.

80. *παίσων* ἢ λόγων—*utere verbis sanioribus. παίζω (παίω εἰμι) convalesco.* Xenophon. p. 197. l. 19. *quiescere.* Hesych. *παίζω*, ὑγιαίνει.
87. *πρωτανίδας*—Vocem hanc in Lexicogr. reperio cum masculinâ sæpius terminatione *πρωτανίς -ως.* Apud Plut. Lycurg. p. 40. *Πρωτανίς -ιδος*, nomen viri proprium. H. Steph. Thes. *foemininè* sumptum citat ex Athen. l. 14. ἢ *γλυκυτάτην πρωτανίς μῦσα.*
97. *χρυσολάτρης* non in Lexicogr. nec v. 115. *συγχολάτρης.* neque v. 104. *ἐξυδαίνω.* Lexicâ habent *ἐξυδαίνω madesacio.*
114. *ὡς εἶα*—vorum harum altera redundat.
- Feder. Morellus ad suæ editionis marginem v. 1. notavit hæc ibidem sumi *ex Soph. in A-* *jaco.* (ut puto ex v. 91.) & v. 31. *ex Eurip. in Hipp. de Venere.* (scilic. ex v. 1.)

Epigrammata vet. Poet. in Fortunam, è Græcis conversa.

I.

AD portum veni; Spes & Fortuna, valete.
Nil mihi vobiscum: fallite jam reliquos.

II.

Pascere oves utinam teneris docuisset in annis
Me pater, ut recubans sub saxo aut tegmine fagi,
Solando curas, carmen modularer avenâ.
Ingratâ, Aonides, fugiamus ab urbe, Camœnæ:
Quæramus sedes alias. hæc nuncio cunctis,
Florigeras quod apes fuci à præsepibus arcent.

III.

Sublapsa retro nunc feruntur omnia:
Fortuna nam infortunio affecta est gravi.

IV.

Nec lex, nec ratio Fortunæ est: sævæque cunctos
Fluctibus acta suis verberat & lacerat.
Ac potius favet injustis, justosque repellit;
Consilii expertem vim docet unde suam.

V.

Ludus Fortunæ vita est mortalibus ægris,
Inter divitias paupericmq; vagans.
Deprimit hos, illos rursus sustollit in orbem:
Adque orcum trahit à nubibus æthereis.

F I N I S.

An Alphabetical LIST of the SUBSCRIBERS.

M *R. Robert Antrobos.*
Thomas Bacon, Esq; .
Mr. John Barber.
Robert Baylis, Esq;
Sir George Beaumont, Bar.
The Reverend Mr. John Blackbourn.
Mr. William Bowyer, sen.
Mr. William Bowyer, jun.
Mr. Thomas Brian.
John Bridges, Esq;
Mr. John Brown.
Samuel Buckley, Esq;
John Carter, Esq;
The Right Honourable the Lord CARTERET.
The Right Reverend the Lord Bishop of CHESTER.
The Right Honourable the Earl CHOLMONDLEY.
Mr. Peter Chrestien.
John Clavel, Esq;
Thomas Coke, Esq;
Anthony Collins, Esq;
Thomas Crowe, M. D.
John Cundit, Esq;
His Grace the Duke of DEVONSHIRE.
Mr. Peter Dunoyer. Two Copies.
Sir John Evelyn, Bar.
The Right Honourable the Lord FOLEY.
Sir Andrew Fountain, Bar.
Richard Frewin, M. D.
John Freind, M. D. Two Copies.
The Reverend Robert Freind, D. D. Two Copies.
Roger Gale, Esq;
Mr. Samuel Gale.
Robert Gray, M. D.
The Honourable Colonel Guise.

Richard

Richard Hales, M. D.
William Hanbury, Esq;
The Right Honourable Edward Lord HARLEY.
The Reverend Mr. John Herbert.
Humphrey Henchman, LL. D.
William Heysham, Esq;
Thomas Jett, Esq;
Mr. William Innys.
Mr. John Innys.
Mr. William Jones.
James Joye, Esq;
The Right Honourable the Earl of ISLA. Two Copies.
The Right Honourable the Earl of KINNOUL.
Robert Knapp, M. D.
Henry Levet, M. D.
Mr. William Lewis.
Richard Lyddal, Esq;
The Right Honourable the Earl of MACCLESFIELD.
Mr. Stephen Martin.
Mr. Samuel May.
Richard Mead, M. D. Five Copies.
Samuel Mead, Esq;
Sir Isaac Newton, Kt.
The Right Honourable the Lord NEWBOURG.
The Reverend Thomas Newey, D. D.
The Reverend Mr. John Nicoll.
The Right Honourable the Lord NORTH and GRAY.
The Right Honourable the Earl of OXFORD and MORTIMER.
John Page, Esq;
Thomas Pellet, M. D.
The Right Honourable the Earl of PEMBROKE.
Henry Plumptree, M. D.
Mr. Robert Prior.
Charles Pye, Esq;
John Radcliffe, M. D.
Henry Raynes, LL. D.
Mr. Constantine Rawlinson.
Richard Rawlinson, LL. D.
Thomas Rawlinson, Esq;
Mr. Thomas Richardson.

Notley

Notley Rozier, Esq;
~~*The Reverend Henry Sacheverell, D. D.*~~
The Reverend Mr. John Savage.
The Reverend John Scott, D. D.
The Reverend Mr. Henry Sherman.
Sir Hans Sloane, Bar. M. D.
Sir John Stanley, Bar.
Sir Richard Steele, Kt.
The Reverend Mr. Lewis Stephens.
The Reverend William Stratford, D. D.
The Reverend William Stuart, D. D.
William Stukeley, M. D.
The Right Honourable the Earl of SUNDERLAND.   *Two Copies.*
Henry Tasburg, Esq;
Joseph Taylor, of Exeter, Esq;
The Reverend Thomas Terry, D. D.
Richard Topham, Esq;
Henry Trelawney, Esq;
Richard Tyson, M. D.
Mr. William Unett.
John Wainwright, Esq;
James Wellwood, M. D.
Thomas Wentworth, Esq;
The Reverend Mr. Samuel Wesley.
The Right Honourable the Earl of WINCHELSEA.
The Right Reverend Sir Jonathan Trelawney late Lord Bishop of
 WINCHESTER.

